

νημεθίσεται ἡμῖν ἐρημίαν ποσόντες ἐξ' ὅρα τῆς ζωῆς αὐτοῦ, ἀνερο-
 χητῶς ἀναρρέως εἰκασοσείδως καὶ καλεῖ γόγον ὡς ἐπίτευ γοσιώ-
 ἦτος. Ἐκεῖ δὲ εἰδύαν, καὶ παραρρέμει τούτων, μελεῖ καὶ τῶν ἐρευνῆ
 βελωνοσάμεναι παρ' αὐτοῦ, ἀπὸς οὗς ἂν βεῖγοιτο τῶν σαύτων καὶ διαδ-
 χωρ αὐτοῦ, ὡστε καλέχουδου καὶ παρ' αὐτῶν, τῶν ὁμοιω γόγον, ἀνερο-
 χητῶς, ἀναρρέως, καὶ καλεῖ γόγον γοσιώητος, μηδεμίαν παρὰ μινδε-
 ρός τῶν εἰσαίτων. ἐρημίαν εἰδὲ ταῦτα ἡμῖν διενόχηται; Ἐπειδὴ καὶ εἰς
 ἡμῖν ἀπὸ τοῦτου εἰσχεῖται, ἐρετε καὶ εἰσχεροσγητῆρι καὶ εἰσθερεβεί-
 θη αὐτῶ, καὶ ὁ παρὸν Χριστοσθευγος λόγος, τῆς βασιλείας μου, ἀ-
 πορθεῖς καὶ μὴτε Νοέμερον τῆς εἰσταρρέμης ἀπὸ τῆς ἰσθευτῆροστοι
 ἐφαμχοσίου οὐταμοσίου σερτῆμοσίου εἴλου ἔτοις. Ἐρῶ καὶ τὸ ἰ-
 μέτερον εἰσεβῆς καὶ θεοσρεβῆτον. ἡσθευτῆροστοι Κράτος. + Γωλοστοι

1348

† ⁴⁵ Εϋ χῶ τῶ ρῶ

ΟΙΣ Βασιλῶ Καὶ
 αὐτῆ κρατῶ ρωμαί
 ὁ Καρτακουζηνός:

εἰσχεροστοι

Ἐπεὶ εἰδὸ τῶν διανομητῶν ὡς ἀνεραῖνσαν ἡμῖν ὁ εἰδὸς τοῦ Καβείσγα
 εἰμῆτου Νηροῦ Θηρητῆρι, μαροτῆ ὁ Καβείσγας, ἰσχερῶν ὄντων
 καὶ ἀναρρέων, ἀπὸ δὴ καὶ τοῦ ἀπογεροσθῶς εἰμῆτω παρασθευτῆρι
 γράμματος, εἰσχετε ὡς γοσιώδου διαγέρονται αὐτῶ, ὡστε παρὰ οὐχί-
 ρωτ καὶ Καταμαγῆ, μελεῖ καὶ τοῦ ἐν αὐτῶ ἀμολοσίου, καὶ τὸ εἰμῆ-
 ου τοῦ εἰσχεροσθῶριον. Ἐπίτῆσε δὲ αὐτῶ αὐτοῖς καὶ τῆμερον γράμμετι

ισθί αὐτὸ ἐν τῷ ὄψει τῆς γενεᾶς, τοῦ ἀπειθαυῖ καὶ ἀπληρῶ τῆς αὐδότητος
καὶ βαρυῖ, καὶ τῷ ἀπειθαυῖ αὐτῷ ὑπὸ τοῦ αὐδότητος τῆς αὐ-
ρεντολογαίᾳ τοῦ Δουδῶ, ἀπακιδόαυτ αὐτῷ ταῦτα. Ἔχου τὸ εἰρημέρον αὐ-
μαοχίον, τῆς Καταμεγῆ, καὶ τὸ ἀποτόρον, καὶ τὸ τῆς αὐτο-
μαοχίον, ἄσπερ καὶ ὄψεαι κατέχει ἀνεροχίον, καὶ εὐδότητος, ὡς πο-
καὶ αὐτῷ, καὶ καὶ τῆς ἰσθί καὶ ἀπληρῶ τῶν ἀποτόρον αὐτῷ ἐν τῷ-
τῶν ἀμαοχίον. Διελύτο γὰρ ἐξέρον ὄπος αὐτῷ καὶ τὸ ἀπληρῶ τῆς
τῶν ἀμαοχίον γράψαι.

Μητὶ Τόμῳ Ν = 6: 5.

+ Οἱ δόχοι τοῦ Κραταῦ καὶ ἀπληρῶ τῆς αὐδότητος καὶ βαρυῖ
Παῖτος, Ὀφάρτῶ καὶ τῶν Τεῶν.

Τῶν. Ταῦτα ἀπληρῶ ἀπληρῶ ἀπληρῶ τῆς αὐτο-
μαοχίον «Καταμεγῆ» καὶ Καταμεγῆ καὶ τοῦ Μαρίουτῆ Καταμεγῆ. ἀπληρῶ
ἀπληρῶ τῆς Καταμεγῆ καὶ ἀπληρῶ.

(Χρυσόβουλλοι του έμμηστου Βασιλέως και αυτοκράτορος κυρου Γωάγγου του Παγαμοζόγου, περι του εν τη νήσω Λήμνω Μετόχιου της εν Αγίω όρει Τεράς Μοτής του Αγίου Διονυσίου.)

+ Έσει αι μοναχαι των καλει το Άγιον όρος του Άθω διαμεμενω βασιλικων Μοτων της βασιλειας μου, της τε εις όνομα λιμενης του Κυριου και Θεου και Σωτηρος ημων Ιησου Χριστου και εσωμενημενης του Ηουβουαμοισι. Αφρι δε και της εις όνομα λιμενης του λιμιον Προπηλον Προδρομου και Βασιλιου Γωάγγου, εσωμενημενης της νιας σεβρας, ανεμερον και παρεμαμεσα εν βασιλειαι μου, ενι απορτων του χρυσόβουλλου αιλας, και καλεχου εις το εθης ανεροχηλις και δοδερα αιλου εν τη νήσω Λήμνω χαρις μετόχιου εμόμου, ωραι τε του περιωσθίλου οχυρου δέρον της βασιλειας μου, μεγαλον σφραλωσεδάρχου του Άθωρου έμειρον, και ωραι του σιμειον εν βασιλειαι μου κερου Μιχαηλ του Τεράιου δια τε εμμοιαυ εμμοιαυων, ης και μεμωτων, διαλερωτων δε και οι εν αιλου περιωσθίμενοι αιτων ανεροχηλις και αδαίσιουλα, ενι σαιλου των βυγομετων εσπιδεσσαι και διαλεβειν, και ημεων αιλου. Καλεχόμενοι και εις το εθης σερ' αιτων καυδς καλεχου και μεχρι του ην. Την ωραιεμον αιτων προσελαμενη βασιλειαι μου, τον ωροντα χρυσόβουλλου Λόγον εσχορηγε και εαθραβειν αιλου. Δι' οι προσλαου, δεσφις, διοφις, καλεχευ και εις το εθης ανεροχηλις σαιλαυσα και ειδασειουλα της σηνωδέντας μοναχοις των ηνδέρτων βασιλικων Μοτων, της τε εις όνομα λιμενης, του Κυριου και Θεου και Σωτηρος ημων Ιησου Χριστου, εσωμενημενης του Ηουβουαμοισι. Και της εις όνομα λιμενης του λιμιον Προπηλον Προδρομου και Βασιλιου Γωάγγου και εσωμενημενης της νιας σεβρας, και δοδερα εμόμου, ω ερατου από αιλου, εν τη νήσω Λήμνω, ωραι τε του περιωσθίλου οχυρου της βασιλειας μου μεγαλον σφραλωσεδάρχου του Άθωρου έμειρον, και του σιμειον εν βασιλειαι μου κερου Μιχαηλ του Τεράιου δια τε εμμοιαυ, σηνωδελ, αμμοιαυ, ης, και μεμωτων. Έχει τε εις αδειας σιμοιαν και βυλιων αιλου, και τον εχρηπειντα, και αραλον

αὐτοῖς ἑσθίον, καὶ ὡς βασιλεὺς τοῦ καὶ δεινὰ τοῦ. Καὶ μὴ εἰρήνην ἔχον ἐστὶν ἐν
 υαλοχῆ καὶ ἰσχυρῆ καὶ δεινότητι αὐτῶν, ἀπαύτως τῶν αὐτῶν, ἐν ἀντιθέσει
 υαλοχῆ καὶ δεινότητι. Διελθόντων δὲ καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς ἀποσεισθήμενοι
 αὐτῶν. Ἀνερχόμενοι καὶ ἀδελφότητες, αὐτῶν αὐτῶν τῶν βασιλέων ἐπιθεσθῆναι καὶ
 υαλοχῆ καὶ ἰσχυρῆ αὐτῶν. Κατερχόμενοι καὶ οὗτοι ἀνερχόμενοι ἀπαύ-
 τῶν αὐτῶν Μοραχῶν, υαλοχῆ τοῦ ἀποσθῆναι αὐτοῖς ἐν τῶν δεινότητων, καὶ ὡς υαλο-
 χῆ τοῦ ἀποσθῆναι αὐτῶν μέχρι τῶν νῦν. Τῆ γὰρ ἰσχυρῆ καὶ δεινότητι τῶν ἀποσθῆναι ἰσο-
 σθησῆναι τῶν δεινότητων μου, υαλοχῆ καὶ ἰσχυρῆ καὶ ἀνερχόμενοι οἱ ἀνερχόμενοι
 τοῦ ἀποσθῆναι τῶν ἀνερχόμενων ἰσχυρῆ καὶ δεινότητι ἀνερχόμενοι ἀνερχόμενοι
 αὐτοῖς εἰρήνην χάρις μελοχῆ, ἐν τῆ νῦν ἰσχυρῆ, ἀπαύτως τῶν ἀνερχόμενων ἀνε-
 ρχόμενων τῶν ἀνερχόμενων, καὶ ἀπαύτως τῶν ἀνερχόμενων ἀνερχόμενων ἀνερχόμενων
 ἐν αὐτῶν ἀπαύτως καὶ ἀνερχόμενοι ἀνερχόμενοι καὶ ἀνερχόμενοι ἀνερχόμενοι ἀνερχόμε-
 νοι, ἀνερχόμενοι ἀνερχόμενοι καὶ ἀνερχόμενοι. Διελθόντων δὲ καὶ οἱ ἐν
 αὐτοῖς ἀποσεισθήμενοι αὐτῶν ἀνερχόμενοι καὶ ἀδελφότητες, ἀνερχόμενοι αὐτῶν
 τῶν ἀνερχόμενων, υαλοχῆ καὶ ἰσχυρῆ αὐτοῖς. Ἀνερχόμενοι ἀνερχόμενοι ἀνερχόμενοι
 ἀνερχόμενοι. Ὡς τῶν χάρις ἐπέτελε αὐτοῖς ὁ ἀνερχόμενος ἰσοσθησῆναι
 τῶν δεινότητων μου.

{ Ἀνερχόμενοι καὶ ἰσχυρῆ ἀνερχόμενοι τῶν νῦν ἀνερχόμενοι ἀνερχόμενοι ἀνερχόμενοι
 τῶν ἀνερχόμενων ἀνερχόμενοι ἀνερχόμενοι ἀνερχόμενοι ἀνερχόμενοι, ἐν τῆ καὶ τῶ
 ἀνερχόμενοι ἀνερχόμενοι ἀνερχόμενοι ἀνερχόμενοι ἀνερχόμενοι. } ἰσχυρῆ 136.

f ἰσχυρῆ ἐν τῶ τῶ ἀνερχόμενοι ἀνερχόμενοι ἀνερχόμενοι ἀνερχόμενοι ἀνερχόμενοι
 ἰσχυρῆ

Περρ. (0, 67x34) 1457

Αρδιά!

(χρυσοβουγγο του βασιλέως Ιωάννου του Παλαιολόγου
 δια το εν Κασαίνδρα αταμοχώριον το ονομαζόμενον
 Μαρτίσκη μετόχιον, τής εν τῷ Αρίω ὄρει ἱερᾶς Λεβα
 ομίας Μομῆ του Αρίου Διονυσίου.)

† Ἐπει οἱ εἰς τὸ Μομῆριον τοῦ κυροῦ Διονυσίου εὐμίτον, τὸ υατεῖ
 τὸ Ἄριον ὄρος τοῦ Ἰδου διαμεμέρον, καὶ ἐς ὄνομα τιμῆμερον τοῦ αἰ
 ρίου μου ἐνδ' ἔου φρονητῶν προφύγων καὶ βασιλεῶν Ἰωάννου, καὶ ἐ
 σωκευμερίων τῆς κείας ἀέρας, ἐκτισμένον τιμῆμερον ποταχοῖ, ἐ
 δένδροναι καὶ τοῦ τιμῆμερον ἐν ἑρεμιαζοῖ καὶ ἀνεκταμιωῦ μου ἀαροῦ
 μποῦ Μουσῆμου, δευρεῦσαι ἐντ' ἀγῶνι αὐτῶν ἐνδ' ἔου καὶ λαγαωπι
 ειν, εἰς κορυφῶν ἀνεκταμιωῦν ἡμετέρων καὶ φρονητῶν μου, ἀγῶνι
 ἢ βασιλεία μου γυαίεις τοῦτο τιμῆμερον, καὶ ἀγῶνι τῶν φρονητῶν ἀ
 μερταμιωῦν, ἐντ' ἀπαύγωνι καὶ αὐτῶν ἐνδ' ἔου ἀγῶνι, ἐν τῶν ἐπὶ τῶν
 μου, αὐτῶν ἐμῶν ἀγῶνι καὶ δόνου αὐτοῖς κατὰ ἐντ' αὐτῶν ἡμετέρων
 καὶ ἀπαύγωνι. Δι' αὐτὸ δὴ, καὶ ἐντ' ἀπαύγωνι χρυσοβουγγο λόγον ἐ
 ἀνεκταμιωῦ καὶ ἀνεκταμιωῦ, ἐντ' ἀγῶνι μουμῶν τοῦ κυροῦ Διονυσίου,
 καὶ τοῖς ἐν αὐτῶν ἀνεκταμιωῦ ποταχοῖ. Δι' οὐ εὐδοκίαν, ἀνεκταμιωῦ,
 καὶ ἀνεκταμιωῦ. Καλέγει αὐτὸ δὴ τὸ μομῆριον καὶ τοῖς ἐν αὐτῶν ποταχοῖ
 ἀπὸ τῶν τῶν καὶ εἰς τοῖς ἐπὶ τῶν ἀνεκταμιωῦ καὶ ἀνεκταμιωῦ, τὸ ἀπὸ ἐντ' Ἰκασαί
 νδρα αταμοχώριον, τὸ οὐτὸν ἀπὸ ονομαζόμενον μάρτιον, μετὰ τῶν ἐμῶν κα
 ρεῖ τῆς βασιλείας μου γυαίεις ἀπὸ τῶν ποταχοῖ. Ἐπει ὄρειμον γυαίεις
 καὶ ἀνεκταμιωῦ καὶ ἀνεκταμιωῦ αὐτοῖς, δευρεῦσαι δὲ μετὰ τῶν ποταχοῖ
 καὶ τοῖς ἀπὸ τῶν αὐτῶν τῶν ποταχοῖ. καὶ ἐντ' ἀνεκταμιωῦ αὐτῶν, καὶ ἐντ' ἀνεκταμιωῦ
 αταμοχώριον. Ἰερῶν, Δευρεῦσαι, ἀνεκταμιωῦ, ἀνεκταμιωῦ, καὶ κατὰ
 πόρον γυαίεις, κατὰ τῶν ἀνεκταμιωῦ καὶ ἀνεκταμιωῦ, ἀνεκταμιωῦ εἰς αὐ
 τῶν ἀνεκταμιωῦ καὶ κατὰ τῶν ἀνεκταμιωῦ ἀνεκταμιωῦ ἀνεκταμιωῦ καὶ
 ἀνεκταμιωῦ ἐντ' ἀνεκταμιωῦ καὶ ἀνεκταμιωῦ ἀνεκταμιωῦ ἀνεκταμιωῦ καὶ

ἐν ᾧ παρὲς τῆς βασιλείας μου ἀπαδοθήσεται αὐτοῦ, διὰ τοῦ ἀποστόλου φηγαπίου δὴ. Ὁμοί-
ωνται δὲ οἱ ἀδελφεοὶ μου καὶ γαμβροὶ ἀπὸ τῆς οἰκίας, καὶ ἔτι ἀπὸ τῆς ναυ-
λαοσφίας τῆς φηγαπίου μου, οἱ ἐν πόδι ἀσπληνὰ ἀναπέμψαν, μέχρι εἰς ἐπιπέδων
καὶ ἐπιπέδα διὰ φηγαπία περὶ τοῦ ἀδελφεοῦ καὶ ἀπαδοθήσεται αὐτοῦ.
Ἔτι καὶ τὸ ἰσχυρὸν καὶ τὸ ἐπιπέδον αὐτοῦ ἐν ἐπιπέδων καὶ ἀσπληνίων. Τῆς γὰρ
ἐπιπέδων καὶ ἀσπληνίων τοῦ ἀποστόλου φηγαπίου γόγγου ἐν τῇ βασιλείᾳ μου καὶ κατέφευ-
ξεν τοῦ ἀδελφεοῦ μου δρόμον, καὶ ἐπὶ τῆς Διονυσίου ἐν τῇ νέᾳ Πέτρῳ, καὶ εἰς ἀσπληνί-
ωνται, καὶ ἐπὶ τῆς ἐπιπέδων φηγαπίου φηγαπία καὶ Βασιλεῶν φηγαπία, καὶ
οἱ ἐν αὐτῷ ἀσπληνίων μου καὶ, καὶ ἐπὶ τῆς φηγαπία ἀδελφεοῦ φηγαπία
καὶ οὕτως ὡς ἀσπληνίων μου καὶ, καὶ ἐπὶ τῆς ἀσπληνίων μου βασιλείας μου
ἀσπληνίων καὶ φηγαπία. Ἔτι καὶ, ἀσπληνίων, ἀσπληνίων, καὶ κατὰ γόγγου
γόγγου. Ἔτι καὶ ἐπιπέδων καὶ ἀσπληνίων αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ἀσπληνίων καὶ κατὰ
ἐπιπέδων, ὡς ἐπιπέδων ἀσπληνίων καὶ ἀσπληνίων. Ὁμοίων γαμβροὶ καὶ κατὰ τῆς
γόγγου, ἀπὸ τῆς τῆς φηγαπίου μου κατὰ ἀσπληνίων, καὶ ἔτι, μέχρι εἰς ἀσπληνίων
παρὲς τῆς βασιλείας μου ἀσπληνίων κατὰ ἀσπληνίων ἀσπληνίων, οἱ ἐν πόδι
ἀσπληνίων ἀσπληνίων. Εἰς γὰρ μου καὶ ἀσπληνίων ἐν ἀσπληνίων, ἀσπληνίων
καὶ ἀσπληνίων ἐπὶ ἀσπληνίων μου καὶ τῆς ἀσπληνίων, καὶ τῆς ἐν
αὐτῷ φηγαπία, καὶ ὁ ἀσπληνίων ἀσπληνίων γόγγου, ἀσπληνίων κατὰ μου
ἀσπληνίων ἐπιπέδων α! ἀσπληνίων τοῦ φηγαπία ἀσπληνίων ἀσπληνίων
ἀσπληνίων καὶ ἀσπληνίων ἐπιπέδων. Ἔτι καὶ καὶ τὸ ἀσπληνίων ἀσπληνίων
ἀσπληνίων ἀσπληνίων ἀσπληνίων. Λαμπρὸν καὶ

Ἰωάννης ἐν Χρῆ τῷ θεῷ πιστὸς βασιλεὺς καὶ ἀσπληνίων
ἀσπληνίων ὁ φηγαπία

4 Περ (0,215x0,290)

21

Αρμ' β' (Χρυσόβουλον τοῦ αὐδίου βασιλέως Ανδροπίκου τοῦ Παλαιολόγου, διὰ τὸ ἐν Κασάνδρῃ τοῦ σακεμαχωρίου Μετόχιον τὸ ὀνομαζόμενον μαρίουμν, αὐτὸ ἐν Ἰθῶνι γ. μόνις τοῦ εἰρ. Διονυσίου.)

Ἰουδοῖν ὁ μαμαρίτης υἱὸς τοῦ βασιλέως μου ὁ βασιλεὺς Κύριε Γεώργιος ἐνηργήσῃ, ὡς ἐντὶ καλεῖ τὸ εἶμα ἔπος τὸ Ἰθῶν σεβασμίας Μορνί ἐντὶ εἰς ὄφρα ἐμαρμένῃ τοῦ ἐμίου Πραγίου Προσφόμεν καὶ Βασιλεῶν Σωάντων, καὶ ἐννευμαρμένῃ τοῦ Κερσι Διονυσίου, τὸ ἐπὶ τοῦ Ἰθῶν Ἰθῶν σακεμαχωρίου τὸ οὐλῶν καὶ μαρμένον μαρίουμν μετὰ ἐνοσχέου, ἵνα ὡνοῦσων αἱ Μοραγοὶ ἐμῆσιν ὡρῶν ὡς γυαμῆσιν καὶ ἀορῆσιν ἐντὶ οἰκονομῆσιν ἐν αὐτῷ καὶ ἔχει αὐτὸν αἱ Ἰουδοῖν Μορνί, ὡς ἴθῶν Μετόχιον αὐτῆσιν ἐνηργήσῃ, δε' τοῦτο μετὰ τοῦτο καὶ ἐν βασιλείᾳ μου μετὰ ἐν αὐτῆσιν ἐνοσχέου, ἐντὶ μαρμένον. Ἰθῶν δὲ παραμετόμενοι ἐντὶν βασιλείᾳ μου αἱ Ἰουδοῖν μοραγοί, παρεμαρμένον ἐχέειν συγγνώμης, ἵνα ἐντὶ μὴ ὡνοῦσων τὸν ὡρῶν ἐμῆσιν καὶ ἐλασ, εἰς τὸ παραμῶν, ἀρῶν μετὰ ἐντὶ ἐντὶ ἐννευμαρμένῃ τοῦ καρσι τοῦ ἐμῆσιν. Ἐλασ δὲ ὡνοῦσων αὐτὸν εἰς τὸ ἔπος ἀορῆσιν τὸ οὐλομῆσιν, ἵνα ἐννευμαρμένον μετὰ ὡνοῦσων αὐτὸν ἐννευμαρμένον. Παραμαρμένον δὲ καὶ τοῦτο ἐντὶν βασιλείᾳ μου, ἵνα ἐντὶ ἀρῶν ἐμῆσιν ἐννευμαρμένον γέρονσιν ὡνοῦσων, καὶ ἐντὶ ἀρῶν ἐμῆσιν ἀρῶν ἐμῆσιν, καὶ ἀρῶν ἐμῆσιν αὐτὸν ἐντὶ Ἰουδοῖν ὡρῶν, ἵνα ἐντὶ ἀρῶν ἐμῆσιν αὐτὸν ἐντὶ ἀρῶν ἐμῆσιν, ἀρῶν ἐμῆσιν καὶ αὐτὸν ἐντὶ Ἰουδοῖν σακεμαχωρίου ἐννευμαρμένον αὐτὸν ἐμῆσιν, εἰς ἐντὶ ἐννευμαρμένον μου. Ἡ βασιλείᾳ μου ἐννευμαρμένον ἐντὶν ὡνοῦσων ἀρῶν ἐμῆσιν, ἐννευμαρμένον ἐντὶν καὶ ὡνοῦσων. Ἰθῶν καὶ ἀρῶν ἐμῆσιν ἐντὶν αὐτὸν ἐντὶ ἀρῶν ἐμῆσιν, ἵνα ἐντὶ ἀρῶν ἐμῆσιν ἐννευμαρμένον γέρονσιν, ὡνοῦσων, καὶ ἐντὶ ἀρῶν ἐμῆσιν ἀρῶν ἐμῆσιν, καὶ ἀρῶν ἐμῆσιν αὐτὸν ἐντὶ ἐννευμαρμένον Μορμῶν, ἵνα ἐντὶ ἀρῶν ἐμῆσιν αὐτὸν ἐντὶ ἀρῶν ἐμῆσιν, ἀρῶν ἐμῆσιν καὶ αὐτὸν ἐντὶ ἐννευμαρμένον

αὐτοῖς εἰσελάει εἰς τὴν εἰρημὴν Νόμισ καὶ ὄγεινον. Καὶ αὐτοῖς,
ἀνομιδοφύτοιαι ὡρροῖ εἰς ἡγαμὴν καὶ ἀοφάμεα τῶν οἰνοόδιων
ἐν αὐτῷ κενδῶς ἔλαφε, καὶ ἀποσφῆδῶν εἰς τὴν βαογείαυ μου.
Τοῖτον γὰρ γὰρ ἡγέρτο καὶ ἄπαρὸν ἀπόσφῆμα τῆς βαογείας
μου ἐν ἔλει ἐξαμεοχμοσῶ ἐμααοοοσῶ εἰσοσῶ ἡρῶ.
ἀσεγυδῶι ἐν Κῆ. ἰοδαυίωρος-Δευερφῶριον. Ἰωάννην 1415

(Πρόσταγμα Ἀλεξίου Βασιλέως τοῦ Κομνηνοῦ ἐγκόγου τοῦ μεγάλου Ἀλεξίου καὶ κτήτορος τῆς Ἱερ. ἡμῶν Μονῆς τοῦ Τιμίου Προδρόμου ὑπὲρ τοῦ χορηγεῖσθαι καθ' ἔτος τῇ Μονῇ τὴν ποσότητα τῶν Χελίων Κομνηνατῶν ἀπὸ τῆς βασιλικῆς τοῦ Σωτήρος Μονῆς τῆς ἐν τοῖς συρμένοις, κειμένης ἐν τῇ Τραπεζοῦντι)

(Ἀντεγραφή δὲ τὸ παρὸν ἐκ παλαιοῦ χειρογράφου ὑπάρχοντος ἐν τῷ σκευοφυλακίῳ τῆς Μονῆς. τῇ 1^η Ἀπριλίου τῷ 5796¹⁴ Σωληρῶν ἐτελ.)
Ταῖς ἐν σαρωθέντων δὲ ὑπάρχουσιν ἐν τῷ σκευοφυλακίῳ.

καρῖ (α. 41, 0, 29)

Ὁ αἰετὶς καὶ ἱερειάριος ἐπιεὶτος ἀντιβασιλευσάτωρ καὶ βασιλεὺς καὶ πατριάρχης βασιλείας μου, κυρίως Ἀλέξιος ὁ Μέγας Κομνηνός, δεῖσας ἔρωτα φέρων ἐκ τῆς φηχῆς, ἴσχυρην, οὐκ ἔχον ἀναδείξαι καὶ ἐπιθεμελιῶσαι σπουδαίην σκευοφυλακίαν, εἰς τὸ ἀνεμεῖραι καὶ σθελεῖν Μονῆς, ἐν τῷ Ἱερῷ καὶ δεινῷ ὄρει τοῦ αἵτου ὄρους ἀπὸ μητρικῆς δακτυλῆς ὑποκατασκευασμένης καὶ φηχικῆς ^{καὶ σκευοφυλακίας} ἀποκατασκευασμένης. Ἐστέν τω καὶ εὐρίων εἰς τὸ σκευοφυλακίον σκευοφυλακίῳ καὶ ἀναθεῖναι σκευοφυλακίον ἐν εἰς τοῦ Ἱερῆ καὶ αἵτου ὄρους τοῦ τοῦ ὑμῶν καὶ οὐκίστου ἐν Ἱεροσητάχου τὸν κύριον Διονύσιον ἐπιεὶτον ἀναρτήσαντα καὶ τὸ ἔργον καὶ ἰσοβαρῶν καὶ ἐπιπροσέχειται ἀνακατασκευάσει, εἰς ὄψιν καὶ ἑρμῆν τοῦ πατριάρχου, καὶ δευτέρου ἡμῶν, καὶ Ἱερῆ, καὶ εἰς ὄψιν τοῦ ἐκ μνηστικῶν γυναικῶν ὑπὲρ ἀναστασίας, ἱερῆς Προδρόμου, καὶ Βασιλειῶν, καὶ Πρεσβυτέρων. Ἐπειὶ οὖν Διονύσιος δὲ καὶ ἀποκελεύσασκε μετὰ τῶν ἀγγέλων ^{καὶ ἡγουμένων} δεῖν τοῦ σκευοφυλακίου ἰσχύου αὐτοῦ, ὡς καὶ εἰς ἀνακατασκευάσει, δεῖσθαι ἀπὸ τῆς ἐκαυτοῦ ἐπιεὶτος Μονῆς καὶ ἀναρῆσαι γίμνα Κομνηνατῶν, ὑπὲρ ἀνακατασκευῆς. Καὶ μετὰ τούτων κατὰ διαδοχὴν αἱ ὑποκατασκευαί τῶν καὶ βασιλεῖς τῆς Τραπεζοῦντος. Ἄλλα καὶ ἐπέδοντο ὅτε τις εἰς τῶν ἐπιεὶτος ἐν ταῦτα εἰσεθίμει, ἀπὸ μητρικῶν καὶ φηχικῆς ἐπιεὶτος. Ἄρα δὲ ἐπεὶ καὶ ἡ σὺν δεῖν βασιλεία μου, τῶν οὐκίστων ἐπὶ σκευοφυλακίας καὶ ἀνακατασκευῆς βασιλείας ἐπιεὶτος, ἐπέχεσθε ~~κατὰ~~ κατὰ τὸ σαροῦνται καὶ εἰσεθίμει εἰς ἀνακατασκευῆς ἀπὸ τῆς ἐκαυτοῦς ἀγίας καὶ σεβασμίας Μονῆς, ἀνακατασκευάσαντες ἐν Ἱεροσητάχου κύριον Διονύσιον, ἀπὸ ἀνακατασκευῆς ὄντας, κούμους καὶ ἐπιεὶτος καὶ ὀσκειμῆς καὶ ἀνακατασκευῆς ἐπὶ φηχικῆς καὶ εἰς ἀνακατασκευῆς ἀνακατασκευῆς ἐπὶ βασιλείας μου, ἀνακατασκευῆς δὲ, καὶ τὰ ἀνακατασκευῆς, καὶ ἐπιεὶτος καὶ ὀσκειμῆς εἰς τὸ ἀνακατασκευῆς.

Ἡ βασιλεία μου τοῦ εὐδείκτου τούτου εὐαγγελιστή, τοῦ πατρὸς ἀποστόλου, ἐν
διακονίᾳ δέξαι Μορῆ τοῦ ὑπὸν Προπόφου, τοῦ ἐκτακτοῦ ἐν τῷ ἀέθρῳ
δεῖ αὐτοῦ ἀναθῆναι. Ἔστω εἰς αὐτὸν τοῦ νόμου καὶ εἰς τὸν ἐπιπορευόμενον
ἄρον; τὸν προστάσαντος ὀφειλὴ τοῦ ἐκτακτοῦ καὶ ἁγίου ἀποστόλου
τοῦ ὑπὸν ἀρετῶν τοῦ μαρτύρου Μορῆ καὶ ἐκτακτοῦ καὶ ἀρετῶν
καὶ ἀρετῶν καὶ ἀποστόλου. Προσθένον δὲ καὶ τοῦτο γὰρ ἐκτακτοῦ
αὐτῶν ἐπιπορευόμενος, ἵνα καὶ τοῦτο εὐαγγελιστὴ γίνῃ καὶ ἔστω γὰρ ὅτι ἐκ-
τακτοῦ ἐκτακτοῦ, αὐτὸν τῷ ἁγίῳ ὄρει ἐν Μορῆ τῷ Προπόφου Προπόφου.
Ἄρα τοῦ κατὰ τοῦ ὑπὸν Μορῆ τοῦ βασιλείου μου. τοῦ
ἁγίου καὶ ἀρετῶν καὶ ἁγίου ἁγίου ἁγίου, ἐκτακτοῦ τῷ ἁγί-
ῳ καὶ
ῳ. τοῦ κατὰ καὶ ἁγίου ἁγίου τούτου καὶ ἐκτακτοῦ καὶ ἐκτακτοῦ
ὄρει, ὄρει καὶ ἀποστόλου αὐτοῦ. Ἔκ καὶ τοῦτο ἀποστόλου ἐκτακτοῦ
ἀρετῶν ἀποστόλου, τὸν διακονητὸν ἀποστόλου ἐν ἀποστόλου καὶ ἁ-
ρετῶν καὶ ἐκτακτοῦ τῷ βασιλείῳ μου, καὶ ἀποστόλου, ὄρει καὶ ἐκτακτοῦ
ἀρετῶν τοῦ ἀποστόλου μου, καὶ τοῦ ἀποστόλου καὶ ἀποστόλου, ἐκτακτοῦ ἀποστόλου
ἐκτακτοῦ ἐκτακτοῦ, ἐκτακτοῦ ἀποστόλου καὶ ἀποστόλου τῷ ἀποστόλου Προ-
πόφου, ἵνα ὄρει καὶ ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου, ἀποστόλου ἀ-
ποστόλου ἀποστόλου καὶ ἔστω ἀποστόλου ἀποστόλου, ἐκτακτοῦ ἀποστόλου
καὶ ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου
τῷ ἀποστόλου τῷ ἁγίῳ ὄρει. Ὄρει καὶ ἀποστόλου καὶ ἀποστόλου ἐκτακτοῦ
καὶ ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου
καὶ ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου
καὶ ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου
ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου
ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου
ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου
ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου
ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου
ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου
ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου ἀποστόλου

ωρην συντηρῆσαι το σαρκοσπασμα και εισπαροισιν
εισαρμαι αβτο το σαρκοσπασμα και εισπαροισιν
εισαρμαι αβτο το σαρκοσπασμα και εισπαροισιν
εισαρμαι αβτο το σαρκοσπασμα και εισπαροισιν

Εν τω Γεωγραφικω μουτι 3 Πυλ^ω εως Γεωγραφικου 1417 τρις ια

Handwritten signature or calligraphic text in a stylized script.

Π. Καρ. (0,30, x 2, 76) 147
ισθ ρ!

Ἰπιδάγμα

Τῷ αὐτίκῳ Βασιλεὺς Ἰωάννου τοῦ Παλαιολόγου καὶ Θεοδώρου,
δοθέν ἐν Ἐφέσῳ ὅπου Ἰ. Μομι τοῦ Ἰπιδίου Διονυσίου, δυνάτο
ἐν Χαοσίρῃσι ἀγαθοκρίως Μελόχιον τὸ νεοῦμενον Μαρσίον).

Ἰδοὺ ὁ παλαιὸς ἐπίδοτος ἐν βασιλείᾳ μου, ὁ βασιλεὺς καὶ Ἰωάννης ἐν-
μνηστικὸς ἐπὶ ἐνὶ νεύῳ τῷ Ἰπιδίῳ ὅπως ἐν αὐτῷ ἀγαθοκρίως ποιεῖν ἐν
ἐν ὄνομα ἐπισημῶν, τοῦ Ἰπιδίου Προδρόμου καὶ Βαυβιολοῦ Ἰωάννου.
καὶ ἐπισημῶν τοῦ Χαοσίρου Διονυσίου, τὸ ἐξέλε ἐν Χαοσίρῃσι ἀγαθο-
κρίως τὸ οὐλοῦν νεοῦμενον Μαρσίον, ἐπεὶ τοῦ δὲ καὶ ἐπισημῶν
ἐν ἀπόδομα τοῦ ἰπιδίου καὶ ἰπιδίου μου αὐτίκῳ καὶ βασιλεὺς τοῦ σα-
λοῦς μου. Καὶ ἐν τῷ λαοῦ ἐπισημῶν, ἐπὶ ἐν ἐπισημῶν Μομι δυνά-
το ἐν νεοῦμα τοῦ ἰπιδίου ἀγαθοκρίως, ἐπισημῶν δὲ ἀγαθοκρίως οἱ
ἐπισημῶν ἐπισημῶν Μομι ἐν ἐν βασιλείᾳ μου, ἐπισημῶν ἰνα ἐπισημῶν
ἐπισημῶν τὸ ἰπιδίου ἀγαθοκρίως μετὰ καὶ ἐν ἀγαθῶν νεοῦμα, οὐμνεί-
ας αὐτοῦ, ἡ βασιλεία μου ἐν ἐπισημῶν ἀγαθῶν ἐπισημῶν ἀποδοκρίως,
ἐπισημῶν καὶ τοῦ ἀγαθῶν αὐτῷ ὄνομα, ἰνα ἐπισημῶν τὸ ἀγαθῶν ἀγα-
θοκρίως, μετὰ ἐπισημῶν ἐν νεοῦμα καὶ νεοῦμα αὐτοῦ, καὶ καὶ ἐπισημῶν ἐπι-
σημῶν ἐν τῷ ἰπιδίου νεοῦμα. Καὶ ἐν ἀγαθῶν ἀγαθῶν καὶ. Καὶ ἐν
ἐν ἐπισημῶν ἀγαθῶν, ἐπισημῶν καὶ ὁ ἀγαθῶν ὄνομα ἐν βασιλείᾳ μου,
καὶ μετὰ Μομι ἐν ἀγαθῶν ἰπιδίου ἐν ἐπισημῶν ἸΠΙΔΙΟΥ ἐπισημῶν
ἐπισημῶν ἐπισημῶν

† ὁ Θεοδῶρος (Ἰωάννης)

Αρ. 22

Περ. (0,31x0,21) 1418

(Ὁ ὄρισμός τοῦ Βασιλείου Ἰωάννου τοῦ Παλαιολόγου καὶ Δεσπότης διὰ τὸ Μετόχιον Μαρτίουκι.)

Ἐπειὶ ἡμεῖς καὶ τὸ θεῖον ὄρος τὸν Ἄθω σεβασμίᾳ Μορτί τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως καὶ Βασιλεὺς Ἰωάννου, καὶ ἐπισημησθέντος τοῦ Ἁγίου Διονυσίου, ἐπιχρημα-
 οῦσα τοῦ αἰθέριον μου τοῦ Βασιλείου, τοῦ ἁγίου καὶ ἀσκήτου πατρὸς τῆς βασιλείας
 μου, καὶ εἶχε παρ' ἐμῶν οὐκ ὄχλησεν εἰσερχομένης, καὶ ἐπέμπετο αὐτῷ ἐν ἰδίῳ κτήμα-
 τος, καὶ νομήματός, ἐκρίθη δὲ καὶ μετὰ τῶν δαυμάτων τῶν αὐτῶν Διονυσίου παιδιστῶν
 αὐτῷ ὁμοίως, εἰς ἀρετὴν καὶ βίω βεβαιώσεως καὶ δεῦ ἀποσπείροντας. Καὶ τούτων
 ἐνεκα ἀσκήσει καὶ ἐλευθέρω εἰσερχομένης. Καὶ δι' εἰσερχομένης παρὰ τοῦ μετοχίου τοῦ
 Βασιλείου τοῦ ἀδελφοῦ τῆς βασιλείας μου, κερὰ Ἰωάννου τοῦ Παλαιολόγου κερὰ
 νου ἐν τῇ Κασσαρῶν Μαρτίουκι, ὡς αὐτὸς ἔχει αὐτὸ καὶ ἐφ' αὐτῷ κερὰν οὐκ ἐπὶ τῶν
 ἡμεῶν κερὰν, ὡς αὐτὸς δὲ ἀποσπείροντας εἰς τοὺς ἀγροὺς κερὰν ἀποσπείροντας,
 καὶ μετὰ ταῦτα ἀσκήσει καὶ ἀποσπείροντας αὐτὸς τοῦ αἰθέριον μου τοῦ
 Βασιλείου τοῦ ἁγίου τοῦ Πατριάρχου τῆς βασιλείας μου. Ἡ δὲ οὐκ ἐπιτρέψει τοῦτο
 ἀποσπείροντας ἀδελφότητος, Ἡ βασιλεία μου τοῦτο καὶ φησὶν ἐνεκα ὡς αὐτὸς
 τοῦτο δὲ ἐν ἡμεῶν ἡμεῶν ἡμεῶν αὐτῷ, ὡς αὐτὸς δὲ καὶ ὅθεν ἀποσπείροντας
 ἔργον ἀποσπείροντας εἰς αὐτῷ ἀγροὺς ἀποσπείροντας. Τῶν ταῦτα καὶ ἀρετῶν τῶν
 ἐμῶν κερὰν, ἀποσπείροντας ἴσα αὐτῷ αὐτῷ ἀποσπείροντας ἀποσπείροντας ἀ-
 ποσπείροντας. Ἐπειὶ αὐτῶν οὐκ ἐπιτρέψει τοῦτο διὰ τῶν τοῦ κερὰν ἀποσπείροντας;
 Ἄγχι καὶ ὅθεν ἀποσπείροντας ἀποσπείροντας αὐτῷ δὲ ἡμεῶν ἀποσπείροντας, καὶ
 εἰ ἡ ἀγρο ἀποσπείροντας, οἱ ἐμῶν ἀπὸ βελίων τοῦ τῶν τοῦτο, ἐπὶ αὐτῷ
 καὶ μετὰ τῶν ἐμῶν κερὰν τῆς ἐπιτρέψει μου. Τῶν δὲ τῶν ἀπὸ ἐμῶν
 ἡμεῶν κερὰν, ἴσα ἐμῶν αὐτῷ τῶν δὲ ἀποσπείροντας καὶ ἀποσπείροντας τῶν
 ἀποσπείροντας ἀποσπείροντας καὶ ἀπὸ τῆς μου τῶν ταῦτα, τῶν ἐπιτρέψει αὐτῷ
 καὶ τῶν, τῶν ἀποσπείροντας τῆς βασιλείας μου. Τοῦτο δὲ ἐπιτρέψει διὰ τῶν
 τοῦ τῶν ἐπιτρέψει. ἴσα ἡμεῶν ἀποσπείροντας ἐμῶν ἡ βασιλεία μου, ἐπειὶ
 οὐκ ἐπιτρέψει τῶν ἀγρο ἀποσπείροντας εἰς ἀποσπείροντας αὐτῷ, μηδὲ ἀποσπείρον-

γράφω οὐ Μοραγαί μὲνδὶ ἰμμοῖντο. Μεταί δὲ τῆς ἐπιτομῆς λεγούσης καὶ
 καὶ ἀνωτέρω εἰρηδαι, εἴτε καὶ τῶν ἀποκατανομητῶν ἀνδρῶν, καὶ τὸ
 εἰρηδαι καὶ τὸ ἄλλο αἴων ἀσώδημα καὶ τῶν δαίμων τῶν ἐπιτομῆς
 ἀπὸ μὲνδὶ τῆς ἐπιτομῆς ἄλλοι ἢ ἐπιτομῆς ἐπιτομῆς. Ἀρμῆνον δὲ
 καὶ καὶ εἰρηδαι εἰρηδαι τὸ εἰρηδαι εἰρηδαι εἰρηδαι εἰρηδαι
 εἰρηδαι. καὶ καὶ αἰτοί εἰρηδαι. Καὶ εἰ τῆς ἀπὸ τῶν ἀρμῆμον
 ἐπιτομῆς καὶ ὁ ἀπὸ τῶν ἀρμῆμον τῶν εἰρηδαι καὶ καὶ εἰρηδαι
 τῆς 18^{ης}. Ν^{ος} τῶν 5 Π Κ 5 ἐπὶ (ὁ Δεσπότης) †
 ὠλοπιον. 1418'

Αρ. 8! Γράμμα Πατριάρχου εις τὸ Μέγαρον
Μερίου.

Λαβ. (0,43 x 0,30)

Μεϊζυμος ἐξέω θεοῦ Ἀρχιεπισκόπου Μαρ/αρχεῦ
ρέως Ρώμης καὶ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου,

+ Ἐπειδὴ εἶδο γάρ τινος γαρμεικῶν ἀνδρῶν ἐκ τῆς οὐρανόθεν Πατρι-
άρχου ἐπὶ Διονύσιος, γράμμα ἔγραψεν ἰδίῳ καὶ ἐπὶ ἀρχιεπίσκοπος Μαρ-
αρχεῦ τοῦ ἀπασπέρτου πατριάρχου βάρος ἀπορριπτῶν εἰς τὸν ἀνὰ Μερίου τὸ
νοσηφύμενον, ὡς εἶδεν ὑπόθετον τῆς Πατριάρχου τῆς Κορινθίου τῆς.

Ὁ δὲ ὡς ἐποίησεν εἰς γράμματος πατριάρχου μεμνημένων. ἔτι ὁ κοινὸς τοῦτος
εἰς εἰς ἐπιτοίχια, μετὰ τοῦτο ἐπὶ ἀπορριπτῶν τοῦ ἀπορριπτῶν (καρμεικῶν) κερπῶν
Ἀπορριπτῶν ἐπαρρηθῆναι τῆς οὐρανόθεν Μαρ/αρχεῦ τοῦ Μαρ/αρχεῦ Διονύσιος τῆς
ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὁρει. Ἐν ὁμοίᾳ δὲ τῆς οὐρανόθεν τοῦ Ἁγίου Μαρ/αρχεῦ τῆς οὐρανόθεν
Προδράμα καὶ βασιλείῳ Γεωργίου. Καὶ ἔχει καὶ γράμμα εἰς αὐτὸν εἰσε-
γεῖν καὶ ἔφορτικῶν καὶ ἐκκαταστάσεων καὶ δεσποτικῶν.

Ὁ δὲ ἴδιος ἐπὶ τῆς οὐρανόθεν Πατριάρχου ἐπὶ Διονύσιος οἷον εἰς ὅπως ἴδιος τῶν
τοῦτον αὐτῶν ὡς γαυρέλαι εἰς τοῦτο τοῦ γράμματος. Ὅθεν καὶ ὁ ἀπορρι-
πτῶν ἀνὰ γάρ τινος αὐτῶν ἐφωρτικῶν ἀπὸ εὐείρου καὶ ἐπὶ τοῦ ἀρχιεπίσκοπος.
Μεὶ εἰς οὐρανόθεν γαυρέλαι εἶτε, ἔχει αὐτὸν καὶ ἡ μεμνημένων ἀπορριπτῶν,
καὶ μεμνημένων αὐτῶν τοῦ κοινὸν ἀπορριπτῶν βέβαιον, ἀπὸ τῆς χάριτος τοῦ
Πατριάρχου καὶ ἡ ἀπορριπτῶν τῆς οὐρανόθεν ἐπὶ τῶν αὐτῶν καὶ ἐν τῷ γαυ-
ρέλαι. Καὶ εἰ μετὰ εἰς ἐπιτοίχια ὁ τῆς οὐρανόθεν ἀπορριπτῶν, καὶ ἀπορριπτῶν
εἰς τοῦτο τῶν ἀπορριπτῶν γαυρέλαι, καὶ καλαωταῖον τῆς οὐρανόθεν, ἔχει αὐτὸν ἡ
μεμνημένων ἡμεῶν ἀπορριπτῶν καὶ τῆς οὐρανόθεν εἶτε, αὐτῶν τῆς οὐρανόθεν.
Ἐπὶ δὲ μετὰ εἰς ἐπιτοίχια, μετὰ καλαωταῖον τοῦ κοινὸν, ἐπὶ ἔτι ἀπορριπτῶν
καὶ δεσποτικῶν τῶν ἀπορριπτῶν ἀπορριπτῶν ἐπὶ Διονύσιος καὶ ἐπὶ τοῦ ἀρχ-
ιεπίσκοπος, ἔχει αὐτὸν ἡ μεμνημένων ἡμεῶν ἀπορριπτῶν αὐτῶν.

+ Μαρ/αρχεῦ Μαρ/αρχεῦ. Ν Τ Ὑ : +

Περὶ (0,15x0,28) 1422 "Εγγραφοί.
 Αφω. Σ'

(Διευαμβάνον περί τῶν σπύρων γῆς μελοχίου τῆς Κασαρδρείας
 τῆς Ἰ. Μορῆς τοῦ Ἁγ. Διονυσίου, καί περί τοῦ ἐν αὐτοαυ-
 χυρίου Μαρτυρίου γεγονότος ἐπί Ἀρσπονίων Βασιλέως τοῦ Πλαυγοῦρου)

Ἐπει δὲ καὶ τὸ ἄνωγρον τοῦ Ἁλίου ἱεραὶ Μορῆ τοῦ Τυμίου ἐκδοῖον Τροπὶ-
 λα Προσφάτων, καὶ ἐπισημασμένον τοῦ κῆρ Διονυσίου, ἀπέπεμπεν ἀπὸ
 χούρων τῶντων, ὅσων μὲν εἶσι δεῖον καὶ σωτῆρ ὑποσώζοντο τοῦ μακαρί-
 του καὶ ἀσκήσαν βασιλέως, καὶ ἀσκήσαν κῆρ Τυμίου τοῦ Πλαυγοῦρου,
 τοῦ εἰσὶ τοῦ δεῖον καὶ ἀγγελοῦ ὁμήκετος μελοχιοκαδῆτες Τυμίου μνα-
 γοῦ περί τῆς τῆσος Κασαρδρείας αὐτοαυχίου ἐὶ ὁμοεισόμενον μαρ-
 τυρίον, μετὰ καὶ γῆς φεγγαρίου δέμα· μετὰ δὲ τῆς ἐκείνου ἀπὸς δεῖον ἐκδο-
 μίας, αὐτοῦ δεδεῖσα ἡ Μορῆ, ἐκδοῖον εἰς ἀγίον ἐβαίον καὶ ἀπο-
 χροῖον αὐτῆς, δεῖον καὶ ἀποσυντὸν ἀπόσταμα, τοῦ κερταυτῆ καὶ Ἁγίου
 ἡμῶν ἀσκήσαν καὶ βασιλέως κῆρ Μαρτυρίου τοῦ αὐτοαυχίου. Ἐπὶ τῆς ἑαυτῆς
 ἐκδοῖον τῆσος τε καὶ καλοχῆ καὶ δευδοῖον τοῦ αὐτοαυχίου, τοῦ μαρ-
 τυρίου, καὶ τῆς ἀσκήσαν τῶν δέμα φεγγαρίου γῆς· ἀποσὶ δὲ καὶ δεῖ-
 καὶ ἀποσυντὸν ὁμοεισόμενον τοῦ ἀγίου ἡμῶν ἀσκήσαν, τοῦ αὐτοαυχίου
 ἡμῶν δευδοῖον τοῦ κερτῆ τῆς ἀγίας βασιλέως αὐτῆς κῆρ Ἀρσπονίων τοῦ
 Πλαυγοῦρου, ἐκδοῖον τῶντων τῶν τῆς Μορῆς αὐτοαυχίου δεῖον τοῦ κερ-
 τῆ τῶν, ἐκ ἱερομναῖον καὶ καλοχῆ τῆσος αὐτῆς κῆρ Δανῆς. Ἐπὶ τῆς κα-
 τοῦ τῆς τῶν καὶ δευδοῖον, τῶν ἀποσυντὸν δεῖον δεῖον ἀποσυντὸν
 αὐτῆς, ἀποσυντὸν αὐτῆς τῆς ἀπὸ τὸ ἐκδοῖον μαρτυρίου ἐπὶ δέμα φε-
 γαρίου γῆς, τῶντων δὲ κερτῆ ἀποσυντὸν ἀπὸς ἀπὸ τῶν Ἁγίου ἀπὸ τῆς
 δεῖον, τοῦ αὐτοαυχίου δευδοῖον ἐπὶ τὸ ἀσκήσαν ἐπὶ τῆς τῆσος τῶντων
 καὶ ἀποσυντὸν τῆς τῶν δέμα φεγγαρίου κῆρ τῆς κα-
 τοῦ τῶν μαρτυρίου μετὰ φεγγαρίου τε καὶ ἀποσυντὸν τοῦ ἀποσυντὸν.
 Τῶντων καὶ τῶν δεῖον καὶ ἀποσυντὸν ὁμοεισόμενον τῆς ἀποσυντὸν τῆς γῆς

(Χρυσόβουλλον τοῦ ἀοιδίμου βασιλέως καὶ αὐτοκράτορος
 Ἰωάννου τοῦ Παλαιολόγου καὶ Δεσπότης περὶ τοῦ ἐν τῇ
 νήσῳ Λήμῳ τῆς ἐν Ἄθῳ Ἱ. Μοῦνης τοῦ Ἁγίου Διονυσίου)
 φ. 6.')

Μετοχίου

Ἡ καὶ τὸ ἄριστον ἀπὸ ἄλλων διαμεμένη, σεβασμὰ καὶ ἑρπὶς Μοῦνης τῆς βασι-
 ρείας μου, ἢ εἰς ὄνομα ἑμῶν τῶν ἑμῶν ἐπιτόκων Προφήτων Προφῶν καὶ
 Βασιλικῶν Ἰωάννου, καὶ ἐπισημασμένη τῷ κτῆσι Διονυσίου, τὰ ἀεὶ, ἔχει δὲ
 δὲ καὶ τῶν ἀποστολικῶν, τῶν μακαρικῶν καὶ ἀοιδίμων ποσῶν τῆς βασι-
 ρείας μου ὅσα κεῖνται ἐν τῇ δὲ τῇ νήσῳ Λήμῳ, ἐξενόησα αὐτὸς ἑξῆς καὶ
 βίβρα ἐξέρου. ἔχει δὲ καὶ αὐτὸ τῶν ἐισοδημάτων αὐτῶν καὶ ἕως μὲν οὐδὲ
 δεκάς, ὅσων μὲν 4, καὶ ἐπὶ κατὰ τὰς τρία (3). Δόξαν δὲ τῶν ἐν τῇ Ἰωάν-
 νῳ δὲ τῇ Μοῦνῃ ἀποσημασμένης Μετοχίως ἀποσημασμένη ἐστὶν ἐπισημασμένη,
 καὶ ἀπὸ τῆς τῆς τῆς εἰς τὸ κατὰ τὸν κτῆσι, ἐστὶν οὐκ ἔστιν ἑμῶν ἢ ἐπι-
 κτῆσι τῆς. Ἀπεόραμον ἀπὸ τῶν ὑπαλειπῶν καὶ ἀραιοτήτων μου ἀποσημασμένη καὶ
 βασιλεῖ τῶν ἀδελφῶν τῆς βασιλείας μου, καὶ ἀντισημασμένη τῶν ἀπὸ τούτων, ὅ δὲ
 τῆς αὐτῶν ἀποσημασμένης ἀποσημασμένης ἐπισημασμένης ἀπὸ αὐτῶν ἢ αὐτῶν
 ἐπισημασμένης τῆς εἰς τὴν Βουλγαρίαν τῆς οὐκ ἔστιν ἀπὸ τῶν ἀποσημασμένης
 τῆς καὶ ἀποσημασμένης δὲ τῶν ἀπὸ τῶν, καὶ ἑπισημασμένη ἀποσημασμένης τῶν ἀπὸ
 κτῆσι Ἰωάννου. Ἐπισημασμένη τῆς βασιλείας μου εἰς τῆς Ἀθήνας, ἀπὸ
 ἀπὸ ἀπὸ τῆς ὁ οὐκ ἔστιν ἐν ἑπισημασμένης καὶ ἑπισημασμένης τῶν ἀπὸ τῆς
 δὲ τῆς μου τῆς κτῆσι, καὶ ἐπισημασμένη καὶ ἀπὸ τῆς, ἵνα τῆς ἢ σεβασμὰ
 Μοῦνης ἢ ἐπισημασμένης τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῆς ἐπισημασμένης τῶν ἀπὸ τῶν,
 καὶ ἐπισημασμένη τῆς. Ἐπισημασμένης ἀπὸ τῶν καὶ ἀπὸ τῶν ἐπισημασμένης τῶν ἀπὸ τῶν,
 τῆς μίαν μὲν ἐπισημασμένη τῆς ἀπὸ τῶν καὶ ἀπὸ τῶν βασιλείας τῶν ἀπὸ τῶν
 τῶν βασιλείας μου. τῆς δὲ ἀπὸ τῶν ἐπισημασμένης. Ἀποσημασμένης οὐκ ἔστιν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν
 ἀπὸ τῶν ἐπισημασμένης, καὶ ἐπισημασμένης ἀπὸ τῶν ἑπισημασμένης καὶ ἑπισημασμένης
 τῶν ἀπὸ τῶν Διονυσίου καὶ ἕως αὐτῶν τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν καὶ

ἐγὼ ταῦτα ἀνευρέθηκα καὶ ἔως. Καὶ δίδωσκαι αὐτὰ ὡς τοῖς μοναχοῖς
οἱ καὶ κούροι διερχοῦντες τὸ Αἰονόδοξον ἐπιπέλαι τοῦ ἀγίου τοῦ
ἐμμανουὴλ τοῦ ὁσίου ἐνομογράφου ὁριζοῦ ἐπὶ βασιλείᾳ μου. Ὁμοίως
καὶ τῶν μοναχῶν, ποιῶν καὶ ἐβδόμησθε δύο μελοπρῶτα καὶ ἐπιπέλαι
ἐπὶ τῷ καθηρούμενος. Τῶν μὲν μίαν ἐπέλ ἐπὶ φραγῆς τοῦ ἀσκήτου καὶ
κατακρίτου βασιλείᾳ τοῦ Πέτρου ἐπὶ βασιλείᾳ μου ἐπὶ ἐπέλαι. Τῶν δὲ ἄλλων
ἐπέλαι ἡμῶν, καὶ εἰρηδα, καὶ ἐπὶ ἡμεῶν. Εἰς γὰρ ἐπὶ ἐπὶ τοῦ
ἐμμανουὴλ καὶ ἀσκήτου ἐπέλαι αὐτῶ ὁ ὁσίου ἐνομογράφου ἡμέτερος ὁ-
ριζοῦς μὲν Αἰονόδοξον καὶ , 5 ΤΛΗ ἔως σωτηρίου 1430.

† Ἰωάννης ἐν Χρῆ τῷ Δε πιστός βασιλεὺς καὶ αὐτοκράτωρ
ὁ πατριάρχος καὶ Δεσπότης.

Cap (0,22X0,22)

('Ιωάσαφ)

(Τοῦ Μητροπολίτου τῆς γῆσου Λήμνου, ἐπιστολή πρὸς τὴν Ἱρ. Κοινότητα ὅτι ἐδέξατο εὐμεγῶς τὰ χρυσόβουλλα τῆς Ἱρ. Μονῆς τοῦ Ἁγίου Διονυσίου καὶ τὴν ἐπιστολὴν αὐτῆς τῆς Ἱρ. Κοινότητος, καὶ ὅτι ἀκριβῶς ἔπιτασεν ἀε- ρὶ τῶν ἐν τῇ γῆσῳ Λήμνῳ συνόρων καὶ μερῶν τῆς Ἱρ. Μονῆς τοῦ Ἁγίου Διονυσίου)

Ἰωθε')

†. Ὁσιώτατοι Πατέρες, καὶ θεῖα καὶ ἁγία Σύναξις τοῦ Ἁγίου Ὄρους τοῦ Ἁθωνος χάρις Θεοῦ καὶ εἰρήνη αἰὸς Θεοῦ παντοκράτορος. Ὅπως γνωστὸν ἐστὶν πάντων ὅτι εἰσηλθὼν ἀπὸς τὴν νῆσον Λασιθιότητα. Ὁ ὀσιώτατος ἐν Ἱερομονάχου Κλήμης, ἐν τῷ θεῷ καὶ ἁγίῳ Πατριάρχῳ τοῦ κεντρικοῦ Διονυσίου, καὶ ὁ ὀσιώτατος ἐν Μοραχῶν κεντρικοῦ Νεόφυλος, ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ ἁγίῳ Πατριάρχῳ τοῦ Παριουράτορος, μετὰ τῶν ὑμῶν γραμματέων καὶ γραφῆδων τῶν δεσφῶν, καὶ τὰ μερῶν αὐτῶν ἐπέδωκεν, καὶ ἐπέδωκεν τῶν ἀποστολῶν αὐτῶν πρὸς τὸν ἁγίον, καὶ διὰ συντάξιν τῶν μερῶν ἐξέστρεψεν. Καὶ τοῖς ἐπισημοῦς καὶ ἀγαθῶν τῶν μερῶν ἐπέδωκεν. Καὶ εἰς τὸν Δευτέρῳ εἰς τὴν μαύραν τῆς ὑποθέσεως ἀμφότεροι διέβημεν, καὶ ἐν ἀγίῳ σας γραφῆς ἀπέστρεψεν. Καὶ μετ' ἐξουσίας καὶ αἰσθητικῆς ἐπέδωκεν ἐπισημοῦς καὶ χρυσόβουλλα ἀπέστρεψεν, ὅσοι τε καὶ σημεῖα ἐπέδωκεν. Καὶ πάντες τῶν ἁγίων Διονυσίου τῶν ἐπέδωκεν ἐπέδωκεν, ὡς ἀποστολῆς ἐπισημοῦς. Ὁ ἀγαθὸς Νεόφυλος προσμαχοῦμενος ἀπὸ τοῖς ἀγαθῶν χάρις ἐπέδωκεν. Καὶ ὁ Πνευματικός κεντρικὸς Κλήμης, καὶ ὁ τῶν μερῶν κεντρικὸς, παρασημοῦς ἐπέδωκεν καὶ ἐπέδωκεν αὐτῶν, μακροχρόνως, ἐπέδωκεν. Δουλοῦν πατέρες ἐπέδωκεν καὶ αὐτοῖς τῶν ἀποστολῶν καὶ ἐπέδωκεν μετὰ αἰσθητικῆς ἐπέδωκεν αὐτῶν, καὶ ἀποστολῆς ἐπέδωκεν καὶ τοῖς μακροχρόνως ἐπέδωκεν. Ὅτι ἐπέδωκεν δὲ ἀποστολῆς, εἰς τὴν ἀποστολῆς καὶ ἀποστολῆς ἐπέδωκεν, μακροχρόνως, ἐπέδωκεν καὶ ἐπέδωκεν αὐτῶν τῶν ἀποστολῶν καὶ ἐπέδωκεν ἀποστολῶν, καὶ ἐπέδωκεν ἀποστολῶν. Ὅτι ἀποστολῆς ἐπέδωκεν καὶ μακροχρόνως ἐπέδωκεν, ἐπέδωκεν μακροχρόνως, ἐπέδωκεν ἐπέδωκεν καὶ ἐπέδωκεν. Ὁ μακροχρόνως ἐπέδωκεν μακροχρόνως, ἐπέδωκεν ἐπέδωκεν τῶν ἀποστολῶν, καὶ ἐπέδωκεν μακροχρόνως.

αὐτῶν ἡμῶν, ἔργῳ καὶ λόγῳ ἔτι καί ποτε ἀπὸς τὴν μορτὴν ἀπέλασεν. Καὶ ἰσομεί-
σας Παιδῆς συγχρησάτων. Οἱ δὲ ἀξιοδοτικὰ μαρτυρεῖ καὶ ἔτι μοι φέροντες εὐαγγελία.
Ὁ ἄρχων ὁ Κύριος. Πρωτόμερος ὁ Μαρκιανός. Πρωτόμερος ὁ Θεοδοσίος. Καὶ
Μαρκιανὸς τοῦ Παῦλου καὶ Κωνσταντίνου. Ὁ γέροντος Κωνσταντίνου. Γέροντος ὁμοιωτός. καὶ
Μιχαήλ ὁ Δωδομαίτης. Μαρκιανὸς ὁ Περσικός. Κὶν Γεώργιος ὁ καλός, καὶ ἄλλοι
εὐαγγελοῦντες, καὶ ἄλλοι ἀρεστέροι. Καὶ μουσαχμαῖοι ἔργων ἁγίων. Λαυρεντίος Ἀ-
γαπητός. καὶ Μάριος, καὶ Ἀναστάσιος.

. Ἐρωσὸν τὴν ἀρεστέρι τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου, καὶ εὐαγγελία
δείξαι σοὶ ἑπιπέρας καὶ ἄλλοι.

† Ὁ ταπεινὸς Μητροπολίτης ἐλέω θεῷ γήσου Λήμνου

Ἰωάννης

(Πρόσταγμα του Βασιλέως Μαγνούηλ του Πρώτου εἰς τοὺς ἐν τῇ γῆσιν Ἀθηνῶν, ἔχοντας ταῖς δημοσιακὰς ὑπηρεσίας γὰρ δίδωσι τὰ κατ' ἔτος κεκατολισμένα τῆς Ἱ. Μονῆς τοῦ κυροῦ Διογυσίου τοῦ ἐν Ἁγίῳ Ὄρει τοῦ Ἄδω δικαίωματα διορισθέντα παρὰ τοῦ Βασιλέως.)

Ἰωάννης')

Ἐπει' ἀπὸ καιροῦ ἡνὸς ἀνέβη εἰς τὴν βασιλείαν μου ὁ ἱμνωτάτος ἐν Ἱερομο-
ναχίῳ καὶ πνευματικῷ σαλῶρ ἡμῶν Διονύσιος ὁ ἐνεργῆσαι ἐν τῶν κατὰ τὸ
Ἄγιον ὄρος τοῦ Ἄδω ἐκασήμερον μονάχων ἡ εἰς ὄνομα ἱμνωμένου τοῦ ἱμνω
ἐπιόχου Προφήτου Προφρόμου καὶ Βασιλέου Γεωργίου ἐπισκευημένοι ἐν κείῳ ἀε-
φῶν, οἳ εὐρίσκουσι διετόχμων εἰς αὐτὸ ἔχει τὸ ἑωυτοῦ μονάχων εἰς τὴν γῆσιν Ἀθηνῶν
παρὰ τῶν διατεταγμένων τοῖς ἐπιπέτοις δημοσιακῶν δουλείας, βουλομένηται ἀδικεῖν ἀπὸ
τοῦτον ἐπιπέτοις καὶ τῶν ἡμῶν, καὶ διοριστῶν τῆ βασιλείᾳ μου ἀπὸ αὐτοῖς ἐπὶ ἑτέρου
αὐτῶν ἀποσταθμῶν, ὡς εἰς διατεταγμένους λαοὺς ἀνετόχμων παρὰ τῶν ἄλλων. Ἄλλως δὲ ὡς
ἐπιπέτοις τῆ βασιλείᾳ μου, ἐπὶ ἀναγορῶν τοῦ τοῦτον πνευματικῷ πατρὸς ἡμῶν Διονυ-
σίου οἳ εὐρίσκουσι διετόχμων. Λόγους τοῦτον παρὰ τῶν ἡμῶν ἐτόχων, καὶ ἐπαρε-
μαίωσεν περὶ τοῦτον, ἔχει ἐπιπέτοις τῆ βασιλείᾳ μου, καὶ διοριστῶν καὶ δεῖ τῶν πα-
ρόντων ἀποσταθμῶν, ὡς εἰς διατεταγμένους παρὰ τῶν ἄλλων ἐτόχων
ἐπισκευημένοι εἰς τοῖς δημοσιακῶν δουλείας τῶν αὐτῶν γῆσιν Ἀθηνῶν, πάντα ὅσοι κέ-
ληται ἐπιπέτοις τὸ ἑωυτοῦ μονάχων τῶν κείῳ ἀεφῶν αὐτῶν ἐπὶ τῶν ἄλλων, καὶ τῶν ἄλλων ἐπέ-
τοις. Καὶ οἳ εὐρίσκουσι διετόχμων εἰς ταῦτα ἡμῶν, ὡς αὐτοῖς διοριστῶν τῆ βασιλεί-
ᾳ μου, ἴσται εἰδέναι κατ' ἔτος ἀπὸ τῶν αὐτῶν μονάχων τῶν ἀεφῶν, καὶ ἀπὸ τῶν
ἐν τῇ ἡμῶν γῆσιν Ἀθηνῶν δημοσιακῶν δουλείων, σπλάρι μύδια ὡς ἡμῶν δέκα
ὄνομα ὄνομα ὡς ἡμῶν μύδια (4) ἑξήκοντα καὶ ἑπτὰ καὶ τρεῖς ἡμῶν. Διαί τοι ἔχου-
σι ταῦτα οἳ ἐπὶ τῶν ἡμῶν μονάχων εὐρίσκουσι μονάχων εἰς διατεταγμένους αὐτοῖς
καὶ ἐπαρεμάχων τῶν βασιλείᾳ μου καὶ μένων ἀνετόχμων εἰς τὸν αὐτῶν
ἐν τῶν ἐτοχασομένων εἰς τοῖς ἡμῶν δουλείας ἐπιπέτοις τῶν βασιλείᾳ μου ἐπιπέ-
τοις ἀναγορῶν. Καὶ περὶ τοῦτον διοριστῶν αὐτῶν τῇ ἐπιπέτοις τοῦ παρὰ τῶν ἀποσταθ-
μῶν τῶν βασιλείᾳ μου. Τῶν γεγονότων ἐπὶ μένει τοῦ ἑωυτοῦ μοναχίου χάριν τοῦτον
ἀνεπίδου ἐπὶ τῶν ἄλλων.

Μαγνούηλ ἐν χροῖ τῶ πρώτου αἰστος Βασιλεὺς καὶ αυτοκράτωρ ὁ Παλαιολόγος

του κυρτήγυ. Παμβάτε το σούπορον και έρχεται είν το αναμειγμένο του Αφ.
 Γεωργίου, κόμει μέσον το χερτίον, δέξια αὐτό περιγραφόμενον. Ἀρεστέρα τῶν γραφί-
 των και τῶν στυλίων του αὐτοῦ Ρουμῶ. Και έρχεται εἰς τῆν μέσον του χερτίου,
 ὄθεν και ἄρθρο. Και εἶτι γῆ μόδια α. εἰς τῆν χέρου και περὶ αὐτοῦ και ἀπὸ
 ρωλο μόδια Ὑ. ὁμοίως εἰς τῆν μέσον, αἶθεν του ὁδοῦ του κυρτήγυ, ὁμοί-
 ος τῆς μοῦς του Ζενοφῶτος μέχρι τῆς γῆς του Χαλκήραγα. Και του ρωμαϊκοῦ
 μόδια ρ. ἀπὸ τῆς χέρου και περὶ αὐτοῦ μόδια γ. ὁμοίως και ὅτι εἶπαι πάλι
 ὁ Χαλκήραγα, εἰς τῆν ἄνω Γεωργίου τῶν κείματα του ρωμαϊκοῦ μόδια ργ.
 καὶ γραφίται του ὠτοῦ μόδια ρ. το εἰς τῆν αὐτῆν γῆν Δουμητίου του Βουγγαρο.
 μόδια ρ. τῆν εἰς τῆν φανὸν μείον του ῥωμαϊκοῦ, μετὰ τῆς κομῆς και πε-
 μεχῆς αὐτοῦ, ἢ γῆ μόδια α υ γ. εἰς τῆν χέρου και ἀπὸ αὐτοῦ, μόδια υγ.
 ἕως αὐτοῦ μόδια εἰσοο. Ὅμοίως και του μείον του φανὸν του ῥωμαϊκοῦ
 ου μόδια ΚΔ. Ὁμοίως εἶχει ἡ τοιαύτη σεβασιμῆς μοῦς, και το στυλίου
 ἐρόσλαμμα διαρίφεται, και εἰς τῆν στυλίου του του ὄραται και ἀνοχῆμα εἶτε
 αὐτοῦ, και τὰ στυλίου ἀμέλιον ὑπογραμμῶν γραμμῶ.

Πλατὶ Γουτῆν Ἰσοκρίτου γ.

+ Ο πεπευτός μετροπολίτης Λήμνου Ἰωσήφ.

ΑΓ ΟΥ
2.3.8.

Παλαιά ἡμερὰ Ἰβνὸς Χουσεϊνίου τοῦ διορισθέντος ἐν τῷ
ἁγίῳ Πλακιάρχῳ Κυροβερνοπόλεως. Ἐπίστα τοῦ Διοκλετοῦ
(460 μ.χ ἀνακρίσει)

Εὐχόμενοι Πάτρι

Κατὰ γὰρ, ἑξομότης καὶ ἀγαθὴ Πλακίη, καὶ ἀδελφ
γού, καὶ ἀφωδῆς ἀνεπίστου ἐν ἡμετέροις ὁ Διοκλῆς δούρ : ἡ ἡμερὰ δὲ
καὶ αἱ βίβλις τῆς κρητικῆς ἡριδμηνεύει ἡμῶν (Ματθ. 1: 30). Ἰδὲ δὲ παρ
μαρτυρίας σαββαίου, ἀνὴρ καὶ υἱοῦ, καὶ ἐν τοῖς οὐρανῶν τοῖς αἰ
τοῖς τὰς ἀσπίδων ἐπιτεροσίου καὶ Περδορῶν καὶ Παναγιῶ
του. Ἐπειὶ αὐτὸν ἡμετέρας διαβόλου ἐν ἡμετέροις καὶ ἐν τῷ ἀδελφῷ
ἐπιπέσει ἐν τοῖς ἡμετέροις, καὶ ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῷ ἀδελφῷ
ἐπιπέσει αὐτὸν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῷ ἀδελφῷ καὶ ἐν τῷ ἀδελφῷ
ἐν τῷ οὐρανῷ αὐτοῦ δούρ.

Ἡμεῖς γὰρ ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῷ ἀδελφῷ
ἐν τῷ οὐρανῷ αὐτοῦ Παναγιῶ, καὶ ἐν τῷ ἀδελφῷ τοῦ ἰδιαιτέρου
ἡμετέρου τοῦ οὐρανῷ ἐν τῷ οὐρανῷ, τοῦ ἐν ἁγίῳ Πλακιάρχῳ Κυροβερνο
πόλεως τοῦ διορισθέντος ἡμετέρου ἡμετέρου. Καὶ ἰδοὺ ὡς!!
ἔφη ὁ ἰβνὸς μετὰ τῆς ἀγῶν. — Καρποὶ μαύροι, καὶ ἡμερὰ,
νεκρῶδες διὰ τὸ ἔδρος ἡμερῶν! Τὸ Βασίλειον καὶ ἡ ἀδελφὴ βίβ
λις τῆς Κυροβερνοπόλεως οὐρανῶν ἀνεπίστου ἡμετέρου ἐν τῷ οὐρανῷ
αὐτοῦ. Διακούει γὰρ οἱ ἡμετέροις σαββαίου, τὰ ὁμοίως τῷ
ὡς Βυζαντινὰ γῶτα, τῆς ἀνάβου βίβλις, τῶν οὐρανῶν, δι' ἡν ἡ δού
ρα (ἀνεπίστου) οὐρανῶν. — Ἀλλὰ καὶ ἡ ἡμετέρου οὐ
ρανῶν, διακούει δὲ καὶ ἡμετέρου καὶ τῶν ἡμετέρου οὐρανῶν, τῆ
βίβλις τοῦ ἡμετέρου ἀνεπίστου, ὡς δὲ δούρα καὶ τῶν οὐρανῶν
καὶ τῶν οὐρανῶν αὐτῆς καὶ καδουοῦσαι τοῖς ἀνεπίστου αὐτοῦ οὐρανῶν
καὶ τοῖς, καυοβερνοῖς οὐρανῶν.

ναί

Αλλ' ἴδου, ἐν μέσῳ τῶν σπουδαίων ἀνθρώπων καὶ ἀνδρῶν ἡμετέρων,
 αὐτῶν γὰρ, ἰσχυρῶν καὶ σαφηνείας διασημοῦ καὶ ἐξουσίας
 τοῦ ἑσθίου. Ἐξήκει ἐν καρπῷ τῶν χριστιανῶν, ὁ καὶ ὁδὸν ὁρθοῦς καὶ
 μαζὸν ἰσχύος τῶν ἐξουσιῶν οὐρανῶν, καὶ Πατριάρχης Συχῶν
 καὶ ἱερωσύνη τῶν Οὐνοσφαιρῶν ἑδρῶν. Ἐπαρτήν ἡντ' ἡμετέρων τῶν
 πορθητῶν, καὶ τῶν καρδιῶν βασιλέων ἐν χερσὶ θεοῦ καὶ ἐν
 2 κατὰ μέγα ἡντ' ἀχρῶν ἐξουσιῶν τῶν Οὐνοσφαιρῶν ἑδρῶν
 τῶν ἡμετέρων βούλων, τῶν σφαιρῶν ἀχρῶν καὶ ἑστῶν, ὅσως
 μέγα τῶν σοφῶν ἀνθρώπων καὶ ἡμετέρων ἀποστόλων Ἐλεφάντιον
 εὐχέλαι ὑπεύθυνον, σφαιρῶν ἐν τῶν Πατριάρχων δόγμα τῶν ὁδο-
 δόξων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Θεοκρατίας, γυναικῶν, δια-
 σφαιρῶν ἐντὸς ἑκκλησιαστικῶν χριστιανῶν οὐρανῶν καὶ ἡμετέρων καὶ
 ἀποστολικῶν ἐντὸς ὁδοδότης. καὶ γυναικῶν ἀνδρῶν καὶ ἡ-
 α δόγματα, τῶν ὁδῶν καὶ καρδιῶν τῶν ἐν ἀχρῶν ἀποστόλων
 καὶ τῶν ἡμετέρων καὶ Οὐνοσφαιρῶν ἑδρῶν καὶ τῶν ἀποστόλων
 ἡμετέρων τῶν οὐνοσφαιρῶν ὁδοδότης τῶν Πατριάρχων. Ἐπὶ τῶν ἐν
 ταραχῇ καὶ οὐκ ἐν ἡμετέρων τῶν οὐρανῶν ἀπὸ τῶν ἀποστόλων ἐν
 τῶν νεοεπιπέδων τῆς γυναικῶν ἡμετέρων. Παρρησιῶν αὐτῶν
 καὶ διὰ τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν οὐνοσφαιρῶν τῶν ἡμετέρων βασιλέων
 ἀποστόλων, σαφηνείαν ἀποστόλων καὶ ἡμετέρων τῶν ἀπο-
 στῶν, καὶ τῶν ἀποστόλων, καὶ διὰ τῶν ἡμετέρων τῶν οὐνο-
 σφαιρῶν ἀποστόλων καὶ γυναικῶν οὐρανῶν ἀποστόλων. Αλλ' ἴδου
 ἐν τῶν ἐξ ἀρχῆς τῶν ἡμετέρων.

ἐν τῶν ἡμετέρων πνεύματι ἡμετέρων τῶν ἡμετέρων, Μαριῆς
 καὶ Μαριῆς τῶν οὐρανῶν ἡμετέρων, ἡμετέρων ἀποστόλων χριστιανῶν
 ἡμετέρων καὶ τῶν ἡμετέρων ἡμετέρων χριστιανῶν ἡμετέρων ἀπο-
 στῶν καὶ σαφηνείαν τῶν ἡμετέρων τῶν ἡμετέρων ἀποστόλων, ἡμετέρων.

Ὡς ἀσκήματα! Ὡς τοῦ ὕψους! Ὡς τῆς δυνάμεως, ἢ ἐν σαῖδας
 ἐν σαῖδας καὶ νουδιόλα κερὶν ἐν λαοῖς καὶ διασάδα γωγόνους!
 Ἐγχεσ, ἴφουρα, εἰς ἀνδρὸς ἑγμῶν, ἐγχεσάμα, ἐραπποχὴ τῶν ἰε-
 χων καὶ τοῦ οἴου τῶν ἁγίων ἀνδρῶν, οὗς ἀνιχίρουν. Ἰδοὺ
 τὰ σέβλα θήματα τοῦ θεοσέβους σαυδοῦ Ἰμμοχάου, ὅρ ἢ χα-
 ρισουῖου, καδδὸχῆ καὶ φρουρῆ σέβουσα αὐ τοῦ τῆν ἀγα-
 θῆν σέβουσα

Ἄλλ' ἰδοὺ τῶν ἁγίων ἡμῶν προσέβλα, χαμορουνον τὸν ἀχονῆρ
 νων. δοῖ λάσ σα, χαρίτας ἀβλωσὸν με νὰ μελαδῶου εἰς ὁ-
 χου κα' ἰουχόρα σου πῶδρα. καὶ νὰ κα' ἰουχόρα εἰς τὰ ὄλα ζ'
 τὸν νων τῶν δεινῶν καὶ δεινῶν τῆς σαυδοῦ σου ἀμειρεν-
 του βουδίας. Διόκ, ἰγοῖμεν εἰς τῆν ἀσραπῆ σέβουσαῖαν σου,
 δαππὼ νὰ δειχῆσ τὰ δαυμάρα σου καὶ ἡδὸκα. Ἰβουῖν γι-
 νου ^{μου} σέβουσαῖαν καὶ δειχῆσ ^{ἐξ ἰουχουραῖαν} δοζαν τοῦ, ἰβουῖν τῆς ἀχουῖ-
 νου σου, καὶ εἰσὶν ὁδομῆν τῶν ἀνρπουῖων μεν.

Ὁ κχινῶσ ὀν τοσ ἁγιορῆσ, θεοσάμια πατῆρ καὶ ἀδύ-
 ποῖ, ὅως χαμορουνον τῆς εἰς ταυτοσ γωσῆξ ἐν τῶ τῆς εἰμυνοῖας
 σερῶμα, ~~ἰδοὺ~~ ^{ἰδοὺ} καὶ κωνόχουσ, ἀνκροβουῖν καὶ ἀνκχάμου
 ἢ καὶ δυναισ ~~ἰβουῖν~~ τοῦ ἰδρουσ ἡμῆρασ ἡναι, μετὰ τοῦ ἁ-
 γίου τρηχουῖου Παγαμᾶ, ὁ ἰνδουῖσ τῶν ἐξ ἁγίου ὄρουσ ἁ-
 σαχῶν καὶ τὸ ἐγναγῶρομα τοῦ ἁγιορῆου Μοραχιομαῖ.

Ἄπο τὸ οχομῶν εἰς σέουσαλα τῶ θεομονάχῳ ἰβουῖν, δι-
 ρχομῆν ἡμῶν. - Ἰλαθῆντα ἡσα σαυδοῦ τῶ ἰβουῖν ἀουητῆ τῆς
 ἰβουῖν ἰβουῖν, σαυδοῦ ὅ καὶ Μοραχῶσ ^{ἡμῶν} ~~ἰβουῖν~~, ἁγ-
 γων, ἀνκῆ ἡμῶν, με λορομασδῆσ. Σανῶν τοῦ ἁγίου
 ἰβουῖν τὸν ὄρον ἡμῶν ἁγιορῆσ τῆν δειδῶμασον Σαχαρι-
 αν, σαυδοῦ δειδῶν δειδῶν τῆν σούταν τῆν οἰγῶν,

μποδόν εν τῷ βασίλει χαβαρν, και αυτὸς τὸ χαρισμα εἶμον
οὐκ ἐλασσαν αὐτῷ ἢ μεγαλόδοτος δειξια, (τοῦ κτιστοῦ) ~~καὶ τὸ~~
ἐπὶ τὸ στεναχίον πένυμα, ὅσως ἐν τῇ σιότητι και τῷ αἵματι τοῦ δω-
κῆρος ομομοδοκῆ βα' οοουίξα, ἢ βούχλια, βίχαρα.

Αλλὰ σαρατηγία, σαραναχῶ ψυχον, ὄφηλα τοῦ και ἀνθ-
ηλφως· διαρησθη ἐλάθων και οσολεσον ἀγαθῶν, τῆν
και τῆν ἐς ἐναλὸν ἀνιδουσαν βα' ἐνοσαπὶνλα. Παντόν
ἐστὶ ἀσαχόν, ἀπὸ τῆς σαχηδῆ τῶν δημηγερῶν βα' ἐοίγη, ἀπὸ
ἢ ἀναχινώουη, ἐρονα μόνρα βα' οοφα, μόνον βα' γυχοουτῆρια
μαυράν γύχων ἀσὸ λας μαθίας ἀνασοφοδ, ἀσυχόμενος, πᾶσιν
ἀνωγῶν και γράπον, και σὸ δουη, ἢ ἠδουγαδουη οουομι-
χίας. — Ἡ ἔψηος ψήτοις αὐτῆ ἢ ἐσάιδων, ἢ ἐοίμονος, ἢ ἀνθ-
δοτος ἐρονα τῶν βανδῶν ἀγῶν τῆς σιότηως και τοῦ ἐροσον
τῆς βυκοθῆρας ἐναροθῆου τῷ χριστῷ, σαρίσχον αὐτῷ τῆν ἐποση
ἢ ἀπὸ τῆς ἐπεδῆσις ταύτης μεδοθου ἐμοραυλος ἀουνοση
(ἐπαροση), ἔδοσαν ἐς αὐτόν τῆν δόξαν. ἔπειτα δ' ἀοίδμος
ἐπὶ οομπίστος, ὁ ἀρῖστος γῆρος τοῦ ~~πρωτοῦ~~ πριστοῦ εἶναι ὁ ἐρ-
χῆρ, ὁ δὲ πρῶτος τῆς οσοσηχθῆσις αὐτῷ ἢ βυλα οσοσηχθῆ-
σις και ἢ ἐπὶ σαρκὶ ἐκλήσις τοῦ δημηγερῶν, τοῦ ἀγῶν.

Διὸ ἡ γυροίσημιν ἐν τοῦ βίου τοῦ ἐκ δουον ἀν' ἢ νοουθετῆ τῆν αἰ-
ροτῆν, σαρ' οὐκ ἐπὶ δὸκ διδασηἀγῶ και ἰστορητῆ, ἐγγυὲς
ἢ μαυράν, ἔπριχε μοχδῶν και βαγαουροῦμνος, βα-
ζιδῶν και νοοτῶν και διαρησθη ἀντῆσαρε και ἐ-
μυκῶτο ὁ σαραδῆγμα και τὸν βίον ἐμῆρον, Ἄναση
ουοῦν οὐκ και ἀναρχῆσων τῆν ἐν αὐτῷ χάρων, και δια-
τῆς διδῆμου βομγαίας τῆς ἠνορημένης, δια' τῆς γυρώσις
και οοδῆσις, δια' τῆς διωκῆσις και ἀουήσις δόξα ἰση ἐν

Δρόν ἀνθεοφάγεται. Ἐξηχῆ ἢ διὰ δύναμιν καὶ σαλευχού γῆς δο-
 ζάτη αὐτοῦ ὁ δρόμος, καὶ ἀνορία, σφιγμένον αὐτόν καὶ σφου-
 ρόν τὸν σφιγῆ μαδρότητα. Ὡς ἡς ομοιοῦς τοῦ Χριστοῦ! Ὡς ἡ
 λογὸς ἔμμενος τοῦ Ἁγίου! Ὡς ὁ λαδρεῖα, ἀνχόρηνος, ἐδραία σί-
 σης! Ὡς μεγαλυνὸν γυχνῆς! Ὡς ὁ δόξα! διὰ τοῦτο μως, τὰ ἡ δε-
 ζία καὶ ἀπιστοῦρα ὄσα, τὰ ἡ γαυρεῖα καὶ χεῖρα ὄσα, τὰ ἡ με-
 σῆρα τοῦ βίου: Ὁ δόξα, ἡμαί, ὁ δρόμος, ὑψώσῃς, ομοιοῦς.
 δῶχμοί, ομοιοῦρα ἡμαί, καλαρροῦς, ομοιοῦς, λαοκρῶ-
 οῦς, ἴσῃς, βάρσα, καλαρροῦς, καλαρροῦς, ἐξελίξι-
 μοί ομοιοῦς, βασιλευῖος, ἡ καὶ Βραχίας, ομοιοῦς.
 δὴν ἡμαί ἀρχοῦν ὡς ἀγαθὸν αὐτῷ ομοιοῦς. ἡ τὰς
 ἀγαθῶν δὴν δὴν σάρτα (δμοῦ) ομοιοῦς ὡς ἀγαθὸν» (Ρομ. 1.)
 Γενεῖ μὲν, ὡς ἐχόμεν, ἔχοντος σαλευχού ἢ ἀρετῆ, ἀλλὰ ὄντι
 ἔσῃ κρῖνον δὸν γαυρεῖα ^{ἐξελίξι} καί. ἔχοντες καὶ ἡν ὑπόσχε-
 σιν « Ὁ δὲ ἐγὼ μετ' ὑμῶν ἡμὶ σάβας τὰς ἡμέρας, μέχρι
 ἡς συνελθῆς τοῦ αἰῶνος» (Ματθ. 11: 20) ἔχοντες καὶ χρεῖζε-
 μεν ὁ δὲ ἀσχετῆς ἀγῆς δὴ ἡμῶν ἀνοῦδῆς ὡς ἡν βασιλευῖος
 τοῦ δρόμου καὶ ὁ δὲ ἀγῆς: αὐτῷ κρῖνον ἀγῆς ἐξελίξι» καὶ ὁ δὲ
 καὶ δὲ ἀγῆς ὡς ὄντι ἡν ἡ Χριστῷ ἔχοντος δῶχμῶν ὄντι». ἀρε-
 τῶς ὄντι ἐχόμεν καὶ τὰ ἀνθεοφάγα ἀνθεοφάγα ομοιοῦς.
 ὄντι; « ἀλλὰ δαροῦν, ἔγω γενεῖμα τὸν κόσμον» καὶ ὁ δὲ
 ἐγῶ καὶ ἡ σαλευχού με ἐξέσῃ ὁ κρῖνος, καὶ κρῖνος καὶ ὄντι
 ὡς ἡν βασιλευῖος τοῦ ἡν ὑπόσχεσιν» καὶ ὁ δὲ ὄντι
 ἡ αἰοῦς ἡμῶν: σφουδρῶς, δὴν δὲ ἡ γυχνῶν ἡμῶν.
 ὄντι ἡν βασιλευῖος ὡς αὐτόν ὄντι καὶ ἡς δὴ ὄντι αὐτῶν
 ὄντι ὄντι καὶ ὄντι αὐτῶν» (γὰρ. 144).
 ἔσῃ ἡν βασιλευῖος, παλῆς καὶ ἀγῆς ἔσῃ ὄντι

και αγαυωνοι, ιθρα υιοι εν τω κω κησ σαρεν κρον σοι κρω
 ναρια της μηνης του βοανης διωχεντες, του βουα και ορισ
 οστροα εν της του ναυοχουα και ναλαυριτων γηναφου και
 ομοφαντες χωσους δουμασαντες, του βουον εν βουον αμυ
 βοντες, και οαντεχου αναικτες ναλασοχηουμινου, δελασ
 δυντες εμωσ ~~α~~ ληος εν αιωνα εν εσομνη Παβου ημιν Α.
 κηε κωσ. Κοως αι οηλα αιλας χεζου (και ~~α~~ κηε κωσ οσω τον εν
 εν ~~α~~ κηε κωσ χαμινου ~~α~~ και διδασηα ας ην αυρατη τον
 χωσων.

τον ορισμον, αδεφου, της ναλαυριτουα και ναυοχουα ε
 ναβρηιας διου ε. κηεσ βαουχουα: «Καλαγαμα εοε το ναλαυριτουα χαμινου
 οω του διαβαχουα αυτου, εν και αηδης η λοχεομερον.» ενονα δε εωραση
 κηεν του ναυοχωσου σαρεν οδωση της ελεφαντουιας κηε κωσ: «τον
 εμω κηε κωσ αυτου ενεν το ενεν του της χωσου, αη ουν εοε εμω
 κηεν χωσου ανθρωπου ναυη. εσομνου δημα εμωσ ωελαι χηε
 κωσ δε ναυη, ελεχόμενος εν ολοματουα γηναφου οηουα τον οηου
 ον αυτου. εμωσ οωρος ναλαουανη εμω, χωσων δε ναυη
 οωδης ναλαουανη. θηριον αηριον εμωσ ημωσ οηουα, χωσων δε
 ναυη οω οραεντα. ουν εοε εν τω κωσ ~~α~~ χωσου ναυη. εμω
 κωσ ουν οηουα οωρος οηουα, κηενα ναλαυριτων, αδεφουα και
 λα αδεφουα. οαντα ε ναυη δια χωσου.»

εμωσ οηουα των αμωτων η μαχουα και ουν ηουα εναι η να
 υοχουα. κηε κωσ: «οηουα η διαδαυουα εμωσ ημωσ οηουα οωρος την
 αμωτων ταυτων. - Η ανθρωπινη καρδια εμωσ οηουα οηουα
 το ναυη, εμω και ανθρωπιουα, σαρεν την αρετην, εμω και
 οηουα κηε κωσ: μετα οηουα δε εμωσ οηουα ανθρωα και οηουα
 οηουα και ναυοχουα, εμω και γηουα, ας εμω και

ναδόντων και ἰσίδος, ἀς χαρμύωνται ἐν μοχθηρίαις. « Οὐδὲν
 ἄλλο γρηγοροῦσθαι ναυλαφροῦς, οὐδὲν οὐκὲς ἡδὲ τοῖς ἀνθρώποις ὡς
 τὸ νασταυθῆναι τὰ ἀγγέλια. » Ἄντ' δὲ νὰ σμωσάσω λαῦτα οὐκ ἐν
 διὰ τοῦ σκόρου τῆς ἀγάθης μετὰ σοφῆς τῆς χαρμύωντας ἀσο-
 ναρῶν, δημοσκύω και διασαροῖτω λαῦτα δημοσία. Καί ὅμως, ἐ-
 αν ναρῶν τοῦ ἀδύφου τὸ ἑγῶνμα, ναρῶν και ὀδός τὰ ἡμῶ-
 ἡρα » συμβουρῶν δ' ἄλλας ποιμῆν και σάβιν ἀλλος: « εἰώ. ἀδύ-
 φῆ, δὲν ἐφρόντισα νὰ ἔρω και νὰ νγαῖσω τὰ λαῖμα μου ἀμαρτή-
 ματα και οὐτὸν νὰ κέρω και νὰ ναστηροῦν, και νὰ νασαδύω
 τὸν ἀδύφου μου. » Ἄναβιχιάτω ἀγγέλιος σὰς θεοσῆς, και μαρ-
 δὲν ἀνοῖων τῆς φωτῆν τοιοῦτων ναυοχόρων σπονηματων. Καί
 δμαῖως, ἔναι ὀχιγῆς τὸν σμωρὰ ἢ χῆσσοα αὐτῆς τοῦ ἰόντος, ἢ ἢς
 ναδὲν χρόνον χῆσῃ, ἀσοσσοα τὸ δύφμα και ἑμυτὰ τὸ αἶμα. οὐ
 Κατάλαγοι ὅμως ἔναι ἀσῶγη και ὄσοι ὠχαρίσως ἀμωρῶνται τὸν δι-
 ασυρῶν ^{τοῦ} τῆς ἡμῶν και ὄσοι χῆσῶν τοῦ σποτόν. ὄσοι ἑσῶρα
 τούτων, ὠρῶνται, ἀνοῖχουσι μετὰ χουσι τὸν ὄφθαλμοῦ
 μετὰ χαρῶν ἀσπασῶν, ὄσοι ὄτα (μετῶνται) και, διὰ τῶν
 κινήσων ὄλου τοῦ σώματος ^{καρῶνται} τὸν ναυοχόρον. Οὐτὸν διὰ
 τῆς σποδύμου τῶν ἀμωρῶν, ὡς τὸ σαβανῶν αὐτὸ ἐφῶν, ἑνοχῶ-
 οναι τὸν ἑνοχον, και ἔναι χερῶνται αὐτοῦ, ἢ και ἀζῶν τῶν
 τὸν ἀχιστον ἡμωρίας. « εἰ ἢς ἑρῶν ναλαργῶν ἡρας ἢ και ἀνοῖων
 ναλαργῶν τῶν ἡρας και μὴ ἑσῶνται αὐτῶ, σὺν αὐτῶ ἀγορῆ-
 σῶν ^{καὶ} ἀχιστὸν βασίλειος ὀμῆας. » εἰ ὅμως ὁ ἀχιστὸν τὸν κῆριον, ὁ
 θεοσῆς, ὁ διοροβούμενος δὲ τὸν τὸν ἀχιστον διὰ τῆς σποτῆς
 τοῦ ἑμῶν σου, τοῦ σοβαροῦ, τοῦ ναῦν κῆριον, ἀν δὲν
 ὄμῶν νὰ ἐγῶν, τὸν ἀχιστον δὲ δὲν ἑσῶνται τῶν, δὲν
 ὠχαρισῶσαι ἀνοῖων ναυοχορῶν τὸν ἀδύφου. Ἄλλως,

και ουδ' αινουεν και αποδιχόμενος τα δυνάμει του σωματιου, ειναι
καταλαχος εξ ερωτηματων. η δ' ημη, διν δα τον δουλειαν. ηναι ρημα
του Αγιω. Πωλιου. «Ος εχρως λα αλλοτρια διαβορας αποδιχεται, ουδ'
των δυνατων ουλοσ οραζιων αποχιελα. η γαρ ερασια του εωληδωμα-
τος ες νοιωνιαν ρηη καδημων και τον αναιλον.»

Ροιη με και εφομος καταλαχουεν, αδιχοι, και αι ερις της κα-
ρατης οραδοεντα, οταν σωματιου οσον οβρον, οδον σινοχωρι-
αν, οδονσ οδονσ, χυονσ, απογοισιασ γρηιη ην γρηη του καη-
χορομητρον και καταλαχουεντρον η ορωδης, η χινηδης αυτη
του σωματιου οραη και ηλωσα!... περον βαδως δαυτη, οδον
αφορητως, οδονηρωσ! Δια οτιον οδονηρ οβρον ημημων καταλαχο-
ση, καταλαχου ην γρηη του αναιμου δυνατος η ηλωσα ηρα-
μαυρα, η δυναδια αφορητον εφρωχομητη, και οφιδουρι-
ομοσ οδονηρωδης του καταλαχου, και οδονσ γρηιουσ οβρονσ
καμητηρα αιδανδη η καρδια του γρηημου και αδωου καταλα-
χομητρον. — Η αμαρτια γουον αυτη ειναι δανασιμοσ. οειψ.
δουριολαι, απογαυηλασ οδονσ παυλασ, οι καταλαχοι ειναι εβρι δα-
νατου... ειναι εδ' ερωτημα εν οραδαμοισ κωριον. «οι γαιδουρι, κα-
λαχαχοι, οδονσ και οι γρηιχοχοι, οι οβρονσ, οι μοιχοι, οι κρηιολαι,
οι ερωτασ βασιμιαν τουσ οι κρηινομοχοσιν.» Αλλα γουον τα
αδωα γανδηνα γρηια, τα δυνατια ες διαουεδασιν εχομητη, με
τα δυνατια μαγιστα και καλον ρηηχομητη εη καμητρον και διοραδο-
μητη, αν σαναχοου οδονσ καδημεδα και ιολαμεδα καταλαχου-
μητη, ορωδουσ δαμασ ρηηχομητη ες τον οβρον της καλαχοσ. σωη-
ριασ ερωτα εσ μη σρηινομητη ομη ρηηχομητη οδονσ οδονσ, ομη οη-
οραδων ην ηλωσαδων του. ειναι ερωτημα εν των σοβαρωτα-
των. ειναι καουερωτημα φοβερον, εβριον της ερωτασ των οσι-

εἰς τὸ βαρὺ, βαρύτερον. — Ὁ ναυάρχος διασώζει ἀγνοῦντες δοχο-
 ποῦντες ἡδονῆν. — θανατῶν τῶν ἐσθλῶν τοῦ ἁγίου ἀδελφοῦ
 σου. ὁ ναυάρχος, ὁ ἔχων ἄρχον ναὶ ἐξέτασθαι ἢ σπῆλαι, ἢ ναυόν
 ἔχει ὁ ἀδελφός σου, χιτῶνες τῶν ἀρχαίων περὶ σόφου πορῶν τῶν ἁγίων
 τοῦ ἀγγου, ~~καὶ~~ καὶ ὁμοίως τῶν ἁγίων. Ἄλλ' εἶπεν ἡ ἀρετὴ ἔσται ἀνω.
 ἔλα τῆς ἡμέρας, ἀγαθὰ βαρύτερον τοῦ γενέως ἀγαθὰ τῶν ὁ ναυα-
 ρχος. διὰ τὸ πορῶν, ἀναλαβὴ, διαμαχίας ἢ ἀγγου καὶ μετὰ τῶν
 δούκων τῆς ἡμέρας, τοῦς ἁγίου ἀδελφοῦ. εἰς ὁ ναυάρχος,
 δι' ἐπιτοχῶν ἀγγου πόρου καὶ μετ' ἀσφαλείας μεγίστης θα-
 νατῶ καὶ ἁγίων καὶ τῶν καί. δι' αὐτὸ ἀντιθέτως τῶν χιτῶν
 ταύτων, ἢ σπῆλαι, τῶν ἀδελφῶν, τῶν ἐπιτοχῶν ταύτων ἐργασίαν
 ἀχι μόνον ὁ θεὸς μου καὶ ἀδελφοί σου, ἀλλὰ καὶ αἱ ἀνθρώπων
 αὐτοὶ ἀποσπῆλαι, πῶς οὐκ ἀναρῶνται.

Παρατηρήσατε, μετρίως τὸν ἐν σοφίαις ναυοχο-
 γον ἑαυτῶν, ὅτι, ὅσον καὶ ἔσται, μετ' οἷον δὴ ὅσα ἀντιθέτως
 σαφῶς ναυοχοῦ. Ἀναρῶντες ἄλλαν ἀντιθέτως καὶ διὰ τὸν ἀντιθέτως
 διὰ. — Ἡθουσαί σου τῶν γενῶν σου, οὐκ ἀντιθέτως σου; ἀντιθέτως
 γινώσκεις ὅτι ναυοχοῦ, κατὰ τὴν σαφῶς ἕσται ἀντιθέτως, ὅτι ὁ
 ναυοχοῦ. καὶ ἡ αἴτια, διὸ ἡ ψυχὴ σου ἔσται μαίρη, ἢ οὐκ
 δὴ οὐκ ἀντιθέτως ἀντιθέτως. διὸ ἔσται ἀντιθέτως, μετ' οἷον. καὶ δι-
 ὅτι μὴ οὐκ ἀντιθέτως τῶν ἀντιθέτως, ὅτι ναυόν διὸ ὅτι ἔχει
 ἀντιθέτως, οὐκ ἀντιθέτως ἀντιθέτως. διὸ ἡ οὐκ ἀντιθέτως ἔσται
 ἀντιθέτως ἀντιθέτως. διὸ μὴ σου, ἀντιθέτως τὸν χριστὸν καὶ ἀντιθέτως.
 ἢ τῶν ἀδελφῶν, ἐπιτοχῶν αὐτοῦ. ἀντιθέτως ἔσται ὅτι πῶς
 καὶ ὁ ἁγίου. ἀντιθέτως ἀντιθέτως ὁ ἁγίου! ἀντιθέτως, ἀντιθέτως
 καὶ ὁ ἀντιθέτως ἀντιθέτως ἀδελφῶν! ἴδου, αὕτη ἔσται ἡ ἀντιθέτως
 αἴτια. ἴδου, ἔχει ὁ ἀντιθέτως ἀντιθέτως τῶν ἀντιθέτως καὶ

ἀσασίου γλώσσας, τοῦ δυνάτου λόγου καὶ ἡγέρου. Πάντοι τοῦτο καὶ
ἐμὲ καὶ ἐν Περύματι ἐρευνήτης τῶν θαυμάτων τῆς ἀνθρωπίνης
καρδίας, γράφει δὲ ἐν αὐτῇ ἢ κατὰ χάριτι δὲ ἔχουσιν ἰδίαν ἀ-
ρετήν, δι' ἣν τὰ κακοήθων ἑαυτοῦ γινώσκουσιν ἐξ ἑαυτοῦ
διὰ τοῦ ἀγνώστου ἀποκρίνεται ἑαυτοῦ διὰ τῆς ~~ἐπιθυμίας~~
καὶ ἀντιθέσεως ζήτων ἀμαρτημάτων. ἢ οὕτως διὰ τὸ ἀποκρίναι αὐτῶν
οὐ ἀγαθῶν, δι' οὗ γινώσκουσιν, ἐν τῶν ἀλλοτρίων καμῶν ἐαυτοῦ
ἐννοήσαν, (ἢ τὰ χροὶ ~~δασι~~ ἢ τὸν τοῦ Καίσαρος).

Καὶ τὸ ἀποκρίνον καὶ χίαν σφικτόν δὲ οὐδὲν, ἢ καὶ ἀπο-
διδῶν ὁποῖον ἔχει, οὐδὲν τῶν κατὰ χάριτι τῶν συναποδιδόντων
οὐδὲν ἐπὶ τοῦ ἀμαρτημάτων, οὐδὲν τὸ ἀποκρίνον τῆς βδελύξεως
σφικτόν σου. Καὶ τὸ σφικτόν, γὰρ τὰ ἴσως μαζωτὰ δὲ
ἐξ ἑαυτοῦ, δὲ ὡς ἀνώτερος διδοῦν, δὲ τὸ σφικτόν ἐργον ἢ τὰ
ἐπίδομα ἐπιείκεια, ἀδῶν καὶ ἀγαθῆς διασκέδασις, καὶ
ἐπιδομα δὲ σφικτόν ἐργον ἀνθρώπου ἐξ ἑαυτοῦ, ἐργον διδο-
σμάτου, ἐργον διαπίστου, καὶ ἀγνώστου ἀδῶν καὶ βαλαίω-
σας οὐδὲν μετὰ καμῶν ἐργάτομαι, ἢ οὐδὲν τὰ ἀδῶν καὶ ἀδῶν
ὡδῶ τὴν γογγύην μου, ἀνδρῶν ὁποῖον τὰ μελανοῦ καὶ διδο-
δῶν ἡγέρου. - ἢ τὰ ἀγέρου, ἀδῶν, ἀγέρου καὶ οὐδὲν τὴν σωτηρί-
αν τοῦ ἀγέρου σου, ὁποῖον ἢ τὴν διδοῦσάν σου μετὰ δα-
υρῶν ἐν σφικτῇ καρδίᾳ. ἢ οὐδὲν ἀδῶν τὴν τὸ σφικτόν
σου, οὐδὲν τῶν ὁποῖον τῶν καὶ τὰ σφικτοκράτα σου. δινα-
σφικτῇ ἀγέρου, ἢ οὐδὲν αὐτόν.

Ὡς τῆς δυνάμει! ὦ τῶν χρυσῶν, ὦ τῶν ἀγέρων καρπῶν τοῦ ἑσπέρου
τῆς ἐπιείκειας! ὦ τοῦ καρπῶν, ὦ τοῦ ἑσπέρου τῆς σωτηρίας
τῶν χριστιανῶν, τῆς βασιλείας τῶν ἀγέρων, τῆς ἀγέρου!
Πολλοὶ ἐρευνῶν τῶν ἀγέρων τῶν, οὐδὲν οὐδὲν

εἰς τοὺς ὁμοιοπαθεῖς λόγαρχαυον, ἢ ἢ αὐλοῖούτοι ἔπον μὲν σωτηρί-
 αν ἑαυτῶν. Τούτο σούμην και ἑλευθερία ἡμῶν. ἀντίθετον ἡ-
 μῶν αὖ ἐβδύχου μετὰ ἑχθροί. τοῦ θεοῦ δια τοῦ παρμάου τῆς
 ἀγάου, τοῦ ἔχου, τῆς ἐπογαχχίας. Αὐτοῦ βέβλοῦ ἀς δώσω-
 μιν, ἀς αὐτοῦ κούμην και εἰς τοὺς ἐμοσάδης. ὄχι τὴν να ηγχοῖ-
 αν, ἢ ὁρεφδρητον, τὸν ἐξωλογομόν, ἀλλὰ τὴν συμφορὰν
 τῆν ἀνδύων, τὴν καδάου, ἢ τὴν διόφωον τοῦ ἀδύου.
 Τῆν ἀγάου, τῆν ἀγάου, ἀς τῆν ἐπαγαθούμην, τὸν ἐ-
 σάου, τὴν ἐβλοῦον. ὡς τῆν ^{μετὰ τὸν} ἐβλοῦον ἀδύου
 οπαδῶν! Πυλοπῆν κα σαράηνου, διοφδοῖ, εἰς μῆμνον μιν
 οσχοῦ! ἀς τῆς ἐξουσίας και τῆς ἀξίας, τῆς ἀνακρητοῦ,
 τῆς ἀποσκηφίης, τῆς οροσλαοῦ τῶν δμαιοχοχοῦ τῶν τοῦ ἀ-
 οδύου, τοῦ ἀντορασοῦ τοῦ, τοῦ δώου κανοχοχομῆ-
 νου, οὐδὲν ἄλλο μῶν κα ἐξωλογομῶν τῶν ἐπὶ τοῦ ναλαοῦ
 μῶν οημοσά, ἀλλὰ και οροδῶν ονρεγαφομῶν οαν-
 τῶν τῶν σαφῶν εἰς τῆν ἡδύμην ἀπαύου τοῦ ἀδύου.
 Τοῦ βλοῦ ἀξιοῦ κα τοῦ βλοῦ μῶν, ὅς τῶν ἐπὶ ἡμῶν
 εἰς ἐβλοῦ ἢ γυναικα μῶν ἡμῶν, ἢ ἀς δια τῆν ἀρετῆν
 τῆς τῶν δμαίης οὐ σαφῶν ἐορομαδοῦ (ὡς τῶν τῶν)
 δμαίης τῶν ἀδύου. — Πύμην γουόν, ἀδύου οἰδύου
 μῶν και ὁλοῦ, γύμην μῶν τῶν ἀδύου τῶν, τῶν
 οανδῶν τοῦ οἰδύου, τῆν ἀπαφῶν τῶν τῶν τῶν
 αν, τῆν δαυάου. τῆν ὄμω ἀνδῶν τῆς ἀγάου.
 εδμῶν τῶν ἀδύου ἀτοῦ ἀνδῶν οἰδύου τῶν. Μῶν
 τῶν! ἀς ἀρχισομῶν κα οροσχωμῶν, κα τῶν
 τῶν χῶν, τῆν ἐβλοῦ τοῦ κούου, τῆν ἀγάου, τῆν ἀγά-
 ον τοῦ ἀδύου, τῶν ἐβλοῦ, και δῶν οἰδύου. Θα ἐνι-

οχόν, δα σώνη και ήπιας εν της ποδερās, λαύτης οηηης ή αούρο-
 δωραμος ΑΓΓΛΗ: Ης αρχιτωμεν φως να ηλωμεν ιτρα λα ιδμα'μαγ
 ηλωμεν ορα'μαλα, λας εχλεις, λα απαρτηματα: αις η-
 τωμεν ε'χρωδι σαν τον. Ης αρχιτωμεν βαδμυδον και να
 ολιγον εις ε'σανον εν αδελφω να ανολιγωμεν ε'σ'ομα, να μενωμεν
 ην εχωσοαι, να μαρτυρωμεν, ως ^{καθη} ο χρυσότομος, ουρηδων
 ε'σανον α ε'σανον οολησον ουρηδων, ε'σανον ~~α~~
 ε'χι ως μισαδελφω και ε'σανον ε'σανον. ε'χι ε'σ'ομα, ε'χι ε'σ'ομα
 ναγα'τον, ε'χι λας απιλας τον, ε'χι ε'σ'ομα, τον ε'σανον
 ε'χι, και οθως, ε'χι τον μισον τον ε'χι εν ε'σ'ομα ε'χον, οθως
 ε'σανον ε'σανον: « ε'σανον ε'σανον, ο σιαοπαρτης, ο ναβ'ομα. ε'χι
 ε'σανον, ε'χι ε'σανον ε'σανον ε'σανον » να ε'σανον
 εις ε'σανον τον ε'σανον. « ε'σανον ε'σανον, ε'σανον ε'σανον
 η ε'σανον. ε'σανον ε'σανον τον χρυσον! ε'σανον ε'σανον της ε'σανον
 ε'σανον! ε'σανον ε'σανον, ο ε'σανον! ε'σανον ε'σανον της ε'σανον
 ε'σανον! ε'σανον ε'σανον ε'σανον ε'σανον, ιτρα ε'σανον ε'σανον
 ε'σανον! ε'σανον ε'σανον, ο ε'σανον, ε'σανον, ε'σανον, η
 ε'σανον, η ε'σανον, η ε'σανον, η ε'σανον ε'σανον ε'
 ε'σανον ε'σανον! ε'σανον ε'σανον ε'σανον »

- « ε'σανον ε'σανον »
- « ε'σανον ε'σανον »
- « ε'σανον ε'σανον »
- « ε'σανον ε'σανον »
- « ε'σανον ε'σανον »

ε'σανον, ε'σανον ε'σανον. ε'σανον ε'σανον; ε'σανον ε'σανον
 ε'σανον ε'σανον ε'σανον, ε'σανον ε'σανον ε'σανον, ε'σανον ε'σανον
 ε'σανον της η'σανον ε'σανον ε'σανον, ε'σανον ε'σανον ε'σανον
 ε'σανον, ην ε'σανον ε'σανον ε'σανον και ε'σανον ε'σανον.

1.01
2.3.4.

Ἐπιτομή

τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Διονυσίου τοῦ ἐν τῷ ὄρει τοῦ Ἄθω ἀσκησαντος, τοῦ καὶ ἐτίτοσσι τοῦ Ἱεροῦ Κωνοβίου τοῦ ἐπὶ ὀνόματι αὐτοῦ σεμννομένου, καὶ ἔορταφομένου τῆν 25^ῃ Ἰουνίου.

Ἐσέρας μετὰ τὸν Προσημαῖον, ἀναγιγνώσκουσα τὴν ἀ. στάσιν τοῦ Μακάριου ἀνδρῶν. Ἔς τὸ κύριε ἐπέγραφα ἐσώμην τροπάρια 5. καὶ γὰρ ἡμεῖς γ' μετέορτα τοῦ Προδρόμου ἰδιόμην ἐς ἦχον δ. καὶ γ' ἀροσόμην τοῦ Ὁσίου.

Ἰδιόμην ἐς ἦχον δ. τοῦ Προδρόμου
Ἄνε τοῦ Ζαχαρίου τὴν σωτήν.
Σήμερον ἡ βωγὴ τοῦ Λόγου...
Θεοῦ Λόγου μέλλοντος... (εὐρήσεις ἐν τῷ Μηναίῳ τῆς χδ'ς)

Προσημαῖα τοῦ Ἁγίου Διονυσίου. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς.

Ἐπὶ τῶν ὑπὲρ νοῦν δωρεῶν Ὁσίου Πατρὸς, ἔρωτα δεξάμενος κόσμου κατέμωρε, ὡς νοσηχὴς τὴν τερανότητα, καὶ ὡσαν δόξαν, ὡσεὶ σιάν τε καὶ ἄνθος ἔφυρας, δὸ καὶ ἀνέδραμὲν πρὸς τὰ σικνωμάτα, Θεοῦ τοῦ ζῶντος πανόχθεις,

καί εἰς τόν Ἄδω, ἔνθα ἠούχως τόν βίον ἠύυσας· ὁδὸν ἀρίστην
ἐχρημάτισας, ἀγωγῆς πᾶσι τύπος καί στήριγμα τοῖς ποιεῖ-
σι σοι πῶδω Διονύσει δεσπείσει.

Καθυποτάξαι τῷ κρείττονι θεοῖον, τό χεῖρον καί ἀνεύμα-
τι σάρκός τό βρονήμα, καταδουλώσαι βουλόμενος, πολλοῖς ἀ-
γῶσιν, ἀρετῆς πάσης σαυτὸν ἐξέδωκας, ἀνδρείως τήν θύσιν
γάρ ἐμβασάμενος, ὡς δυνατόν ἀνελήλυδας ἀπὸς θεωρίαν,
τῶν Ἀσωμάτων καί ὑπὲρ ἔννοιαν, ἧν μετὰ τέχος εἰαί ἐπέ-
τυχες σὺν ὁσίοις θυγατέρι τε ἀπᾶσιν ἐξαυτούμενος λύσον
τῶν πταισμάτων τοῖς ἕμνοῦσί σε.

Τόν Βασιλευστέον κατὰ πάντα τοῦ ζωτήρος, μιμούμενος ἀρί-
στα, ἀρότερον ἠύυσας ἐν ταῖς ἐρήμοις καί ὄρεσι καί τοῖς
σημαίοις, ψυχὴν καδαίρων πολλοῖς ἐδρῶσί σου, καί νοῦν
ταῖς ἐγγαμίεσι τοῦ δείου Πνεύματος, καταλαμπύρων ἀλλ'
ὑστερόν, θεός εἰς φῶς σε, Πάτερ ἐξάγει καί ἀεραιοῖσιν,
ἀγείων ἀνδρώων ἧν κηδόμενος προτυπότηριον μέγα καί
τίμιον, ἐδομήσω εἰς δόξαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν αἰδέμε.

Δόξα ἡχ. πλ. β'

Ὅσι Πάτερ εἰς πᾶσαν τήν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φδοχγος τῶν
κατορθωμάτων σου· δόξο ἐν τοῖς οὐρανοῖς ὑπὲρ μεσδόν
τῶν καμάτων σου· τῶν δαιμόνων ἄγεις τὰς βαλαγγας,
τῶν Ἀγγέλων ἔρδασας τὰ τάγματα, ἧν τόν βίον ἀμειψίας
ἐξηγῶσαι· παρησίαν ἔχων ἀπὸς Χριστόν τόν Θεόν, ἐρή-
νην αἰτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καί νῦν· ὁ αὐτός

Ἡ Ἰσαβέτ συνήγαγε τὸν Προδρομὸν τῆς χάριτος, ἡ δὲ Παρθένη
τὸν Κύριον τῆς δόξης· ἠσπασάντο ἀγγέλαι αἱ μητέρες καὶ τὸ
βρέφος ἐμύρτησεν, ἐνόησεν γὰρ ὁ δοῦλος ἡνεὶ τὸν Θεωπότην.
δαυμάσασα ἡ μήτηρ τοῦ Προδρομοῦ ἤρξατο βοᾶν· Ποδὲν μοι
τοῦτο ἵνα ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου ἕσθῃ ἀπὸς με; ἵνα σώ-
σῃ γαὶν ἀεγνωσμένον ὃ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

(εἰς βούμην, ἀναγνώσματι ἑσπασαῖ)

Ἀποστοχα. Χαίροις ἀσυντιμῶν.

Χαίροις ὃ τὴν ψυχὴν ἀγασθεῖς, τῷ δειῷ ὃ βοῶν καὶ τῷ
πῶδῳ μαμαρῖε, καὶ νόμῳ παιδαγωγήσας τὰς σὰς αἰσθήσεις
καθὼς ὡς εἰσὸς τῷ ὄντι Θεοῦσε· τὸν νοῦν ἀνεωτέρωσας πρὸς
τὴν ἀνὸ γαμπερότητα, τῶν Ἰσσημάτων, καὶ τῆς δειῆς ἕγχαμ-
ψως κατήξίωσας, ἐνδομηῶν ἐπὶ σώματι, ὅθεν γαὶν εἰς
αἰὼν τὸν Κυρίου ἀνήμερας, ἐν ᾧ σωτῶς τὴν ἀχίαν ἐσπεγοῦν.
εἰς σου κοίμησεν, σωτῶς ἐξαιτούμεν τῶν παισῶν μ-
πρωθῆναι ταῖς ταῖς δεήσεσιν.

Σε. Μαμαρῖοι ἀνὴρ ὁ βοβοῦμενος

Χώραν τὴν τῆς ψυχῆς ἐμμεγῶς, γενεαονήσας τῷ ἀρότρῳ
τῶν πόνων σου, καὶ σπόρον τοῦ δειοῦ λόγου καταβαγῶν
ἐν αὐτῇ, τῶν σαυρῶν ὀμβροῖ Πατέρῃ ἠρδενσας, καὶ τὰ
χυν κομμορον τῷ Θεωπότῃ ἀροσήγαες τῷ ἀδανάτῳ γεωργῶ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ἀράξιν ἐνδεον, θεωρίαν τε εὐστοχον, ὃ
δὲ τῆς ἀμηνάτου σε Τραπέζῃς ἐργασάτο, περιεμαῖ ἡ δαι

τυμόνα

τυμόνα καὶ Βασυλείας ἠξίωσεν, αὐτοῦ ὃν δυσώπει τὰ πνευ-
ματῶν ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔργον

Ἦμιος ἐναντίον Κυρίου
Ὅρει ἀροσεπιβαίνων αἰεὶ, τῆς ἀνοστάτω θεωρίας καὶ γνώσε-
ως, συντόμως ποδῶν ἀνηῆδες ὡς Ἰησοῦ καὶ Μωσῆς, ὑψηλὸν εἰς
ὄρος καὶ κατώτευσας Θεοῦ τὴν γαμάρτητα, καταβάς
καὶ ἐρώτας τοὺς ἀροσιόντας, καὶ τῶν δείων ρημάτων σου
τοὺς ἀμιούνοντας ἔρε' Διονύσιε, ὅθεν σε ὡς δευράοντα Χρι-
στοῦ γνησιώτατον, πιστεῖ αἰτούμεν εἰρήνην κατασεμψοθῆναι
τῆ ποιμνῆ σου, ταῖς σαῖς μεσσαις καὶ ἡμῶν τοῖς εὐρημοῦ.
Ὁὐαί μέγα ἔργον

Ὁὐαί Ἰγ. σλ. δ.

Τῶν μοναστῶν καὶ ἀγῆδων τὸν καθηγητὴν σε τιμῶμεν Πα-
τῆρ ἡμῶν Διονύσιε· διὰ σοῦ γὰρ τὴν ἐπίσιν τὴν ὄντως εὐδει-
αν ἀρενέσσαι ἐγνωμεν. Μακάριος εἶ τῷ Χριστῷ δουρεύσας
καὶ ἐχθροῦ δραμβεύσας τὴν δύναμιν· Ἀγγέλων συνόμιγε, ὁσί-
ων συμμετοχέ καὶ Διασίων· μεθ' ὧν ἀρεσβυε τῷ Κυρίῳ ἐγε-
νηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν ὁ αὐτός

Βλέπε τὴν Ἐλισάβετ ἀπὸς τὴν Παρθέρον Μαριάμ δια-
μεγομένην· τί παραγέγονας ἀπὸς με ἢ Μητέρα τοῦ Κυρίου
μου; Σὺ Βασυεῖα βαστάεις καγὼ στρατιώτην· Σὺ τὸν
Κομοδοτήν καγὼ τὸν νομοδοτήν· Σὺ τὸν Βόλον καγὼ τὴν
φώνην τὴν κηρύξασαν τὴν βασυεῖαν τῶν οὐρανῶν.

Ἀπολυτίκιον ἡγ. δ'. Ταχύ προατάλαβε.
 Τοῦ βίου κλυδώνιον δέβης ἀγυρτος, καλῶς ἐδυνόμενος τοῦ
 Βασιλεῖος τῆ χειρὶ σοφῆ Διονύσει· τούτον γὰρ εὐμορφῆσω
 ἀπὸς Θεὸν κυβερνήτην πάσας ἀποσοβούντα ἀερασμῶν τρι-
 κυμίας, μεθ' οὗ σέ ἡμετέρωμεν, σῶζε ἡμᾶς ἐν βδοχᾶς.

Ἐν τῷ ὄρθρῳ ἀρῶτον καὶ δευτέρῳ Κάδικμα τοῦ Προδρόμου.
 Μετὰ τὸν Προϋμερον τρίτον Κάδικμα τοῦ Ὁσίου.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον
 Θεωρίαν καὶ ἀράξιν ἀναβαθῶν, τὰς αἰσθήσεις ὁσίως κα-
 ταμοσμῶν, τὸν βίον ἐρρῦδμεσας ἀπὸς τὰ θεῖα ἐντάγματα,
 Μοναστῶν γὰρ ὄρθης φωστῆρ διαυγέστατος, ὁδηγῶν φωτίζων
 ἡμᾶς ἀπὸς εὐαγνῶσιν· ὁδὸν εὐρημοῦντες μεγαλύνομεν ᾠδῶ,
 τὴν ἐνδοξὸν μνήμην σου ἕρε Διονύσει, δια τούτο βούμεν
 σοὶ ἀρεσθῆνε Χριστῶ τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἀρεσθῆν δω-
 ρήσασθαι τοῖς ἐορτάζουσι ᾠδῶ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον
 Τὴν οὐράνιον αἴθνην καὶ κλυτὸν, τὸ πανάγιον Ὄρος, τὴν
 φωτεινὴν δεξιὴν ὑμνήσωμεν· τὴν ἀματαρρευτον βάτον,
 τὸν γογγυῖον Παράδεισον, τῆς εὐας τὴν ἀνάμνησιν; τῆς οἰκου-
 μένης πάσης τὸ μέγα κερμήριον· ὅτι σωτηρία ἐν αὐτῇ,
 δευράχθη τῶν κόσμου καὶ ἀρεσθῆν τῶν ἀρχαίων ἐργημά-
 των δὶο καὶ βούμεν Αὐτῇ· ἀρεσθῆνε Χριστῶ τῷ Θεῷ τῶν
 πταισμάτων ἀρεσθῆν δωρήσασθαι τοῖς εὐσεβῶς ἀροσιωνού-
 σε τὸν πανάγιον Τόμον σου.

Ὁ ἀνοθεύσας τὸ πνεῦμα ἀγαθόν σου δὲ λέγει,

Ἐπιβύβησαν ἔργα σου ἐναντίον κυρίου ὁ δούλος τοῦ θεοῦ αὐτοῦ,
ἐπιβύβησαν ἐν τῷ πνεύματι σου. Τὸ πνεῦμα σου ἐστὶν ὡς ὁ θεὸς ἐπὶ τοῦ
ἀνοθεύσας ὁ ἀνοθεύσας. Δόξα τοῖς τοῦ θεοῦ καὶ νῦν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνες αἰῶνων.
Ἐπίβουλον τὴν ψυχὴν σου.

Ὁσὸν πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς σου γὰρ ἐξήγησεν ὁ πλοῦτος τῶν κατο-
δοκιμασιῶν σου, δεῖ ἐν τῷ πνεύματι σου μυστὸν τῶν καρδι-
ῶν σου. τῶν ἀκαθάρτων ἡμεῖς καὶ φαλαγγαί, τῶν Ἀγγέλων ἐ-
φύλακται καὶ τὰ κτήνη, τὸν πόντον ἀκαθάρτων ἐξηγήσας, παρ-
ρησιάζων ἔχον πρὸς θεὸν ἄρησιν αἰτήσας καὶ ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ μακρὸν τοῦ θεοῦ οὐκ ἔστι ἀκαθάρτων. Δέχου ἀνεκχρόν καὶ
ὄραχόν αἰών Πάτερ.

Ἄλλη α' ψαλμὸς ψ. δ. Ἀρματηγάτην θαραῖν.

Δέχου καὶ καρτὴν ἐμὴν δεξάμενος, ἐν δερμοτάτης
στοργῆς, ἐπὶ θεοῦ ἀγάπη τὴν ψυχὴν μου βιώσασον καὶ ἰο-
γον μου χρηρίσασον, θεοῦ σου Πάτερ, τοῦ ἀνυμνήσασαι ἀξίως
σου, εὖ τὸν πνεῦμα σου.

Ἐργα ἡμῶν τὴν ψυχὴν δευάσασαι καὶ τὴν καρδίαν τὴν
σὴν, ὁ θεὸς Πάτερ, ὁμοῦς κατέργασε, τότε σαρκὸς ἡγο-
ρήσας, καὶ τοῦ βίου τὸν σάρον δευφύγων ἀποεχρήσας, ὅρα
τὸν πνεῦμα σου ἀρῆσασαι.

Χριστὸν προσέχον τὴν γαλήνην μακαρίων, ποιμένη ζούσῃ ψυχῇ
καὶ τὴν ψυχὴν ἀφ' ἧς τοῦτο ἐπαυχένεον αὐτῷ κατηλογοῦσθαι
καὶ ἀρετῆν ἀσυνεργῆται καὶ παιδείαν τῶν φρονιματιῶν, βαί-
ων ἀρετῆς πρὸς οὐρανὸν.

Θεοτοκίον

Ὅσον προστατον Θεοῦ καὶ ἄγρον, τοῦ ἐνομιούντου ἐπὶ σῶ,
διαπαντὸς ὄρει, σάτωε καὶ ἐπίσωζε, πάσης ἐχθρῶν ἀγῶσεως
καὶ παντοίας ἀνάγκης καὶ τῆς μετρητοῦ ἐξαρτάσθων, ἄχραντος
δουτῆς κατακλιθεῖσθαι.

Ὡς καὶ ὡδὸν γ. Ὁ προσεῖπας καὶ λόγας.

Ὑποὸ ἀφροῦ τοῦ παροῦτον καὶ ἰσχυρῶς τε καὶ ἐπᾶν, ἐγκρα-
τιῶς τε καὶ ἰηθαιον ἄλλα, τοῦ δέμου ἢ προσευχῆ καὶ ἔυτο-
νον κτησάμενος, σὺν τοῦ ὁσίου πᾶσιν, εὔρες ἕσθον τῶν κα-
κῶτων σου.

Προμαθασθε σου τὴν νύκην ἐπιμελῆς τῶν προσῶν, τῆς
τοῦ αἵματος ἀφορμικῆς καὶ τῆς θύρας ἕσθον ἐκρωσ-
της τειμένος, δύνω το καθ' ἡμέραν τῶν σου Θεοῦ ἡμῶν

Ἰσοῦ.

αὐ εἰς τὸ ἀμώστατον σοφί, τῆς τοῦ Θεοῦ θεωρίας, ἀνίνα οὐ
αὐρόμενος πάντων, ἀποσχοίνοντας ταυτὸν, δορυθῶν καὶ συ-
γυρῶν, καὶ τοῦ τοῦ ὁσοῦ λόγος, ἀνηθῶς πᾶτες ἀείδωκε.

Μεσοκίτσα καὶ Θεοτοκίον.

Μεσοκίτσα βοσκού, τῶ ὑποὸ ῥύση σου τοῦ, ἡμερολογε
ταοδίνε Μαρία, μεσοκίτσον καὶ, γηράσαντα τοῦ ἕται-
στίας καὶ ἐν συνήμασι σου διαπαντὸς εὐορουντά Σε.

Ἐπισημασθε τὸ ἄδισμα τοῦ ὑποδρόμου. Τὸ προσταχθῆν.

Τοῦ παχαιίου ὁ καρπὸς σείρας τὸ ἀνδρὸς ἐπιχθῆ σημερον
ἡμῶν ἢ ἐπαγγελίας, ὁ σπυρὸς ἡμῶν ἢ τὸ προσδοκῶν εὐορουν-
σημασθῶν δὲ ἐν τῆ νηδύϊ τῆ μητρικῆ, κηρύττει καὶ ἐπὶ

τοῦ τόμου τὸν Πλαστοργόν, αἴσω, ἴσων ὑαίδειζε, τὴν ἀρραστον
τοῦ Ἰησοῦ καὶ διὰ τὴν εὐφραίνεαν· τοῦτον πάντες τιμήσωμεν.

Τοῦ Ἰσίου. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τὸν Χριστὸν ἀγαπήσας ἐν γυμνῶς, καὶ αὐτοῦ τὴν πτωχίαν
ἀναλαβὴν ἠγάσθη μακαρίε τὰ φάρτα ὡσαύτ' οὐβάρα, καὶ
τὸν Σταυρὸν ἐπ' ὤμων ἀράμενος Ἰσσε, ἀνεπιστρόφω πόδω αὐτῷ
ἠμοιούθησας, ὄδον μετὰ τῆς, ἀπὸς μονὰς αἰψῶν, κατηντήσας
ἀήλυτα σὺν Ἀγγέλοις γυμνομένοι, Διοῦσε Πατὴρ ἡμῶν ἀρεβέουε
Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν ἀταξισμάτων ἀρεβὴν σωθήσασθαι, τοῖς ἐορ-
τάσουσι πόδω τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον

Ὡς Πανάμωμος Νύμφη τοῦ Πλουτοῦ, ὡς ἀαίρανορος Μήτηρ
τοῦ Λυτρωτοῦ, δοχεῖον ὡς ὑπάρχουσα τοῦ Παραμυήτου Πανύ-
μνητε, ἀνομιῶν με ὄντα αἰσχρὸν κασαχῶγιον, καὶ σαμίωνων
αἰσῆγιον ἐν γνώσει γινόμενον, σαῦσον καὶ τῆς τούτων καίμουρ-
γίας με ρῦσαι, γυμνορὸν οὐκ ἐπὶ τῆς, δεῖ ἀρετῆς ἀπαρτίσασθαι
Φωτοδοχε ἀνήρατε, δῶσον τὸ νέβος τῶν σαδῶν καὶ τῆς αἰῶ
μεδέξωσι ἀρίσων καὶ φωτὸς ἀνεσῆρου ἀρεβίαις σου.

Ὡδὴ δ' Ἐισακήμοσα Κύριε

Ἐρῶς ἀνατείνεσθαι ἀπὸς τῶν Ἀσωμάτων τὴν ἡραιότητα,
ἐφίμενος ἀνέδραμει εἰς τὸ ὄρος μόνος αὐξήσομενος.

Χρόνου μείνας ἀπόρριτος ἀρεβίσι ἐν σαηγαίῳ μακαριώτα-
τε ταῖς βοτάναις ὑπερεβόμενος, ἐμαρτέρεις αἰδέσει μα-
χομένος

Ραθυμίας ἀγνοίας τε καὶ ἀσάσης ἡδῆς τὸν νοῦν χωρίσας σου,
ταῖς Φραγαῖς ἡμίγεις πάντοτε, τὴν γυχὴν ἐντεῦθεν αἰαινό-
μενος.

Θεοτοκίον

Ὁ Θεὸς ἐμετέλει σε, Παναγνε καὶ μητρὸς σου ἐξαπολύμενος τῶν
στασιμάτων τῆν συγχώρησιν καὶ τῶν ἀερασμῶν τῆν ἀσφύτρωσιν.

Ὡδὴ εἰ: Ἰνατί με ἀσώσω

Κοῦν ταῖς δίκαις μεγάταις καὶ ταῖς δωρταῖς ψυχῆν ὡς χαρμάρι-
νας σου, τοῖς ἐγγύς οἰκοῦσι καὶ τοῖς ἀόρρω φωστὴρ διαυγεστατος
ἀναγάμφας ὠρθῆς καὶ ἀπὸς τὸ βῶν τῆς ἀσασθίας, καδωδῆγηςας
τουτους μαμάρει.

Καδορᾶν σου τὸ εἶδος τὸ Ἀγγυμιόν καὶ σεμνόν τε καὶ χάριεν
καὶ φωνῆς ἀμούεν τῆς ἠδίστης καὶ χάριτος ἕμᾶς, Μοναστῶν
χορῆσαι σὺν σοὶ οἰμῆν καὶ βουτιῶν ἠρετίσαντο καὶ ἀερ σε-
νούμενοι.

Ἀμυνῶς τοῦ Μεγίστου Βασιτιστοῦ ἐβίαισσαι αοδῶν αἰδῆμε,
ταῖς ἐνδύταις τριβουσι, ἐδομήσω αὐτῶ καὶ ἀνήγμερας ἐυκτηρίου
οἰμοῦς ἐν οἷς ἀροσάγων τῶ Κυρίῳ τὰς ἐυχὰς διετέμε ἕμᾶς.

Θεοτοκίον

Ἐρῶς οἱ αοδοῦνται, βίον διαλύσασσαι τὸν ἀσχυμῆμαντὸν, καὶ
τῶν ἐν τῶ Κόσμῳ ἐαυτοῦς νουνεχῶς διαστήσαντες, ἕς τὸ ὄρος
δὲ σου τὸ Ἐρὸν ἀροσαβενγῶτες τῆ σῆ σμείαη Παρδίνε βρου-
ρούμεδα

Ὡδὴ ς: Ἰνάσθητι μοι Δωτήρ.

Βουήσαι τῆ Θεϊκῆ, αμδόμενος ἐρώτατε, ἀνήγμερας ἐρὸν
ψυχῶν βροντιστήριον ἕδα τὸ δειότατον φῶς σοὶ καδωράδη
Διονύσει Πατῆρ ἡμῶν.

Ραδίως ἡμᾶς ἀεὶ, ταῖς ἐμεταῖς ἐνόδωσον ὁδὸν τῆν ἀπὸς οὐ-
ρατὸν ἀνυεν μαμάρει, καὶ πάσης ἀερίσωε θῆαθῆς τῆν σῆν

αίμνην τήν ἐν πόδι εὐρημοῦσάν σε.

Ἀγίας τοὺς ἑρούς δεσμούς θυγᾶτων αἰδέμε, αἰετοῦ ἐν πόδι
σαυτὸν αἰετὸν κατεδάμας, αἰετοῦ ἀρόνοισιν τοὺς ἀσθενεστεροὺς
ἀδελφοῦ καὶ ἀνητιούσιν.

Θεοτοκίον

Δωρίον ὡς μαδαρόν τοῦ Ἀχωρήτου ὑπαρξασα, τοὺς ἐν τῷ χώρῳ
τῷ σῶ αἰετὸν σε δοξάζοντα ἀπὸ χώρον οὐράνιον, μαδοθήγει πάντας
Θεοτοκίαι Ἀειπαύρινε.

Κοντάμιον τοῦ Ὁσίου. Ἡ Παρθένοι σήμερα
Τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα μαδοποτάξας τῷ λόγῳ, καὶ παδῶν
ὀρμήματα τῆ ἐγχερατῆ μαράνας, ὅλην δὲ τὴν ἔβεισιν ἀπὸ
οὐράνιον τῆνας ἔσπεισας Κόσμῳ ραγῆναι καὶ Θεῷ ἦσαι, διὰ
τοῦτο συνευραίνῃ τοῦ Ἀσωμάτου σορὲ Διονύσει.

Ὁ οἶμος

Μὴ μαγῆν ὁ Θεὸς ἀάσιν ἐγχερῆται τὰ αὐτοῦ σεπτά καὶ
ἀγνα δεμαῖματα τοῦ κατ' ἐμὲ ἀάδων ἔσπεισμένοι. Ἀλλ' οὖν
δαρρήσας τὰς σαῖς δεήσεσιν, αὐτὸς ἐγχερῆσαι τοῦ σου ἀμμι-
πτου βίου δεσάσει, πᾶσιν ἐξμαῖν τὰ καπορδῶματα. σὺ δὲ
τὸν λόγον μαδάσας δῶρον καποδεξάμενος τὰ νῦν, τὸν Χριστὸν
ἔγχεν ἐμοί, δι' ὃν πάντα τὸν Κόσμον κατῆσαι, ἀπεργαζοῦ, ἐμ-
δυσωπᾶ σε σορὲ Διονύσει.

Ὡδή ζ'. Θεοῦ συγκατάθεσιν
Ὑαείων τῶν ῥήμασι τοῦ δαυμασίου καὶ τρισοβίου Πατρὸς,
Δομετίου τρισμάμαρ, ἐν δεμηίων τῶ τοῦ Χριστοῦ Βασιλοῦ
ναὸν ἐγείρει καὶ δεῖον ἀερίβοιον, ἐν ᾧ ἀγνῶν Μοναστῶν, ἀνευ-
ρημῶν ἐν σὺν.

Κοῦν ἔχοντες ἴνδρον, Ἄναξ ὁ μέγας καὶ ὁ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ
κεκτημένος ἐσωνυμίαν καὶ σὸς αὐτάδελφος, συνευδομοῦσι ἀρο-
δύμως σοὶ πάνσοβε, καὶ ἀπὸς τὸ ἔργον ἀξίως συλλαμβάνοντα.
Ἀνάπτω ὁ ἀριστος, θεοβυγῆς τε καὶ ἐσεβέστατος, τῶν σῶν ῥο-
γῶν τὴν χάριν καὶ τὸ τοῦ ἴδους ὄντως σεμνότερον, διενωρῶν σου
ψυχῆς τὴν γαμάρτητα, ἐσφυγῶσιν σαφῶς καὶ κατασαφεται.
Θεοτοκίον

Ἰδοὺ αἴσαι Δέσποινα, ματαριούμην αἰ γενεαὶ Σε αἰ, τῶν
ἀφύγων δὲ μάλλον καὶ μονοτρόων δία ὀμηγυρι, ἢν σὺ εἶαι, ῥού-
ρη, ἀερίσωε πάντοτε, ἐξ ὀμῶντων ὀρωμένων Ἄγνη καὶ ἀορά-
των ἕδρων.

Ὡδή η'. Τὸν ἐν ὄρει

Κεὸς ὡσαρ Μωσῆς ἐν τῆς δουμίας, ἐγυερῶσω τὴν αομῆν
καὶ γαὸν σου, τῶν ἐν τῆς Ἄγαρ Πατρὸς Διονύσιε· ὡσὲρ γὰρ
τῶν βίων τὴν ψυχὴν ἐτίδεις σοβῆ. χριστομυμῆτως.

Ὁ μεγάλα δαυμάσια καὶ ζῆνα, ἀραδοξῶς αομῶν Θεὸς τῶν
ἔργων αὐτὸς παρμάμαρ τῆς βωτῆς ἀμοῦσαι σου, ῥύεται δουμῆ-
αι, αοτηρῶν βαρβαίων τοὺς μετὰ σοῦ ὀρωτῆρας.

Καυτηρίας ἀαίρωσ καί αερ ἔγῳ, κατετόμασ σπορχῆ τῆ τοῦ
αομῆνιου, μαμποῦ ἀεγάγου Πατρὸς ἀξιάγασσε, καὶ ἀαοδημίας
αγῆστα ἐστέμεις διόβρον χάριν τούτου
Θεοτοκίον

Παρθενία καὶ τοῖος ἐγνωρίσθη, παραδόξως ἐν σοὶ Παρθενομήτορ.
θεὸς γάρ ἦν ὁ ταῦτα ἐργασάμενος, ὅθεν οἱ σωθέντες διὰ σοῦ,
τὴν χάριν τὴν σὴν ὑμνοῦχοῦμεν.

Ὡδή δ' ἔριξε ἀσκαΐμοι
Ἄπαντα σοῦ τὸν ὑψιόν, καὶ ἰσάγγυον καὶ ἰνδοῦ ὅσκι βίον
ἐν ὄρεσι καὶ ἐν ἐρημίαις καὶ ὄρεσι δεινύσας, ἀλλ' ἐπὶ τήν σὴν
τὴν ἀπόστατον ἕκαστος ἐν ἀσπίδι ἀνίσταται, Τραπέζουτες, τοῦ
θεοῦ σε δοξαζόντος.

Τίμιος ἔναντι θεοῦ ὁ σὸς θάνατος ἐγένετο ὅσκι, ὡς ἀγαπήσαν-
τος αὐτοῦ τοὺς νόμους καὶ δικαιώματα. ὅθεν ἔδοξασεν ἐν γῆ
αὐτὸς σε ἀνέγειν, καὶ γὰρ ὁ τάρβος σου, τὰς ἰάσεις τοῦ ἀσπίδι
Πάτερ ἐβύσεν

Ἐπιτελεῖν Πάτερ πρὸς θεὸν τὰς ὁσίας σου παλάμαι καὶ αἰτή-
σαι ἡμῖν τοῦ ἀσπίδι σε ἀνευρημοῦσαι ἀσπίδι ἀρεῖν καὶ
τῶν δυνάμεων ἀσπίδι καὶ βίου διόρθωσιν τῆς οὐρανοῦ τε βασι-
λείας μετὰ σοῦ ἐπιτελεῖν

Θεοτοκίον

Ράβδω δυνάμει τῆς σῆς, τοὺς αἰεὶ ἐπιδεμένους τοῦ δούλου σου
δραῦσον Πανάγραντε καὶ τοὺς οἰκούντας τὸ θεῖον ὄρος σου, ῥύ-
ου παντοίων ἀσπίδι, αὐρὸς τε τοῦ μέλλοντος καὶ τῆς ἐπι-
φάνειας τῶν ἁγίων ὁμοῦ πάντα ἀφίωσον.

Ἐξαποστειγάριον τοῦ Προδρόμου. Συνάμωρος Ἀμουσίος.

Τό τοῦ Προδρόμου σημερον, χαροποιόν γενέθλιον, τό συνδρω-
σών διαγύει, τῆς τοῦ πατρὸς ἀφωνίαν καί τῆς τελευτῆς σπι-
ρσων, μηνύει δέ τὴν παρούσαν, χαρὰν καί ἀγαλλίασιν, διότι
καί ἅσα ἢ κτίσις αὐτῷ βαδρῶς ἑορτάζει.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐν ἀνύματι τῷ ἑρῷ.

Καὶ τὸ τοῦ δείου Πνεύματος, σεαυτὸν ἐτοιμάσας, ναὸν Θεοῦ
εἰς αἴνεσιν, ἡγέρας δεοφόρε· ἐν ᾧ συναδρουζόμενα, Μοναστῶν
τὰ ἀγῆθη σε, ἀνευρηροῦμεν ἀξίως, οἷα ἐρ μακαρ δια σου,
ἐαυτοχομεν ὁμοῦ τῆς οὐρανῶν Βασιλείας.

Θεοτοκίον

Ὡς ἔχουσα τό σμααδές καί τό ἔχος μέγα, εὐάθρητον Παν-
ῤῆμητι, Θεοτόκε Παρθένε, εἰς τὴν ἡμῶν ταπεινώσιν καί αα-
δῶν τόνδούρον, καί τῶν σμααδῶν τοῦ βίου, διασκέδασον
κόρη, καί ἀπὸς τοῦ τῆς γέννησῆς ῥύσαι με σαῖς ἀρεσβί-
αις.

Πᾶσα ἀνοή. ἦχος α. δ.
Ἐ τοῦ παραδόξου δαίματος.

Πάτερ σοφί Διονύσιε, ἀδελφείατος ἐνχαῖς, ἐμπρατῆρα
συντόνω τι καί ἀσκήσει χρωμένος, τῆς σαρκὸς τὰ σερ-
τήματα ἀσομαράται, καί ἀνεατέρωσας ἀπὸς ὕψος δεπὸν,

ψυχῆς τὸ φρόνημα, ὁδὸν τοῦ πόθου σου, ἄρτι αναλούμεν
ἐαυτῶν, ἕσπερ ἀγαλλόμενος τῆς σῆς ἐρέσως. (δ'ς)

Πάτερ σοφίᾳ Διονύσει, ἀρομαδαρδείς σου τὸν νοῦν, καὶ ψυ-
χὴν καὶ διάνοιαν, ὡς Μωσῆς ἐν βάτῳ ἁγίῳ, φωταυγείας
ἠξιώσαι, ἵνα τὸ δεῖον καὶ ἐρώτατον, ἐσθήσω μάκαρ δυ-
σιαστήριον, ἐν ᾧ καὶ ποιμένιον τῷ Χριστῷ συνιδρύσας,
ὅαυρ αἰὶ, φρούρει ταῖς ἀρεσθείαις σου, πάσης κακώ-
σεως.

Τὴν ὑαῖρ φύσιν μιμούμενος, τοῦ Βασιλεῖος βιωτήν, καὶ
αὐτοῦ ἀροδουόμενος ἕσπερ τῶν ἔχουσιν, ἐρόν καὶ σεβά-
σμον ἐγείρεις οἴμιον αὐτῷ παύσβιε, μεθ' οὗ σε πόθῳ νῦν μα-
καρίομαι ἀρέσβει Ὅσιε, σὺν αὐτῷ ἀρὸς Κύριον ὑαῖρ ἡμῶν
τῶν ἐστυγούντων σου τὴν μνήμην σήμερον.

Δόξα ἡ. α. β.

Εὖ δαυε ἀγαδέ καὶ ἀσσί, εὖ ἔργατα τοῦ ἀμαγῶνος
Χριστοῦ. σὺ καὶ τὸ βάρος τῆς ἡμέρας ἐβάστασας, σὺ
καὶ τὸ δοδὴν σοι τάχατον ἐπαύρησαι καὶ τοῖς μετὰ σέ
ἐγδοῦσιν οὐκ ἐρδόνησαι. Διὸ αὖτις σοι οὐρανῶν ἠγέμματα
εἰσεγθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου καὶ ἀρέσβει
ὑαῖρ ἡμῶν. Πάτερ Διονύσει.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός

Ἡ Ἐλισάβετ συνέλαβε τὸν Πρόδρομον τῆς χάριτος ἡ δὲ
Παρθένος τὸν Κύριον τῆς δόξης. ἠσπάσαντο ἀγγέλαι.
αἱ Μητέρες καὶ τὸ Βρέφος ἐσπύρτησεν. ἵδοθεν γὰρ ὁ

δοῦλος ἦναι τὸν Δεσπότην. Θαυμάσασα ἡ Μήτηρ τοῦ Προδρόμου ἤρξατο βοᾶν· ἀόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου ἔγῃ ἀπὸς με; ἵνα σώσῃ λαὸν ἀγνώστῳ ὁ ἔχων τόσα μεγάλα ἔργα.

Μεγαληνάριον τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου

Ὡς τῆς ἡσυχίας καθηγητήν, καὶ τὸν τῆς ἐρήμου ἀσκητοῦχος καὶ οὐκιστὴν, εὐαγοῦς Σεμενίου, φρουρόν τε καὶ ἀροστᾶτην, ἀόδω σὲ ἀνυμνοῦμεν ὦ Διονύσει.

108
2.3.5

2

Ὁ Τίτλος

(ὁ κ. κ. 216 ΧVI αἰων)

(ἀποστολικὴ ἐπιστολὴ)

347

πενήντα στάδια... φόρος τύσσα...

ἰσχυροὶ οὐκ ἔχουσιν κέρως μαρτυρίας... ἰσχυροὶ ἔχουσιν κέρως μαρτυρίας

κ. 178α

Κύριος ὁ τοῦ Χριστοῦ γενναῖος ὁσιομάρτυς ἦν μὴν κατὰ τοὺς χρόνους
τοῦ ἀσεβεστάτου σουλεϊμάνου ἐν πόλει Θεσσαλονίκης· γεννητοὺς δὲ
ἦσαν αὐτῷ Πέτρος καὶ Παρασκευά, ἀμφοτέρωθεν θεοσεβῆς καὶ τῷ Χριστῷ ἐπι-
σκώπωντες· ὁ οὖν πατήρ αὐτοῦ ἐν Τυραγορίας ὀνομαζόμενος ἀφίκεται ἐν Θεσσαλο-
νίκῃ καὶ γυναῖκα νομίμην ~~ἐπιγαμίσας~~ (ἐπιγαμίσας) ἐν τῇ τῆς Θεσσαλονίκης ἀ-
ποπόλει τῆς οὐκ εἰσὶν ἔχουσα, γεννᾷ τούτων τὸν ἀδελφὸν καὶ τῷ δεινῷ χον-
τρῷ αὐτοῦ ἀναγεννήσας, κυριακὸν ἰσχυροῦσαν (ἰσοσημασὸν)· οὕτως ἐν δεκά-
τη ὁ μάρτυς ἦν ἐν θείῳ, καὶ ὁ γόνυς κοινῶς ἐν χριστιανισμῷ, αὐτὸ
αὐτοῦ ἐν κυρίῳ· ὁ δὲ παῖς ἰσχυροῦς ὀρθοῦς, ἤμηνε παρὰ τὸν
πατέρα καὶ αὐτοῦ δειῖον (δειῖον) διακονῶν τὴν ἀρεσκίαν ἔχοντα
ὁ μὲν γὰρ ἰσχυρὸς ἦν καὶ τῆς τῶν χριστιανῶν ὀρθοδοξοῦ εὐσεβῆς κίττου
Ἰωάννης μαρτυρῶν, ὁ δὲ τῆς τοῦ μακαρίου θανάτου ἦν ἀποστόλος καὶ τῶν
τῶν ἀγαθῶν δυσσεβῆς ἐνεργῶν· τούτων (κρίτων) οὕτως ἔχοντες
νικᾷ τὰ χεῖρας καὶ ὁ δυσσεβῆς δειῖος, λαμβάνει τὸν πατέρα, καὶ βίβλον δίδωσιν
ἀνδρὶ τινὶ δυσσεβῆ (κ. δυσσεβῆ) ὀμοειχῆν, τὴν συντοκοῦσάν τιν ἐπιστολὴν
εἰχην· ὁ δὲ μάρτυς οἶα ἰσχυρὸς ἀρχαίῳ τῆς μετὰ τῶν
ἀσεβῶν ξυναγωγῆς καὶ παραρτίωστας μάχῃ ἀρούμενος ἐν ταῖς
τοῦ Θεοῦ ἀγῶνι, ἢ οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς τῶν ἀμαρτωλῶν ~~καταστάσεσιν~~ συνήνεμασι,
συμβούλιῳ χριστιανῶν τῷ ἰσχυρῷ αὐτοῦ δειῷ Ἰωάννῃ, μηδὲν ἕτερον
πραγμῆ δυνάσκει τὰ κατ' αὐτὸν, ἡμῶν ἀγαθῶν τοῖς δυσσεβῆ
σι μοναχοῖς ἐν Θεσσαλονίκῃ τὸς ταυτα ² αὐτῶν ¹ τῶν οὐκ ἔχουσιν κοινωσάμενος, ἀσπί-
ρη τῆς πατρίδος καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος ^{ἰερώτημον} ὀρθῶς παραμένει.

καὶ δὲ οὕτω τὸν ἴσμιον ἐπὶνδρι (κ. ἐπὶνδρι), ἀοι γὰρ τοῦ τεσσαρέφμα δμα-
 του χρόνου ἐπέβαινε, τὰγα τῶν μοναχῶν καταχώγια ἴσας χείρων, ἐν
 τῷ τῷ χλασασε. σεβαστῆα κοπῆ, κινεῖται κατὰ μοναχούς, μὲνδερ γὰρ
 ἔσαν καὶ ἐπὶ τῶν ἐσθληκασεῖς μοναχοί, καὶ κερῆα ἐπὶ κερῆατος μετονομα-
 ρται. νόμο δὲ παρὰ τοῖς ἑλλήσι κατασιν ἀνέμαδιν, ἀγνέσιους κη ἑλλή-
 ριν παρ' οὐδενί τῶν μοναστηρίων. διὰ τοῦ τούτου ἑλλήμασος, τούτου παρὰ
 τῶν τῶν τῆς κοπῆς μετοχῶν, τὰς συνήδεις τοῖς μοναχούς ὑπερῆσας ἐκαστῶν
 ἑλλήσι τοῦ παρῶν ἢ ὑστατοῦ βασιλείας χρόνος οὕτω, δεδερ ἐπ' ἐγ' ἑλλή
 κινεῖται ἐπὶ τῆς ἐπὶ θεσσαλονικῶν, κατὰ καὶ ἀγῶν δύο μοναχῶν ἐν
 τῆ αὐτῆ κοπῆς ὑπαρχόντων. ἀγῶς τοῖς πᾶσι διακρίκῆσι, ὅδιν τε καὶ
 ὅσος ἀγῶνι τυχάνη, κοπῆ δὲ τῷ αὐτῷ δεοσῆτι (κ. δεοσῆτι) δὲ τῷ ἑλλή
 κη ἑλλήτων, κατὰ ἑλλήσι κοινετορησῆσιν, κηδ' ἑλλήσι αὐτῆ τὸν ἑλλή-
 τῶν κη ἑλλήτων, κατὰ δὲ τῶν ἑλλήτων, δεοσῆσι ἑλλήσι κατὰ τῶν ἑλλήτων

β. ἐπὶ τῆς θεσσαλονικῶν κινῆσι, βητῆ γὰρ καὶ τῶν ἀποστολῶν ἐπὶ τῆς κατὰ τῶν
 ἀποστολῶν (κ. ἀποστολῶν) αὐτῶν ἑλλήτων, τῶν ἑλλήτων διακρίκῆσι ἀναμ-
 κησῆσιν. τούτου οὕτω τοῦ παρῶν τῆς ἀποστολῆς κατὰ κηκῆσιν,
 συναντῆ αὐτῶν ἀποστολῶν ὁ ἀποστολῶν, δὲ τῶν αὐτῶν, κηδὲν κη
 ἑλλήτων, διὰ δὲ τοῦ παρῶν τῶν τῶν κηκῆσι ἑλλήτων ἑλλήτων
 ἑλλήτων ἢ τε τῆς ἑλλήτων, ἢ τε τῆς τῶν κηκῆσι συναντῆ αὐτῶν ἐπὶ
 τῶν κηκῆσι ἀποστολῶν. κατὰ δὲ τῶν κηκῆσι ἀποστολῶν τῶν
 ἀποστολῶν. δὲ τῶν κηκῆσι, ὅς ἑλλήτων κη κηκῆσι ἐπὶ
 τῆς ἑλλήτων ἀποστολῶν, κατὰ δὲ τῶν κηκῆσι ἀποστολῶν, ἐπὶ ὅ τῶν ὁ-
 ρῆσι κηκῆσι. τῶν κηκῆσι. τῶν κηκῆσι κατὰ τῶν ἀποστολῶν ὁ δὲ τῶν
 κηκῆσι ἐπὶ τῶν κηκῆσι ἀποστολῶν ἀποστολῶν ὁ κηκῆσι ἐπὶ τῶν κηκῆσι
 κηκῆσι κατὰ τῶν κηκῆσι ἀποστολῶν ἐπὶ τῶν κηκῆσι, ἀποστολῶν κηκῆσι
 κατὰ τῶν κηκῆσι ἀποστολῶν ἀποστολῶν ἀποστολῶν ἀποστολῶν ἀποστολῶν
 κατὰ τῶν κηκῆσι ἀποστολῶν ἀποστολῶν ἀποστολῶν ἀποστολῶν ἀποστολῶν

καρρησία ἰναίτιδουνη και τούτων ούτω κληθόντων ἀνάστασις ὁ μάρτυς,
 γίνεσθαι, και ἀπὸ τῶν διασπῶν θεσσαλονικητικῶν (κ. ἀκρίβως) καὶ ὀνομαζομέ-
 νον ἐξετάς ὁδὸς ἀχίματς και φωνήν — ἀπὸ τῶν ἡμερῶν μεταμνήψας, ἀνιδὲν ἐπὶ
 χεῖρσι τῶν ἁγίων· μή τι γέ μιν εἰς τούτους ἀδούσιας βλάβος κατακλιθῆναι ἔ-
 νανία, ὡς τῆς παρουσίας μὴ ἀποχῆσαι φωτὸς, ἢς οὐδὲν ἐν κόσμῳ ἡδύταρον, δά-
 νατον δὲ τῷ μισήσαν ἑαυτὸν και ὄνομα ἀνδραθήσασθαι ἀλλὰ σεαυτοῦ γινόμε-
 νος, ἀδούσια τῆς τῶν χριστιανῶν ματαίας ἀρεσκίας, και γινού τῆς ἰσο-
 βοῦτῆς ἡμῶν ἀίστωι μίτοχοι· ταῦτα και ὁμῶς τούτων μίχων ὁ διασπῶς ἀνιδὲν
 ἔστο τῶν ἀδαμάντα· ἐγγὰ κατὰ αἰερῶν σαίρηων ὁ αἶνος οὐκ ἔγινωσκον·
 οὐκίως γάρ τῶν μάρτυρος ἀδούσιασαντες ἔσθις μίχοις, μίχοις κατὸν χαρῶν
 τῶ τῆς παροικίας ἔγινετο· ὁδὲν μηδὲν ἔχων ἀτελεσθῆν ἰερῶν τούτων κα-
 διχθῆναι εἰς τὴν αἴριον ταμνωμένους — τὴν ἀδούσιαν ^{ἔσθις} ἀα-
 ρῆτῆς ἡμέρας συνέρρη σάσα ἡ ὁδὸς· τῶν μὲν ἀδούσιων δουκόντων ματρῶν
 προσέρρη τῷ θεῷ τῆ ἀδούσιαν τῶν μάρτυρος, τῶν δὲ αἰσῶν μίχο-
 μνήψας ἰδὲν τε και προσεχῆσαι και ^{ἀδούσιαν} ~~κατὰ~~ ἀπαγγέψας τῶν μάρτυρα· ἀχθῆς
 οὐν ὁ μάρτυς τῷ διασπῶς ἀδούσιαν· ὁ δὲ τῆ ἰουσή ἰουσία χρώμενος
 αἰ μὲν δουκόντων, αἰ δὲ τυραννικῶς ἀνιδὲν ἐπὶ χεῖρσι τῶν ἁγίων ὡς
 δὲ ἴνυσεν οὐδὲν τραχύτερόν τῶ τῶν μάρτυρος ἀπὸ τῶν αὐτοῦς μί-
 χοις ἀδούσιαν, κληῶν τούτων κυρὶ καταναλωθῆναι· καὶ δὲ ὁ
 διασπῶς ἔγγράφει τὴν γῆρον και τῷ ἰαρχῶ ἰνυκρίστα μετ' ὁσῶς
 ἀντιπῶς ~~κατὰ~~ χαρῶν ἴν ὄραν τῶν μάρτυρα; ὅτι μὲν τῶν ὀρθαθμοῦ ἀπὸ
 θεῶν ἀπνίφοντα, ὅτι δὲ κληῶ τὴν βραδυτῆτα τῶ ἰαρχοῦ
 ὀρῶντα και δυσχεραίνοντα μετ' ὁσῶς· δὲ τῶν ἀδούσιων και δυσθῆμον
 λαόν τῆ ἀρεσκίας χαρῶν γάρ ἴσαν ἐσθί τῶ τῶν μάρτυρος βόνω και ἴν ὄραν
 ματῶν ἰνυκρίστα δουκόμενος, και τῶν αὐτοῦ κατακλιθῆναι ἀδούσιαν γινόμενος.

179 αβ.

¹ τῆ τῶν χριστιανῶν ἰνυκρῶν ἀδούσιαν; αἰσῶν

χαρίσας σώσσει δυνήσεται· οὐ φόβος, οὐ ζήλος, οὐ ἰσχυρός, οὐ νόστος, οὐ ἀποστολὴ,
οὐ βάρος, οὐχ ὕψος, οὐκ ἐπιστάσις, οὐ μέγιστα· οὐκ τις ἑτέρα κτίσις ἀλλὰ
μὴχρι τῆς ἑμῆς ἰσχυρῆς ἀναστάσεως ὑπερ ἐπιπέσης εἰσέλθω ἀγωνίζομαι· τὰ παρὰ
τῆς ἑμῆς ἡρώσεως ἀμνηστικῶς ἢ ὑπάρχει σοφίης ὅσοι δοῦντι· τίμνη, σφάττα, καὶ
δύσον αὐρι· μὴχρόν διαίρη, ἀληθῶς (κ. ἀληθῶς) ἐμφύρη, ἀσπῆτος ἀίματι, ἀ-
βροδῶς κούρατι· ἡμὶ γὰρ ὅπως οὐκ ἀποσπῆται τῆς τῶν χριστιανῶν ἐκείνου εἰ-
σέλθω τοῦτο ἀληθῶς (κ. ἀληθῶς) ἑμῆς ὑπάρχει ἀκούσας ῥημάτων, κρη-
νὴ τοῖς δημοῖς ὁρθῶς τῆς κυρίας ἕξαι τὸν ἅγιον καὶ διὰ καθεμῶντας
τῷ κυρίῳ ἰσαερίφην ἵνα τὸν τῆς ἀδελφῶν δρόμον ὁ κάρτα ἐπιτήρηται, ἵνα
τοῦ παρ' ἡμῶν μὴ μεταγρηγῶντος κατὰ δὲ ῥωμαίοις, δουλοῦ ἑμῶτος, τοῦδ'
ἰσχυρῶς χηροσῶν ἰδομένησιν τοῦ τεταρτου ἐτος διίσταίνοντες, ἡμεῖς
ἰδομένη· ὅσοι δὲ δορυφοῖς τοῖς ἀποστόλοις ἵκνῶτο, τὸς λόγους ἱκανοῖς παραστήσας,
ἀλλὰ μὴ ^{κ. γνωστικῶς} γνωστικῶν τῶν τῶν ἀδελφῶν ἀγαθῶν σπαισῆ δραστήνη· διὰ τῶν ἡμεῶν γὰρ
μὴδὲν τοῖς μάρτυρας τῆς ἡμῶν Χριστοῦ ἀδελφῶν, ἀδυνασάδας, ὅσοι καὶ τῶν
ἡμῶν ^{ἡμῶν} ἡμῶν, ἡμῶν ὅσα ἡμῶν τοῖς μάρτυρας ἕξαι καίαν· ὅσα ἡμῶν καὶ τῷ
μάρτυρι ^{κ. ἡμῶν} ~~καὶ τῷ~~ ἡμῶν καὶ τῷ ἡμῶν καὶ τῷ ἡμῶν· καὶ γὰρ ἡμῶν τῆς βροχί βασιαν-
δῆνας ἡμῶν τὸ ἀνέγον ἡμῶν ὅσα τῶν ἡμῶν ἀγίρους ἡμῶν δὲ καὶ οὐδὲν ἡμῶν
αἰμαῖος τῆς κυρίας ἰσαερίφην ἵνα τὸν τῶν ἡμῶν κατανάμην, ὡς ἡμῶν
τοῖς ἡμῶν· ἡ δὲ τῆς ψυχῆ ἀπὸ τῶν οὐρανῶν ἀέριση μοσά, ἀγῆλην ~~κατὰ~~
κατὰ ἀμῶντων, ὅσῳ σπαισῆτων, ^{μάρτυρων συναγαγόντων} ~~κατὰ τῶν ἡμῶν~~ ἡμῶν
ἡμῶν αὐτῶν ἀπορηγῶντας ἡμῶν ἀπορηγῶντων πρὸς τῶν συγκορῶσθε
ἡμῶν τῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν μάρτυρα καὶ δορυφοῦντων τὸν
μῶν τῶν τριάδι θεῶν, ἡ ἡ δόξα καὶ τὸ ἡμῶν ἡμῶν αἰῶν τῶν αἰῶν
ἡμῶν.

(σημ. τὸ ἐγνωστόν μέρος ἡμῶν ἰσαορδῶσθαι ^{ἐν ἀκούσῃ τῶν ἡμῶν ὑπὸ τοῦ συγγραφέως} ἡμῶν ὑπάρχει ἡμῶν δυνά-
γνωστικῶν

ἡμετέρο μετὰ βιβλίον 180α-β ἀρχαῖον ἰσοδόχον
οἶμος

181 α. Τὸν ἀδοξόφορον τοῦ Χριστοῦ Κύριλλον, ἐπιβόητον ἐν οἰκιστῶν βυζαντινῶν ἀπὸ τῶν ἀποστόλων· οὗτος γὰρ τῷ τοῦ Χριστοῦ διῶν ἔρωτι τρωθεὶς, ὑπερῖθε μὴ τὰς τοῦ κόσμου ἡδονὰς καὶ ἀποδίμενος τὸν σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἄρας τῷ ἁγίῳ, αὐτῷ ἠμοχούθησεν· ἀνδρὶς δὲ τοῖς ἀδελφοῖς ἐγγύθως τὸν τοῦ μαρτυρίου ὁρῶμενος δίνουσι· αὐρὶ ἡμαρτῶν καὶ γυναικῶν ἀδελφῶν· ὅθεν ἰσοδόχος ἀσκήσας ἐν αὐτοῦ μνήμῃν χρωστικῶς ἐνεργούντων, ἰουστικῶς βοήσωνται αὐτῷ· παρ' ἰσοδοξοῦ δοιομάρεως, ὡς τῷ θρόνῳ τοῦ Θεοῦ δίνουσι ἀριστοτάτους καὶ τὰς ἐν αὐτῷ ἐγγράμμοις καταγραφόμενας μὴ ἐγγύθως κεραιθῶν [Χριστῷ] οὐδὲναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν τῶν ἐνβλεπόντων τὴν ἰσοδοξοῦ μνήμῃν σου.

Ὁμην ἀποδοξίμωνος

181 β. [Ὁμην] ἐν νεότητι ἀναστρέψας τῷ Κυρίῳ [αὐτῷ] ἠμοχούθησας [ἐν] ὑπέροισ Κύριλλε δοιομάρεως· τῆς φωνῆς τούτου γὰρ κούνησας ~~αὐτῷ~~ ἰσοδοξοῦ ἰσοδοξοῦ καταγένησας κόσμον τὸ ἀσκήσας ἀριστὰ καὶ τῷ ἀποδοξίμωνος σαρκὶ ἀποδοξίμωνος βάρος ἰσοδοξοῦ καὶ δυστήνιον· ὅθεν τῆς ἀγίας τῆς μνήμῃς ὑπεροξίμωνος τοῦ Χριστοῦ ἐν ἀπάρρησία δόξωμενος ὑμῶν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁμην σου τῆν ἔρεσιν ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ κούνησας, σαρκὶς ἦν γέγονας καὶ κατὰ τὴν ἀνώτερη μάρτυς Κύριλλε· τὸν σταυρὸν ἄρας γὰρ τοῦ Χριστοῦ ὅσιν ἐν ψυχῇ αὐτῷ ἀποδοξίμωνος, τὰ δικαιώματα τούτου ἠμοχούθησας καὶ ἰσοδοξοῦ δὲ ἀπὸ τῆς ἀπάρρησας ἠρῶν ὑπεροξίμωνος σαρκιστὰς· ὑμῶν τῶν ἐν οἰκιστῶν ἐργῶν οὐ δόξωμενος Θεῷ τοῦ τῆς ἀγίας καὶ ἰσοδοξοῦ μνήμῃν σου δόξωμενος.

Πᾶσαι ἡδοναὶ αὐτῶν ἐν τῆς ψυχῆς ἀποδοξίμωνος, κούνησας συγγύθως σταντῶν ἐμάρτυρας μάρτυς Κύριλλε· τῶν καδῶν βίβας γὰρ ἐνεργῶν ὅσιν, τῆς Τριάδος οἶμος γέγονας· ὅθεν ἠμοχούθησας, ὅθεν τῷ αὐτῷ δυνατούμενος καὶ τῶν τῆς ὑπεροξίμωνος τῶν τῆς ἰσοδοξοῦ ἠμοχούθησας ὑμῶν τῶν ἐν οἰκιστῶν ἐργῶν τῆν σωτήριον σου.

σημείο μετὰ βιβλίον 180α-β ἀρραβόν ¹ ὑπόδεξι ²
 οἰκός

p. 181α. Τὸν ἀεικόσεν τοῦ Χριστοῦ Κύριον τὸν γενναῖον, ἐκείνην ἐν εἰσὶν βελόρ-
 τοι ~~ἀποδο~~ συμφωνῶν. οὗτος γὰρ τῷ τοῦ Χριστοῦ δῆλον ἔρωτα ἐρωδῶν, ὑπερῶν
 μὴ τὰς τοῦ νομοῦ ἡσόναι καὶ ἀποδῆμα τὸν σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἄρα τῷ
 ἔρωτι, αὐτῷ ἠνομοθήσει. ἀλλὰ δὲ τοῖς ἀδύτοις ἡγύβας τὸν τοῦ μαρτυρίου
 ὄρατοι δίνουσι αὐρί ἡμαῖς καὶ γενναῖως ἀσκήσας. ὅθεν ἑσθλαῖς ἀόμασι
 ἐπὶ αὐτῷ μνήμην χρωστικῶς ἐκτελοῦντες, ἡμετέρως βοήσωμεν αὐτῷ.
 παρ' ἐσθλαῖς ὁδομαρτυρῶν, ὡς τῷ ὄρατω τοῦ Θεοῦ δίνουσι. παρ' ἑσθλαῖς καὶ
 τῷ ἑσθλαῖς ἡμαῖς καὶ ἀποδῆμα τὸν σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἄρα τῷ
 ὄρατω τὰς ψυχὰς ἡμῶν τῶν ἐκτελοῦντων ἐπὶ ἐσθλαῖς μνήμων σου.

Ὁμν ἀποδῆμα

181β. [Ὁμν] ἐν νύκτε ἀναστὰς τῷ Κυρίῳ ταῦτ' ἠνομοθήσει ^{ἐν} ὑστέροις Κυρίῳ
 ὁδομαρτυρῶν. ἐπὶ αὐτῷ τούτοις γὰρ νύκτι ~~αὐτῷ~~ ἰδοὺ ἡσθλαῖς καὶ ἀσκήσας
 ἡσθλαῖς τὸ ἀσθλαῖς ἀρίστα καὶ τούτῳ ἀποδῆμα σαρκὸς ἀσθλαῖς
 βαρὸς ἑσθλαῖς καὶ ὁδομαρτυρῶν. ὅθεν ἐπὶ ἀσθλαῖς μνήμων ἡσθλαῖς τοῦ Χρι-
 στοῦ ἐν ἀσθλαῖς ἀσθλαῖς ἡσθλαῖς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁμν σου ἐπὶ ἑσθλαῖς ἀσθλαῖς Χριστοῦ ἡσθλαῖς, σαρκὸς ἡσθλαῖς καὶ ασ-
 θλαῖς ἀσθλαῖς μαρτυρῶν Κυρίῳ. τὸν σταυρὸν ἄρα γὰρ τοῦ Χριστοῦ ὁδομαρτυρῶν
 ψυχῶν αὐτῷ ἀσθλαῖς, τὰ ἀσθλαῖς τούτου ἡσθλαῖς καὶ ἡσθλαῖς διό
 ἀσθλαῖς ἀσθλαῖς ἡσθλαῖς ἡσθλαῖς σαρκὸς αὐτῶν. ἡσθλαῖς ἐπὶ ἐσθλαῖς ἡσθλαῖς
 αὐτῶν ὁδομαρτυρῶν. ὁδομαρτυρῶν τοῦ ἐπὶ ἀσθλαῖς καὶ ἡσθλαῖς μνήμων σου ὁδομαρτυρῶν.

Πᾶσαι ἡσθλαῖς ἐπὶ τῆς ψυχῆς ἀσθλαῖς, ἡσθλαῖς ἀσθλαῖς αὐτῶν
 ἡσθλαῖς μαρτυρῶν Κυρίῳ. τὸν σταυρὸν ἄρα γὰρ ἡσθλαῖς ἐπὶ τῆς Τριάδος οἰκός
 ἡσθλαῖς ὁδομαρτυρῶν, ὁδομαρτυρῶν τῷ αὐτῷ ἡσθλαῖς καὶ ἡσθλαῖς ἐπὶ ἡσθλαῖς
 ἡσθλαῖς τῶν ἡσθλαῖς ἡσθλαῖς ἡσθλαῖς ἡσθλαῖς τῶν ἡσθλαῖς τῶν ἡσθλαῖς τῶν ἡσθλαῖς

ἑορτήν ἐν καθάρσει δειψάνος Κύριμν νεόμαρτυς
εἰς τὸ ὅσιος εὐθηνῶν.

Ποίους ἑαρινούς ἀνδρείν ἀναδύσων εὐσεβοφρόνως τὸν ὁσιομαρτυρα Κύριμν τὸν
ἐν τῷ ὅσιος ἐπαμύθητα καὶ ἐν ἀδελφαῖς ὑπαίτην· τὸ μίγα θεσσαλονίκης
ἐπαμύθητα· τὸ δεύτερον τῆς ἐπισημῆς ἀριζήματα· τὸν παραδείσου τὸ ἀνδρῶν τὸν
ὁσιομαρτυρῶν ἀρμάχων· τὸν δι' οὐ οὐρανὸν δυσμενῶν Χριστοῦ ἀφανίσων ὁ ἕχων τὸ μίγα ἕχων
δύοτε ἀνυμνημοῦς ἀσπασίον ἐπαμύθητα ἀξιοχρῶν τὸν ὁσιομαρτυρα Κύριμν·
τὸν ἐν οὐρανῶς ἀγαλλομένον καὶ τοῦ ἐν τῇ γῆ βωταγωγῶντα· τὸ μίγα θεσσα-
λονίκης καὶ τὸ καύχημα· μαρτύρων καὶ τῶν ὁσίων ^{δέσον ἔργα} ἐπαμύθητα τῶν εὐσεβῶν.
τῶν ὁσίων, τῶν ἕχων ἀντίστασι· τὸν δι' οὐ ἕχων τῶν ἕχων Χριστοῦ ἐπαμύθητα ὁ
ἕχων [τὸ μίγα ἕχων] (καὶ ἀνυμνημοῦς)

Τῶν ἐμνησθῶν καὶ τῶν ἀνυμνησθῶν σε κατ' ἀξίαν ἐρασθῆν Κυρίου ὑπαρχοντα
καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ ἐναδύθησαντα μέχρις αἵματος ὁδοῦντες· ὁσίων καὶ ἀξιοφρόνων τὸν
συνκρίτοχον· ἀγγέλων καὶ τῶν ἀνδρώων μίγα καύχημα· τῆς ἐπισημῆς τὸ μίγα
τῶν ὁσίων προσεργῶν· τὸν δι' οὐ Χριστοῦ ὁ Θεὸς ἡμᾶς ἕχων ὁ ἕχων τὸ μίγα ἕχων.

Προσάβιον ἡγ. γῆ εἰς ἀπὸ τὸ μίγα ὑπόστο

Μίγα καύχημα θεσσαλονίκης, ἐπισημῆς Κύριμν μαρτυς, μὴ ἐπονηθῆς (κ. π. π. π.)
ὁσίων βασάνων τὴν ἐξοδὸν· καὶ τὸν αὐτὸν ἀαγγέλων μὴ σπυλαμένον, ἀλλ' ἐναδύθησας
σεργῶν μέχρις αἵματος· ὁ δὲ ἅγιε Χριστοῦ τὸν Θεὸν ἡμᾶς δωρησάσασας ἡμῶν τὸ μίγα ἕχων.
[Ἐαφ' αὐτοῦ σήμερον]

Ἄνατιμα Κύριμν κατὰ τὸν ἀστρον, ἐν τῷ σερβῶματι τῆς ἐπισημῆς τῶν Χριστοῦ
βωταγωγῶν καὶ ψυχῶν ἡμῶν τῶν εὐθηνῶν τὴν ἐξοδὸν μνήμην σου.
[τὴν ὑπόστομα] τὴν ὑπόστομα μαρτυς ἐπονηθῆς καὶ τὰ ἕχωντα πάντα ἕχωντα, τὸν τὸν Κυρίου δι' οὐρανοῦ· τὸ
ἕχων ἀπὸ ἀποδείξω, αὐτῶ ἕχωντα (τὰ ἕχωντα ἕχωντα ἕχωντα κατὰ τὴν ὁσίων)
τὸν προσάβιον (σεργῶν μίγα)

Ὑψῶν διδῶσαι

φ. 182 α.

Προχοῖς παραστήμασι καὶ δυνόσι, κυυγούμνησι μαρτυρῶν, τῆ ἰκόνι σου τῆ σιανῆ
 ἀποβρίω βουδῆαι καὶ ῥύσι, ἐσθῆτων ἢν παραίσχου μοι ταχίστα. †
~~Ἐκ μὲν καταστήμασι ἀδελφῶν καὶ οὐκ ἴσων ἔγωγε τῆ σαρκὸς σου ῥύσι~~
 ἐπιπέπρωτα
 Ἐν ῥῶ ἀφῆκωσιν ἀφραστῶν καὶ ἰσῆσι τοῦ αἵου ἰσοκρίματα ἀδελφῶν.
 εἰσῆκωσιν ἢ μαρτυρῶν σαῖς ἀποβρίαι καὶ ἐν βδορῶν τῶν κατῶν με ἀδελφῶν
 Θεοῦ κηδῶνι συνέχουσι ἀφραστῶν, ἀλλ' ἡ τελευτῆ τῶν ἡμεῖν τῶν γαθῶν ἐπ' αἰ
 νον τῶν σαθῶν καὶ ἀπὸ ὅρμον τῆς μετάνοιας ἀγῆ με καδῶρῶσιν.

Διδῶσιν ἀπὸ ἰκόνων κ.τ.χ.
 οὐκ αἰσῆσι σοι κροσιόντες ὅτι αἰσῆσι ἰκόνων ἀπὸ ἰκόνων

Ὀυρανίας ἀφίδος.

Προστασίας σου μαρτυρῶν τῶν δυσχερῶν ῥύσαι με καὶ τῆ σωτηρίας μοι τρι-
 κους, νῦν καδῶρῶσιν, οὐ γὰρ παρῆβημε τῶν μετρωτῶν καὶ ἐπιτῶρα ἰσοκρί-
 ματῶν Χριστοῦ τοῦ Κυρίου. †

Χαρητῶν με νοοῦντα, τοῖς ψυχμοῖς ἰσῆσι καὶ ταῖς σαρκμαῖς ἀδελφῶν
 κατατρυχῶμενον ταῖς ἐπὶ τοῦ Κυρίου σαῖς ἰσοκρίμασι ἀποβρίαι ῥάσαι
 παρῆβημε ὅσῳ γράρω σε. Θεοῦ

Ἐπιπέπρωτα σε νεφῆν καὶ χρυσαυγῆ βίρουσαν, ἔμβρον τοῦ οὐρανίου κροθ
 καί τε γινώσκωμεν αἰσῆσι αἰτουμάδα κατατρυχῶμενος καρδίας θρογμῶν
 ἀφραστῶν, νῦν καδῶρῶσιν

Ἐπιστήμια Κυρίε

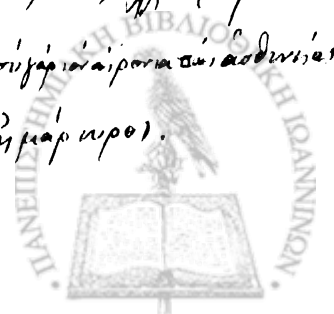
φ. 182 β.

Τῶν καδῶν μου ἰσῆσι ἀστατον καὶ δυνόν κηδῶνιον ἐπιταράττει με, ἀλλὰ
 οὐ μαρτυρῶν ἀποβρίαι σου ἰσοκρίμασι τούτων παρῆβημε. †

Ἀποβρίαι σαῖς τῆ σῆ βουδῆαι μαρτυρῶν παρῆβημε ἰσοκρίμασι ἐσθῆμοῖ
 μιν σε οἱ τῆ σῆ ἐμῆν παρῆβημε. 3 Θεοῦ

Ταῖς ἀποβρίαι σου θείωσιν τῶν ἀφραστῶν δυνῶν με μετρωσῶν καὶ ἰσοκρί-
 με τὰ ἀποστήματα τοῦ υἱοῦ σου κροθ ἐνδυναμῶσιν.

† Τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας
 Ἐκ μὲν καταστήμασι ἀδελφῶν καὶ οὐκ ἴσων ἔγωγε τῆ σαρκὸς σου ῥύσι νεφῆν, ἀλλ' ἢ μαρτυρῶν νῦν
 Ἁναστασία ἐν τῆ βδορῶν με τῶν νόσων ἀνασῆκωσιν.
 & ἰσοκρίμασι μαρτυρῶν τῶν ψυχμοῖς ἀφραστῶν καὶ τῶν τῆ σαρκὸς ἀφραστῶν με ἰσοκρίμασι, οὐ γὰρ παρῆβημε ταῖς ἀδελφῶν
 τοῦ ἰσοκρίματι παρῆβημε (κ.τ.χ. ἀφραστῶν) ἰσοκρίμασι Χριστοῦ τοῦ Κυρίου.
 Ἐν ῥῶ κατῶν σοι ἰσοκρίμασι οὐκ αἰσῆσι ἰκόνων ἀπὸ ἰκόνων, ἀλλ' αἰσῆσι μοι συνέχουσι ἰσοκρίμασι ἀποβρίαι τῆ σῆ μαρτυρῶν.

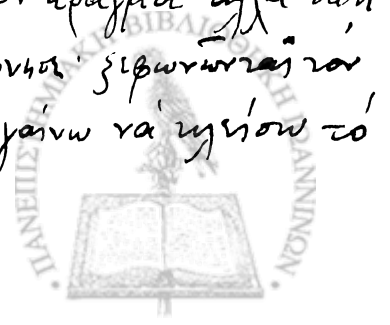
ΑΓ. ΟΡ.
2.3.6.

Χαρτ. Κώδικ (0,320 x 0,215)

ΧΙΧ αΐων σ. 4 1

Βίβλος του νέου διασημάρτου Χριστοφόρου.

Ούτος ο εὐλογημένος νέος διασημάρτος του Χριστού Χριστοφόρος, το δευτερευόν αυτού ὄνομα Χριστόδωτος ἦν γέννημα θρέμμα τῆς Ἀθριανουπόλεως ἀπὸ γυναικὸς εὐσεβούς. ἦν δὲ εὐλογημένος ἀπὸ τῆς ἀρετῆς, ἡσυχίας καὶ κατὰ ἀποσιτισμὸν ἀνδρωσῆς, ἦν καὶ ἐν τῆν εὐχὴν ἀσκήσῃς ῥάσως ἦν καὶ σπλάγχνων καὶ ἀφροσύνης ἐν τῆν στήν. μάγιστα ἀνὴρ ἠδὲν ἰδί (κ. ἰδί) κατὰ τὴν νά ἔφημιον ἢ διὰ τὴν ἔχῃ τοῦτον σπουδὸν ἡμῶν κατὰ τῆν πρῶτον διὰ τὴν ἡμετέραν στήν (ὅτι κέρμασιν Κύριος εἶδεν) καὶ αὐτοῖ ὅσων ἡμῶν καὶ ἡμῶν αὐτῶν διὰ τὸν εἰσόντα, ἐν τοῦτον πτωχὸν ἀξιοδαύρον. αὐτοῖ γὰρ ὁ ἴδιος (φῆν) ἔαρον ἐν αὐτὸ τὸ πτωχὸν καὶ ἠρῆσθ τὸν Κύριον μας Ἰησοῦν Χριστόν. ἡ δὲ ἀρχὴ τῆν πτωχότητος ἦν τὸν αὐτῶν. αὐτοῖ ὁ εὐλογημένος ἐν ἀνδρῶν ἡσυχίᾳ, ἦν ῥάσως, δὲν δὲ ἀσκήσῃ καὶ ἔχῃ ἔργασίῃς μὴ τὸ νόμισον καὶ ἰδοῦναι τῆν εὐχὴν του. στήν ἰδοῦναι τὰ κέρματα του Κυρίου μας ἵνασ ἀναγαγῶν ἡμῶν εἰς διακονίαν ἡμῶν ἀπὸ τῆν σφραγίαν του, τὰ ὅσων τὰ ἔχῃ δανίστα παρῆναι, διὰ τὰ ὅσων ἔχῃ πύλα. ἔχῃ δὲ τῆν καὶ σπουδῆσαν πῶ τὰ τὰ ἀσκήσῃς ἐν τὸν δανίστῃ καὶ τῶν ἔχῃ σπουδῶν αὐτὰ ἰδοῦναι καὶ αὐτοῖ μὴ γὰρ δυσουσίαν ἀπὸ ἀναρχίαν, σχεδὸν καὶ διὰ τὴν ἀγοράσῃ τὸν νομιστῶν ἄρτον, ἰδοῦναι καὶ δὲν ἡμῶν τὸν νά σπλάγχνων κατὰ τῆν ῥάσως, διὰ τὴν σπλάγχνων μέρμα ἔχῃ τὸν σπουδῆσαν, ὅδεν διὰ τῆν ἀναρχίαν ὅσων ἔχῃ ἔφηνε ἡσυχίας δύο ἡμέρας χεῖς ἄρτον, καὶ ἡμῶν τὸν νά τὸν σπλάγχνων ἐν κατὰ τῆν σπουδῆσαν ἀπὸ τῶν λογιστῶν τὸ ἡ ἔχῃ τὴν γῆν, ὅσων ἀσκήσῃς, ἔφηνε μίαν τῆν ἡμέραν τὸ ἄρτον καὶ ἔφηνε ἐν ἡμῶν καὶ τῶν, ἐν τὸν ὅσων ἦν καὶ βετῆς ἵνα ἔφηνε τῶν τῶν. γῆν ἀπὸ αὐτοῖ καὶ βετῆς, τὴν κατὰ τῆν Χριστοδότη; ἀνοίξῃ τὸ ἔργασίῃς σου; γῆν αὐτοῖ, καὶ τὸ ἀνοίξῃ. καὶ τὸ ἔδωσαν τὴν καὶ βετῆ. ὁ καὶ βετῆς οὗτος. εἰνοντα τὸν καὶ βετῆ ὁ Χριστοδότη, γῆν ἀπὸ τὸν καὶ βετῆ (φῆν) θὲ τὴν ἀγγέλω τὸ φύλλον. ὅχι ὅμως πῶ ἔχῃ ἐν τὸν νοῦν του, διὰ τὴν ἔφηνε τὴν ἔφηνε, ὅδεν ἀπὸ τῆν ἰδοῦναι του ἔφηνε τοῦτον ἀρῶν. ἀλλὰ ἐν τῆν τῆν ἔφηνε τὸν ἔφηνε ἡμῶν τὸν ἔφηνε καὶ ἀμῶν τὸν ἔφηνε. ζιβωντῶν τὸν λόγον ἐν τῶν τὸν ἔφηνε καὶ γῆν ἀπὸ τὸν καὶ βετῆ τὴν σπλάγχνων τὴν ἔφηνε τὸ

ἐργαστήρι μου καὶ ἔρχομαι καὶ ὁ σισσοῦς τοῦ υἱοῦ τοῦ ὑποσημῆτος, ἄνδρα ἕνα αὐτὸ τοῦ ἔργου
σκήριον τοῦ διαβόλου τῆς ἀσπυρίας, διὰ τὴν καταρῆμιν εἰς κληρὸν μίσητος ἀσπυρίας, διὰ τὴν ἀσπυρίαν
τῆν καταρῆμιν σφραγίδα τοῦ μωσαίου. ἔστι δὲν τὸν ἀρθεὶν ἑνὶς ὁ τρισημῆτος καὶ
βιζῆς καὶ τοῦ γίγης κληρὸς, καὶ διὰ τὸ ἔργου σκήριον σου μὴ βοῦσας καὶ δὲν χάνεις τίθει
καὶ ἀμείων ἐν γὰρ τῆν μωσαίου τοῦ κληρῆν αὐτὸ τοῦ παραδύρου τοῦ κληρῆν ὁ κληρῆν κα
ἐφίναξί τοῦ τοῦ μωσαίου ὅσων ἦσαν ἑνὶ σφραγίδιον τοῦ κληρῆν καὶ γίγης ἀπὸ αὐτοῦ. ἔστι
αὐτὸν τὸν υἱόν; γίγης τὸν ἑνὸς αὐτοῦ καὶ γίγης μωσαίου. ὅδν ἑπορεύσασθαι
εἰς τὸν καὶ ἕδν ὁ χόρτος σου καὶ τῆν ἴδιαν ἔργον χερσὶν τὸν ἑστῆσαν μὴ μωσαίου
θῆσαν καὶ τὸν ἑστῆσαν τῆν σφραγίδα. αὐτὸς ὅμως ὁ ὑποσημῆτος διὰ τὸ ἀσπυρίαν καὶ ἀμείων
σσαν αὐτὸ κληρὸν ὅσων τοῦ ἑστῆσαν ὁ μωσαίου, καὶ δὲν ἀσπυρίαν τῆν καὶ
αὐτὸ τὸν ἑστῆσαν μὴ ὅδν καὶ ἕδν καὶ ἕδν εἰς τὸν ἑστῆσαν τοῦ. ὅδν ἀμείων
μωσαίου ἑστῆσαν ἀπὸ ἑστῆσαν ὁ μωσαίου, ὁ κληρῆν ἑστῆσαν καὶ βιζῆς, ἔστι
μωσαίου τὸν καὶ καὶ μωσαίου εἰς τῆν κληρῆν καὶ τὸν γίγης, ἕνα υἱὸς
τὸν καὶ καὶ μωσαίου εἰς τῆν κληρῆν μου τὸν ἑστῆσαν ἴδιος ὁ μωσαίου εἰς ὅδν μου τὸν ἑστῆσαν
μωσαίου. αὐτὸς ὅμως ὁ ὑποσημῆτος, ὅδν ἀμείων δὲν ἑστῆσαν εἰς τῆν καὶ τῆν ἑστῆσαν
τοῦ. μωσαίου τὸν σισσοῦς τοῦ ἕδν, ὅδν τὸν ἑστῆσαν κληρῆν, τὸν ἑστῆσαν εἰς
μωσαίου τὸν καὶ καὶ διὰ τὴν ἀσπυρίαν ἑστῆσαν τὸν κληρῆν καὶ ἑστῆσαν χερσὶν. ὅδν ἀμείων.

16.2 ἔστι αὐτὸ ἑστῆσαν ἑστῆσαν εἰς τῆν κληρῆν ὅδν μωσαίου καὶ ἑστῆσαν κληρῆν ὅδν
μωσαίου τὸν ἑστῆσαν τὸν καὶ ἑστῆσαν ὅδν καὶ ἀμείων ἀμείων καὶ ἀμείων ἀμείων
τῆν ἑστῆσαν ἑστῆσαν ὅδν ἑστῆσαν ὅδν τὸν σισσοῦς τοῦ. καὶ ἑστῆσαν καὶ ἑστῆσαν
εἰς ἑστῆσαν ὅδν καὶ δὲν τὸν ἑστῆσαν ἑστῆσαν καὶ μωσαίου ἑστῆσαν τὸν ἑστῆσαν
ἑστῆσαν καὶ ἑστῆσαν ἀπὸ τὸν μωσαίου. ἑστῆσαν μου. ἑστῆσαν δὲν ἑστῆσαν διὰ τὴν ἀμείων ἑστῆσαν καὶ
ἑστῆσαν ὅδν τὸν ἑστῆσαν καὶ ἑστῆσαν τὸν ἑστῆσαν κληρῆν ἑστῆσαν ἑστῆσαν. ἑστῆσαν ἑστῆσαν
ἑστῆσαν εἰς τὸν καὶ καὶ ἑστῆσαν ὅδν ἑστῆσαν ὁ κληρῆν ἀμείων χερσὶν ὁ ὑποσημῆτος
αὐτὸ τὸν καὶ τὸν ἑστῆσαν καὶ ἑστῆσαν τῆν ἀμείων καὶ ἀμείων ὅδν
ἑστῆσαν εἰς αὐτὸν, ἑστῆσαν ἑστῆσαν καὶ ἀμείων εἰς τὸν ἑστῆσαν ἑστῆσαν ἑστῆσαν

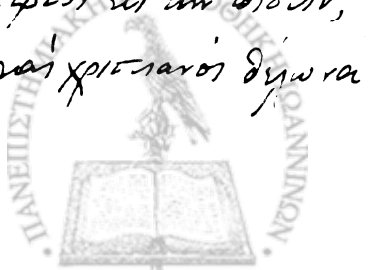
Παναγιώτα Θεοτότε, μήτερ πάντων τῶν Χριστιανῶν, βένδου μοι καὶ ὁδηγοί μοι καὶ ἡμίνα τον
 ἀρετῆν του ἡγουμενίου σου νισὶ διὰ τὰ ἡμεσέρων νὰ ἀσχαίωσιν ὡσίν, τὸν γυνίωταρον μου
 Ἰωσὴφ Χριστὸν καὶ μονογῆν σου νισὶ. καὶ ἔσο κάρηνα τὸν σαρπὸν τουτοῦ ἰσοσφῆ
 ὡσίν ἐν τῇ Ἀδριανουπόλει. | καὶ τὸτο φαίνετα ὅτι ἦτον καὶ ὁμοιοφίαν θεοῦ | διὰ τὰ ἀσχαίωσιν
 τὸ ἀγγιλιὸν σχῆμα καδὲσ ὡσὰ καὶ ἡμεσέρων τὸ φανερὸν σαβῆρον. καδὲσ ἡμεσέρων
 ἐν τῇ Ἀδριανουπόλει, ἐν τῇ ἡρώδῃ ἵνα χριστιανὸν καὶ τὸν ἕρπον ἐν Ἄθων καὶ ἐν τῇ κατὰ
 τὴν τὸν καρπὸν ἐν τῇ ἡρώδῃ τὸ καίριον του Ἰωσὴφ Κορνοβίου του Ἄθων θρονίου
 τὸ ὅσῃον τὸ ἔχε σέχη ἐν Ἄθων ὁ τὸν ἡγουμενίων ἐν τῇ Ἰβραν Μομιτάνων δ' ἡ ἡρωδῃ
 νάχου τῷ Σιζανὸν σέχηνας τὸν ἀνιδόχῃ τον γῆρο Ἰωσὴφ ματὴ καὶ μετ' ἄλλου ἀδελφου
 του Κορνοβίου διὰ τὰ γουτίσων μερὶν ὡσὰ καὶ μαρτυρήματα διὰ τὴν μορφοφίαν τῶν σαβῆ
 ὅδῃ ἐν τῇ ἡρώδῃ τὸν χριστόδοχον ὁ Ἰωσὴφ ἕμνοσφῆν ἐν ἀντὶ ὁ χριστόδοχος καὶ του ἡμεσέρων
 ὅτῃ τὰ συμβαίνα καὶ σαβῆροφῃσιν αὐτὸν καὶ ἡβάφορῃσιν τον ἐν τὸ ὅσῃον, μετ' ἰδέα ἑσῆνα
 τὰ ὀδοματιὰ ἐν τῇ ὀδοσφῆρον ἕρπον αὐτὸν ἐν τῇ Ἰβραν αὐτὸ Κορνοβίου. γουτίσων ἡρώδῃ
 ἐν τῇ ἡρωδῃ, καὶ ἡμεσέρων ἡμεσέρων ἡγουμενίων καὶ σαβῆροφῃσιν αὐτὸν ὁ ἡγουμενίων
 του ἰδιώριον τὸν ὅσῃον κατὰ τῇ ἡγουμενίων. ὅδῃ ἡμεσέρων ἐν τῇ Ἰβραν αὐτὸ Κορνοβίου
 ἡμεσέρων καὶ ὅσῃον ὀδοσφῆρον αὐτὸ ἐν τῇ ἡγουμενίων σαβῆροφῃσιν καὶ αὐτὸ μετ' αὐτῷ, δι-
 χιωτα καὶ ἡμεσέρων ὅσῃον δὲ ἡμεσέρων μετ' ἡμεσέρων ὀδοσφῆρον, ἡγουμενίων καὶ γου-
 μενίων καὶ τὸ ἀριστοτέρων δὲ ἡμεσέρων αὐτὸ τὰ ὅσῃον τον τὰ ἡμεσέρων, ἀλλὰ ἡμεσέρων ὁ
 ὀδοσφῆρον τον ἡμεσέρων καὶ ἡμεσέρων δαυτὰ κορνοβίου καὶ ἀνασφαφῆσιν καὶ
 ὀδοσφῆρον ἡμεσέρων ὅσῃον ἐν τῇ ἡγουμενίων τὸν ἡγουμενίων τον καὶ ἡμεσέρων τὸν
 τὸν κατὰ ἡμεσέρων διὰ τὰ ὀδοσφῆρον νὰ μαρτυρήσῃ διὰ τὸν Χριστὸν, ἐν τῇ ὁ-
 σῃον τὸν ἀρετῆν ἡμεσέρων καὶ δὲ ἡμεσέρων νὰ ἡμεσέρων τὴν κατὰ τῇ ἡμεσέρων
 νὰ τὴν ἡμεσέρων νὰ ἡμεσέρων ἡμεσέρων μου ἡμεσέρων ὁ ἡγουμενίων. ὁ δὲ ἡγουμενίων
 σαβῆροφῃσιν αὐτὸν ἡμεσέρων ὅσῃον αὐτὸν, ἡμεσέρων ἡμεσέρων μου καὶ ἡμεσέρων ὅσῃον
 ἡμεσέρων ἀρετῃν ἐν τῇ Θεοῦ δὲ ἡμεσέρων. ὁ δὲ ἡμεσέρων ἡμεσέρων ἡμεσέρων
 ὀδοσφῆρον καὶ ὀδοσφῆρον ἡμεσέρων τὴν ἡμεσέρων τὸν ἀρετῃν ὅσῃον ἡμεσέρων ἐν τῇ

τοιαύτη μεταβολήν ὅσοι ἐλάττω. ἐγίνωσκας γάρ τὸν ἠκούσαντες τὴν ἀποδοκίμην καὶ τὸν ἦγον
ὅσοι ἔχον ἐν τῷ νά αἰνοῦν τὸν μεγαλὸν καὶ ἀγγελοῦ σχήματος, τὸν ἐκείνουσαν μοχλοῦ σου.
νομάσαι αὐτὸν Χριστοῦ ἔσθαι μεταδίδουσί σοι καὶ τὰ ἀρχαῖα ἠσκήρια. τὸν δὲ τὸν, ἀγαθὸν
τὸ δὲ τὸν ἔσθαι ἐν τῇ καρδίᾳ σου, καὶ οὐκ ἔστιν ἐκείνουσαν οὐκ κάρνα ἀλλὰ ψῆφον
ἀπαρτία, παρα σου καὶ σου να τὸν ἔσθαι ἡ ἀδελφία να στήσανη ἐν τῷ μαρτυρίῳ γένη
πρὸς αὐτὸν γοιστὶ ὁ γοιστὶ καὶ ἡμεῖς. ἔσθαι τῶν οὐκ ἔχον μεγαλὸν ἔσθαι καὶ
ψῆφον δια τὸ μαρτυρίῳ καὶ ἀποδοκίμῳ τῷ κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, οἷα ἐκείνουσαν τῆς
Παναγίας σου Μαρίας καὶ τῶν ἁγίων Πνεύματος να σε ἐκείνουσαν να ἀσφαλίσῃς τὸ σῶμα
ἡμῶν καὶ ἔσθαι δια να ἔσθαι τὰ σῶμα σου ἐν τῷ Χριστῷ κατὰ τὸν ἔσθαι σου. μὴν ζήσανη
ἔσθαι δια να ἐκείνουσαν καὶ δια ἔσθαι τὸν τὰ σῶμα σου καὶ δια ἔσθαι τὴν ἀσφάλισήν
τοῦ ὁ ἐκείνουσαν ἔσθαι ἐκείνουσαν καὶ ἀσφαλίσῃς τὴν ἔσθαι τῷ ἠκούσαντες καὶ ὁ ἔσθαι
ἡμῶν αὐτῶν ἐν τῷ μέσῳ σου κατὰ τὸ σῶμα σου. ὁ δὲ ἔσθαι μετὰ δαυνοῦν πρὸς τὸν ἠκούσαντες
καρναλῶ γένη, να ἔσθαι οἱ ἔσθαι τὸν τὰ σῶμα σου καὶ μὴ μὴ ἔσθαι δια λόγου μου,
ὅτι ἔσθαι με τὴν ἐκείνουσαν τῷ θεῷ, δια τὸν ἔσθαι ἔσθαι να μαρτυρῶ δια τὸν Χριστὸν
σου. ἔσθαι αὐτῶν καὶ τῶν οὐκ ἔσθαι ἠκούσαντες. ἔσθαι γένη, οἱ ἀπὸ μαρτυρῶ
ἐν ὅσοι ἐκείνουσαν τὸ μαρτυρίῳ αὐτῶ, δια να μαρτυρῶν δια τὸν Χριστὸν, ἔσθαι
να τὸ ἀσφαλίσῃς καὶ ἔσθαι να μαρτυρῶν καὶ ἔσθαι ἀπὸ τῆς Μαρίας καὶ τῆς κα-
δελφίας καὶ ἔσθαι ἡ ἀσφάλισήν σου. ἔσθαι καὶ κατὰ σου αὐτὸν ἐκείνουσαν ὁ ἐκ-
είνουσαν ἡκούσαντες ὁ τὰ σῶμα σου τῆς Μαρίας αὐτῆς κατὰ τὸν ἐκείνουσαν, ἐκείνουσαν
ἔσθαι τὰ κατὰ σου ἔσθαι καὶ τῶν ἔσθαι ὁ ἐκείνουσαν τῶν ἔσθαι ἐκείνουσαν ἡκούσαντες.
ἔσθαι καὶ ἐκείνουσαν τὸ μαρτυρίῳ δαυνοῦν κατὰ τὸ ἔσθαι ἀσφαλίσῃς ἔσθαι,
ἔσθαι σου. ἔσθαι καὶ ἀπὸ ἡκούσαντες σου, ὁ ἐκείνουσαν ἀπὸ τῶν θεῶν. μίαν ἡμέραν με-
γάλῃ τῷ γένη σου πρὸς τὸν ἠκούσαντες τῶν ἔσθαι καὶ τῶν οὐκ ἔσθαι. ἔσθαι γένη με τὸ
Χριστῷ αὐτῶν να ἀσφαλίσῃ καὶ ἔσθαι να μαρτυρῶ τὸ ἔσθαι καὶ ἔσθαι κατὰ σου ἀσφαλίσῃς
κατὰ σου. ἔσθαι κατὰ σου ἀσφαλίσῃς καὶ ἀπὸ σου τὴν ἀσφάλισήν σου κατὰ σου κατὰ σου
αὐτῶν, ἔσθαι σου ἀσφαλίσῃς καὶ ἔσθαι κατὰ σου ἐκείνουσαν ἀπὸ τῆς ἀσφαλίσῃς σου

Μορασπίου και έρχην ως διψῶσα ἔλαθον με χαρὰν μεγάλην διὸν ἰδοῦντες ἡ ἀδελφὰ
 ἰδιώτην ὃ ἡγουμένην καὶ δύο ἀδελφοὺς ἐν τῇ συνοδικῇ τῶν διὰ τὰ τὸν παρθενῶν
 ἐν τῷ δρόμῳ τῶν παροισώσεων ἅγιον σπένμασμον κὺρ Καλλίνικον καὶ τὸν ἀνώθεν
 ἐρημῶν προΐωσθ τὸν ἀνιδύβου τῶν ἡγουμένην αὐτὸς ὅσῳ ἔχει τὸ βίβη
 ἐν τῷ Μορασπίου καὶ ἔβησαν ἐν ἰσθμῶν καὶ ἐβήσαντες ἐβήσαν ἐν Ἄθῃναις καὶ
 ἐκείθεν διὰ ζήρας ἔστησαν ἐν χωρίῳ οὐλοῦν μοναχῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῶν ἁγίων
 ἡρακλίας καὶ ἐκεί ἐβρίσθησαν ἐκκλησία τῶν Τιμίου Πραξομένου ἡ ὁσία ἵνα ἐρα-
 σμηκτικῆ ἐν τῷ ἰσθμῷ τῶν Κοινόθῃν. ἐκεί γὰρ ἐν κυριακῇ τῶν βασιφόρων ἔμελλε
 γὰρ ἐκεί ἀγῶνα μυστήρια. τὸ δὲ κρῖν τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης δωδεκάς γίγνη ἀπὸ τῶν
 μαρτυρῶν ὁ σπένμασμον κὺρ Καλλίνικος. ἰδοὺ κὺν, ὅσῳ ἠύοντες τὸ ἔρχόμενος ὁ κὺ-
 ρος ἐν τῷ ἰσθμῶν οὐλοῦν, διὰ τῆς τῶν ἀνδρώων σωτηρίαν ὅσῳ γράβη κορῖνου καὶ
 ἐοὺ γοῶν ἐν τῷ ἰσθμῶν μαρτυρῶν καὶ ἡ χάρις τοῦ κυρίου μετ' ἐμὴ μετὰ σοῦ.
 καὶ ἔφη γοῶν βαλὴν μετάνοιαν ἀσπῆν ἐν Ἀδριανούπολιν μοι τῶν διασπῆμα
 ἄρῶν σου, ἀπὸ οὐλοῦν μοναχῶν τῶν ἀδριανού. τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης τρίτης ἔστησαν
 καὶ ἐκείνη σπένμα ὅσῳ ἦσαν συνοδικῶν. ὁ δὲ μαρτυρῶν τοῦ Χριστοῦ κατὰ τὸν ἔργον
 ἐν τῇ σπένμα ἰσθμῶν ἐν ἵνα ἀμωσθῆ καὶ γίγνη ἀπὸ αὐτοῦ ὅτι ἐγὼ ἔμας ὁ Χριστὸς
 δοῦν καὶ ἔφη γὰρ μαρτυρῶν διὰ τοῦ Χριστοῦ, καὶ ὅσῳ ἔβησαν διὰ τὰ κἀμῶν παρὰ τῆς
 σου διὰ τὰ μετάνοιαν ὁ θεός. καὶ ἐκεί ἀναχωρήσας ἔστην ἐν τῷ νοταῖς τοῦ παπῆ
 καὶ γίγνη ἀπὸ τῶν ἰσθμῶν τοῦ παπῆ. ἐβήσαν με ἐν τῷ παπῆ καὶ ἔχω λόγον γὰρ τοῦ
 ἰσθμῶν τῶν ἰσθμῶν γοῶν ἐν τῷ παπῆ καὶ γίγνη ἀπὸ τῶν παπῆ. ἐγὼ αὐδύνα ἔχων
 θῆμα χριστιανός, ἀνιδράφθῃ καὶ χριστιανός καὶ δὴν γὰρ αὐδοῦν χριστιανός. καὶ ἐκεί ἐκ
 πα τὸ καθόνισόν σου καὶ καὶ γίγνη, γὰρ, κἀμῶ τῆς ἀρῶν σου καὶ δὸς με τῆς
 β.σ.4 ἰδιώτην σου τῆς ἀγίας οὐλοῦν καὶ δὴν ὅσῳ ὁ παπῆς διὰ τῶν λόγων τῶν σου ἀποσπῆν
 ἰσθμῶν σου καὶ τῶν ζήρας ἐν τῷ παπῆ καὶ ἐν τῇ ῥάχῃ καὶ ἔστη τὸ ἔργον
 σου καὶ κἀμῶ ἔβησαν κἀμῶν διασπῆμας παρὰ τῆς ἐν αὐτοῦ διὰ τὰ τὸν ἰσθμῶν
 δουρῶν. αὐτὸς ὅσῳ ὁ ἀδαμῶν τῆς ψυχῆς καὶ τὸ σπένμα, ἦσαν σπένμα ἐν τῇ οὐλοῦν,
 καὶ ἔφη δὴ ἔφη, κἀμῶ χριστιανός ἐκκλησία, χριστιανός ἵνα καὶ χριστιανός δὴν καὶ

ασοδαίω· ἡ σίγισ σαι ἦναι καλίστη, ἦναι τοῦ διαβόλου, σάρτε τῆν δαίω καὶ δόσει μου τῆν ἐδίωκ
 μου τῆν ἅγιαν καὶ ἀμωρον· ἀυτὰ ἀμύουσαι γοισὶ ἀυτοὶ οἱ ὑποπτεῖαι τοῦ διαβόλου, ὑγίονταν ἠθ' ἀπρία ἀπὶ
 μὲρα δὲ τοῦ θυμοῦ τοῦ καὶ ὑποδοτεῖον καρδίαν, ἀπάρω ἐν τῆν καρδίαν· ἀλλ' ὁ ὑποσημίνας ἐν τῶν
 ἡμῶν, ἀλλὰ τὰ ἐδίχουνταν μετὰ τῆν ὑχαριστήσιον· βυξέουσαι ἀυτοὶ γοισὶ τῆν γυναισίοντα τοῦ
 οἰῖνας νῆν ἰμωστρίων, ἡ ἡμωστρεσάρων χρόνων ἀπορῶσαν καὶ ἐν ἡξυραν τῆν καμῶν; γῆσι
 τοῦ ἀπορῶσαν ἠθ' ἀνάτων ἀδοτομήν καὶ ὑπῆσαν ἐν τῶν τοῦσων τῆν παραδίωκ καὶ σηφανάωντα
 ἀστρασε τὸ ἐρῶσαν τοῦ ἠθ' ἡγῆσι καὶ ἡγῆσι καὶ τὸ χριστὸς ἀνῆσι· καὶ γοισίοντα ἀυτὸ
 ἡμῶν τῆν ἅγιαν τοῦ κρηθῆν δια τοῦ ζῆσιου· καὶ οἰῖως ἡγῆσι τὸν ~~ἀπαρῶσαν~~ μαρτυρῶ
 καὶ ἀπαρῶσι σέφαντα κατὰ τῆν ἡγῆσι ἐν διαμανηθῆσι ἡμῶν ἡγῆσι τῆν ἡγῆσι, τῆν δὲ τῆν
 ἡμῶν τοῦ ἡγῆσι μῶν ἐν ἡμῶν ἀυτῶν χριστῶ· χριστῶ ὑποδοτεῖσι ἡγῆσι καὶ οἰῖως ἡγῆσι
 ἡγῆσι κατὰ τῆν ὑπορῶσι τῶν· τὸ δὲ ἅγιον ἡγῆσι τῶν ἡγῆσι τῆν ἡγῆσι ἐν τῶν τοῦσων
 τῆν παραδίωκ ἠθ' σὺκῆθῆσι καὶ ἡγῆσι οἱ χριστιανῶν σὺφανῶν ἡγῆσι ὡς ὡς ἡμῶν
 νῆν ἠθ' ἡγῆσι μῶν τῶν σῶμα τοῦ ἡγῆσι καὶ ἡγῆσι τῶν δὲ τῶν τοῦ
 θῶν· οἱ δὲ ἀγαθῶν ἡγῆσι ἠθ' ἡγῆσι ὁ θῶν ὡς νῆν καὶ τῶν ἡγῆσι ἠθ' ἡγῆσι
 ὡς ἡγῆσι καὶ ἀνῆσι· καὶ μῶν τῶν ἡγῆσι τῶν ἡγῆσι τὸ ἅγιον ἡγῆσι
 νῆν οἱ ἀγαθῶν καὶ τὸ ἡγῆσι ἐν τῶν τῶν ὡς τῶν· οἱ δὲ Παραχῶν θῶν
 ἡγῆσι καὶ ἡγῆσι μῶν τῶν ἡγῆσι χριστιανῶν καὶ τὸ ἡγῆσι καὶ
 τὸ ἡγῆσι ἐν τῶν ἀπορῶσαν· ἀυτῶν ἡγῆσι ἀπορῶσαι σὺκῆθῆσι
 καὶ ἡγῆσι ἡμῶν ὁ ἡγῆσι ὡς τῶν ἡγῆσι ἀπορῶσαι ἀυτῶν δὲ τῶν
 ἡγῆσι καὶ δὲ τῶν ἡγῆσι ἐν τῶν τῶν ἀυτῶν· ἀμῶν.

2. Ἐορῶσαι ἐν τῆ Μοῦν μετὰ τῶν ἡγῆσι νῆν ὡς τῶν τῶν τῶν τῶν
 Κυβερῶν μετὰ τῶν τῶν ἡγῆσι τῶν τῶν.

φυλ. 140α: σφίεται το σάγματον εις τον μύρον αδιονα και εις
9/10 1/2 το σάγματον σφίεται εις τον μύρον αδιονα και εις τον μύρον αδιονα

143α: κρηνα και θυρηματων του θεου του αγιου ;

144. Προσ το δειγμα των ανων και κρηματων του θεου ;
ητοιμα σφίεται κρηματων. φρονι η σφίεται σφίεται
ιχθυος σφίεται.

Μαξιμου Μυροχίου ητοιμα αδιονα κρηματων
αγιασμα του αγιου πνευματος
εκ κασοανθρακ.

141
0 70
—
71

σταδίων (σταδίων)

(σημ. προ κρηματων ...)

Κορυθιον ισακι η καιτορια σφίεται
ρηλα και κρηματων θεου. Περφουρα
γενιλου κρηματων αχειδα εις τον. τοση
post Just. Lex. Sig. 319

Βίος και Πόσις
 του ἁγίου Παύλου ἡγουμένου Διονυσίου του
 οὐσιομαχίου μετὰ τὸν ἁγ. Γεωργίου καὶ Ἐπιφάνειον
 ἡγούμενον τῆς Ἀγ. Ἰωάννου προεδρίας καὶ
 ἁγίου ἡγουμένου τῆς ἁγιομαχίας
 του ἁγίου Διονυσίου.

· ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀριθ. 592 Κωδ. Μονῆς Διονυσίου
 τῆς 641 τοῦ 1594
 τοῦ ἐπιθ. ἀριθ. 2000

Περὶ ἁγίου ἔργων τοῦ Μετροφάνου β. κώδικας 132 26 βελ.
 τῆς ἐν Ἀθήναις Βιβλιοθήκης τοῦ 1711 αἰ. (Ν. Ἑλλην. Λογισμ. τ.
 τ' σ. 318)

Βίβλος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ τοῦ
συστηομένου τὴν σεβασμὴν Μνήμην τοῦ ΑΓ. ΙΩΑΝΝΟΥ τοῦ Βαπ-
τιστοῦ ὑποκάτω τοῦ μικροῦ ΑΘΩ, συγγραφῆς περὶ Μητροφάνους
μοναχοῦ [Ἁγιαννου] καὶ Πρεσβυτέρου. -

Εὐλόγησον Πάτερ.

Ὡς ἐν ἀπόροιστον καὶ ἀδιόδουχον ἐστὶν ἡ Τριὰς ὁ Θεός, οὔτε
νῶ καταληπτόν, οὔτε λόγῳ ῥητόν, ἀειλαμπές καὶ τριλαμπές φλόγα τοῦ ἐκ-
χεόμενου, κατὰ ποδὲς ὑψηλοῦς τῶν τοιοῦτων ἐπόπτως τε καὶ ἐκφάντορας·
καὶ φῶτα δευτέρα τοῦ πρώτου φωτός ἀπαυγάσματα αἱ περὶ αὐτὸν νοεραὶ
οὐραὶ, οὐκ ἀφ' ἑαυτῶν τὴν ἀγῆν προβαλλόμεναι, ἀλλ' ἐκ τῆς υπερφώτου
αἴγλης τὴν ἐλαμπὴν ἀναλόγως δεχόμεναι. κτίσας γάρ ὁ Θεός ἐξ ἀρχῆς
τόνοητόν πρῶτον, εἶτα καὶ τὸν ὁρῶμενον τοῦτον κόσμον, καὶ τοῦτων ἐκ-
τέρων τάξιν καὶ χώραν ἰδίαν νεύμας, τοῖς μὲν ἀτόμοις καὶ ἀοράτοις
τῶν ὑπερκοσμίων αὐτοῦ κτισμάτων αὐτός ἐστι φῶς καὶ οὐκ ἄλλος. Τὸ
γάρ ἔδει φῶτος δευτέρου τοῖς τὸ πρῶτιστον ἔχουσι, τοῖς δὲ συνθέτοις
καὶ ὄρατοῖς, τοῖς ἐξ οὐρανοῦ, φημί, καὶ γῆς, ἐν μέσῳ συστήμασι καὶ
συγκρίμασι τὸ ἡλιακὸν τοῦτο φῶς ἐυωρήσατο· ὕπερ γάρ ἐστὶ τοῖς αἰσθη-
τοῖς ἥλιος, τοῦτο τοῖς ἀτόμοις Θεός. Ὁ μὲν γάρ τὸν ὁρῶμενον φωτίζει
κόσμον, ὁ δὲ τὸν ἀόρατον. καὶ ὁ μὲν τὰς σωματικὰς ὕψεις ἡλιοειδέως
ὁ δὲ τὰς νοερὰς φύσεις θεοειδέως ἀπεργάζεται. Ὁ δὲ κατ' εἰκόνα θεοῦ
διαπλασθεὶς ἄνθρωπος, διπλοῦς ὢν ἐκ τε νοερῆς καὶ λογικῆς οὐραίας
τῆς ψυχῆς, ἐκ τε γερῆς καὶ στοιχειώδους φύσεως, τῆς σαρκὸς, διπλῶς
εἰκότως καθ' ἑκάτερον τὰς δυνάμεις ἐπλοδοτήσεν. Ἐν μεθορίῳ γὰρ οὐ-
ραῖς τοῦτε νοεροῦ καὶ αἰσθητοῦ φωτός ἐστηκώς, διὰ μὲν τῶν τοῦ σώματος
ὀφθαλμῶν τί ἐν κόσμῳ ὄραν καὶ πράττειν προσθέτακται, διὰ δὲ τοῦ νοῦς
τῆς ψυχῆς τῶν ἀβλῶν καὶ νοερῶν προσεπιβάλλειν τοῖς κήρυξι καὶ πρὸς
ἐκεῖνα ἀεὶ μεθερμόδεσθαι. Ἄλλ' ἐπειδὴ τὸ μὲν αἰσθητὸν φῶς ἐτρανώθη
αὐτῷ διὰ τὴν εὐθείαν ἐκ γενέσεως ἀρχῆθεν συνήθεσαν, τὸ δὲ νοερὸν ἀπη-
κιδρωταὶ διὰ τὸ κηθεῖν· καὶ ἐπειδὴ πρὸς μὲν ἐκεῖνο φανταστικῶς πρὸς
δὲ τοῦτε σχετικῶς ἔχει ὁ ἄνθρωπος, εἰ μὴ βλῶς μετὰ τοῦ νοεροῦ φωτός
γενέσθαι ἐκ τὸν βίβλιοιο, τότε θεοῖς ὀλικῶς ἐναπενδύειν οὐ δύναται.

καὶ εἰ μὴ τοῦτο ποιήσει, τὸν θεὸν ἀγαπήσει γνησίως οὐκ ἔνισχθε
σειε. καὶ εἰ μὴ τοῦτο γένοιτο, οὐκ ἔν τις τῶν τῆδε καταφρονήσει εἰς τῆς
εὐτελείας· οὐδέ τις τῶν παρόντων ὑψηλότερον ἔν βροίται φρόνημα. ψυχὴ
γὰρ ἡ ἐξ ἡμετέρας κατὰ βθέου τῶν θεῶν σατοῦ
θεοῦ ἡρωτικῆς κατηφελῆς ἐν τῶν δρωμέ-
νων, οὐδέ βλάως μένειν ἔν εἰχεται, ἀλλὰ τῆδε τα-
πεινότητος τοῦ τῶν νοσούντων κατὰ παδοσα-
ρα, πτέρους ἀκροῦσας πρὸς τὸ κάλλη τῶν
ἀσπιδίων τὰς ἀναβάσεις ἀβτηεὶ ὁσημέραι ποι-
εῖται, καὶ τῆδε ἀκροῦσας πρὸς τὸ φωτὸ τῆς τριση-
λίου καὶ μακροῦ τῶν θεῶν ἀπαυγασμοῦ
των κηγῆς πλησιόσαι, ὡς οὐνατῶν, κατεπε-
ρεται, ἔν οὐα τῶν δρωμένων τῶν ὁχάτων, καὶ
οὐδέ τις ἐν οὐμῶν πᾶσι θεοῦ ἀναύσεις.

Ἡρόδοτος τὰς πολλὰν ἡμῶν καὶ ἄλλων συμβαλλομένων, καὶ πρὸς ἐκείνην
ἡμῶν πρὸς ἐξαιρέτων δυναμένων τὴν μακαρίαν ἀποκρίσασιν, οὐκ ἦκιστα πέντων
οἱ τῶν θεῶν ἀνδρῶν ὑναγραπταί βροί καὶ πολιτεῖται, τῶν εἰς καθὴν ἡνα-
περ ὁ λόγος ἐβήλωσεν ἀρετῆς περιωπῆν πεφθακότων.

Ἄλλ' οὐδὲν καὶ ἡ τοῦ θεοῦ πατρὸς ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ πολιτεῖα οὐσα τοιαυ-
τῆ ἐπιφελῆς καὶ σωτήριος καὶ πρὸς μέμνησιν τοῦ καλοῦ παρωτρβουσα τοῦ
ἀκούοντος ἡμῶν πρὸς ἡμᾶς ἐνταῦθα διηγέσθαι βούλομαι. τοῦτο γὰρ τοι-
γαροῦν τῆ θαύμαστω καὶ θεῶν ἀνδρῶν ΔΙΟΝΥΣΙΩ πατρὶς μὲν ἦν ἡ πρὸς τὸ
αὐτοῦ μέρους κειμένη κῆρυξ. πολλοὺς δὲ ἐβήτη ὑπὸ τὴν ἑπαρχίαν
τῆς Ἰταλικῆς πελοποννησίου, ἐγγύς Καποριανῶν. Ἰωνήσους δὲ ἀβτῶν οὐτε τῶν
κίβητων, καὶ ἐν ὑπεροχῆς ἀειωμάτων τὴν ὑπεροχὴν ἀβροντες, οὐτε
αἰετῶν πένεσπιδίων καὶ εἰς χεῖρας ἀφορῶντες ἑτέρων· ἀλλ' ἔν ἀβταρ-
κεῖα βροῦσας καὶ τὸ εἶν ἐκ τοῦ γημονεῖν πορῶμενοι. εἰ δὲ χρῆ πλοῦ-
σιν ἀληθῆ τῶν ψυχῆς ὑποκρίσασιν, ἔν καὶ μεθισταμένοις ἐνθῶνδε
συμμετασπιδίον, εἰσβροίαν, λέγω, καὶ ἀρετῆν, ἐν τοῦτο, καὶ πέντε πλοῦσι.

ἐγνωρίζοντο, ἅα τῶν πολλῶν ἔχειν πλέον καλῶς ἐφιλοτιμοῦντο.-
Ἐκ τούτων τολύων ὁ θεῖος γεννηθεὶς καὶ ἀνατραφεὶς ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ,
ὀλίγα τε τῶν πεζῶν μελετήσας γραμμάτων, μικρᾶς τε ἐκεῖθεν ὀσφραν-
θεὶς τῆς κλέσσης γνώσεως, πρὸς τὸν πάσης σοφίας καὶ γνώσεως αἴτιον
ἀναδραμεῖν ἐζήτειθεόν. Τῶν τε παρόντων καὶ ἐρωμένων, ὡς ἀγγέλους,
ὑφ' ἑν καταγνοῦς πρὸς τὴν τερπνότητα τῶν ὑπερκοσμίων καὶ ἀοράτων
ἅπαν τὸ τῆς ψυχῆς φιλότιμον ἐκκενώσαι ἐλέγχετο, ἔ δὴ καὶ εἰς ἔργα
ὑστερον ἤγαγε. Πᾶσαν γὰρ οὗτος βιωτικὴν τὸρβην ἀποσεισάμενος,
ἀπάσης τε γειρᾶς προσπαθείας δεσμὸν εἰσρηξας ἅπαντα, ὄξεϊ τῷ πε-
ρῷ ἔξω κόσμου πρὸς τὸν ἄζυγον βίον σπουδαίως ἀπηυτομόλησεν καὶ
εἰσηπτικὴ καθ' ἀπὸρ ἔλαφος ἐπὶ τῆς τῶν ὑδάτων τρέχει πηγᾶς· ἐνθα
γενόμενος τοῦς πολλοῦς ὑπὲρ τῆς ἀρετῆς ἰερῶτας τε καὶ πόνους
δαψιλῶς κατεβάλλετο καὶ, ἔν ἐκ πολλοῦ περιέφερε τοῦ θεοῦ πόθου
σπινθηρα. παρ' ἑαυτῷ, σφοδρστάτως ἐξέκαυσε· καὶ ἀκορέστως τοῦ κυρίου
κατατροφῆσας, τὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ αἰτήματα ἐκεῖθεν ἀντεκομίσατο.
Ἄλλ' ὅπως ταῦτα καθ' εἰρμόν ἐγένετο, ἀνωθεν ὁ λόγος ἐξειπεῖν βοῶ-
λεται:

Τούτῳ δὴ τῷ καλῷ ΔΙΟΝΥΣΙΩ καὶ ἕτερος ἦν ἀδελφός τὴν ἡλικί-
αν τούτου πρεσβύτερος, ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ τὴν κλήσιν, οὐχ ἦσεν ἀδελφός τὸν
τῆς ψυχῆς τρόπον ἢ τὸ σῶμα καὶ τὸν τοῦ προσώπου χαρακτῆρα τοῦ
θαυμαστοῦ ὑπάρχων ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ. Ἰση γὰρ ἐν ἀμφοτέροις ἦ
τε τοῦ καλοῦ ἔφεσις, καὶ ἡ πρὸς τὸ κρεῖττον ἐπιέσις ἐγνωρίζετο.
Τούτον οὖν τὸν θαυμαστὸν ΘΕΟΔΟΣΙΟΝ, περιλου τὸν ὀκτὴ καὶ ἕξα
χρόνον τῆς ἡλικίας ἔγοντα, ἔρως κατέσχευ ἐν τῆς τούτου ἐνεγκάμε-
νης πρὸς τὴν βασιλευσσαν ἀπελθεῖν, ἐφ' ἧ τὴ τε ἄλλα τῶν ἐκεῖσε
θαύματος ἄξια καὶ τοῦς αὐτόθι ἀρετῆ εἰσπρέποντας ὀλοῦς ἄνδρας
καθιστορῆσαι καλῶς· ἔ δὴ καὶ εἰς τέλος ἤγαγε. καταλιπὼν γὰρ τοῦς τ
γεννήτορας καὶ τὸν ἀδελφὸν ΔΙΟΝΥΣΙΟΝ, μειρακλεσκον ἔτι τινχάνοντα,
τῇ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ἐμιόημετ'· καὶ πάντα τὰ ἐκεῖσαι καλῶς νατοκτείας,
καὶ τὸν πόθον ἀφοσιωσάμενος, ἐν τῇ μεγάλῃ τοῦ θεοῦ Ἐκκλησίᾳ ἤρετ-
σατο ἔχειν τὴν οἴκησιν, ἐν τῇ Πατριαρχείῳ δηλαδὴ.

Ἐνταῦθα τολύων εἰάγειν ὁ ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ πολλὴν ἐκ ἀπάντων τῶν ἐπι-

λειαν ἐκαρποῦτο, ἀπὸ τε τῶν ἀγγελολογικῶν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἰκολου-
θείας ὕμνων καὶ τῆς τῶν Ἱερῶν Γραφῶν ἀναγνώσεως, ἀπὸ τε τῆς τῶν
Μοναστῶν ὑψηλῆς Πολιτείας καὶ ἀπαρμύλλου ἀσκήσεως, καὶ γὰρ ἦν ἡ κομῶ-
σα τοῖς ἐπ' ἀρετῇ βεβοημένοις ἀνόρδοισιν ἡ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ τότε, εἴπερ
τις ἄλλη τῶν πόλεων. οὐ γὰρ ἐχρῆν τῶν ἄλλων πασῶν τὸ Κράτος ἔχουσιν,
ἐν τούτῳ τινὸς ἐλλάττω φαίνεσθαι. Ἄλλ' αἴθεις ἐτέρῳ πόνῳ μάτοχος γίνετο
ταὶ οὗτος· ὁ δὲ ἦν, τῆς τῶν Γραμμάτων περὶ ἀναγνώσεως καλῶς περὶ
αὐτὸν ἐπιμεληθῆναι· οὐ γὰρ εἰς ἀκρον αὐτὴν ἐξησημένος ἐτόχχανεν ὢν,
ἀλλ' ἀκροῖς μόνον ἐακτόλοισι τῆς ἀναγνώσεως τῶν γραμμάτων ἀψάμενος
πρότερον, τοῦ τελείου ἀπελιμπάνετο. Διὸ καὶ πάλιν εὖν ὅτι πολλῆ τοῦτων
ἀρξάμενος προθυμῶ καὶ ἀγχινοῦς ὑπάρχων καὶ εὐφυῆς ὅ, τι μάλιστα, ἐν
τούτοις τὴν ἐπίδοσιν μεγίστην ὁσημέραι ἐλάμβανε· σπουδῆν γὰρ τῆ εὐφυ-
τα συμπίεσας κατάλληλον, ἐν βραχεῖ πολλὰ μανθίνων ὑπῆρχε. Πᾶσαν δ' ἐφε-
ξῆς τὴν ἱερὰν ἐκμελετήσας Γραφὴν καὶ τὰ ταύτης ἱερὰ κάλλιστα πι-
ευσθεῖς λόγια, πίσης τε ἑλλῆς οὐκ ἄμοιρῶν ἀρετῆς, γνῶριμος ἐντεῦθεν
τοῖς ἐκεῖσε πᾶσι γασίσταται· οὐ γὰρ οἶον τε τοιοῦτον ὄντα λανθίνειμ
τοῦς γε νοῦν ἔχοντας· ἦν μὲν γὰρ οὗτος τὴν μὲν ἰδέαν οὐκ ἀγενῆς τοῦ
προσώπου ἀλλὰ καὶ μάλα σεμνὸς καὶ χαρῆς, τὸ δὲ ἦθος καὶ τὴν ὁμιλί-
αν ἐπιεικῆς καὶ ἡδύτατος. Μετ' οὐ πολὺ δὲ καὶ κατὰ Μοναχοὺς κείρεται
καὶ τὸ Μοναχικὸν ἀμφιέννυται σχῆμα ὁ καὶ πρὸ τούτου Μονάζων τοῖς
τρόποις. Ἐντεῦθεν πᾶσαν αὐτοῦ τὴν σπουδῆν πρὸς ἀρετῶν κτῆσιν μετή-
νεγκε νουεχέστατα μόνην, καὶ σεμνοτέρως ἢ πρότερον βιοῦν ἠγωνίζετο.
"Οθεν καὶ τὴν ἐξ ἀπάντων εὐνοίαν εἰς ἑαυτὸν ἐφείληκε—το μᾶλλον καὶ
καὶ ἐν τοῖς ἀπάντων ἐκείτω στόμασιν. Ἀμέλει καὶ ὁ τῆς Ἐκκλησίας
τηνικαῦτα ἰθύνων τοῦς οἴκους οὕτως ἔχοντας ἀκοῶν καὶ βλέπων
τὸν ΘΕΟΔΟΣΙΟΝ τῶ τῶν διακόνων αὐτῶν ἐγκαταλέγει τάγματι, πρότερον ἐπ'
αὐτῶ τὴν τοῦ ἀναγνώστου καὶ ὑποδιακόνου πελέσεως χειροθεσίαν. καλῶς
δὲ ἐν τούτῳ διακονήσας καὶ διαπρέψας ὁ σοφὸς ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ μείζονα, κατὰ
ΠΑΥΛΟΝ, ἑαυτῶ τὸν βαθμὸν περιποιήσατο. Μετ' οὐ πολὺ γὰρ ὕστερον καὶ ἐν
ἰνκαθέρῳ πρεσβυτέρων αἰνεῖν τὸν Κύριον κατηρίωται, τοῦ χρόνου ὀψου-
θεν, καθ' ὃν οὐεὶ τὸν Ἱερέα χειροτονεῖσθαι, πέραις εἰληφότος. ἐξ ἐκεῖνου

ὡς κἀν μείζοσιν ἢ πρότερον τοῖς πρὸς ἀρετὴν ἀγῶσιν ἑαυτὸν ἐπι-
δῶσιν ὁ μακάριος, προβαίνων τοῖς ἔμπροσθεν, ὡς περ ἀξιωμασιν οὕτω
καὶ κατορθώμασιν. τί δέ τὸ ἐντεθθεν; Ἐρημικοῦ εἴου ἀθεῖς αὐτῷ
ναταιπόθος, μέσης αὐτόθ τῆς ψυχῆς σφοδρῶς καθαπτόμενος, καὶ τῷ
κδομῶ ἐμμένειν οὐδὲως ἔσιν. Ὅθεν τοῖς αὐτόθαι πᾶσιν χαίρειν εἰπὼν
ἐξέρχεται, καὶ τὸ τῆς ἁγιωσύνης ἐκάνυμον ὄρος καταλαμβάνει, ἐνεα-
τὴς Σεβασμίας περινοστήσας Μονῆς, τὰ τε τῶν ἀσκητῶν καταγύγια καὶ
τοὺς ἐκεῖσε θεοῦς ἀνδρας εὐλαβῶς ἀσπασάμενος, τὸν τε πρὸς τοῦτο
πρὸ πολλοῦ ἀσπασάμενος πόθον, ἔκρινε τοῦ λοιποῦ τὴν παρεσκήσαν
ἐν μιᾷ ποιεῖσθαι τῶν Σεβασμίων Μονῶν, ἧτις τὴν ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ἔχει προση-
γορίαν. Οὐ τὴν κλήσιν δέ μόνην αὐτὴ τῆνικαυτὰ ἐλάβοται τοιαύτην,
ἀλλὰ δὴ καὶ τὴν πρῶξιν τῆ προσηγορίᾳ συμβαίνουσαν εἶχε. Φιλόσοφοι
γάρ τῷ ὄντι καὶ ἀρετῆς ἐρασταί τότε αὐτὴν ἀνδρες κατόικουν, ὁ δὲ
καὶ τὸν σοφὸν ἔπειθεν αὐτόθαι μένειν ΘΕΟΔΟΣΙΟΝ, τὴς πράξεις ἐκάσπε
του καὶ ἀρετῆς ἐκμιμούμενον. Σπουδὴν γάρ ἐπέθηκε μηδενοῦς τῶν τελείων
ἐλάττων δεικνύσθαι ἀλλ' εἰ μὴ τε καὶ μέγα εἰπεῖν, ὀπισθεν λιπεῖν
ἅπαντας τῷ περιόντι τῆς ἀρετῆς. Καὶ τὲ δὴ τὰ πολλὰ λέγειν, ἐν ὀλί-
γῳ τοῖς ἐκεῖσε κανὼν καὶ τύπος τοῖς πᾶσι γίνεται. Πᾶσαν γάρ ἐκ
πάντων ἀπομαξάμενος ἀρετὴν οὕτως εἶχεν παρ' ἑαυτῷ, ὡς φαίνεσθαι
αὐτὸν εἰκόνα τινα ἔμφυχον ἐκ πάντων συγκειμένην τῶν ἀρετῶν ἐν μέ-
σῳ τῆς καλῆς ἐκείνης τῶν ἀγίων ἀνδρῶν ξυναυλίας καὶ ὁμυγήρεως,
ἢ ψαλμικῶς εἰπεῖν ἐν τῷ τοῦ θεοῦ οἴκῳ πεφυτευμένην ἐλαίαν εὐω-
τῶς κατὰ καρπὸν. -

Ἀμέλει χρόνων παρωχητότων τινῶν, καὶ τοῦ τῆς Μονῆς προεστῶτος
τὸν βίον ἀπολιπόντος καὶ πρὸς θεὸν ἐκδημήσαντος, ὁ ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ, καὶ
μὴ θέλων, πολλῇ τῶν ἀδελφῶν παρακλήσει, τὴν προεστῶσαν ὀδέχεται τῆς
Μονῆς, καὶ τὴν λογικὴν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ΧΡΥΣΤΟΥ ποιμένην, ὡς ἁ-
ριστος ποιμὴν ἐγχειρίζεται, ὡς ἐπὶ νομῆς ἰωηρῆς, τὰς θείας ἐντολὰς
ταύτην ἰθύνων, καὶ πρὸς μάνδραν οὐράνιον, τὸν παρὰ δεῖσον, ἐπιστη-
μόνως καθουηγῶν. Εἶχε, ἐν οὕτω ταῦτα, καὶ τὸ ποιμνίον ἐκείνου μάλ-
λον τῷ τε πλήθει καὶ τοῖς καλοῖς κατορθώμασι, καὶ ἡ φήμη τοῦτου
πανταχοῦ διήγγετο. Ἰᾶοι σεβάσμιον τεθεῖσα καὶ πολυέραστον. -

Ἄλλ' ἐπανιτέον λοιπόν ἡμῖν ἐπὶ τὸν καλὸν ΔΙΟΝΥΣΙΟΝ. Περὶ γάρ αὐ-
τοῦ ἐν προοιμίῳ ὁ λόγος εἶπεν ὑποσχόμενος, τὰ κατὰ τὸν εἶδός μάλ-
λον ἐξέθετο ΘΕΟΔΟΣΙΟΝ, καὶ θαυμαστὸν οὐδέν. Ὡς γάρ ἐν πᾶσι σώματι φη-
μί καὶ πνεύματι, τρόποις τε καὶ ἔργοις τὴν ὁμοιότητα ἔσωζον, οὕτω δὲ
καὶ τῆς ἐκ λόγων τιμῆς τῆς αὐτῆς ἄμφω μετέχειν ἄξιον.

Ὁ τοίνυν ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ τὴν τοῦ μετράκος ἥδη ἡλικίαν ἐν τῇ πατρί-
δι διανύσας, τῷ τῆς μοναδικῆς ἔρωτι πολιτείας καὶ οὕτως ἀλλοσκεταί.
τοῦς τε ἐν ΑΘΩ παρ' ἄλλων πυνθανόμενος τοῦ θεοῦ σεπτοῦς περιβόλους,
καὶ πούς ἐν αὐτοῖς ἐνθέους καὶ ὑψηλοῦς ἐπ' ἀρεταῖς ἄνδρας ἐνωτιζόμενος,
ἐπόθει σφοδρῶς ἐκεῖσε γενέσθαι, καὶ τὴν αὐτὴν ἐκείνοις ἀναλαβεῖν καὶ
ἀσπάζεσθαι βιωτὴν ἄλλ' εἴργει τοῦτον αὐτὸ διαπραξάσθαι ὁ κατὰ τῶν
νεωτέρων καὶ ἀγενεῖων ἐνταῦθα νόμος καὶ ὄρος συνοδικός, "ὁ κελεύων
ἀγενεῖον μὴ ἐξέσται ἐν τῷ ὄρει διατρίβειν, εἰ δ' οὖν ἐπ' ἀφορισμῷ
καὶ κατάρτῃ ἔσται". Τοῦτο θεοδικῶς οἶα συνετός ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ἔμενε καὶ ἔτι
ἐν τῇ πατρίδι δυσχεραίνων πρὸς τὴν μέλλειν καὶ οἶονεῖ τὴν ἡλικίαν
ἐπιμεμφόμενος. Ἀποβάντι δὲ τὴν ἡβην καὶ τὸν ἴσουλόν φθάσαντι, τὴν τε
παρειὰν ἐπανθούσαν τοῖς γενεῖσις ἐπαρξάμενῳ, τὰ περὶ τοῦ εὐτυχοῦς αὐ-
τοῦ ἀγγέλλεται ἀδελφοῦ, τοῦ θεοῦ λέγω ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ. Ὁ δὲ ταῦτα ἀκηκοὺς
σφοδρτέρως τῆς πρὸς ΑΘΩ πορείας εἰς πόθον ἐξάπτεται. Καὶ οὐκέτι κα-
θεκτός ἦν αὐτόθι, ἀλλ' ἅπαντα χαλινὰ διαπτύσας καὶ δεσμὰ διαρρήξας
τῶν ἐν βίῳ πραγμάτων, τὸν ὁμηρικόν καὶ οὕτως Ἴππον μωμεῖται κροαίνει
τε κατὰ πεδίῳ καὶ πρὸς τὸν εὐναιμον ἔρχεται τάχος. Ἀλλὰ τίς ἂν τὴν
ἐπὶ τῇ ἐνώσει τῶν καλῶν καὶ εὐδαιμόνων τρυφῶν ἀδελφῶν χαρὰν ἐξεί-
πει γεγονυῖαν τῷ τότε. Πλείστη γάρ τις εὐφροσύνη καὶ ἀγαλλίασις ἅπασι
προσεγένετο τοῖς ἐκεῖ, μὴ τοι γὰρ τοῖς δεσὶ τοῦτοις ἐὐτυχέειν ὀ-
μαίμοσιν. Ὡστε προσδύρας ἐπ' αὐτοῖς τὸ ψαλλικόν ἄδεσθαι ἐκεῖνός γε :
" Ἴδού δὲ τί καλὸν ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἅμα."
Οὐ πολὺ καὶ ἐν μέσῳ καὶ ὁ θεὸς ποιμὴν, τὸ τῶν μοναχῶν σχῆμα τὸν ΔΙΟ-
ΝΥΣΙΟΝ ἀμφιέννυσι, κατὰ Μοναχοῦς τοῦτον κείρας καὶ τῇ Ἱερῇ αὐτοῦ
πολίτῃ συγκαταριθμεῖ. Οὐ γάρ ὡς δεδῆλωται, ὑπὸ νεότητος εἴργετο ἔτι.
πλήρεις γάρ αἱ τοῦτου παρειαὶ ἥδη γενεῖων ἦσαν. Ταύτης οὖν τῆς ἐφέσε-
σεως οὕτως ἀξιωθείς, μεγάλας θεῷ τὰς εὐχαριστίας ἀπένεμε, καὶ οὐδὲν

λείπεν αὐτῷ τὴν ἐρολογίαν προσφέρων. Ἔτα ἐξῆς πρὸς τοῦ καλοῦ
καὶ σοφοῦ ποιμένος ἄπασιν τῆς μοναδικῆς πολιτείας ἀκρίβειαν ἐκ-
διδάσκειται· καὶ πῶς τὴν ἀναστροφήν ἐνταῦθα ποιεῖσθαι δεῖ· καὶ ὡς
προσῆκει χρεῶν τὸν θεοφιλῆ τρόπον τῶν ἐκεῖσε **θ**είων ἀνδρῶν με-
μεῖσθαι, αὐτόν. Ἦσαν γάρ ὡς φθάσας ὁ λόγος ἐδήλωσε, τῶν τοιοῦτων
ἐκεῖσε πολλοί. Ὁ δὲ ἀγλίνους τυγχάνων καὶ ὀξὺς τὴν οἴανοιαν,
εὐπρόθεμος τε καὶ τῷ πνεύματι ζέων πάντα ἕσα παρ' ἐκείνου ἠκηκόως
σπουδαίως καὶ εὐφρῶς ἐξεπλήρου, καὶ τὴν ἐκείνου τῶν μεγάλων ἐκεί-
νων ἀνδρῶν διαγωγήν ἀνυχνεῖων, μιμεῖσθαι, ἑαυτὸν ἐβίβλετο. Τοῦτον δὲ
σοφὸς ἄρῶν ἀνηγορεύμενος ἐν πίσειν προκόποντα, τέως μὲν αὐτόν τῆς
τῶν γραμμάτων ἀναγνώσεως ἐπιμελεῖσθαι προτρέπει· ἦν γάρ καὶ πρό-
τερον, ὡς ἔσθην εἰπῶν, προμεμαθηκῶς, πλην οὐκ εἰς ἄκρον· ἔπειτα τὴν
Ἱερὰν κητόν ἄπασιν ἐκδιδάσκει Γραφήν, καὶ τὰ θεῖα τῆς Ἐκκλησίας
ἀκριβῶς δόγματα ἐκπαιδεύει. Ἔθ' οὕτω τοῦ Ἱεροῦ ἐκεῖσε ναοῦ πᾶσι
αὐτῷ τὴν Ἰκουργίαν καὶ ἐπιμέλειαν ἐγχειρίζει· ὁ δὲ σπουδαιότατος
ἔν, καὶν τούτῳ ἐνευδοκίμει. Ὅθεν καὶ τῆς θείας Ἱερωδότης τοῖς ὀρε-
ῶς σκοποῦσιν ἐκρίνετο ἄξιός. Ἀπέλει τὰ κατ' αὐτόν τῷ καθηγητῇ
ἀκριβῶς ἐξαγορευθέντος καὶ ἄρμπον καὶ καθαρὸν σκεῦος ἀποφινθεῖς
τῆ τοῦ ποιμένος σπουδῆ καὶ τῶν ἄλλων ἐκεῖσε προκρίτων, πρὸς τοῦ
τῆς Ἐπαρχίας Ἐπισκόπου, χειροτονεῖται διάκονος, εἴτ' αὖθις πρε-
σβύτερος τριανοντοῦτοις γεγονῶς ἤδη. Ἀλλὰ καὶ οὕτω τῆ τῆς θείας
Ἱερωδότης ἀξίῳ προσῆς ὁ ἀνὴρ, καὶ διὰ τοῦτο ὑπερ πολλοῦς, τιμω-
μένος ἦν, ἐπὶ ἥρη ἴρα ποτέ τὴν οἴανοιαν, ἢ χάραν ἕως ἀπένειμεν οἴ-
ῆσαι ποτέ; ἢ πρὸς ἀνέσεις καὶ τροφίς ἐλέψας τοῦ τῆς ἀρετῆς κα-
θυφῆκε τόνου ποσῆς γε; Ὅσα πείσουσιν ἢ, τό γε ἀληθέστερον εἰπεῖ
πάσχομεν οἱ πολλοί; ὁῦ-μένουν. Ἀλλ' ἔσον τοῖς θεοῖς ἀνυφούτο χι-
ρίσασιν, τοσοῦτο μάλον ἑαυτοῦ ταπεινότερος κτεταίνετο καὶ με-
ξοσιν ἀγῶσιν ἑαυτόν ἀρετῆς ἐπαύριου, τοῖς μὲν ἐπισθῆν κατὰ ΠΑΥΛΟΙ
ἐπιλαμπανόμενος, τοῖς δὲ ἔμπροσθεν ὀσημέραι ἐπεκτεινόμενος. Ἔχγε
μὲν οὖν οὕτω ταῦτα. Καὶ ἔπειτα τῷ ἀελευτῷ, ὀκνην ἀτέρσειν, αὐτοῖς τε
τοῖς ἀναθοῖς διαλάμπεται ἔργοις. Καὶ τό μὲν Ἱερὸν ἐκεῖνο πρῶτον
ἐπαύριου εἰς πλῆθος, ὁ δὲ θεὸς ἐξεξάσεται ἐκ τούτῳ, ὁ τοῖς αὐτόν

δοξάζοντας ἀντιδοξάζων, κατὰ τὴν ἀψευδη τοῦτου ὡς ἀληθῶς ἐπαγγελίαμ.
Ἄλλ' ὁ θεῖος ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ πολλὴν παρ' ἐαυτῷ τὴν πρὸς ἀρετὴν καὶ θεὸν φέ-
ρων τὴν ἔφεσιν, καὶ κόρον ἐν τούτῳ λαβεῖν μὴ δυνάμενος (ἐπεὶ μὴ οἶον
τε τοῖς τὸ μακάριον τοῦτο πάσχουσι πάθος γε) σκληροτέραις ἀγωγαῖς ἐ-
αυτὸν ἐπιβιάλλει, ἐγκρατεῖα τε δηλαδὴ καὶ νηστεία συντόνω, ἀγρυπνία τε
καὶ προσευχῆ ἀρεμβάατω, σιωπῆ τε χειλέων καὶ ἀκτησία τῶν τῆδε πάντων,
πρὸς δὲ τοῦτοις, νήψει νοός καὶ φυλακῆ καρδίας, ἣν δὴ νεορὰν ἡσυχίαν
εἶδεν ὁ λόγος. Τοῦτοις οὖν ἐαυτὸν συναγαγὼν καὶ συστειλάς πάντοθεν ὁ
θειότατος, πρὸς ἐαυτὸν καὶ θεὸν ἐνητένιζε μόνον, καὶ αὐτῷ νοερῶς ἀδια-
λείπτως ἁμικῶν προσομιλῶν τῆς ψυχῆς τὰς αἰσθήσεις ἐκεῖθεν κατεφωπίζε-
το, καὶ τοσαύτης ἐκεῖθεν κατηξιούτω τῆς παρακλήσεως, ὥστε καὶ τοῖς ἄλ-
λοις ἐκτός θεοφόρος καὶ σεμνός καταφαίνεσθαι. Τὸ δὲ οὕτω τελείως βιοῦν
καὶ ὑψηλῶς μεταξὺ πολλῶν ἀδελφῶν φροντίσειν, ὡς ἀνθρώποις εἰκῶς, ταρτα-
τομένων, καὶ μερίμναις ἐπάναναγκες, δόσληπτον πίνυ καὶ ἠκιστα ῥᾶδιον. Διὸ
καὶ οὗτος μὴ δυνάμενος καθ' ἑσὺν ἔφημεν τρόπον θεοφιλῆ πολιτεῦεσθαι ἐν
τῇ πολυανθρωποτάτῃ ταύτῃ Μονῇ, ἥσχαλεν ἐδυσφόρει ἡνιωτο σφοδρῶς. Οὕτως
οὖν ἔχων, καθ' ἐαυτὸν ἐσκέπτετο καὶ τρόπον διεσκόπει, ἡσυχίας ἀρμόδιον,
ἐνθα κατὰ μόνας οἰκήσας τὴν θεῶ φίλην ἐκτελέσθετε βιωτῆν. Καὶ δὴ οὕτω
ἐπὶ πολὺ διανοοῦμενος καὶ τισὶ τῶν δοκιμασμάτων τουτὶ κρινωσάμενος,
λάθρα τῆς Μονῆς ἔξεισι, καὶ τοῦτο, ἵνα μὴ τι αὐτῷ πρὸς τὸ ποθοῦμε-
νον ἐμπόδιον παρὰ τῶν ἀδελφῶν γένοιτο. Ἐλθὼν δὲ πρὸς τινα τοσ' ὀ-
ρους ὑψηλότετον λόφον, ὅν ΑΘΩ μικρὸν ἢ ἈΝΤΙΑΘΩ ὀνομάζουσιν ἅπαντες,
καὶ πρὸς τὸ νότιον αὐτοῦ μέρος μικρὸν εὐρηκῶς σπήλαιον, ἐν αὐτῷ εἰ-
σελθὼν κατοικεῖ. Οὐ μὴν, ἀλλὰ καὶ κρήνην ἡδυτάτου καὶ ποτίμου ὕδατος
ἔγγυς αὐτοῦ που τοῦ σπηλαίου ὡσεὶ τρέξου βολὴν ἐφευρίσκει.

Τέως μέντοι ἐν τῷ ἄντρῳ εἰσελθὼν ὁ πατήρ οὐδὲν τὸ σύνολον
μεθ' ἐαυτοῦ τῶν τοσ' σώματος χρειωδῶν ἐπέφερατο, οὔτε ἄρτον τὸ οἶνονοῦν
οὔτε οἶνον, οὔτε ἔλαιον, οὔτε ἕλλο οὐδὲν τῶν ἐδωδῶν ὅλως, ἀλλ' οὐδέ
τῶν ἐνδυσμάτων ἕτερα, πλὴν ὤνπερ ἠμφίεστο μόνον, καὶ τούτων διερρω-
γόντων καὶ ῥακωδῶν, ἀλλ' ὅσπερ σχεδὸν ἄσώματος καὶ ἔξω σκευῶν τυχεύ-
ων, τῶν γενηρῶν ὑφ' ἑν ἄλογίσας, πρὸς δὲ καὶ τῆς φυσικῆς ἐαυτοῦ ἀσθε-
νείας ἐπιλαθόμενος ὁ μακάριος, ὅλον αὐτοῦ τὸν νοῦν καὶ τὴν ἔφεσιν

πρὸς μόνον ἀνέτεινε τὸν θεόν. τρωπὴν δὲ διηνεκῶς, τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
κλαινοῦσαν, τὴν τοῦ θεοῦ εἶχεν ὑμνωδίαν. καὶ τὰ ἱερὰ τῶν γραφῶν λ
λόγια, δι' ἑρ' κυρίου μέλιτος τὸ στόμα οὖν τῷ λάρυγγι αὐτοῦ ψαλι-
κῶς ἠδόνοντα, ἠρῶειν ὁμοῦ καὶ πρὸς ἐτίθετο ἔργα τὸ θεῖον ῥητόν
ἐκκληρῶν· τὸ οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνον εἴθεται ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ τινὶ
ῥήματι ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος θεοῦ. εἰ δὲ που καὶ τὴν οἰκίαν
τοῖς ἀπὸ γῆς βρώμασι παραμυθεῖσθαι μετρίως ἔδει, ἀκρόδρυς τε καὶ
τινες τῶν ἐκεῖσε παραφυομένων βοτανῶν οὖν τῷ κρηναίῳ ὕδατι τὴν
χρεῖαν αὐτῷ ἀνεκλήρουν. εἰ δὲ καὶ ἄρτου ποτὲ αὐτῷ ἐπεισῆρχετο μὴ
μη, πρὸς τινὰς τῶν τοῦ ὄρους ἰσθμῶν ἢ τῶν κελαινῶν ἀπερχόμενος,
ἤτει καὶ λαμβάνων ἐκεῖθεν αἴθεις ἀνεχώρει σπουδαίως καὶ εἰς τὸ
ὀψήλαιον, ἀκιντὶς λαμβάνων, εἰσῆρχετο. τοῦτο δὲ οἶμαι σοφῶς καὶ ἐν-
τέχνως τῷ ὀσέῳ διεπράττετο· λέγω δὲ, ἵδ' ἐκαιτοῦνται ἄρτον ἐσθίειν
διὰ γὰρ τὸ μὴ πάντῃ τῶν ἀνθρώπων οἴεσθαι καθεῶν ἀτηληχθη, ἀλλ'
ἔτι δοκεῖν ταῖς ἀνάγκαις ὑποκεῖσθαι τοῦ σώματος, τοῦτο ἐκφέρει, τὸ
τοῦ τρυφου κέρας πανσόφως κλῶν. τὸ δὲ πᾶν τῆς αὐτοῦ ἐργασίας, ὡς
ἐν κεφαλαίῳ εἶπεῖν, προσευχὴ ἦν ἀένωτος μετὰ νηφοδότης καρδίας
καὶ ἀρεμβάστου καὶ ἀμιγῶς τῶν κάτω νοός, ἔρως τε πρὸς τὸν θεόν
καὶ κόθος ἀνεύκαστος. οὕτως οὖν ὁ θεῖος πατήρ ἐνταῦθα τριετῆ
διασίοδος χρόνον καὶ εἰς ἀκραν ἐλίσεως ἀτίθειαν, πλάσας ψυχῆς καὶ
σώματος ρυσμίσιας τῆς αἰσθήσεως, καὶ εἰς μέτρον τῆς ἐνδεχομένης
ἀνθρώποις τελειότητος φθόρας οὐκ ἠδυνήθη εἰς τέλος λαθεῖν.
"Κρῖπτεσθαι γάρ ὄρους ἐπάνω κειμένην κόλιν οὐκ ἐνδέχεται
φησὶν ὁ Κύριος". τῶν ἀναχωρητῶν γὰρ τις, ἀρετῆς καὶ οὕτως ἐργα-
της, οὐνήθη γίνεται τῷ ὀσέῳ, "τῷ ὀμοίῳ γάρ, φησὶν ἡ παροιμία, συν-
τρέχει τὸ ὅμοιον, ὡς ἐνδελεχῶς λιπαρῶν καὶ πιπτοῶς αὐτὸν ἐπὶ
πολλὸς δυσωπῶν προσδεχθῆναι αὐτὸν καὶ τὴν παροιμίαν ἢ οὖν αὐτῷ
ἢ ἐγγὺς αὐτοῦ ποιεῖσθαι, μόλις κατατειθῆ τὸν πατέρα πλῆθει. κατὰ
γὰρ τὴν παροιμίαν, "καὶ πέτρην κοιλαίνει βάνις ἐνδελεχοῦσα".
εἰσδεχθεῖς τοίνυν οὕτως καὶ ἐγγὺς τοῦ ὀψηλαίου εἰσοδοῦ ἦσας τε
κελλίου αἰνῶ ὀμικρόν, ἐν αὐτῷ ἦν ἀσκῶν καὶ τὸν ὄσιον ἐμ πείρι
μιμούμενος. μετ' οὗ πολλὸς δὲ αἴθεις καὶ ἕτερος τῶν ἰνατωρητῶν τὸν

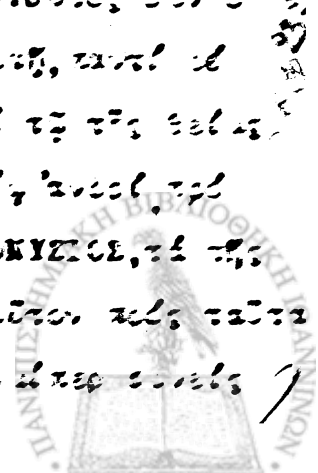
πρότερον μιμησάμενος, καὶ πολλῇ πρὸς τὸν πατέρα τῆς περικλήσει, χρησάμενος, καὶ τὴν αὐτοῦ τῆς καρδίας φιλόστοργον καταπέσεις διδάσεις, πλησίον καὶ οὗτος τοῦ προτέρου τὴν καθύβην πηγνύσιν ἀδελφοῦ. Ἦσαν δὲ οὗτοι ἡμιφωτισμένοι καὶ ἠκούσαντες τῆς ὁδοῦ, καὶ ὡς αὐτῶς εἶπεν τῷ ΧΡΙΣΤῳ ἐν πίσει ἠκολούθησαν. Ἀνετίθεισαν γάρ αὐτῶ καὶ τοὺς ἰσθμους ἐκάτερος λόγιους, ὡς πνευματικῶς ἐηλονότι πατρὶ, καὶ πρὸς αὐτοῦ τὴν οἰοθῶσιν καὶ θεραπείαν τῆς ψυχῆς ἐκομίζοντο. Ἦν γάρ καὶ ταύτην ἰσοειληφώς τὴν πνευματικὴν κῆν χάριν ὁ υἱὸς ἀνὴρ λέγω δὲ, ἐκ τῶν ἐξαγορευομένων ἐκ μετανοίας τοῦ λογιώμοδος ὄχεσθαι καὶ τὴν ἔφεσιν τοῦτοις τῶν ἐπαισημένων παρέχων. - Ἀλλὰ τί τὸ ἐντεθῆναι καὶ πῶς οἰκονομεῖ Θεὸς τὰ κατ' αὐτόν, πῶς τε κεραιόμενον ἄντα ὁ τῶν κρυπτῶν γνώστης Κύριος εἰς μέσον ἄγει, εἰς περιποίησιν πολλῶν δὲ ὑπ' αὐτοῦ σωθησομένων ψυχῶν; ἐβούλετο γάρ οὗτος εἰς τέλος οὗτος λαθεῖν βιωσας, καὶ μηδοκοροσὸν τοῖς ἀνθρώποις προσχεῖν ἔτι, ὡς μὴ εἶναι φίλην ἡσυχίαν καὶ τὴν πρὸς Θεὸν ὁμιλίαν, ταύτην οἰκονομεῖν. Ὁ δὲ καὶ πρὸ τοῦ γενέσθαι τὰ πάντα εἰδώς Θεός, τῆς σωτηρίας κηδόμενος τῶν πολλῶν, εἰς φῶς, ὡς εἴρηται, τοῦτον ἄγει καὶ τίνι ἐρόφῃ ἐντεθῆναι εἰρήσονται. Τῆς γάρ φήμης παρ' ὀλίγον κενταχοῦ τοῦτου διατρυχούσης, πλείστοι τῶν μοναχῶν ἀρετῆς ἐρασταί, πρὸς αὐτόν φοιτῶντες συνετναί σι, καὶ ὑπ' αὐτοῦ πρὸς τὰ κρεῖττω βυθμίζεσθαι συνεχῶς εἰδὼν κωκκκκκκκ καθικέτευον, τί μὴ λέγοντες, τί μὴ κρέττωντες τοῦ μη διαμαρτεῖν τῆς αὐτοῦ συνοικησεως. Ἦν γάρ ὁ ἅγιος καὶ μένον ὄρῶμενος πολλὴν ἐμποιῶν καὶ παρεχόμενος τὴν ὠφέλειαν, καὶ τῆς τῶν ἐντυχανόντων εἰς τὴν ψυχῆς κατανύσσων. Ὁ δὲ πρῶτον μὲν, ὡς παραχῆς παραίτιον, ἄταναισόμενος ἦν ταῦτο καὶ ἀλωθόμενος. Ἐπειτα δὲ τῆς πολλῆς ἰκεσίας αὐτῶν κενταχοῦ πρὸς αὐτοῦ, εφη. Ἐγὼ μὲν, ἀδελφοί ποθεινύσταισι, οὐ μισῶν ὄρῳ ἀποκέρμαμαι καὶ τὴν μεθ' ὁμῶν ἀναβάλλομαι ξυναυλίαν, ἀλλ' ὡς τοῦ ἰσθμοῦ ἐνταῦθα στανῶ τε καὶ τραχυτάτου τυγχάνοντος, καὶ δυσκολίαν ἔστιν εἰσεῖσθαι πρὸς ἄσκησιν ὡς ὄρῳτε ποιούστος, οὕτω ποιῶν καὶ λέγων εἰμὴ. Ἐπειτα δὲ, ἐπείπερ τὴν μεθ' ὁμῶν τῶν ταπεινῶν αἰρεῖσθαι συμβῶσιν, πρὸς τὸ ἄσκησιν ἀναβῆτα τοῦτο καὶ τινα σκέψασθαι που χωρὸν πρὸς ὀκνησιν ἐπιτεθήσεται, κωκκκ, κωκκκκ, δειμῶμενος ἔσεσθαι τοῦ λοιποῦ ἐνταῦθα ἰσοθῶσιν, καὶ μὲν δὲ αὐτῶν ἔξωτι συνεχῶς ἔρεσε ὄρῳν, παραβάλλοντα καὶ

τότε εἰς ἤκον, ὅμως ἐπισκεπτόμενον, ἐφ' ἕσπον τῷ σκήνει εὐνειρι τοῦ-
τφ. Οἱ δέ, ἔφερον, τοῦτο ἀποδείκνυται, πρὸς τὸ ἕρος εὐθεῖ ἀνέρχονται,
καὶ κατασκοπήσαντες ἐκεῖ εἶρον τοῦ σπηλαίου ἄνωθεν πρὸς τὸ
ἀρκτῶν μέρος τόπον εἰς κατὰ κλίαν ἑαυτοῦ ἐκινῶν ἕνθα, τῆ τοῦ
πατρὸς γνώμη, οἰκιστοὺς ἐπράξαν, οὐ μὴν, ἀλλὰ καὶ τῷ θεῷ προδρ-
μῳ καὶ βαπτιστῆ εὐκτήριον ἀνεγείροντες οἶκον, ἐνταῦθα ποιοῦνται τῆ
οἴκησιν, ὅς δὲ εὐκτήριος οἶκος, μέχρι τῆσδε ἡ Παλαιᾶς ὀνομάζεται
Προδρομος. Ὅσοι μὲν οὖν, ἐκεῖσε ἐπιτρέποντες, τὸ τῆς ἀρετῆς, μέλι
τοῦ ψυχικοῦ ἐναποτίθεισαν σίμβολοις. Ὁ δὲ θεὸς Πατήρ, τὰς πέντε
ἡμέρας ἡσυχῶς ἄγων, ἐν ΣΑΒΒΑΤῳ καὶ ΚΥΡΙΑΚῃ τοῖς ἀελοῦς παραβλά-
σκων ἦν. Ὅσοι δὲ πάλιν, ἀσμένως αὐτὸν ^{προσσυώντων} ~~προσσυώντων~~, ἠσπίζοντο ὡς
αὐτὸν εἰ τὸν ΧΡΙΣΤΟΝ. Ὁ δὲ ἐν τῇ εὐκτήριῳ τῆν θεῖαν ἐπιτελεῖν μυσ-
ταγωγίαν, τῶν θείων ἁγιασμάτων αὐτοῦ μετετέλει, ὁμοῦ δὲ καὶ τῆς
σωματικῆς τοῦτοῖς τραπέζης συγκοινωνῶν, σπουδαίως τε καὶ συμψά-
λων αὐτοῖς καὶ συνομιλῶν ἐν ταῖς εὐσεβήταις ἡμέραις, πολλὴν τῆν
ὠφέλειαν αὐτοῖς ἐνεκρεῖ, ἐπὶ πᾶσιν, ὅσπερ ἐπραττεν ὅσπερ ἐρεῖ,
τόπον ἑαυτὸν ἀριστοῦς βιωτῆς παρεχόμενος. Ἐσπέρας δὲ ΚΥΡΙΑΚΗΣ,
τοῦτοῦ ἀσπαζόμενος, εἰς τὸ κλίον ἀεὶς κατήρχετο σπηλαίον, ὅλγα
τῶν ἀκροῦρων ἢ μάξις τυχὸν ἐσθ' ἕτε τρόπος τι πρὸς σιτισμὸν ἐκεῖ-
θεν ἐπιφερόμενος. Οἱ τοίνυν ἀδελφοί, τῆ τοῦ γαλοῦ τοῦτο πατρὸς εὐπ-
γία καὶ εὐδαιμονία, χαίροντες πρόεκοπτον καὶ μᾶλλον ἐπετέλειον ὥστε
καὶ μέχρις ἐκτὴ καὶ ἕκα τῆν αὐτὴν φθόρον ποσότητα. Ὁ δὲ χῶρος
ἐν' αὐτῇ οἴκησιν ἐποιεῖντο ὅσοι γε, ἐν περ ὁ λόγος φθόρος ἐδήλω-
σεν, εἰ καὶ ἐν ταῖς ἑαριναῖς ἡλίου τροπαῖς τῷ ὄνειν ἐροσώης τε
καὶ εὐκραῖας ἦν, ἀλλὰ γε ἐπὶ τοῦ χειμῶνος ψυχρὸς ἦν καὶ κρυώ-
σης ἐτόχωνεν καὶ πολλὴν τῆνικαθῆτα ἀληθῶς τῆν οὐδύνην καὶ τῆν στε-
σιν παρεῖχεν αὐτοῖς, ἄλλως τε, καὶ περὶ ἐνδύματων ἐνείως ἔχοντες
ἀφέρητον κίνον ἐκ τοῦ κρύου ὑπέμενον. Τοῦτο τοίνυν τῷ πατρὶ και-
νωσόμενοι καὶ τῆ αὐτοῦ εἰσηγήσει, ἐκεῖθεν ἀφίαντες, εἰς τὸ εὐσι-
γῶν τοῦ ἕρους μεταβαίνουσι μέρος ἕνθα παρῆγενόμενοι καὶ τόπον τι
κελεύσιμον εὐρηκότες, ἀλλὰ εἰ καὶ πηγὴν αὐτῶν κτίρον ὕδαρ προβα-
λουσαν, οἰκοδομοῦσι ἀδύς ἐκεῖ, τῆ τοῦ θεοῦ βουλή, γένηται ἑαυτοῖς

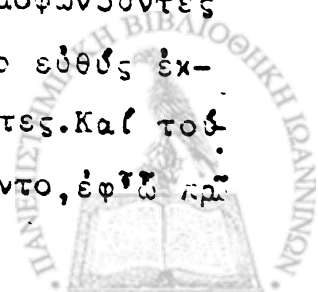
εἰς ἀνάπαισιν καὶ νύκτον ἕτερον πάλιν τῷ θεῷ ΠΡΟΔΡΟΜῶ ἀνεγείρουσι, πρὸς
δέκα ὀλίγας ἀμπέλους κρέας εἰς ἐλίγην σφῶν παραμυθίαν φυτεβουσι. οὐ
γάρ τοσοῦτον κρυμώδης ὁ χώρος κατὰ τὸν πρότερον ἦν, ἐπεὶ περ, τῆς ἡμέρας
τὸ πλεον ταῖς ἄλιπκαῖς βαλλόμενος ἀκτίσιν, ἰκανῶς ἐθερμαίνεται. Ἐντα-
θα γούν οὕτοι χειμῶνες διάγοντες, ἐν θέρει εἰς τὰς προτέρας ἀνήρχοντο
κέλλας. οὐ γάρ τοῦ τόπου τὸ διάστημα πολὺ ἦν, ἀλλ' ὡς σταδίων ἕξο ἢ
μικρόν ἔλαττον. Ἄλλ' εἰ καὶ οὕτω τοιγαροῦν εἰ μακάριοι ἐν πολλῇ τῆν
ζωῆν διήνυσεν στενωδίαι, ὑστεροῦμενοι κακουχοῦμενοι, θλιβόμενοι, ἐν ὄρεσι
καὶ ἐρημίαις πλανώμενοι, ἐν κείνῃ καὶ ἐθλίψῃ, κρῖται τε καὶ παγετῶ προ-
ταλαιπωροῦμενοι, ἀλλ' ὅδ' ἐν πνεύματι καὶ τῇ ψυχῇ πολλὴν εἶχον τῆν εὐφ-
ροσύνην, τοῦτο μὲν ταῖς τοῦ καλοῦ ποιμένος εἰσηγήσεσιν δυνάμομενοι,
τοῦτο δὲ καὶ ταῖς τῶν μελλόντων τρεφόμενοι ἐλπίσιν. "Ἐδει μὲντοι γε
κάνθρώπους αὐτοὺς ἔντας, μὴ ἕξω πάντι τῶν ὀρωμένων εἶναι τῆς φύσεως, ἀ
ἀλλὰ καὶ τινα τοῦ σώματος ποιεῖσθαι πρόνοιαν." Ὅθεν μὴ ἕλως πως τὰς
ἀναγκαίας χρεῖας κομίζουσαν ἰσχυρόντες, μικρὸν εἰς τοῦτο κτῶνται πλειόρι-
ον, οὐ ὅδ' τὰ χρεῖσθαι διὰ θαλάσσης συνεχόμενον, σῆτον δὴλου καὶ ελευθρον
καὶ τὰ λοιπά. Ἐγγύς δὲ αὐτοῦ τῆς θαλάσσης, ὡσεὶ λίθου βολῆ, ἐπὶ τῆς ἀκ-
τῆς ἄνω, μέγιστον τι ὀνόρον ἐπεφύκει, πῖτος λεγόμενος, εὐετλῆς τε καὶ
ὕψιχμος. Ἐφ' ἧς ὑποκάτω εἰ ἀδελφοὶ καλὴν πηξάμενοι, ἐν αὐτῇ τὰ χρεῖ-
σθαι τοῦ πλοιαρίου ἐκφέροντες ἐναπετίθεσαν, ἐξ ὑετοῦ καὶ χιόνος καὶ
ἄλλης τινος βλάβης, εὗς ὅτου δι' ἑαυτῶν ἔνθα κατώκουν ἀνακομίζουσι
ταῦτα, ἐκεῖσε διατηροῦμενα. Ἐν ὅδ' ἐπὶ πολὺν ὡς εἰκόσ, οὕτοι γε τὸν
κόπον ὑπέμενον. ἦν γάρ τὸ διάστημα ὡς ὡρῶν ἕξο ἢ καὶ πρὸς, καὶ καὶ καὶ
ταῦτα, τῆς ὄρου τραχυτάτης ἀνωφεροῦς ὑπαρχούσης. Ὁ δὲ θεῖος ΔΙΟΝΥΣΙ-
ΟΣ οἷα πατὴρ φιλόστοργος, τοὺς ἀδελφοὺς ἐν τούτῳ παλαιπωροῦμενος
ὀρῶν καὶ τούτων φειδόμενος, συγκατήρχετο καὶ συνεπύγει αὐτοῖς. ἦν γάρ
ἰσχυρὸς καὶ ῥωμαλαῖος τὸ σῶμα. Ἐλεγε δὲ, ἐν πᾶσι δεῖ τὸν
προεστῶτα ὑπογραμμὸν ἑαυτὸν παρέχειν
τοῖς ἀδελφοῖς, ἵνα τοῦτον ὀρῶν τε σπρω-
θυμότεροι ἐν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ ἐπιταπτομέ-
νοις γένωνται. οὕτω γάρ τῷ ΤΙΜΟΘΕΩ ἐπιστέλλων φησὶν ὁ Ἄ-
πόστολος. "Τόπος γενεῶ τῶν πιστῶν ἐν πᾶσιν". Ἄλλὰ τοῦτο τοὺς ἀδελφοὺς

λιμ τῆ παροῖ, ὡς ἐσημῖεν διακρατορένους, παλλόντις ὅτι τῆς νοτιῆς
 καλτῆς σκελετας συνέβαινεν ἀποδοῦ καταλαμβάνεσθαι ἔπι τοῦ αἰθέ-
 ρου γὰρ τοῦ αἰθέρος, ὅτι τῆς καλτῆς εἰσρρήμονι, τῆς τῆς ἀκαλοῦς
 χρεφάν ἐποιεῦντο ἐνεῖσε. μέσον δὲ νοτιῆς, ὡς ἐπεὶ ἐκαίρεται, ἴδιον
 εἶδητα ἦν, τῆς καλτῆς ἐπέλασαν, ἰστέονοι τε ποὺς ἀνατολῆς τοῦς
 ἐπαινοῦς ὄρους τῆ θεῆ ἀνέπερπον. Ὁ δὲ εἰσορῆτοις πατρῶς, εἰς ἀποῖς
 εἰς τῆς ἑσθῆς ἰστέονοι ὄρους ἦν, ἔλος ἦν τῆ νοτῆ ἰστέονοι, ὄρους
 ἐνέπερ τῶν τῆς, ἔλος θεῆ ἡνέπερπος, ὄρους εἰς τῆ νοτῆ καλτῆς τῆ
 τῆ ἑσθῆς ἀνατολῆς ἐνατένω. κατ' ἐνεῖθεν τῆς καλτῆς ἀλλοῦοιεν ἀλλοῦ
 ὄρους, ὅτι τις ὄρους τοῦτο πέπερπος, μέχρις οἱ τῆ τῆς ἀνατο-
 λῆς εἰλήφαι πέπερπος, καλ ὄρους, ὡς ὄρους εἰσορῆτοις κατ' ἐπαινοῦ
 εἰσρῆσαι. ὄρους γὰρ εἰσορῆτοις ποιεῖν ἐν τῆς ἑσθῆς ἀνατολῆς εἰ
 ὄρους. Ἄλλ' οὐκ ἐν τῆ τῆς, ἑνεῖθεν ἰστέονοι ἐν αἰθέ, ὅτι εἰς ἐ-
 παινοῦς τῆς ποὺς τῆς ἀνατολῆς ἐστρέφατο μέρος, κατ' ἐνεῖθεν
 ἀνατολῆς, ἐν τῆ τῆς εἰσρῆσαι ἐπαινοῦς ἀνατολῆς. κατ'
 τῆς ἀνατολῆς καλ εἰσορῆτοις ἰστέονοι ἀνατολῆς, ὡς
 ἀνατολῆς ἀνατολῆς, ἀνατολῆς ἀνατολῆς, ἐν τῆ τῆς, ὄρους καλ ὄρους.
 εἰσρῆσαι ἀνατολῆς ἀνατολῆς, καλ τοῦτο οἱ ἐν τῆ τῆς ἀνατολῆς ἀνατολῆς
 ἀνατολῆς, ὄρους εἰς τῆ τῆς ἀνατολῆς ἀνατολῆς, εἰ εἰς τῆς ἀνατολῆς
 ἀνατολῆς, ὄρους ἀνατολῆς τῆς ἀνατολῆς εἰσρῆσαι ἀνατολῆς τοῦ
 ἀνατολῆς. ὄρους γὰρ τῆς ἀνατολῆς, ἀνατολῆς, ἀνατολῆς ἀνατολῆς
 ἀνατολῆς, ἀνατολῆς τῆς ἀνατολῆς ἀνατολῆς ἀνατολῆς ἀνατολῆς
 ἀνατολῆς, ἀνατολῆς τῆς ἀνατολῆς ἀνατολῆς ἀνατολῆς ἀνατολῆς
 ἀνατολῆς ἀνατολῆς ἀνατολῆς ἀνατολῆς ἀνατολῆς ἀνατολῆς ἀνατολῆς
 ἀνατολῆς ἀνατολῆς ἀνατολῆς ἀνατολῆς ἀνατολῆς ἀνατολῆς ἀνατολῆς
 ἀνατολῆς ἀνατολῆς ἀνατολῆς ἀνατολῆς ἀνατολῆς ἀνατολῆς ἀνατολῆς

τοῦτο θεόθεν εἶναι, μηδὲ ὅλως μέλησιν τῷ πράγματι δέδωκεν, ἀλλὰ
αβδὺς ἐκεῖθεν σὺν τῷ ΔΙΟΝΥΣΙΩ πρὸς τὴν καλύβην ἔρχεται, ἐπιθυμίαν ἔχων
ὥστε καὶ δι' ὀφθαλμῶν πεισθῆναι τὸ ἀκουσθέν. Ἐσπέρας δὲ ἤδη γενοῦ
μένης, τὸ καινὸν αἴθρις καθάρῃατο τερνάστιον. Δίχην γάρ λαμπίδος καιο-
μαιομένης τὸ θεῖον ἐκεῖνο φῶς ἐκεῖνος διηγήσατο. Καὶ ἐπὶ τρισὶν νυξί-
αὐτόθι προσμένουσι τοῖς ὄσίοις, ὁμοίως αὐτοῖς τὸ θεῖον ἀρῃατο δέλας.
Μεθ' οὗ οὐκέτι ἔχοντες αὐτοῖς δυσταγμοῦ ἦν τοῦ θεῖον εἶναι τὸ φαινόμε-
νον. Εἶτα τοῖς ἀδελφοῖς ἀνακαλύπτουσι τὰ τοῦ πράγματος καὶ εἰς
θαῦμα κινουῦσι πάντας, οἱ, ἐσπέρας ἐπιγενομένης αὐτόθι, παρόντες πάντες
ὁμοῦ θεαταί τῆς ὀράσεως γίνονται. Καὶ τὸ πρῶτ' εὐθύς ἀγγελοῦσης ἡμέρας
τὴν ἐν τῷ τόπῳ ὕλην κατατεμνόντες, οὐτενωτάτην μάλιστα ἐποίησαντο
ὁδοῦν. Ἦν γάρ ὁ χώρος ὑλίβατος ἄγαν καὶ τραχύς ὅ,τι μάλιστα, τὸ δὲ
μεταξὺ διάστημα, ἀφ' οὗ περ ἡ λαμπὴς καιομένη ἐφαίνετο, ὡσεὶ λίθου
ὕληρχε βολή. Ὡς οὖν ἐπὶ τὴν πέτραν ἀφίκοντο, ἐφ' ἧς τὸ ἅγιον ἐκεῖνο
φῶς ἐθεώρουν καιόμενον, διερευνῶντες ἐζήτησαν εἶν' ἄρα πυρὸς ἀνθρακας
αὐτόθι ἄκτοντας ἢ ἐσβεσμένους εὕροιεν. Τοῦτο δὲ τινες ἀπιστοῦντες ἐ-
ποίησαν, ἀλλ' οὐχ ὁ πατήρ. Ἄλαγε! Ὡς δὲ ζητήσαντες μηδὲν εὕρισ-
κον ἴσταντο περὶ τοῦτου διαπορούμενοι. Τότε γούθ' ὁ διορατικώτατος
ἐκεῖνος Ἱερεὺς, ὁ ὄσιος λέγω ΔΟΜΕΤΙΟΣ, τῷ ἀγίῳ ἐμπνευσθεὶς πνεύμα-
τι καὶ ὡς περ αὐτὸ κινήθεῖς, προφητικῶς πρὸς τὸν θεσπέσιον ΔΙΟΝΥ-
ΣΙΟΝ ἔφη. Ὡ καλέ πάτερ τί οὕτω διαπορῶν ἴστασαι; ὄνπερ ὄρας ὡδε τι-
πον, θεοῦ ἐστὶ βουλή σεμνὸν γενέσθαι καὶ ἱερὸν Μυσιστῶν καταγῶγιον.
Πολλοὶ γάρ ἐνταῦθα κυρίῳ εὐαρεστοθύντες ἔσονται. Σὺ δὲ αὐτὸς μὴ τοῦ
λοιποῦ μέλλε, ἀλλ' ἀρχὴν ποιοῦ τοῦ ἔργου. Περὶ δὲ ἀναλωμάτων μηδὲν α-
σοι μελλέτω. Θεῷ γάρ πάντως τοῦτο μελλήσει, ὃ τινι ρῆστα μόνῳ τῷ
βούλεσθαι. Ἐξεῖς μέντοι, κάμει τοῦ ἔργου συλλήπτορα καθ' ὅ ἂν δυναί-
μην. Ὁ δὲ θεῖος ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ, ὡς ἐκ στόματος θεοῦ ἀσμένως ταῦτα δεξιμα-
νος, ἠρώτα τοῖς ἀδελφοῖς γε περὶ τοῦτου. Ὡς δὲ πάντες ὁμοφρονῶντες
ἦσαν πρὸς τὸ προκείμενον, εὐχῆς γενομένης πρῶτον, ἤρξαντο εὐθύς ἐκ-
καθαίρειν τὸν τόπον, τὴν ὕλην ἐπιμελέστερον κατατεμνόντες. Καὶ τοῦ-
του γενομένου, βουλήν ἔδει μάλιστα συνετήν ἐν ἑαυτοῖς ἔθεντο, ἐφ' ᾧ καὶ

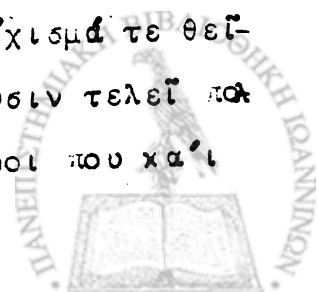
Εν τούτοις, οὐκ ἔστιν ἡντιμότης τῆς ΠΡΟΥΛΗΣ ἑπαρλίαν οἱ ἐν τῇ νηὶ ἐσοῦσι
βίη. Ἰσχυροὶ γινόμενοι πλοῦσοι τοῦτους ἰσχυροῦ. Τινὲς γάρ τῶν εὐ-
καρβότων τὴν τιμὴν αὐτῶν καταβυζόμενοι ἐβουλεύοντο αὐτοὺς καὶ ἰσ-
πέλοισιν ἀποκτείνεσθαι ἐπιτηθεῖν ἐν βουλοῖντο, καὶ οἱ μὲν τῆς ἀγμάλλουσις ἀπὸ
καρβότου εἰς τὴν ἐβουλήν αὐτοῖς Μονὴν ἐπαυήθησαν, ὁ δὲ τῆς τοῦ θεοῦ ἀ-
σους τε καὶ χάριτος τὴν ἐπαυήθειαν πλοῦτων, εἰστέρα ὡς οἶμαι νεώτε-
ρον τὴν ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ πάλιν ἐπισημαίνεται. καὶ ἐαυτὸν ἐκ τῶν πολλῶν τῆς ἐκ-
καρβότου κακώσεων μετρίως ἐπιναυγώμενος ἐπὶ πολλὰς ἀπόθι διέτριβε
αὐτὸς ἡμέρας. "Ὅταν αὐτῶν τε τῶν πρώτων ἱεράρχων καὶ πνεύσι τῶν κλήρων ἴνα
γνωρισθεῖς πάλιν, ὡς πρὸ τοῦ, φέρεται κατεστῆται. καὶ αὐτῶν τῶν
ποῦτοις καὶ πολλῶν περιελάσει τῆς τῶν Μαγγάνων ἁγίας Μονῆς τὴν
προσιουσίαν ἐγχειρίζεται. Ἐν τῇ βασιλευσθεσθὶν ἀπὸ τῶν ἐν μάρ-
τυροι μεγίστων ἀντιθέσθιν καὶ φέρεται πλοῦτες ΓΕΩΡΓΙΟΝ. Ταῦτα δὲ οὐκ ἴ-
σους, φέρεται ἐκ τοῦ περιτοχθέντος ἐγίνετο. Ἄλλα ἡ τῶν μεγίστων τῆς ἐπὶ
ἐβουλήσιν περιτοχθέντων πλοῦτων καταβυζίτουσιν ἑβουλήσιν ἀφρονίμει καὶ
ταῦτα, καὶ ἕως ὅτου ἐβουλήσιν ἐρχεται. τοῦ τολύου ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ, ὡς ἐκ
ἐναυχίως ἐβουλήσιν, ἐν τῇ ἐβουλήσιν Μονῇ χροῖον οὐκ ὀλίγον ἀρίστως τὴν
ἡγουμένην διέκοντος, στέλλονται ἔπειτα πρὸς τοῦ ἀποστόλου βασιλέως ΑΔΕ-
ΜΠΟΥ φημι, τοῦ ΚΟΜΝΗΝΟΥ, ἐκ τῆς ἐβουλήσιν πλοῦτων, πρὸς τὸν ἁγίως
ταῦτον Πατριάρχην Ἰνδρέα, ἐβουλήσιν τε καὶ ἐγκριτοί, ἀπὸ τε τοῦ ἱεροῦ
κλήρου, ἀπὸ τε τῶν καλλιῶν ἐβουλήσιν σεμνότεροι, τῆς αὐτῶν πλοῦτων Μητρο-
πολίτην ἐβουλήσιν, τοῦ πρώτου αὐτῶν Ἀρχιερέως ἦδη πρὸς θεὸν ἐκ-
δημήσαντος. Ὁ δὲ Πατριάρχης τοῦτους ἀποβυζίμενος οὐκ ὀλίγον αὐτῶν
κλήρων ἀνεκρίθει τὸν ἁγίως αὐτῶν προσησόμενος, καὶ ἐν μὲν πρώτοις ὁ
μὲν τοῦτον ἐβουλήσιν, ὁ δὲ ἐκεῖνον, ἄλλα δὲ καὶ πάλιν ἄλλον κριτὸν εἶ-
ναι τοῦ πρώτου ἐβουλήσιν. "Ὑστερον δὲ πάντες ὁμοῦ οὐκ ὀλίγον αὐτῶν δὴ τῶν ἱ-
εράρχων μετὰ φωνῇ κριτὸν εἶναι τὸν ΘΕΟΔΟΣΙΟΝ ἐβουλήσιν. Ἡ γὰρ ἐν
τῇ ἡμερᾷ τοῦ ἀνθρώπου κατεβυζίσε, οὐκ ὀλίγον πλοῦτων, πρὸς ἐαυτὸν ἀπὸ
τοῦ ἐβουλήσιν. Ἦν γὰρ αὐτοῦ ἐβουλήσιν μὲν τὴν πλοῦτων, τῶν πλοῦτων δὲ τὸ φρο-
νημα καὶ σεμνότης μὲν τὸ ἦθος ἡμερᾷ τῆς ἐβουλήσιν. Ἄλλα γὰρ καὶ τὴν
ἐβουλήσιν ὀφείλου μὲν πλοῦτων ἦν. περικλυτοῦ δὲ εἰς ἄκρον καὶ τὴν
ἐβουλήσιν καὶ τῶν Νόμων ἐβουλήσιν. καὶ τὸ δὲ τῶν πλοῦτων λέγονται δι-

ατρίβην, ἄξιος ἦν ἔντως τῆς τοιαύτης ἀρχῆς ὁ Θεοπέσιος. "Ὅθεν ὡς
ἑαυτὸν ὁ θειότατος Πατριάρχης μεταπεψάμενος τοῦτον, ψήφῳ Θεοῦ καί
τοῦ κλήρου παντός, Μητροπολίτην αὐτὸν καί μή θέλοντα, χεירוτονεῖ
ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΟΣ, ὃν οἱ σταλέντες ἔκευθεν ἀπολαβόντες, εἰς τὴν ἑαυτὸν
πατρίδα χαίροντες ἐπανήλθον. Ὁ δὲ εὐσεβέστατος Βασιλεὺς μετὰ
τῆς Συγκλήτου καί τοῦ κλήρου τῆς ἐκεῖσε Ἐκκλησίας εὖδὲν παντὶ
τῷ ὀρθοδόξῳ πληρώματι, τοῦτον ἀσμένως ὡς ἐκ Θεοῦ προβληθέντα ὑπο-
δεξάμενος διὰ πάσης ἡγετιμῆς. Καὶ τοῦ λοιποῦ ὑπ' ἐκείνου ἦσαν κα-
λῶς ποιμαινόμενοι καὶ αὐτῷ ἐν πᾶσιν ὑπέκοντες, πολλὴν τε τῷ Θεῷ
τὴν εὐχαρίστησαν ἀπονέμοντες, τοιοῦτον αὐτοῖς χαρισμένῳ πσιμένα.

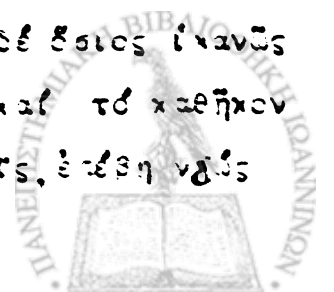
Ὁ θεὸς δὲ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ, ἐν ἔσῳ τὴν τοῦ Πύργου οἰκοδομίαν
ἐπιμελούμενος ἦν, τὰ κατὰ τὸν ἀδελφὸν συνθάνεται ΘΕΟΔΟΣΙΟΝ. "Ὅθεν
καὶ γεγηθῶς χάριτας ἀνωμολόγει τῷ οὕτως οἰκονομοῦντι Θεῷ. "Ἐρμαι-
ον γάρ πρὸς τὴν τοῦ σεμνείου ἀνέγερσιν τουτὶ μέλλειν ἔσεσθαι ᾤετο.
Εἶτα βουλήν ἐν ἑαυτῷ τὴν ἀρίστην θέμενος ἐφ' ᾧ τὴν πρὸς ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΑ
στεῖλασθαι, τοῦτο μὲν καὶ τὸν ποθούμενον ἐπισκέψασθαι ἀδελφόν, τοσ-
το δὲ καὶ δι' ἐκείνου τυχόν εἰς γνῶσιν τῷ εὐσεβεῖ ἐλθεῖν Βασιλεῖ,
καὶ ταύτη τὴν αὐτοῦ πέρους ἐπιθυμίαν λαβεῖν, τὴν τῆς Μονῆς δηλοῦσιν ὡς
οἰκοδομεῖν βουλούμενος. Τοῦτο γοῦν ἐν φρεσὶ βαλλόμενος, ἀπελθὼν τῷ
προδηλωθέντι ἀγίῳ Γέροντι ἐκκαλύπτει, καὶ τοσπον εὐρῶν συναινοῦντα
καὶ παροτρύνοντα πρὸς τὴν βοδλησιν. λαβὼν δὲ καὶ τινὰς τῶν ἀδελφῶν,
δι' ὀλίγου τὴν Τραπεζοῦντα διὰ θαλάσσης κατέλαβεν. Ἀλλὰ πῶς ἔν τις
τὴν ἐπὶ τῇ ἐνώσει τῶν εὐτυχῶν τοστωνί καὶ μακαρίων ἀδελφῶν καὶ κλη-
ρῶν εὐφροσύνην ἐξείποι; Πῶς τὴν ἡδίστην αὐτῶν καὶ τερπνὴν ὁμιλίαν ἐκ-
φράσαντο ἔν τις. Πολλὴ γάρ ὡς εἰκός, ἐν ἅπασιν τοῖς ἐκεῖ, οὐ μόνον
ἐν αὐτοῖς ἀμοτέρους ἢ θυμητέρα καὶ ἀγαλλασίς ἦν. Εἶτα μεθ' ἰκα-
νὴν ἀφοσίωσιν τῆς πολλῆς ταύτης ἀγάπης τὴν ἑαυτοῦ περὶ τοῦ φροντι-
στηρίου διάθεσιν τῷ Ἀρχιερεῖ καὶ Ἀδελφῷ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ἐκκαλύπτει.
Ὁ δὲ τοῦτου ἀκοῦσας, ὡς ἐκ Θεοῦ κινούμενος, ὄλη προθυμίᾳ ὑπισχνε-
το πρὸς τὸ ἔργον συλλήψεσθαι. πρὸς δὲ καὶ, μηδὲν μελετήσας ἐξ αὐτῆς
λαβὼν τὸν ὁμαλμόνα, τῷ Ἀυτοκράτορι πρόσεισι. Τούτῳ δὲ εἰς ὄψιν ἐλθε-
θόντες καὶ τὰ εἰκότα αὐτῷ εἰς πρῶτον ἐπευξόμενοι, τὸν τε προσήκοντι

χιερεὺς καὶ ὁ ὄσιος ἐγγὺς αὐτοῦ που καθίσαι κεδεδονται. Ὁ μέντα γαληνότιτος Βασιλεὺς μετὰ τὸ ἱκανῶς προσφθέξασθαι τῷ Ἀρχιερεῖ τὰ καθήκοντα, πρὸς τὸν ὄσιον τρέπεται, τὴν τε αὐτοῦ ἐπιδημίαν καὶ τὴν ἐν ΑΘΩ τῶν Μοναστηρίων καὶ τῶν Πατέρων Διοίκησιν, ὡς Βασιλεὺς προσῆκον, ἀνερωτῶν τοῦτον· ὁ δὲ πραετὰ καὶ ἰλαρῶ, ὡς εἴθισται, τῇ φωνῇ ὑπολαβὼν, πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα ἀπεκρίνατο. Τὴν μὲν τῶν ἐν ΑΘΩ σεβασμίων Μονῶν καὶ τῶν ἐκαῖσε Πατέρων Διοίκησιν καλῶς ἔχειν ἴσθι, κράτιστε βασιλεῦ, φιλανθρωπία τε Χριστοῦ τοῦ Παντάνακτος, καὶ τοῦ σοῦ Κράτους ἀρίστη Ἐπιστάσις. Τὴν δὲ τῆς ἐμῆς ἐνταῦθα ἀβίβως αἰψάν τὴν ἀδελφικὴν ὑπέρχειν στοργὴν καὶ τὴν πολυετήν αὐτοῦ δὴ τοῦ ὀμαίμονος στέρησιν εἶναι, οὐχ ἥκιστα δὲ καὶ τὸ πρὸς τὴν σὴν γαληνότητα φίλτρον, καὶ τὸ διὰ πολλοῦ με γλίχεσθαι τῆς ἀξιερίστου καὶ πανοβίου σου θέας τε καὶ προσρήσεως ἀξιωθῆναι, ταύτην ἀνδοῦσαι κατηνίγκασε τὴν πορείαν· οὐ μὴν ἀλλὰ σοὶ καὶ πολλῶν ἀγαθῶν ἄγγελος παραγένομαι, εἴπερ ἀξιῶσαις ἀκοῦσαι μου, Δέσποτα. Οἶμαι γάρ ὄντως καὶ τῆς ἐν Οὐρανῷ Βασιλείας ἐντεῦθεν σοὶ ῥᾶον ἀξιωθῆναι γενήσεται. Εἶτα ἐπὶ τούτοις κατὰ μικρὸν τὸν ἑαυτοῦ ἐμφαίνει σκοπόν, ὃ δὲ πῃ τῆς τότε διαλέξεως τὴν ἀρχὴν ποιησόμενος, Ὅσοι μὲν, ὧ θεϊότατῃ Βασιλεῦ, τῶν Αὐτοκρατόρων πρὸ τοῦ σοῦ Κράτους τὴν Βασιλείον ἀρχὴν καλῶς διοικήσαντες, ἅπαντες σχεδὸν ἐν τῷ ἁγίῳ τοῦ Ἀθωνοῦ ὄρει σεβασμίων Μονῶν καὶ ἢ εὐαγῶν οἴκων κτήτορες δεικνύται, ἐξ ὅσων καὶ τὴν μνήμην ἐκαῖθεν αἰώνιον καρποῦντας. Σὲ δὲ οὐ χρὴ τῆς ἐντεῦθεν εὐκλείας καὶ σωτηριώδους ἀνακηρύξεως μόνον ἀπολείπεσθαι, καίτοι γε ἅπαντες σε καλλίστους ἐν ἅπασιν τούτοις ὑπερβαίνειν διωμολογῶνται.

Εἶτα πρὸς τούτοις καὶ τὰ τῆς ὄψεως τοῦ θεοῦ φωτὸς ἐκείνου καὶ ἄνωθεν αὐτῷ διηγεῖται, τὴν τε τοῦ Πύργου ἐκεῖθεν οἰκοδομήν, καὶ ἄλλα ὅσα γε αὐτῷ γένοιτο. Καὶ ὅτι τέμενος Ἱερὸν τῷ θεῷ βαπτιστῇ ἐνταῦθα κλειστόν ἔγαν τὴν ἔφρασιν, δελεασθαι ἔχει, περιτείχισμα τε θεῖναι καὶ κέλλας οἰκοδομηθῆσαι, ^{μαίονα} πρὸς διαμονὴν καὶ ἀνάπαυσιν τελεῖ καὶ ἁλῶν βουλομένων σωθῆναι, εἴπερ ἄρα τὸν συναιρῶμενον εὖροι που καὶ ἐσυλλήπτορα.

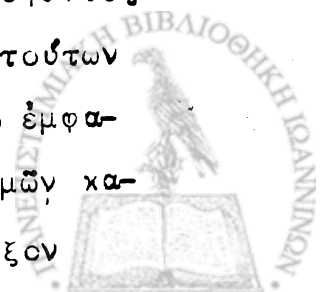

Ταῦτα τοίνυν τοῦ ὀφείου δεξιόντος ὁ Β-σιλεύς ἀκούων, τό τε τοῦ
ἀνδρός σεμνοτρεπές καί ἡδὺ μετά τοῦ χαρίεντος, τό ἀπερίεργόν τε καί
ἀταλόν τοῦ ἤθους μετὰ συνέσεως ἐνορῶν ἐδέξατό τε καί ὑπερηγά-
πησε καί ὡς θεόθεν πεμφθέντα ἐδέξιόσατο. Ἐρωτι γάρ περὶ τούτου
τὴν θεῖαν αὐτοῦ εὐθεὺς κατετρύθη ψυχὴν. δι' ὅ καί ὑπολαβὼν πρὸς τὸν
ὀσίον ἔφη. Ἐγὼ σοι πᾶτερ, τό κατ' ἰθὺμιον πληροῦσαι, καί τὴν μονὴν
μετὰ τῆς Ἱερῆς Ἐκκλησίας καί τῶν λοιπῶν αὐτὸς εὖν θεῶ ἀπαρτί-
σαιμι, εἰ δὴ καί αὐτὸς μοι καθυπόσχῃ εὖν τοῖς περὶ σέ
καί τοῖς μετὰ σέ Ἱερεῦσι καί Μονασταῖς μίαν ἐκπληροῦν μοι τὴν
αἵτησιν, φησὶ δὴ, τό ἐν ταῖς Ἱερῆς ἡμῶν συνάξεσιν, τοῦ τε Ἐσπερι-
νοῦ καί τοῦ ὁρθοῦ καί τῆς Ἱερῆς λειτουργίας τῶν ἰοιδήμων ἐκείνων
Βασιλέων τῶν Κορνητιῶν, τῶν πρὸς αἶμα ἐμοῦ συγγενῶν καί οἰκείων διὰ
παντὸς μέλαν ἔχειν, ὑτέρ τε τοῦ ἡμετέρου εὐχεσθαι Κράτους καί τῶν
ἐκ τῆς ἡμῶν ἐπομένων ὀσφδος, ὅπως τοῦ βιωτικοῦ πελάγους τὸν πλοῦν
γαληνῶς διαπλαβοῦμεν καί τῆς τῶν σωζομένων μερίδος ἐπιτευξοίμεθα.
Πολλῆς γάρ ἡμεῖς, Ἰ Καλέ πᾶτερ, τῶν πρὸς θεόν παρηλείαν ἔχόντων τῆς
εὐχῆς δεόμεθα, ὅσαι ὦραι θεῶ προσκρούοντες, καί τῆς οἰκουμένης
ὀλκᾶδος ἐγκαχειρισμένοι τοὺς ὄφθαλμα, καί ὑπὲρ ὧν διωκῆσμεν λόγον
ὑφῆξειν μέλλοντες. Ὁ δὲ θεῖος πατήρ ταῦτα κληροῦν ἀπαρτίπτως ὑπέσ-
χετο. Αὐτίκα γοῦν, τοῦ ἄρχιερέως καί τοῦ ὀφείου ἔτι παρόντων, εἰς
Χρυσοβόλου Πριγκιπῆτος ὁ ἀποκράτωρ τὴν τῆς Μονῆς οἰκοδομήν καί συμ-
πλήρωσιν ἀπασαν κηροῦ τε καί βεβαιοῖ, καί τούτην τοῦ μεγάλου Κορνη-
νοῦ ὀνομάζεσθαι κελεύει μονήν. Καί τότε μὲν εἰδῶσι τῷ ὀσίῳ πρὸς ἐ-
νάλωμα δῶμα χρυσοῦ πενήτηκοντα, καθυκισχνεῖται δέ μετ' οὐ πολὺ καί
ἕτερα δοῦναι πενήτηκοντα, πρὸς ταλεῖν ἱεράρισιν τῆς Μονῆς. Πρὸς δέ
κατ' ἐνὶ αὐτὸν χίλια ἐξακοστῆσιν τῆς Μοναστηρίῳ ἐκ τῶν Κορνητιῶν
ἀνομόμων συντίθεται ἀργυρίων, ἀπερ ὅτ τῆς Μονῆς κατ' ἔτος ἀπερχό-
μενοι παρὰ τοῦ μεγάλου τῆς Βασιλείας ἀπελάμβανον ΒΕΣΤΙΑΡΙΟΥ, καί τῆ
Μονῆ ἀπεκόμισον εἰς ἀναγκάτων χρειωδῶν ἀνάλωσιν. Ὁ δὲ ὀσίος ἰκανῶς
ἐκεῖσε τῷ τε βασιλεῖ καί τῷ Ἀρχιερεῖ συνομιληκῶς, καί τό καθῆκον
τῆ φιλήρ ἀφοσιωμένος ὡς εἶδει, συνταξάμενος εἰς αὐτοῦ, ἐπέβη νῆος

καὶ αὐτίκα πρὸς τὸν ἈΣΩ διαπλεῶν ἐτέρευτο. Καλῶς δὲ τὸν ΕΥΨΕΙΝΟΝ
καὶ τὰ μεταξὺ διαπλεῶσας, εἰς ΕΛΛΗΣΠΟΝΤΟΝ καταίρει, ἔνθα καὶ ε
ναυεὶ βαρβαρικῶς περιπίπτει.

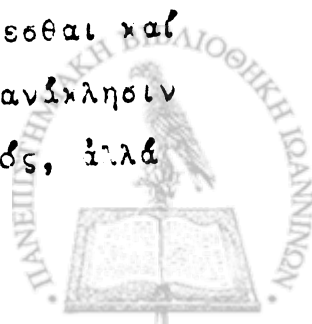
Οἱ δὲ ναυτικοὶ μετὰ τῶν συνόντων τῷ πατρὶ ἀδελφῶν, μήλο
θεν τίς ναῦς θεασάμενοι καὶ τῆς γῆς ἐγγύς ἔντες, εἰς φυγὴν πρὸς
τὴν χέρσον ἐτρέποντο. Τότε δὲ ὁ τοῦ θεοῦ γνήσιος θεράπων, ἀδελ-
ταχτόν εἰς αὐτόν ἔχων τὴν πλείν, ἔλεγε πρὸς αὐτούς. Μὴ, τέκνα
καὶ ἀδελφοί, μηδὲως τούτους πτοεσθε, μικρὸν δὲ ἀναμείνατε καὶ
τὴν τοῦ θεοῦ ὕψεσθε δύναμιν. Πᾶσαν γάρ τὴν ἡμῶν πρὸς αὐτόν ἐσ-
θεῦτε ἀνατείνωμεν ἐλπίδα, καὶ αὐτὸς ἡμᾶς τῶν τοιοῦτων ἐξελεί-
ται βαρβάρων, τῶν θεοστηγῶν καὶ ἀβύλων. Ταῦτα τοῦ θεοῦ τοῖς συν-
αὐτῷ παραινούντος οἱ βάρβαροι, ἐγγύς τῆς νηὸς γενόμενοι, βέλε-
σιν αὐτούς ἤρξαντο βάλλειν. Ὁ δὲ τοῦ θεοῦ δοῦλος ὄμματα καὶ
χεῖρας εἰς οὐρανοῦς ἀνασχών εὐν ὀάκρυσιν ἠύχετο. "Κύριε ΙΗΣΟΥ
ΧΡΙΣΤΕ, λέγων ὁ εὐν Πατρὶ καὶ Πνεύματι θεοῦ ἀεὶ δοξαζόμενος, ἐπ'
πίκουρόν μου νυνὶ τοῦ ἀχρείου δούλου σου καὶ τῆς ἐφεστῶσης αἰχ-
μαλωσίας ἡμᾶς ἐξελοῦ, πρεσβείαις τῆς Παναχράντου Μητρὸς σου καὶ
τοῦ βίου σου βαπτιστοῦ καὶ Προδρόμου ἵνα μὴ καθ' ἡμῶν οὗτοι
καυχῆσονται λέγοντες, ποῦ ἔστιν ὁ θεός; αὐτῶν ἐφ' ἧν ἠλπίζον".
Οὕτω δὲ αὐτῷ τὰ τῆς εὐχῆς πέρας εἶχε καὶ, ὡς τῆς πολλῆς πρὸς
θεὸν παρησιας, εὐθύς τούτοις ὁ μέγας ἐμφανίζεται Πρόδρομος
ἐν τῇ δεξιᾷ ῥάβδον ἐπιφερόμενος καὶ τοὺς μὲν περὶ τὸν ἅγιον ἐν-
ἐνισχύει καὶ θαρραλοποιεῖ, τοὺς δὲ ἀδελφεοὺς φόβον καὶ φρίκην ἐμπε-
ποιεῖ καὶ ἔλεθρον τούτοις ἐξαισίως ἐπαπειλεῖ. Καὶ αὐτίκα αἰμὲν
τῶν ἀσῶν ἐκεῖνων χεῖραις ναρκῶσαι καὶ παρειμέναι γεγονῶσιν.
"Θεν αὐτοὺς μηκέτι κακῶσαι ἰσχυρόντες πρὸς ἑαυτοὺς θόρυβον ἐ-
ποιοῦντο. Οἱ δὲ περὶ τὸν ἠετόν, τὸ παράδοξον ἰδόντες τοῦ θαύ-
ματος, μεγίστην τῷ θεῷ εὐχαριστίαν ἀνέπεμπον. Δόξα σοι λέγοντες
ΧΡΙΣΤΕ Βασιλεῦ, τῷ ῥυσαμένῳ ἡμᾶς τῆς δεινῆς τῶν ἀσῶν τούτων
αἰχμαλωσίας. Εὐχαριστοῦμεν δὲ καὶ τῷ θεῷ Βαπτιστῇ, τῷ ἐμπα-
νισθέντι καὶ ἡμᾶς μὲν ἰσχυρόντι, τοὺς δὲ ἐναντίους ἡμῶν κα-
ταισχύοντι. Νῦν γάρ προσφόρως ἡμῖν πάρεστι λέγειν." Τόξον

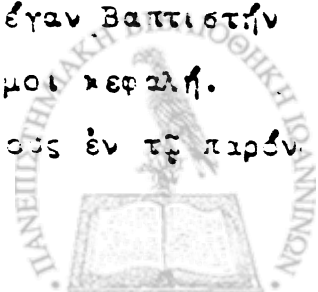

δυνατῶν ἠσθένησε καὶ οἱ ἀσθενεσθῆντες περιεζώσαντο δυνάμιν. Αὐτοὶ
μὲν γὰρ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώ-
θημεν." Οὕτω μὲν οὖν ἐκεῖθεν, ἀλαβεῖς διασωθέντες, ἐπὶ τὸν ΑΘΩ-
κατέλρουσι καὶ τοῦ Πατρὸς μετὰ τῶν συνοδευόντων ἀδελφῶν ἐπανελθόν-
τος ἐκ τῷ φρουρίῳ καὶ τοῖς αὐτόθι ἀπαντας ἰδελφοὺς ὑγιεῖς κατει-
ληφότος, πολλῆ τις ἦν ἐν αὐτοῖς ἐὺφροσύνη καὶ ἀγαλλίασις. Ἐξῆς δὲ
αὐτοῖς τὴν τοῦ Βασιλέως ἀποδοχὴν καὶ δεξιῶσιν διηγεῖται, καὶ ὡς
συνέθετο πᾶσαν τὴν Μονὴν σὺν Θεῷ ἀνεγεῖραι, καὶ ὡς δέδωκε αὐτῷ
πρὸς τοῦτο Σῶμα Χρυσοῦ πεντήκοντα καὶ ὡς μέλλει μετ' οὐ πολὺ καὶ
ἄλλα δοῦναι τοσαῦτα, τᾶλλα τε ὅσα ὑπέσχετο καὶ προσέταξε τοσῶν.
Πρὸς ταῦτα καὶ τὴν ἔφοδον ἐν τῷ Παλάγῳ τῶν ἱερέων ἀγαρηνῶν ἐτα-
νάστασιν, τὴν τε τοῦ Θεοῦ προερόμου μεγίστην ἀντίληψιν, καὶ
ὅσα τοῦτοις ἀκόλουθα πάντα αὐτοῖς διηγεῖται ὁ "Οσιος. Οὗτοι δὲ
ἀκούοντες, μέγας ἐδόξαζον τὸν Θεόν, τὸν μὴ καταισχύνοντα τοὺς
ἐπ' αὐτῶν πεποιθότας. Ἀλλὰ δὴ καὶ τῷ προρρηθέντι Ἀγίῳ Γέροντι (ΔΟΜΕ-
ΤΙΩ) ἀπελθὼν ἕκαστα διηγεῖται. Κάκεινος δὲ ἀκούσας πρὸς τὸν Θεῖον
ἀπεκρίνατο ΔΙΟΝΥΣΙΩΝ. Οὐκ ἔφην ἐγὼ Πάτερ, εἰπὼν σοι, ἀρχὴν σέ τι-
θέναι μόνον καὶ θεῶν πάντως ἕξειν τοῦ ἔργου συλλήπτορα; ἀλλ' ἐπιλα-
βοῦ τοῦ ἔργου τῆς οἰκοδομῆς καὶ μὴ μέλλε. ὁ δὲ "Οσιος αὐτίκα μὴδ'
ὀποσοῦν μελλήσας, πρὸς τὸ ἔργον ἐχώρει. Ἐργάτας δὲ ἐξ αὐτῆς μισθω-
μενος τὴν τῆς ὕλης συλλογὴν οἱ αὐτῶν ἐποίητο, λίθους, φημί, καὶ
ξύλα, τέτανόν τε καὶ ψάμμον, καὶ ὅσα τοιαῦτα, μεθ' ἧ δὴ καὶ οἰκοδό-
μας εὐθύς προσκαλεῖται, δι' ὧν τὸν τε σεπτὸν ἀνεγείρει Ναὸν τῷ Προ-
ερόμῳ καὶ τὸ περιτείχισμα μετὰ τῶν κελλίων καὶ τῆς τραπέζης πολυ-
τελῶς ἀνοικοδομεῖ. Πρὸς δὲ καὶ ὕδωρ ἐκεκεῖ καὶ πολλὴ τε καὶ εὐχρηστον
δι' ὑδραγωγῶν μήκοθεν καταφέρει. Ταῦτα δὲ κατὰ τὸ ἑξακοσχιλιοστὸν,
ὀκτακοσιοστὸν ὀγδοηκοστὸν τρίτον (1375) ἐγένετο ἔτος καὶ πέρασ ἐλά-
βανε καθ' ὃν εἴρηται τρόπον. Ἀλλὰ γε κατελήφθη καὶ ἔτι τῶν ἐκεῖσε
τινὰ ~~ἡμιτελῆ~~ ἡμιτελῆ τε θῦντα καὶ ἀτερμάτιστα, ~~ἐκ~~ ἢ τε τῆς Ἐκκλησί-
ας ζωγραφία καὶ ἕτερα ἄλλα. Ἡ δὲ τῶν χρημάτων σπάνις τὴν τοῦτων
ἤργει περᾶσιν. Τὰ γὰρ παρὰ τοῦ Βασιλέως ἀπαντα προηνάλωτο. "Οθεν
ἀναγκασθεὶς ὁ "Οσιος εἰς τραπέζουσιντά πάλιν ἀπέπλει. Ὁ δὲ Ἱερώτατε

Μητροπολίτης σὺν τῷ Βασιλεῖ τοῦτον ἰδόντες μετὰ πολλῆς ἐδέξαντο τῆς
ρᾶς. Εἶτα μετὰ τὸ ἱκανῶς συνωμιληκέναι αὐτοῖς, ὁ Θεῖος Πατήρ τῷ Αὐτο-
κράτορι ἕκानτα ἀπαγγέλλει τὴν τοῦ ναοῦ εἰκοδομήν καὶ τοῦ ἔργου μετ'
εἰ τῶν κελλίων καὶ τῆς τραπέζης, καὶ τοῦ ὕδατος τὴν καταγωγὴν, ἀλλὰ
τε ἴσα γέγνηται καὶ ὅσα ἀτελῶς καὶ ἑλλειπῶς ἔχει· ὁ δὲ Βασιλεὺς ἀσ-
κένως ταῦτα ἀποδεξάμενος, καὶ τὸν ὕσιον ἄρκεθόντως, καθὼς οὗτος ἠτήσα-
το, ἐφθόδιᾶς ἀπῆκεν ἀπελθεῖν. Ὁ δὲ μετ' εἰρήνης ἐκεῖθεν ἀπολυθείς
πρὸς τὴν Μονὴν διὰ νεῶς ἐπανέρχεται. Ἀλλὰ ταῦτα ὁρῶντα τὸν ἀπ'
ἀρχῆς τοῦ καλοῦ πολέμιον εἰς προκοπὴν ἐρχόμενα, οὐκ ἦν εἰς τέλος ἀν-
νεκτὸν ἡρεμεῖν τοῦτον, εἰ μὴ γε καὶ τὸ ἑαυτοῦ διαπράξαντο. Ἔτι γὰρ
τοῦ πατρὸς ἀποδημοῦντος, ὡς εἴρηται οὐκ ὀλίγων σμῆνος ἀγαρηνῶν, θα-
λασσίων δηλαδὴ πειρατῶν, ναυσοποροῦν, προσβάλλει τῇ Μονῇ, οἷς μηχαναῖς
παντοδαίαις χρησάμενοι καὶ ἐντός εἰσπηδήσαντες, κορθοῦσι ταύτην, καὶ
τοὺς ἀδελφοὺς ὡς αἰχμαλώτους δῆσαντες, καὶ ὅσα τῶν χρησίμων ἦν αὐτό-
θι λαβόντες, ἐκεῖθεν ᾤχοντο. Ὁ δὲ Θεὸς ποιμὴν εἰς τὴν Μονὴν, ὡς ἐλέχ-
θη, ἐκανελεύων, καὶ τὴν αὐτοῦ ἀγίαν μάνδραν τῶν λογικῶν θρημάτων ἔρη-
μον ἐβύρων, μικρὸν ἀνελάβετο θρῆνον, τὴν τῶν πνευματικῶν ἀδελφῶν ὄλοφυ-
ρέμενος στέρησιν, καὶ τοὺς εἰκῆ ἵνταθα καταβαλλόμενος ἰδρωτάς. Ἀλλ'
εἰ καὶ τὸν Θεῖον ἐν τοῖς θρῆνοῖς ἸΕΡΕΜΙΑΝ μιμεῖται καὶ μικρῶς τὴν
ποιμῆν, ὡς ἐκεῖνος τὴν ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ, ἀποδύρεται, ἀλλ' οὐδὲν ἀγενές οὐ
δὲ μικρόψυχον ὅλως φθέγγεται πρὸς Θεόν, ἀλλὰ μᾶλλον εὐχαριστῶν ἐπὶ
τούτοις διετέλει, " εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας
κατὰ τὸν ΙΩΒ ἀποφθεγγόμενος" ἦδη τὸν ἀρχέκακον ἐχθρὸν αὐτουργόν καὶ
αἴτιον τούτων εἶναι, ἀλλ' οὐκ ἄλλον τινα, καὶ ὅτι καὶ δίκαιος ἔσθ' ἔσθ'
ὅτε περιπίπτουσι θλίψεις, ἵνα ταύτη μᾶλλον δοκίμωτεροι γένωνται καὶ
τὴν πρὸς Θεόν εἰκειότητα ἐντεθῆεν μᾶλλον ἐνδείξωνται, καθὼς γέγραπτε-
ται. " Εἰ δὲ χωρὶς ἔσθ' ἀπειρίας, ἧς πάντες γέγονασι μέτοχοι, ἄρα
νόσει ἔσθ' καὶ οὐκ υἱός. " Ἀλλὰ τὸ μὲν ἐπὶ τούτοις κάλυπτεσθαι καὶ
θρηνεῖν παντός ἐστὶν σῆμα ποιμένος θεοφιλοῦς, τὸ δὲ καὶ ἀνίστασθαι
καὶ ἐπιστροφὴν τοῦ ποιμνίου ἐπινοεῖν καὶ ποιεῖν οὐ παντός, ἀλλὰ

φιλοσόφου τινός και τῆς ἀγάπης ἐγκαιομένου τῆς κοίτης και εἰς μέτρον τοῦ Ἀρχιερέως ἤδη πεφθορότος ΧΡΙΣΤΟΥ, τοῦ ἔντος τὴν ἰδὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν προσβάτων. Τούτων γὰρ καιροῦτες, ὡς αὐτοῦ μιμητῆς μιμησάμενος, ἀπῆλθεν εἰς ΑΣΙΑΝ τὴν ἑξ τῶν λογικῶν θρασυμάτων ΧΡΙΣΤΟΥ τὴν ἀγέλην ἐπιζητῶν, και εὐρῶν πολλαχόσε διεσπαρμένην αὐτὴν, και ἀργυροῦ συχνοῦ ταύτην ἐξωνησάμενος και ἐλευθερώσας, μεθ' ἑαυτοῦ τε λαβὼν εἰς τὴν μινδραν μετὰ πλείστης ὀ,τι χαρᾶς ἐπανέρχεται. Ἐῖχε μὲν ὀη ταῦτα οὕτω. Ὁ δὲ θεῖος ποιμὴν ἐο, ἰκανὸν ἔτι οιατρῆας ὅτι ἐλλείποντα περαιώσας, ὡς προβεβούλευτο, τὴν τε κοίμνην ἀριστα διορθωσάμενος. πρὸς ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΑ αἰθις ἀνελθεῖν ἔγνω, οὐχ ἀπλῶς τοῦτο ποιῆσαι προθερμῶς ἀλλὰ χρεῖας οὐ τῆς τυχοῦσης κατεπειγουσῆς αὐτόν. Τῶν γάρ παρὶ βασιλέως χρημάτων, ἐν ἧτῶν ἀδελφῶν ἐλευθερία, και ^{ἐν} τῆ τῶν ἐλαμπῶς ἐχόντων ἀναλωθέντων, πολλὴ τις ἦν ἔνδεια τῆ Μονῆς. Ἄλλως τε τῆς ἀδελφότητος ἀρτι οὖν θεῶ αἰξῆσιν λαμβανούσης και πολλῶν, ὡς εἰκόσ, τῶν χρειωδῶν ἀναλισκομένων, πρόνοιαν τοῦτου ποιούμενος ὀ Πατήρ πρὸς τὸν βασιλέα και πάλιν ἐπανελθεῖν ἔγνω, και εἰς αὐτοῦ τυχόν ἀρκοῦσαν τῆ Μοναστηρίῳ γενέσθαι τὴν πρόσδοον. Ἐπίστατο δὲ και τὴν τοῦ Ἀρχιερέως πρὸς τὸν Ἀνακτα παρρησίαν. Ὅθεν ᾤετο και δι' ἐκεῖνου ἀνεθεῖν, μῆλλον ἔπερ ἐβούλετο. Ἀπέλει τὸν θαυμάσιον ἐκεῖνον μεταστειλάμενος ἄνδρα, τὸν θεῖον, λέγω ΔΟΜΕΤΙΟΝ, και πολλῆ πρὸς αὐτὸν τῆ παρακλήσει χρησάμενος τὴν τῆς Μονῆς και τῶν ἀδελφῶν ἐπιμέλειαν αὐτῶ ἐχειρῆσει και τοῖς ἀδελφοῖς ἐντέλλεται ἀνυποκρίτε τῶς αὐτῶ ὑποτάσσεσθαι. Οὐκ ἄξιον δὲ παραδρομεῖν και λήθην δοῦναι θυθῶς ὀπερ ἐν τῆ διαλέξει τοῦτων τηλικάδε λέλεχται και εἰς ἔργον ὕστερον ἐξέβη. Ἐξερχόμενος γάρ τοῦ θεῖου ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ και τῶν ἀδελφῶν προπεμπόντων και ἀσπαζομένων ὡς ἔθος αὐτόν, πρὸς τὸν Ἱερὸν οὗτος ΔΟΜΕΤΙΟΝ οἶονεῖ χαιεντιζόμενος ἔφη, Ἴδοῦ, πάτερ, ταύτην μετὰ τῶν ἀδελφῶν τὴν Μονὴν, μετὰ θεῶν γε και τὸν μέγαν βαπτιστὴν σοῖ προσανατίθημι. Ἀσπασθεθα οὖν ἀλλήλους, ὡ φίλη μοι κεφαλή. Τίς γάρ ἡμῖν ἔσται ὀ ἐγγυόμενος εἰ και αἰθις ἀλλήλους ἐν τῆ παρὸν τι οὔοίμεθα.

~~τι ὀψόμεθα~~. Ὁ δὲ πρὸς αὐτόν ἀπεκρίνατο πάλιν· ἐνταῦθα μὲν ~~καὶ~~ οὐ
ὡς οἶμαι, πᾶτερ ἐν δὲ τῷ μέλλοντι ὀψόμεθά τε καὶ συνεσόμεθα· ὁδὴ
καὶ πεπληρωται. Τὸ γὰρ ἀμφοτέροις τότε ῥηθέν πέρας εἰλήφει μετέ-
πειτα. Οὐ γὰρ ἔτι ἀλλήλους ἐνταῦθα οἱ "Ὅσοι ἐθεάσαντο ὀφθαλμοῖς
σώματος, ἀλλ' ἐν οὐρανοῖς νῦν τε καὶ εἰς τὸ μέλλον ἀλλήλους οἶδ-
μεθα τοῦτους συνεῖναι καὶ τῆς ἀλήκειου συναπολαβεῖν χαρᾶς. Οὕτω δὲ
καὶ ἄμφοτεροι τῷ διορατικῷ ἐκδομοῦντο οἱ πινόμενοι χαρίεσσι. Νεώ-
ως τὸν ἑλισβᾶς ὁ πατήρ μετὰ τῶν συναποδημοῦντων ἀδελφῶν εἰς Ἡ-
ΕΡΑΖΟΥΝΤΑ ἀέπει· καὶ οἴφθεις πάλιν τῷ Ἀρχιερεῖ καὶ τῷ Αὐτοκρά-
τορι πλείω αὐτοῖς ἢ πρότερον τὴν χάριν ἐμποιεῖ. Ἐξῆς, ^{δε} πρὸς τοῦ σο-
φοῦ ἐρωτώμενος Βασιλέως πάντα σαφῶς ὁ πατήρ διηγεῖτο, τὴν τε τῆς
Μονῆς καὶ τῶν ἀδελφῶν αἰχμαλωσίαν καὶ τὴν τούτων ἀπὸ τῆς ἐλευθερίας
ἀν, τὴν τε ἔκτισιν τοῦ ἀργυρίου καὶ τὴν τούτων ἀπολύτρωσιν, ἀλλὰ
δὲ καὶ τὴν ἀλάττωσιν τῶν ἀτελῶς ἐχόντων ἐν τῇ Μονῇ οἰκοδομημάτων
πρὸς δὲ καὶ τὴν τοῦ Μοναστηρίου ἐνδοξίαν καὶ τὴν ἐπίδοσιν τῶν ἀδελ-
φῶν, καὶ ὅσα τούτοις ἐπόμενα ἦν ἀπαντα καλῶς διεξέειπεν. Ὁ δὲ εὐ-
σεβέστατος Βασιλεὺς πρὸς τὸν "Ὅσιον ὑπελαβὼν ἔλεγε, Μηδὲν σοὶ Πά-
τερ περὶ τῆς ἐνδοξίας μελλέτω. ^{τῇ Μονῇ} Ἐμοὶ γάρ, μετὰ Θεόν, τοῦτο μελλήσει.
καὶ οὕτως ἐκεῖθεν ἀπολυθεὶς ὁ Πατήρ ἐν τῇ Μητροπόλει παρεγένετο.
καὶ ἐν τῷ διατεταγμένῳ αὐτῷ προσμένειν οὐκ ἔβουλετο. εἰσελθὼν ἔμενεν οὐ
πολλὰς ἐκεῖσε ἡμέρας. Ἀλλὰ τῶν τοῦ Θεοῦ κριμάτων τὴν ἄβυσσον πῶς
ἂν τις ἐξιχνιάσῃ, πῶς τὸν ὄρεσίτροφον ἐκεῖνον, τὸν φιλέρημον
ἀρνησίκοσμον, τὸν οἰκιστὴν τῆς ἐρήμου, τὸν ἔξω κόσμου πολλοῖς
ἀγῶσι τὴν σάρκα νεκρώσαντα καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἐν ὄρει καὶ σπη-
λυτοῖς καὶ ταῖς ἑπαῖς τῆς γῆς, κατὰ Παῦλον, διαμετρήσαντα, τοῦτον
ἐν μέσῃ μεγίστῃ πόλει θανεῖν συνεχώρησεν. Ἀλλ' οὐδέ τοῦτο οἶμαι
ἁπλῶς, ἀλλ' ἵνα πλείονες τῆς ὀφειλῆς καὶ τοῦ ἐξ αὐτοῦ ἀγιασμοῦ ἀ-
πολαβόντες δοξάσωσι τὸν Θεόν, τὸν θαύμασι μετέπειτα, ὡς οἰκεῖον
θεράποντα, τὸν ἅγιον μεγάλυναντα. Ἐκεῖσε γοῦν εἰάγων ὁ πατήρ
μικρὸν νοσοῦσθαι, καὶ τὴν ἑαυτοῦ πρὸς Θεόν ἐκδημίαν γνοῦς, τὸν
Ἱεράρχην, ὃν καὶ ἀδελφὸν αὐτοῦ πολλάκις ὁ λόγος ἔφη, μεπαπεμ-
ψάμενος ἀνατίθεισιν αὐτῷ τὴν Μονήν, τοῦ ἐπιμελείαν ταύτης καὶ φρονεῖν
τίδα ποιεῖσθαι αὐτόν, τοῦτο μὲν Σιλῆος ἑαυτοῦ, τοῦτο δὲ διὰ τοῦ Βασιλέως,

ἐν ὧ τῇ παροῦσῃ παρέστι βιωῆ. Ταῦτα τοίνυν αὐτῷ διαθείς καὶ
μικρὸν ἔτι ἐπιβιούς πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν, ἐτῶν ὑπάρχων ὑπὲρ τὰ
ἑβδομήκοντα. Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς ἐν αὐτῇ τῇ Μητροπόλει τὸ τοῦτου
κείψανον ἐντίμως καὶ εὐλαβῶς θάλπει, ἕπερ τοῖς μετὰ πίστεως
προσιούσι πολλὰς θαυμάτων ὑστερον ἐνεργείας ἐπετέλει. Οἱ δὲ συν-
οδευσαντες τῷ μακαρίῳ πατρὶ ἀδελφοί, καλῶς ὑπέτε τοῦ βασιλέως
καὶ τοῦ Ἀρχιερέως ἐφοικισθέντες εἰς τὴν Μονὴν ἐπανῆλθον, οἱ
τῆν τοῦ ^{πατρὸς} κρείττονος ἀπαγγέλλαντες ἀκοιμήτως τοῖς ἀδελφοῖς πρὸς
τὸν Θεὸν ἐκδημίαν, πολλὸν αὐτοῖς τὸν θρήνον ἐκίνησαν, τὴν τοῦ
Πατρὸς ὀρφανίαν ἀκούσασί. Τίς γάρ ἄν τὴν λιθίνην ἔχων καρδίαν
ἢ σιδήρου ψυχρότερος ᾖ τὴν ψυχὴν, ὅς τὴν στέρησιν τοῦ τοιοῦτου
ἄνδρος οὐκ ἐθρήνησεν. Ἀλλ' ὁ θεῖος ΔΩΜΕΤΙΟΣ λόγους πρὸς αὐτοὺς
χρησόμενος παρακλήσεως μόλις αὐτοὺς τοῦ κλαίειν κατέπαυσεν. Τοῦ-
τω τοίνυν τῷ Ἱερῷ ΔΩΜΕΤΙΩ ἐκείθεν ἀναχωρεῖ ὑβουλομένῳ προσπί-
τουσι πάντες αὐτῷ δεόμενοι, ἀντιβολουῦντες, ἰκετεύοντες, τὴν μη-
λέγοντες, τὴν μὴ πράττοντες, μὴ αὐτοὺς ὀρφανοὺς καὶ ἀτσιμίντους
καταλιπεῖν, ἀλλ' ἐμμένειν σὺν αὐτοῖς καὶ τοῦτους ποιμαίνειν ὡς
καὶ πρὸ τοῦ. Καμπτεται τοῖς τοῦτων λόγοις ὁ θεῖος ἀνὴρ, καὶ
τὴν ὑπακοὴν προκρίνει ὁ τούτης ἐργάτης τε καὶ διδάσκαλος, καὶ
στέργει τὴν ἡγουμένην καὶ ἐπιμέλειαν τῆς Μονῆς, ἔνθα τὸ λιθι-
μένον τῆς ζωῆς αὐτοῦ θεαρέστως βιώσας καὶ πλήρης ἡμερῶν γενέ-
μενος ἀπῆλθε πρὸς Κύριον. Ἀλλ' ἡ μὲν τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν
Ἱσαγγέλος βιωτὴ, ὡς ἐν ἐπιτόμῳ ἡμῶν ἴδε ἀναγράφεται καὶ ἴστω-
ρηται, σὸ γὰρ πάντα ἡμεῖς τὰ κατ' αὐτὸν ἀκριβῶς ἐνταῦθα διεξεθέμ-
θα, ἀλλ' ὅσα περὶ ἐν ὑπομνήματι ἄρχαίῳ ἀφελῶς ἐγκείμενα εὐρηκότες,
ταῦτα εἰπεῖν ἐπιμελεστέως ἐκφράζοντες προήχθημεν. Ἄξιον δὲ
ῥήθημεν δεῖν ἐκ τῶν ψυχῶν αὐτοῦ παραινέσεων ἢ διδασκαλιῶν
μιας ἢ οὐσὴν ἐπιμεληθέντες ἡμᾶς καταπαῦσαι τὸν λόγον. Ἐλέγε δὲ
νοῦθετῶν ὁ κατ' ἡμᾶς ἀδελφοί καὶ πατέρες, πρὸ παντὸς ὀφείλομεν τὴν
καρδίαν τηρεῖν ἀπὸ τῶν κονηρῶν λογισμῶν, οἵτινες μολύνουσι τὴν
ἀθλίαν ἡμῶν ψυχὴν καὶ εἰς τὸ κατ' ἐνέργειαν ἠμαρτάνειν ἡμᾶς
παρασκευάζουσι. Κονηροὶ δὲ λογισμοὶ εἰσὶν οὗτοι. Τὸ φθονεῖν τὸ

μνησικακεῖν, τὸ ἐχθραίνειν, τὸ μισεῖν, τὸ ἐλιθευμεῖν τῶν μὴ ἀνη-
κόντων, οἱ τῆς ἀκολασίας καὶ ἀσελγείας λογισμοί, οἱ τῆς φιλαρ-
γυρίας οἱ τῆς κενοδοξίας, οἱ τῆς ὑπερηφανίας. Καὶ ἀπλῶς ὁμοίᾳ
ἐναντία τῶν θεῶν νόμων καὶ τῶν ἐντολῶν τοῦ ΧΡΙΣΤΟΥ ποιεῖν ὑ-
παγορευοῦσιν ἡμᾶς δαιμονιώδεις καὶ πονηροὶ λογισμοὶ εἰσὶν καὶ
ἐκ τοῦ τριμεροῦς τῆς ψυχῆς τὴν γέννησιν ἔχουσι, μᾶλλον δὲ τὴν
προσβολὴν τῶν δαιμόνων ἀρχὴν κέκτηνται. Δι' ὅδε πρῶτον τὴν *
καρδίαν φυλάττοντας μὴ χῶραν παρέχειν τοῖς πονηροῖς λογισμοῖς,
εἰπερ βουλοίμεθα ἑαυτοὺς καθαροὺς ψυχῆς καὶ σώματι διασῶζειν.
Ἐκ γὰρ τοῦ τηρεῖν τὴν καρδίαν καὶ νῆφειν πᾶν ὅτι οὖν ἀγαθὸν
ἐν ἡμῖν κατορθοῦται, λέγω δὲ προσευχὴ ἀρέμβαστος, περιεκτικὴ
ἐγκράτεια, σιωπὴ χειλέων, ταπεινώσεις ἀληθείας, ὑπομονή, μακροθ-
θυμία, φιλαδελφία, ἐλεημοσύνη, συμπάθεια, καταφρόνησις καὶ ἀ-
προσλάβεια τῶν γητῶν πραγμάτων, ἀγνεύς, σωφροσύνη, εὐλάβεια ἀ-
νυπόκριτος, καὶ τέλος τῶν ἀγαθῶν πάντων ἢ πρὸς θεὸν ἀνδρευτος
ἀγάπη καὶ ἢ τῶν ὑπερχοσμίων καλῶν ἐλικτὴ ἔφεσις. Τοῦτο οὖν ἀ-
δελφοί, πρῶτον σπουδάσωμεν κατορθοῦν καὶ οὕτω τῆς λοιπῆς τῶν
ἀρετῶν ῥηθίως ἐκτελέσαι δυνησόμεθα. Ἐάν δὲ τῶν μὲν ἄλλων ἀρε-
τῶν πασῶν ἐπιμελησώμεθα, τοῦτου δὲ τοῦ νῆφειν μόνου καταφρονῶ-
μεν, οὐδὲν οὐδαμῶς ἀγαθόν, ὡς δεῖ, ἐκτελέσομεν, ἀλλὰ καὶ ὅ, τι
οὖν τῶν καλῶν ποιεῖν δόξωμεν, τοῦτο δι' ἄλλης πράξεως καταλδομε-
τες ἐσόμεθα, ἐσκοτισμένον τὸ ἠγέμονικόν ἔχοντες, διὰ τὴν τῆς
καρδίας ἐκ τῶν πονηρῶν ἐνθυμήσεως ἀκαθαρσίαν, καὶ μὴ δυναμένοι
τῶν παθῶν τῆς σαρκὸς περιγενέσθαι, καὶ τὸν νοῦν ἐκ τῶν γητ-
ῶν ὑπερυψῶσαι, καὶ πρὸς τὸ οἰκεῖον ἀνάξει ἐξέλμα, λέγω δὲ, πρὸς
τὰ νοητὰ καὶ ἄλλα, τὰ τοῦτου συγγενῆ καὶ ὁμόστοιχα. Ἐπεὶ δὲ ἂν
γὰρ τις δυνηθεῖ τὸν νοῦν αὐτοῦ τῶν ἔγκοσμίων πάντων ἐκβαλεῖν
καὶ τῆς οὐρανόθεν ἀψίδος ὑπερᾶραι αὐτόν, κακεῖθεν πρὸς τὰ ὑπερεπέ-
κεινα τῶν ὑπερχοσμίων καὶ νοερῶν οὐσιῶν κινεῖσθαι τοῦτον διὰ
παντὸς ῥυθμῆσειεν, οὐκ ἔτι τοῦ λοιποῦ τῶν τῆ δε γειρῶν φροντίδα

μηδεμίαν ποιήσοιτο, οὐδέ ἀναίξεται πάθειν ἀλόγοις καὶ ἡδοναῖς δουλεῦσθαι, ἀλλ' ὡς ἐν οὐρανῷ διάγων κακεῖ τὸ πολίτευμα, κατὰ ΠΑΥΛΟΝ, ἔχων, ὅλος ἀπικθήσεται καὶ θεοειδής γίνεται. **Εἰ** δέ τινες πρὸς μὲν ταῦτα βραδύως καὶ ἀνορέκτως ἔχουσι, καὶ μετρίως τελειότητος ἐπιβῆναι οὐ βούλονται, πρὸς δὲ τὴν σωματικὴν πράξιν ἑαυτοὺς κατεπεύγουσιν, ἀσφαλῶς καὶ βεβαίως καὶ οἴτοι πορεύονται. "Ἐργα πρακτικῆς ταῦτα φάμεν. Νηστείαν, ἀγρυπνίαν, ψαλμωδίαν, γονυκλισίαν, ὑποταγήν, ὑπακοήν, γυμνότητα, ξενουκτίαν, ἀκτημοσύνην, ξενοδοχείαν, ἐλεημοσύνην, ἐξομολόγησιν, δάκρυα, καὶ ὅσα ἕμεια τοῦτοις. Πλήν εἴ τοις ταῦτα μετερχομένους πρὸ παντὸς ταπεινοφροσύνης καὶ ἀγάπης ἐπιμελεῖσθαι. Τοῦτων γὰρ χωρὶς, ἅπαντα ἔωλα καὶ ἀνωφελῆ καθεστήκασιν ἐκεῖνα καὶ εἰς μάτην τρέχει ὁ κοπιῶν καὶ ἐργαζόμενος. "

Καὶ ταῦτα μὲν ἐκ τῶν πολλῶν ὡς πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ καὶ τοὺς πυνθανομένους αὐτὸν διδασκαλιῶν. Ἡμεῖς δὲ ὅσοι τὴν τοῦ πατρὸς ἀκοδομὴν ὑψηλὴν καὶ θεοφιλῆ πολιτείαν, μιμώμεθα καὶ τὰς πράξεις αὐτοῦ, ἵνα μὴ μόνον ἀκροαταὶ ἀλλὰ καὶ ποιηταὶ τῶν ἐκεῖνου ὤμων καλῶν. Γένοιτο δὲ ἡμῶς ταῦτα αὐτοῦ καὶ τοῦ μεγίστου Προδρόμου Ἱεραραῖς ἰκεταῖς τῶν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος δυσχερῶν ἀπαλλαγέντας καὶ τὸ πολυκόμεντον τοῦ βίου γαλήνης διαπεράσαντα πέλαγος, εἰς λιμένα τῆς οὐρανῶν προσωρμίσασθαι βασιλείας, ἐν ΧΡΙΣΤῳ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ ἡ Δόξα καὶ τὸ κράτος σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.-

(Σημ.) Ἡ παροῦσα βιογραφία ἀντεγράφη ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 592 τῆς ἐν Ἁγ. "Ὀρει Ἱ. Μονῆς τοῦ ΑΓ. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ χαρτῶου κώδικος εἰς ὃν κατεχωρήθη ὑπὸ τοῦ τότε ἡγουμένου αὐτῆς ΙΩΝΑ ἐν ἔτει ὑπὸ κτίσεως κόσμου Ζρβ (=1594)

- 593 χαρ Ὁ Βίος καὶ τὰ θαύματα καὶ αἱ σπουδαίαι τοῦ οὐρίου πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ κατὰ ^(ἐν τῇ γαλακτίᾳ) φρλ 120
- 594 χαρ Πευτηκοστάριον ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς ε΄ τῆς ἀγαλλύσεως ἐπιτελεσθῆναι (ἔτους 452) φρλ 190
- 595 χαρ Ἀκολουθία τῆς ἀγίας μάρτυρος τοῦ χριστοῦ Θεομαΐδος (ἑτέρου) φρλ 95
- 596 χρ Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου προτομάρτυρος καὶ ἀρχιεπισκόπου Στεφάνου φρλ 38
- 597 χαρ Μακαρισμοὶ τῶν οὐρανῶν ἡγίων καὶ ἀντιφῶνα τῶν ἀποστολικῶν ἑρρημάτων φρλ 45
- 598 χαρ Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Λαοῦτι καὶ εὐαγγελιστοῦ φρλ 33
 (ἐν τῷ τελείῳ ἐπέσει οὐκ ἔστιν ἄλλο ἀποστολικὸν ἑρρηματικόν)
- 599 χαρ Ἀκολουθία τοῦ προφήτου Ἡλίου μετὰ πολυελοῦ καὶ ἐκλογῆς φρλ 29
- 600 χαρ Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ χρυσοστόμου βασιλείου τοῦ μεγάλου καὶ τῆς προφητείας φρλ 64
- 601 χαρ Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ χρυσοστόμου καὶ βασιλείου τοῦ μεγάλου (φρλ) φρλ 63
- 602 χαρ Ψαλτήριον τῆς ἁγίας τριῆδος φρλ 151
- 603 χαρ Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου θεομάρτυρος Διογυδίου τοῦ ἀρεοπαγίτου φρλ 104
 Οἱ κόνιαι καὶ ὕμνοι εἰς τὴν ὁμοίαν τριάδα (ἐλπίε σερα εὐσεβοῦς ἀγκύρα)
 Οἱ κόνιαι τῶν μεγαλομάρτυρα Δημητρίου, αἰσίου τοῦ Πατριάρχου τῆς ἁγίας Ἐσσοῦ
 καὶ ἁγίου Λογίου Ἀθανασίου Πατριάρχου Κρήτης, Διαβόλου προφήτου καὶ βασιλέως μέγα.
 Οἱ κόνιαι τῶν ὁσολυέλων τοῦ σοφοτάτου Μητροφόρου τοῦ Λευυδοῦς. Ἐκλογή ἐκ τῆς θαυμάσιας
 βιβλίου συλλογῆς καὶ τῆς ἁγίας τριῆδος ἐκαστῆ ἑορτῆ τοῦ χρόνου ἁγίου φρλ 104
 Οἱ κόνιαι ἐν ἀρχαῖς ἐκτίσεως ἀκολουθίας Σπυρίδωνος τοῦ θαυματουργοῦ φρλ 104
- 604 χαρ Ἀκολουθία τῶν ἁγίων καὶ ἑορτασθῶν Ἀναργύρων (ἐκ τῆς ἀρχαίας φρλ) φρλ 89
- 605 χαρ Κατηχήσεις Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου ἀπὸ τῆς κυριακῆς τῆς ἁγίας καὶ φρλ 94
 εἰς τὴν κυριακῆν τῆς ἁγίας (ἐκ τῆς ἀρχαίας φρλ) φρλ 94
- 606 χαρ Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου θεομάρτυρος Ἐλευθερίου φρλ 38
- 607 χαρ Ἐκλογή τῆς Μουσικῆς νέου διηγήματος ἀκολουθία τῶν μεγαλῶν ἁγίων φρλ 148
- 608 χαρ Μουσικῆ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου νέου σοτήματος φρλ 263

- 624 χαρτις Δοξαστικά των Αποστίχων μελοποιήθηκα παρά Χουρμαδίου Χαϊροβλάου. φυλ 208
- 625 χαρτ. Λόγιου του Θεού πατρός ημών Εφραίμ του Σύρου. ἐκ ἀρχῆς πύλαξ βιβλίου. σελ 110
- 626 " (ἐν τῷ τέλει ετελείωθη σὺν Θεῷ ἡ παρουσία βιβλίου ἀναχρονισμῶν ἀμαρτανίου ἡγουμένου ἔρμου) σελ 110
- 627 " εὐτὴ θεία καὶ ἱερά μοῦσι τοῦ Θεοῦ καὶ εὐδοξοῦ προφρονοῦ καὶ ἁγίου τοῦ ἱεροῦ αἵτη τοῦ. σελ 110
- 628 χαρτ. Διονυσίου καὶ καὶ κτήρια τοῦ χαρταῖου ἐκείνου (ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀρχῆς) φυλ 209
- 625 χαρτ. Ἐκκλ. Μουσικῆ. Δοξαστικά ἀποστίχη λειτουργίας. σελ 138
- 627 χαρτ. Ἐκκλ. Μουσικῆ. Δοξαστικά τοῦ ὅλου ἐν αὐτοῦ παρὰ Βασιλίου προφρονοῦ μέρος πρώτου φυλ 170
- 628 χαρτ. Ἐκκλ. Μουσικῆ. ἑκατέρωθεν δευτέρου. σελ 180
- 629 χαρτ. τοῦ Θεοῦ πατρός ἡμῶν Εφραίμ τοῦ Σύρου. Λόγιου καὶ ἄλλων πολλῶν Θεῶν πατέρων. σελ 288
- 630 χαρτ. Ἐκκλ. Μουσικῆς. Ἐσπερινῶν ὑπερβόρου ἀκολουθία. σελ 210
- 631 χαρτ. Ἐκκλ. Μουσικῆς. Ἐσπερινῶν καὶ ὁρθρινῶν. σελ 165
- 632 χαρτ. Νομοκανῶν. Μαθαιοσῶν τῶ Βλαστούρτου καὶ ἄλλων πατέρων τῆς Ἐκκλησίας. σελ 234
- 633 χαρτ. Αποφθεύματα Θεῶν πατέρων τῆς Ἐκκλησίας. σελ 308
- 634 χαρτ. Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς. Δοξαστικά τῶν ἑορτῶν. σελ 378
- 635 χαρτ. Ἀκολουθία κεκρασισμοῦ (ἀκεφαλῶν καὶ ἁλοβῶν). σελ 370
- 636 χαρτ. ψαλτήριον. ἐκ τῶ τέλει. τὸ παρά ψαλτήριον κεγράφη παρ' ἐμοῦ. σελ 149
- 637 χαρτ. Πεντηκοστήριον ἀρχομεθον ἀπὸ τῆς ἑορτῆς ἑβδομάδος ἕως τέλους. σελ 142
- 638 χαρτ. Λόγιου τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ Μακαρίου. φιλαδέλφια τοῦ χρυσοκέφαλου. σελ 54
- 639 χαρτ. Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς. ἑκατέρωθεν δευτέρου. σελ 180
- 640 χαρτ. Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς. ἑκατέρωθεν δευτέρου. σελ 180
- 641 χαρτ. Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς. ἑκατέρωθεν δευτέρου. σελ 180
- 642 χαρτ. Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς. ἑκατέρωθεν δευτέρου. σελ 180
- 643 χαρτ. Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς. ἑκατέρωθεν δευτέρου. σελ 180
- 644 χαρτ. Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς. ἑκατέρωθεν δευτέρου. σελ 180
- 645 χαρτ. Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς. ἑκατέρωθεν δευτέρου. σελ 180
- 646 χαρτ. Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς. ἑκατέρωθεν δευτέρου. σελ 180
- 647 χαρτ. Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς. ἑκατέρωθεν δευτέρου. σελ 180
- 648 χαρτ. Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς. ἑκατέρωθεν δευτέρου. σελ 180
- 649 χαρτ. Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς. ἑκατέρωθεν δευτέρου. σελ 180
- 650 χαρτ. Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς. ἑκατέρωθεν δευτέρου. σελ 180
- 651 χαρτ. Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς. ἑκατέρωθεν δευτέρου. σελ 180
- 652 χαρτ. Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς. ἑκατέρωθεν δευτέρου. σελ 180
- 653 χαρτ. Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς. ἑκατέρωθεν δευτέρου. σελ 180
- 654 χαρτ. Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς. ἑκατέρωθεν δευτέρου. σελ 180
- 655 χαρτ. Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς. ἑκατέρωθεν δευτέρου. σελ 180
- 656 χαρτ. Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς. ἑκατέρωθεν δευτέρου. σελ 180
- 657 χαρτ. Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς. ἑκατέρωθεν δευτέρου. σελ 180
- 658 χαρτ. Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς. ἑκατέρωθεν δευτέρου. σελ 180
- 659 χαρτ. Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς. ἑκατέρωθεν δευτέρου. σελ 180
- 660 χαρτ. Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς. ἑκατέρωθεν δευτέρου. σελ 180
- 661 χαρτ. Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς. ἑκατέρωθεν δευτέρου. σελ 180
- 662 χαρτ. Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς. ἑκατέρωθεν δευτέρου. σελ 180
- 663 χαρτ. Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς. ἑκατέρωθεν δευτέρου. σελ 180
- 664 χαρτ. Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς. ἑκατέρωθεν δευτέρου. σελ 180
- 665 χαρτ. Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς. ἑκατέρωθεν δευτέρου. σελ 180
- 666 χαρτ. Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς. ἑκατέρωθεν δευτέρου. σελ 180
- 667 χαρτ. Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς. ἑκατέρωθεν δευτέρου. σελ 180
- 668 χαρτ. Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς. ἑκατέρωθεν δευτέρου. σελ 180
- 669 χαρτ. Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς. ἑκατέρωθεν δευτέρου. σελ 180
- 670 χαρτ. Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς. ἑκατέρωθεν δευτέρου. σελ 180
- 671 χαρτ. Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς. ἑκατέρωθεν δευτέρου. σελ 180
- 672 χαρτ. Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς. ἑκατέρωθεν δευτέρου. σελ 180
- 673 χαρτ. Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς. ἑκατέρωθεν δευτέρου. σελ 180
- 674 χαρτ. Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς. ἑκατέρωθεν δευτέρου. σελ 180
- 675 χαρτ. Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς. ἑκατέρωθεν δευτέρου. σελ 180
- 676 χαρτ. Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς. ἑκατέρωθεν δευτέρου. σελ 180
- 677 χαρτ. Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς. ἑκατέρωθεν δευτέρου. σελ 180
- 678 χαρτ. Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς. ἑκατέρωθεν δευτέρου. σελ 180
- 679 χαρτ. Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς. ἑκατέρωθεν δευτέρου. σελ 180
- 680 χαρτ. Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς. ἑκατέρωθεν δευτέρου. σελ 180
- 681 χαρτ. Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς. ἑκατέρωθεν δευτέρου. σελ 180
- 682 χαρτ. Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς. ἑκατέρωθεν δευτέρου. σελ 180
- 683 χαρτ. Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς. ἑκατέρωθεν δευτέρου. σελ 180
- 684 χαρτ. Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς. ἑκατέρωθεν δευτέρου. σελ 180
- 685 χαρτ. Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς. ἑκατέρωθεν δευτέρου. σελ 180
- 686 χαρτ. Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς. ἑκατέρωθεν δευτέρου. σελ 180
- 687 χαρτ. Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς. ἑκατέρωθεν δευτέρου. σελ 180
- 688 χαρτ. Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς. ἑκατέρωθεν δευτέρου. σελ 180
- 689 χαρτ. Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς. ἑκατέρωθεν δευτέρου. σελ 180
- 690 χαρτ. Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς. ἑκατέρωθεν δευτέρου. σελ 180
- 691 χαρτ. Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς. ἑκατέρωθεν δευτέρου. σελ 180
- 692 χαρτ. Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς. ἑκατέρωθεν δευτέρου. σελ 180
- 693 χαρτ. Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς. ἑκατέρωθεν δευτέρου. σελ 180
- 694 χαρτ. Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς. ἑκατέρωθεν δευτέρου. σελ 180
- 695 χαρτ. Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς. ἑκατέρωθεν δευτέρου. σελ 180
- 696 χαρτ. Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς. ἑκατέρωθεν δευτέρου. σελ 180
- 697 χαρτ. Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς. ἑκατέρωθεν δευτέρου. σελ 180
- 698 χαρτ. Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς. ἑκατέρωθεν δευτέρου. σελ 180
- 699 χαρτ. Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς. ἑκατέρωθεν δευτέρου. σελ 180
- 700 χαρτ. Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς. ἑκατέρωθεν δευτέρου. σελ 180

639 χαρτ οι οκτασ τριαδικοι και ονεσ τριωδια φαλομενατ εκ τριε μακαρισμοσ τη β' η' 88
της β' εβδομαδοσ μετα το πασχα η μακιστη ημερα εστι η εσπερα 1660 φολ 88

640 περιγραμ ψαλτηριου. (α κεφαλον και εικολοβοκ) εκ τριε οκτασ τη β' η' 89

641 χαρτη τριωδιον απο της κυριακης τελωσαι και φουρισμου εως τη β' κυρια
κη των υποτειων. (εξ τω τελε ερραφ η ερμνη μαρτιωση χειρι χαλαστε
ηρικτατος και ελαχιστου των ερομογαγων εν τη μοχη του εμφου προδρα
εσθ ιωσ μαα 1661 μαρτιου 8 η' ημ ελατοσ εσπερα 1660 φολ 89

642 χαρ τριωδιον απο της β' κυριακης των αγιω κηστειν εως τελουσ.
εσθ ιωσ (εξ τω τελε ερραφ η ερμνη μαρτιωση χειρι χαλαστε 1662 εφρηνη 16 η' ημ ελατοσ εσπερα 1660 φολ 90

643 χαρτ και γνωμον μοσ οσ τεχοσ καταπτοχησ εκ διαφορον ποιητων ες αγαθουσ ανδρασ
εσθ ιωσ κατ' αγιον ιρηγοριου του θεολογου παρηματα εσφρακη ημ ελατοσ εσπερα 1660 φολ 91

644 χαρτ βιος και πολιτεια του θιου και εσοφορα πατρασ ημων κη Λεοκτιου του
εσθ ιωσ μεσ του μεραβηλου του οσπισ κατα το αγιον υμωσ ορος του Αθω ασηκησ και
ημωσ ατ λαμπατρα κη βιου μεν τη μοχη τη καλουμενη του αγιου Διογυσιου διεπρεμωσ φ 18

645 χαρτ οσησ κατα μαλα φασε εν ταν θισοσ πατερα ημων Διακυασοσ εσφρακη ημ ελατοσ εσπερα τη
εσθ ιωσ δεραν ημωσ Μονησ Ιωαννου μακαροσ προσβυτερασ του Αμασακη ημωσ λογοσ
ιστορικου ες την πανσεβρεσμιοσ του Κυριου και Θεου και σωαροσ ημωσ

εσθ ιωσ Ιησου χριστου εσθησθησ ημ ελατοσ εσπερα 1660 φολ 92

646 χαρτ Καλοκαρριαν, εφαρμοσθησ επαγωμ εσπειται πλαηησασθησ ημ 73

647 χαρτ βιος και πολιτεια του θιου και εσοφορου πατροσ ημων κη Αθηνωσ,
εσθ ιωσ κη αρχιεπισκοπου Ιεραρχησ ημωσ ασηκησ ασηκησ ασηκησ κατα το αγιον υμωσ
ορος του Αθω εν τη μοχη τη καλουμενη του Αγιου Διογυσιου. εσφρακη ημ ελατοσ εσπερα 1660 φολ 61

648 χαρτ οι μακαρισμοσ των οκτωδη χαρτησ εσθησθησ ημ ελατοσ εσπερα 1660 φολ 93

649 χαρτ εσθησθησ ημωσ εσθησθησ ημωσ εσθησθησ ημωσ εσθησθησ ημωσ εσθησθησ ημωσ 19

- 650 χαρτί Οκτώηχος, κατ' ἦχον τῆς εβδομάδος, μετὰ τῶν Ἀπριλοῦ καὶ Συναγγελίου, κατὰ πικρὰ
 18 κλητικὸς εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτοκόν. ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ. 159
 651 χαρ. Δαβὶδ τοῦ προφήτου καὶ βασιλευμελὸς. 179
 652 χαρ. Ἀκολουθία τῶν ὁσίων ἁγίων ἀποστόλων καὶ κληρικών. 179
 653 χαρ. Αἰτουργία ὁσιωγίου τοῦ χρυσοστόμου μετὰ ἐκφύτης παχυκαρπτικῆς. 58
 654 χαρ. Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου πατρός ἡμῶν Γρηγορίου ἀκραγαυτῆρος καὶ βίος
 αὐτοῦ ἐν ἐπιτομῇ. 94
 655 χαρτ. Ἀκολουθία εἰς τὴν ἀντίστασιν τῆς ὑπεραγίας παρὰ γενεῆς τῶν ἀρχαίων
 ἁγίων. εὐχή, ταῦ ὁσίων καὶ Θεοφώρου πατρός ἡμῶν ἑφραὶμ τοῦ σύρακου ἀκλήρο
 18 θῶν τῆς ὁρθοῦς ἀκολουθίας μετὰ λήψης ἀκολουθίας εἰς τὸν ἀκαθιστὸν ὕμνον.
 656 χαρτ. Ἐπιστολὴ παρὰ κλητικῶν εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτοκόν. κατὰ πικρὰ κατὰ γενεῆς εἰς τὸν
 ἁγίον ἁγίων ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. κατὰ πικρὰ παρὰ κλητικῶν εἰς φυλάκα, τῆς τοῦ ἀνθρώπου
 ἀκαθιστοῦ ζωῆς ἁγίου, τοῦ ὁσίου καὶ Θεοφώρου πατρός ἡμῶν Ἀκαθιστοῦ ἀδύ ὄρους οὐρανῶν
 657 χαρτ. Συμῶν τοῦ μεταφράστου (15 φυλλάδες ἔχει ἔγραφε ἔτος 1633 μὴν ὁκτωβρίου 20) 200
 656 χαρτ. Ἐπιστολὴ ἁγίου (ἀνεπίσημος) ἐπιτομῆς τῆς ἐκκλησίας. 96
 657 χαρ. Δίπλωσις περὶ τοῦ ποτε ποιεῖν κολλίον τῶν ἀγίων καὶ ἁγιοστασίων. ἁγιοστασίῃ εὐχαριστῶν
 658 χαρ. Ἀκολουθία τοῦ ὁσίου πατρός ἡμῶν Κυριακοῦ τοῦ ἀγαχίτου ἁγιοστασίου ἀκλήρου
 ἀκολουθία τῶν δύο συγγενῶν ὁμοτρόπων ὁμοφρονῶν καὶ ἀποδόξων κληρικών καὶ
 ἁγιοστασίων καὶ Μακαρίου τοῦ ἀλεξανδρείου ὁσίου τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν Μεθόγιου
 659 χαρτ. Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως (15 φυλλάδες ἔχει ἔγραφε ἔτος 1630) 158
 658 χαρ. Προφῶν τοῦ βίου τῶν ἐν τῇ βίβλῳ ἀναγεγραμμένων ἁγίων πατέρων. 2
 ἀντίγραφον ἐπιστολῆς γραφῆς Ἀνασῶν πρὸς τὸν πατέρα παλαδίου
 ἐπισκόπου Καπαδοκίας, (+ αὐδ | τ αὐδ η | αὐδ ε) 92

- 659 χαρ. Ακολούθια τῶν ἐν ἁγίοις πατρὶσι τῶν Ἀπτοστόλων, ἀρχιεπισκόπου Πάρισιαν, γρηγορίου, ... καὶ τῶν ἑστέων μετὰ εὐφροσύνην, ἀκολούθια τῆς οὐσίας μαρτύρων Θεοφάνους (καὶ ἄλλων) ... οἶκα κατὰ ἀριστοτέλη Σαλαῶν τῶν Θεοδοῦσιν, τῶν ἐν ἁγίοις πατράσι τῶν Βασιλείου ... ἡμεῖς ἰσχυροῦ καὶ καλοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, ἀρχιεπισκόπου Ἰερουσαλῆμ, ἐκ τῆς ἡμετέρας ἐκκλησίας.
- 660 χαρ. Ακολούθια, εἰς τὰς Δεσποτικὰς ἀποστολικὰς ἐπιτομὰς ἀρχιεπισκόπου καὶ ἐπισκόπου καὶ κληρικῶν ἀποστολικῶν ...
- 661 χαρ. Κατήχησις Θεοδοῦ τοῦ Στουδίτου, (ἀρχιεπίσκοπος) ...
- 662 χαρ. Διηγήσις τῆς γεννητικῆς (καὶ ἄλλων) ...
- 663 χαρ. Ψαλμοὶ καὶ ᾠδαὶ καὶ ἄλλα ἁγία ...
- 664 χαρ. Ψαλμοὶ καὶ ᾠδαὶ καὶ ἄλλα ἁγία ...
- 665 χαρ. Λόγος Σιμεῶν τοῦ νέου Θεολόγου, ὁ καλεῖται ἡμεῖς ἁγίων πατέρων ἀποστόλων (καὶ ἄλλων) ...
- 666 χαρ. Εὐχὰς ἐπιτομὴ καὶ ἄλλα ἁγία ...
- 667 χαρ. Ἐκλογή ἐκ τῶν ἁγίων πατέρων καὶ ἄλλων ἁγίων ...
- 668 χαρ. Τετραεὺς ἀγγελίας τοῦ ἁγίου Γεωργίου, ἀρχιεπισκόπου καὶ ἄλλων ἁγίων ...
- 669 χαρ. Μουσικὴ ἐκκλησιαστικὴ καὶ ἄλλα ἁγία ...
- 670 χαρ. Μουσικὴ ἐκκλησιαστικὴ καὶ ἄλλα ἁγία ...
- 671 χαρ. Νουτικὴ ἐκκλησιαστικὴ καὶ ἄλλα ἁγία ...
- 672 χαρ. Τετραεὺς ἀγγελίας καὶ αἱ πράξεις τῶν Ἀποστόλων.
- 673 χαρ. Θεοφιλῆτος, ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας, ἐρμηνεία εἰς τὰ τεσσαρά εὐαγγέλια ...

- 674 χαρ. Απολοσθίας διαφόροι. (αμφ και πολυβ)
- 675 χαρ. εν αρχη του εν αγίοις πατρος ημων ιωαννου του χρυσοστομου λόγος πιαυ. ωφέλιμος
εις πάντα ανθρωπιον χριστιανον. και αλλα τιτα. οπτις οπτικ ακο 227
- 676 χαρ Στοιχολογια και Θεολογια ψαλλομενα πατη ηχος. εν τω τελει του κατόχος (φωτογραφία
εις οτι ειναι συμπληρωθη οπτις οπτικ ακο 227)
- 677 χαρ. Μουσική παλαια μεθόδου εν ανατολικήν κτάσει. οπτις οπτικ ακο 227
- 678 χαρ Αρχή συν Θεω αγιω ψαλμος α του ιερου μαρτηριου. οπτις οπτικ ακο 227
- 679 χαρτ Κατήχησις Ιερα, η ακριβη χριστιανική διδασκαλία της ιερωνυμων προσ-
στεως, η νεος οδου της εικερετου ζωης των χριστιανων. οπτις οπτικ ακο 227
- 680 χαρ Κανων παρακλητικος εις του αγιου ιερομαρτυρα χαλαρομη εν συμφραξ
λοιμου, ποιηθεν παρα του σοφολογιωτατου και εν διδασκαλοτ. οριστου κυ-
ριου Αποδοτημου αγιορειτου. (εν τω τελει του κατόχος, ευγραφη δια χερου καμη
συμεωκ, τω αωκ εν ματην ουγουστω ζ.) Κανων παρακλητικος εις την υπεραγιαν
θεοτοκου, εν τω κατα των χριστιανων διωγμω και επελευσει βαρβαρων. ηθοποια
δια πασαν ηλικιαν η θρηνητικα νιγα ασματα επι τω αυτω διωγμω και τελες εχων.
- 681 χαρτ Ενθυμησις πωινια εν βυζαντιο το νεο της ταφης. Μαρτυριον του αγιου ενδοξου μεγα-
λομαρτυρος Παντελεημονος, μεταφρασθεν εις την κοινην γλωττα. Νομος και τυπος
του αγιου Ορου και του πρωτατου. Ερμηκεια λεξεων των βασιλων, περι του ποτε νεφλεβο-
τομηση ανθρωπος, αληματεφαρμακοκ αρχη του εατρο σοφισου. πιαξ εν το παρακ, ιατροσα-
φιοι. Πιαξ συν Θεω βιβλιον παρα Περισω καλορμετη Μαλιχαμα, εις δε λογοι αποδει-
ξωσι κε. εν εκαστω μηνι αρχομενοι απο μηνος Οκτωβριου και αλλα τιτα. οπτις οπτικ ακο 227
- 682 χαρτ Κανων παρακλητικος εις την υπεραγιαν θεοτοκου, εν τω κατα των χριστιανων διωγμω και επελευσει βαρβαρων. ηθοποια
δια πασαν ηλικιαν η θρηνητικα νιγα ασματα επι τω αυτω διωγμω και τελες εχων.

- 682 χαρ. Τυπικόν συνοπτικόν ὁμοῦ και τοπικόν περιεχόν τὰς τοῦ ματολοφίου ἐρμηνείας τῆς τῆς ἁγίας καὶ μεγά-
λης τεσσαρακοστῆς ὁμοῦ καὶ τῆς Πεντηκοστῆς, μετὰ καὶ τῶν ἀγαθαιτέρων κεφαλαίων τοῦ κυρ
Μάρκου καὶ αὐτῶν πινάξ τῶν κεφαλαίων.
- 683 χαρτ. Ἐκκλ. Μουσική. Ἐνχειρίδιον, περιέχον τὰ καθ' ἡμέραν ψαλλόμενα τῆς μουσικῆς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
τὰ παρὰ διαφόρων ποιητῶν. σελίδ 138
- 684 χαρ. Ἐκκ. Μουσική. Δοξαστικά τριωδίου καὶ Πεντηκοσταρίου, παρὰ βασιλέως πρωτοψάλτου 169
- 685 χαρ. Ἐκκλ. Μουσ. Ἐσπερίτου καὶ ὄρθρου. φυλ 197
- 686 χαρ. Ἐκκ. Μουσική. Ἐσπερίτου ὄρθρου καὶ λειτουργίας. " 159
- 687 χαρ. Ἐκκλ. Μουσική. Δοξαστάριον. σελ 1070
- 688 χαρ. Ἐκκ. Μουσική. Λειτουργίας. ἐν τῷ τέλει Πινάξ τῶν περιεχομένων. " 700
- 689 χαρ. Ἐκκλ. Μουσική. Ἀνάστασιμαρίον συνομοῦ. ἐν τῷ τέλει εἰς 1844 Μητροπολίτου 1 φυλ 89
- 690 χαρ. Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ, Κοκοκάνων τῶν ἐπὶ συνόδων ἐκλελεγμένων, πῶς τὰ ἐξομολογῆ ὁ πνευ-
τικός " 41
- 691 χαρ. Ἀετίον πρεσβυτέρου Κωνσταντίνου. Λόγος εἰς τὸ Γενέσιον τοῦ Προδρόμου μεταφρασθεὶς εἰς κοινὴν φρα-
σίαν. τοῦ μακαριωτάτου ἐκ δέρομοτάχου κατὰ Μικηφόρου τοῦ Βλαμμύδου ἐκλογή στίχων ἐκ τῆς βασι-
τικῆς βίβλου σωλεγείσα καὶ τεθείσα ἀρμοζούτως ἐκάστης ἐσφίτης. (εἰρήρη διά χειρὸς καμὸν τοῦ ταπεινοῦ
Ἰσακίου μοναχοῦ ἐκ πάλεως ἀμύρνης καὶ ἐτελείωθη 1775 Σεπτεμβρίου λ.) τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν
Ἀντιπάτρου ἐπισκόπου Βουστρῶν, λόγος εἰς τὸ Γενέσιον τοῦ Προδρόμου, καὶ εἰς τὴν σιγήν Ζαχαρίου
καὶ τοῦ ἁγιασμοῦ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, μεταφρασθεὶς εἰς τὴν ἀπλήν γλῶσσαν παρὰ Γερμανῶν
δέρομοτάχου. σελ 106
- 692 χαρ. Θησαυρὸς ὕμνων τριωδικῶν καὶ πεντηδικῶν (ἐν τῷ τέλει) γραμματικῶν ταύτην τὴν ἱερὰν βίβλον τοῦ θησαυ-
ρᾶ ποίον, συγγνώστε ὦ φίλοι. ἐν ἔτει 1612 φεβρουαρίου α.) " 238
- 693 χαρ. Ἀνάλογιον. ἐν ἀρχῇ πινάξ τῶν περιεχομένων φυλ 395
- 694 χαρ. Ἀκολουθία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰερονίμου. σελ 44

- 708 χαρ. Είληπο καστίκη Μουσική. Δύο χειρόγραφα, περιέχον μελωδήματα του ίδιου μουσικού. χαρ. 884
- 710 χαρ. Είληπο Μουσική. Πεντεχάκι μελωδήματα του ίδιου μουσικού. χαρ. 299
- 711 χαρ. Είληπο Μουσική. Υμνολόγιον του ίδιου μουσικού. χαρ. 768
- 712 χαρ. Εύχαι εις τὸν Κόσμον ἡμῶν ἐπιστὸν Χριστόν σου ἐν αἰσίοις πατρὸς ἡμῶν Δαδάνου τοῦ ... (1840. Αὐγ. 17) φ. 162
- 713 χαρ. Αποφθεγγματὰ τῶν ἁθίων καὶ καὶ Θεοφορῶν πατέρων. (ἐν τῷ τέλει. 1845 ἀπριλίου 23) σ. 130
- 714 χαρ. Ψαλτήριον (ἐν τῷ τέλει. ἔχεται αὐχία μὴ μὲν ἀλλ' ἡμέρα. ἡπάρσασα δελτος)
- 715 χαρ. Κανόνες τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. ποίημα Δαδάνου τοῦ Δαμασκίου (ἐν τῷ τέλει. 1845 ἀπριλίου 28) φ. 140
- 716 χαρ. Τριῶν διαφασίμεθα ἐν τῷ μακαρισμῷ (ἐν τῷ τέλει. 1845 ἀπριλίου 28) φ. 45
- 717 χαρ. Βασιλικὸν ὑμνολόγιον τοῦ ἴσου. χαρ. 280
- 718 χαρ. Εὐαγγελίον εἰς τὸ θεωρητικὸν καὶ πρακτικὸν τῆς φιλοσοφίας μουσικῆς κατὰ ... φ. 26
- 719 χαρ. Εἰλητάριον λειτουργία ἀρχιερέως. (ἐν τῷ τέλει. Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ ἰωάννου πλοῦτος εἶτος 5 ἡμέρας θημικὸν καὶ τωριῶν ἡμέρα 8. 1845)
- 720 χαρ. Εἰλητάριον λειτουργία Δαδάνου τοῦ χρυσότομου. (ἐν τῷ τέλει. Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ ἰωάννου πλοῦτος εἶτος 5 ἡμέρας θημικὸν καὶ τωριῶν ἡμέρα 8. 1845)
- 721 χαρ. Εἰλητάριον λειτουργία Δαδάνου τοῦ χρυσότομου. (ἐν τῷ τέλει. Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ ἰωάννου πλοῦτος εἶτος 5 ἡμέρας θημικὸν καὶ τωριῶν ἡμέρα 8. 1845)
- 722 Περγαμ. Εἰλητάριον λειτουργία τοῦ ἐν αἰσίοις πατρὸς ἡμῶν Δαδάνου τοῦ χρυσότομου. (ἐν τῷ τέλει. Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ ἰωάννου πλοῦτος εἶτος 5 ἡμέρας θημικὸν καὶ τωριῶν ἡμέρα 8. 1845)
- 723 Περγαμ. Εὐαγγελίον. (ἐν τῷ τέλει. εἰτελεσθή τὸ παρὸν εὐαγγελίον διὰ χειρὸς ἰωάννου ἀμάρτολου ἀρχιερέως καὶ τωριῶν ἡμέρα 8. 1845)
- 724 Περγαμ. Εὐαγγελίον. (ἐν τῷ τέλει. εἰτελεσθή τὸ παρὸν εὐαγγελίον διὰ χειρὸς ἰωάννου ἀμάρτολου ἀρχιερέως καὶ τωριῶν ἡμέρα 8. 1845)

705 Περγαμ. Τ. Ε. χαρ. 205

- 725 χαρ. βετραεσκαγγέλιου. (ἐν τῷ χειρῶν τῶ κεκρυμμένῳ ἐν τῇ ᾧ εὐρήται ἐρμηνεία. ἡσισταχούτ.
- 726 χαρ. Ακολουθία τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων Ἀθανασίου τοῦ ἐπίσκοπου Ἀλεξάνδρου (ἐκ τῶν χειρῶν τῶν παλαιῶν ἀρχιεπισκόπων)
- 727 χαρ. τοῦ Πάπα καὶ τῶν ἁγίων καὶ ἀποστολοῦ καὶ κυρίου Ἰωάννου τοῦ Πρωτοεργάτου καὶ τῶν ἁγίων ἀποστόλων Ἰωάννου τοῦ ἀποστόλου καὶ Πέτρου τοῦ ἀποστόλου καὶ Παύλου τοῦ ἀποστόλου (ἐκ τῶν χειρῶν τῶν παλαιῶν ἀρχιεπισκόπων)
- 728 χαρ. Ἐκδοχὴ τῶν ἁγίων Ἀθανασίου τοῦ ἐπίσκοπου Ἀλεξάνδρου καὶ ἁγίων ἁποστόλων καὶ ἁγίων ἁποστόλων καὶ ἁγίων ἁποστόλων καὶ ἁγίων ἁποστόλων (σελ. 28)
- 729 χαρ. Ακολουθία τῶν ἁγίων ἁποστόλων καὶ ἁγίων ἁποστόλων καὶ ἁγίων ἁποστόλων καὶ ἁγίων ἁποστόλων (σελ. 86)
- 730 χαρ. Ἐκδοχὴ τῶν ἁγίων ἁποστόλων καὶ ἁγίων ἁποστόλων καὶ ἁγίων ἁποστόλων καὶ ἁγίων ἁποστόλων (σελ. 352)
- 731 χαρ. τῶν ἁγίων ἁποστόλων καὶ ἁγίων ἁποστόλων καὶ ἁγίων ἁποστόλων καὶ ἁγίων ἁποστόλων (σελ. 316)
- 732 χαρ. τῶν ἁγίων ἁποστόλων καὶ ἁγίων ἁποστόλων καὶ ἁγίων ἁποστόλων καὶ ἁγίων ἁποστόλων (σελ. 28)
- 733 χαρ. Ακολουθία τῶν Προδρόμων καὶ ἁγίων ἁποστόλων καὶ ἁγίων ἁποστόλων καὶ ἁγίων ἁποστόλων (σελ. 316)
- 734 χαρ. τῶν ἁγίων ἁποστόλων καὶ ἁγίων ἁποστόλων καὶ ἁγίων ἁποστόλων καὶ ἁγίων ἁποστόλων (σελ. 406)
- 735 χαρ. Ακολουθία Σεπτεμβρίου ἀπὸ τῶν ἁγίων ἁποστόλων καὶ ἁγίων ἁποστόλων (σελ. 445)
- 736 χαρ. Ακολουθία τοῦ μηνὸς Οκτωβρίου ἁγίων ἁποστόλων καὶ ἁγίων ἁποστόλων (σελ. 455)
- 737 χαρ. Ακολουθία τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου ἁγίων ἁποστόλων καὶ ἁγίων ἁποστόλων (σελ. 465)
- 738 χαρ. Ακολουθία τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου ἁγίων ἁποστόλων καὶ ἁγίων ἁποστόλων (σελ. 475)
- 739 χαρ. Ακολουθία τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου ἁγίων ἁποστόλων καὶ ἁγίων ἁποστόλων (σελ. 485)
- 740 χαρ. Ακολουθία τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου ἁγίων ἁποστόλων καὶ ἁγίων ἁποστόλων (σελ. 495)

- 752 χαρ Τραπίζων ἀποτίθη κεριακὴν τελευτῆς καὶ φερμασίον. εἰς καὶ σεβαστὸν τῆ β'. εβδομάδου. (εἰς τὴν τέλει εἰς ἀφῆται
 καὶ χερσὶ κυρίλλου μονάχ συνδρομῆ δι Γαλακτιανὸς ἱερά. εἰς ἔτι. ἔρμ. καὶ φερμασίον. τῆσι. τῆσι. καὶ
- 753 χαρ Πεντηκοστάριον ἀπο τῆς μεγάλῃς κεριακῆς ἐξ ἄρχῆς δι τῆς ἀναλήψεως. (εἰς ἀφῆται εἰς τελευτῆ
 το παρὸν βιβλίον) χερσὶ Γαλακτιανὸς μονάχ. εἰς ἔτι ἔρμ. καὶ φερμασίον. τῆσι. τῆσι. καὶ
- 754 χαρ Πεντηκοστάριον ἀπο τῆς ε'. τῆς ἀναλήψεως εἰς τέλος. (εἰς τέλος. γεγράφται τὸ παρὸν, παρὰ τοῦ
 ἐκ βερονομάχοις Παϊσίου καὶ ἐξ ὁδῶν τῆς ἱερῆς καὶ βασιλικῆς μοῦσῆς τοῦ κυρίου Διονυσίου. ἡ
 εἰς ἀπο χριστοῦ ἀψῆε κατὰ μῆνα ἀπρίλιον.
- 755 χαρ Τυπικὸν συτοπτικὸν ὁμοῦ καὶ τοπικὸν, περιέχονται τοῦ μνητολογίου ἐρμηγίαν τῆν τε τῆς ἀγίας καὶ μεγ
 λῆ τεσσαρακοστῆ ὁμοῦ καὶ τῆς Πεντηκοστῆς μετὰ καὶ τῶν ἀναγκαιοτέρων κεφαλαίων. τοῦ
 κύριου Μαρκοῦ καὶ ἄλων τιμῶν (εἰς ἀρχῆς πρόλογος καὶ πύναξ τῶν κεφαλαίων εἰς τὴν τέλος. εἰς ἀφῆται
 παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου τοῦ ἐλαχίστου ἐκ βερονομάχοις εἰς ἔτι ἔρμ. καὶ φερμασίον. τῆσι. τῆσι. καὶ
- 756 χαρ Περιέχονται λόγους ἐγκωμιαστικῶς Βίους ἀγίων καὶ μαρτυρία καὶ ἀκολουθίας. εἰς ἀρχῆς πύναξ φυλ 314
- 757 χαρ Ἀκολουθία τῶν ἀγίων Ἀποστόλων. Ἐγκώμιον εἰς τὴν ἑρτίτη τῶν ἀγίων Ἀποστόλων τῶν 18. ὁμιλία
 ἐγκωμιαστικῆ εἰς τοὺς ἁγίους Ἀποστόλους ἔγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους Ἀποστόλους κατόγιες τῶν
 γίων Ἀποστόλων.
- 758 χαρ Ἀκολουθία τοῦ ἀγίου μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου καὶ βίος αὐτοῦ ἐγκώμιον καὶ κανὼν παρακλητικὸς.
 τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παρθενίου ἐπισκόπου λαμπυράκου Δοξαστικὰ. τῆς εἰς ἀφῆται καὶ ὁρθροῦ
 εἰς ἔτι ρωτιριω αὐλ β κατὰ μῆνα Αὐγούστου.
- 759 χαρ Περί τῶν θαυμάτων καὶ τοῦ κηρύγματος Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Περίοδοι τοῦ Ἀποστόλου
 Θωμᾶ. Βίος καὶ πολιτεία φιλαρέτου τοῦ ἐλεήμονος. Μαρτύριον τοῦ ἀγίου μάρτυρος.
 Νικηφόρου. μαρτύριον τοῦ ἀγίου μάρτυρος χαλαλῆμπου. ὁμιλία εἰς τὴν τοῦ τελῶνου
 καὶ φαρίσου παραβολῆς ὁμιλίαν εἰς χ' κυριακῆ τῶν νηστειῶν. λόγος Ἰωάννου τοῦ
 χρυσοστόμου εἰς τὴν ἑγερσίαν τοῦ Δαβὶδ Βίος τῆς ἀγίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας. λόγος
 Ἰωάννου τοῦ χρυσοστόμου εἰς τὰ Βαΐα. Βίος τοῦ ἀγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου.
 Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἀγίου Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας. Βίος καὶ πολιτεία Ἰωάννου τοῦ
 καλυβίτου. Βίος καὶ πολιτεία Ἀξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

Γ.Ο.Ρ. 1-15
1618

+ Νασαθανή ιερομόναχος εν τω κρηνω. + αρσένιος ιερομόναχος
ε' διομέτιμος εν τω κρηνω.

1618
» εν ε' η' γ' ρ' π' σ' : ι' κ' ν' ι' γ' : Διαφορας γενομένης αναμεταξού τω δ' ο
Μουατηρίων, 98' Διοωσίου ε' 98' Τρηγορίτ, ξέμεν 98' β' ο' π' α, 98' άνα
μεταξού α' ω' λ' ω' η' γ' η' 98' μεσουσοδίου. ε' λ' θ' ο' ύ' ε' σ' ο' ι' τ' ε' ρ' ο' υ' λ' ε' s
σουαξίας τ' η' μ' ε' ο' s' s' , ε' ου' κ' β' α' ο' κ' ω' ε' ε' η' ρ' η' ν' ο' s' α' μ' ω' ε' ε' λ' α' δ' ύ' ο' κ' ε' ρ' η' ,
θ' ι' α' ρ' ο' s' α' κ' e' s' β' ο' i' μ' e' l' e' s' . ο' ρ' i' α' π' ο' τ' η' i' π' e' ρ' α' ν' 98' Μ' e' γ' α' λ' α'
ρ' υ' α' μ' ο' s' ο' π' α' ε' χ' η' β' ε' λ' α' s' β' o' u' δ' ύ' ο' Μ' ο' u' α' τ' η' ρ' i' ω' n' , α' ν' α' β' α' i' τ' o' u' t' e' s' δ' u' s' u' a'
ο' ρ' γ' i' a' s' : 98' : ε' π' α' γ' ω' e' 98' δ' ύ' ο' π' e' ρ' a' s' ρ' u' l' k' m' a' i' a' s' , ε' ε' i' n' e' q' u' e' b' e' l' a' s' u'
δ' ύ' ο' β' e' l' a' s' β' o' u' δ' ύ' ο' Μ' ο' u' α' t' η' ρ' i' ω' n' , ε' α' π' o' ε' i' n' e' q' u' i' r' i' t' u' s' i' s' o' d' o' s' d' e' z' i' o'
ε' ε' π' α' γ' η' β' o' u' a' n' i' f' o' r' o' u' o' p' t' e' s' θ' i' a' i' o' s' o' r' u' s' o' p' t' e' s' ε' χ' η' z' a' u' r' o' u' s' b' e' l' a' s'
β' o' u' δ' ύ' ο' Μ' o' u' i' e' , ε' α' π' o' ε' i' n' e' q' u' e' ε' π' α' γ' η' τ' η' i' s' o' d' o' u' s' o' d' o' u' s' ε' ε' p' a' γ' η' 98' o'
α' λ' l' o' u' z' a' u' r' o' u' s' 98' β' i' a' g' i' o' p' a' u' l' i' n' o' u' s' β' o' s' i' n' o' r' o' u' : -

+ χαυριώης πα' γραφίμ . + δανική ιερομόναχος . + Γάβριη' ιερομόναχ
+ Δαβίδ' Τρηγοριάης μοιαχός . + Ιγνάτιος βα' ο' π' α' u' λ' i' n' o' s' . + Φίλιππο
i' θ' η' ρ' i' n' e' s' . + πα' u' l' o' s' α' β' ρ' i' o' s' Διοώνιος + ε' β' e' r' a' i' o' s' σ' i' m' e' w' i' t' e' s'
+ Α' θ' a' r' a' i' o' s' φ' i' λ' o' d' e' i' t' e' s' . + Δοχμάρτης Μαρτύριος :

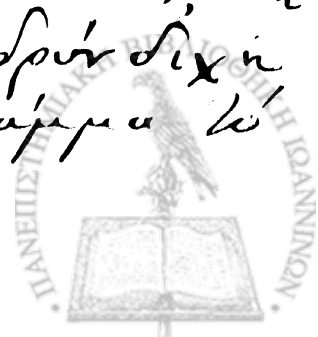

Ἰσὺν ἀποκαταστήσαντες τῆς οὐρανίου.

Ἐν ἔτει χιλιούτῳ ἑστάσασιν οὐρανίου ἑνὸς ἐν
μηνί Ἀπριλίῳ τῶν τῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Διονυσίου Πα-
τέρων διαβρομένων μετὰ τῶν Πατέρων τῆς Μονῆς τοῦ Ἁ-
γίου Γρηγορίου σφί τόπου τινός καὶ ὀροσίων, καὶ ἀμι-
γοτέρων τούτων τῶν μερῶν παραχρησμένων ἐστὶς κα-
ρπῆς, ὅπως δωρηθῶσι τὴν ὀροσίαν αὐτῶν αὐτῆν εἰς
τὴν μεγάλην Μόνην, καὶ ἐπὶ τούτῳ οὐραβῆως γίνο-
μένης ἀσφαλῆ καὶ ὄψ, ὅπως ἔρωσι τὴν ἀγγέλιαν, γί-
νοντι ἀνάγκη ἐξελίξαι μερικοῦ τῶν Πατέρων δια-
προλαχῆς τῆς μεγάλης Μόνης ἐς τοῦ μαχομένου
τόπους αὐτῶν, καὶ ἰδὲν αὐταῖς ὄψισι τῆς ὀροδέ-
σια, καὶ τὸν τόπον τῶν δύο τούτων Μοναστηρίων.

Προσλαχθέντες γοῶν παρὰ τῆς μεγάλης Μόνης ἦσαν
οἱ ὕψιστοι δόχοι γραμμένοι ἔχοντες ἐξ τῶν ἔργων
μαχομένου τόπον ἔχοντες μετ' αὐτῶν ἀσφαλῆ τῆς
Μονῆς τοῦ Ἁγίου Διονυσίου τὸν Πανοσιώτατον Πρωτοπρε-
βερίτην Πασ. Κυρ. Κοσμάν, ἀσφαλῆ τῆς Μονῆς τοῦ Ἁγί-
ου Γρηγορίου τὸν ὀσιώτατον Πρω. Δανιή, ἁβόντες μετ'
ἐαυτῶν καὶ τὰ σφί τῶν ὀροσίων τούτων διαμει-
βαίνοντα χρήματα τῶν Διονυσιατῶν. ὄψιν καί
μνοντες ἀρχὴν ἀσφαλῆ τοῦ ἀγίου, ἀσφαλῆ τῶν
μόν "Κραβανολήν" γιγόμενον, ἔργων αὐτῶν τῆς
ὄψιν ὄψιν, ἔχοντες ἐξ τῶν ἔργων αὐτῶν, ἔχοντες
ἐξελίξαι ἔργων αὐτῶν ὄψιν καὶ ὄψιν διχὴ
μὲν σλαβόν, ὅπως διαμειβαίνου καὶ τὸ χρήμα ἐξ

ὁ σαλαμὸν τῶν Διονυσιατῶν. ~~Πέτρα δὲ ἐστὶν ἐν ἑσπέρῳ~~
~~ἔξω τῆς πόλεως ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας~~ ἐκ τῶν δύο Μονῶν καὶ
ὁ λαμπερὸν σημεῖον οὐκ εἶδον. Ἀλλ' οὐδ' ἐν ἀνωτέ-
ρω διεξήρουν εἶναι ἢ τοῦ μέρους τοῦ ἐξ ἑσπερίας
τῆς πόλεως μέχρι τοῦ γράμματος τῶν Διονυσιατῶν. Πέτρα
δὲ ἐστὶν ἐν ἑσπέρῳ δὲ ἐν ἑσπέρῳ. Ἐκ τῶν δὲ ἐν
ἐσπέρῳ εἰς τὸν ἑσπέρῳ, ὡς ἐστὶν ἐν ἑσπέρῳ, ὡς
καὶ τῶν σαλαμῶν, ἀλλ' οὐδ' ἐστὶν αὐτοῦ σαλαμῶν καὶ
οὐκ εἶδον ἐν τῇ σέτραν ὅσον μέχρι τοῦ γράμματος, ὅ-
σον εἶναι ἀλλ' ἀνωτέρω εἰς τὴν ἀνωτέρω ἀνωτέρω, τοῦ γὰρ
δὲ τῶν δύο Μονῶν εἰς αὐτὴν δὲ ἐν ἑσπέρῳ. φαίνεται
ὅπως εἶναι σημεῖον. Ἐκ τῶν σαλαμῶν
ἐν ἑσπέρῳ ἐν τῷ τοῦ μεγάλου ρύθμου εἶδον τὸν γί-
νον μετὰ τὰς δύο βούλας τῶν δύο Μοναστηρίων. ὅτι
καὶ δὲ ταύτης τῆς σέτρας μετρηθέντες ὄργανα, βρα-
χίοντα πύσσας, ὅσον μέχρι τοῦ γράμματος, εἶδον ἀλλ' ἄλλην
σέτραν καὶ δέντρον ἕξω, ὡς μέχρι σαλαμῶν τὸ ὀρθότερον γράμ-
μα, βούλας οὐκ εἶδον, ἐκ τῶν δὲ εἶναι καὶ τὸ μισοσημῖον.
ἔτα δὲ ὄντες τὴν ὁδὸν ὁδὸν ἐρχόμεθα μέχρι τῆς κρήνης, καὶ
ἀπὸ τῆς κρήνης ταύτης ὁδῶντες τὴν ὁδὸν ὁδὸν εἶδον ἐν
τῇ δημοσίᾳ ὁδὸν τὴν ἀναχθούσαν εἰς τὸν ἅγιον Πάυλον. Ἐ-
κ τῶν εἶδον καὶ ὁλαυροὺς καὶ δένδρα, καὶ βούλας ἑσπε-
ριαστικῶν, ὅσον εἶναι καὶ τὸ ἁγιοσακετατικὸν σύνορον.
Μέχρις ἐκ τῶν κρήνης καὶ τὰ Διονυσιατικὰ τὰ γράμ-
ματα τὰ ὀρθὰ τῶν ὁδοῦν. εἶδον δὲ ἐκ τῶν καὶ τὴν
Βασιλικὴν ὁδὸν, ἢ εἰς τὴν πόλιν τὸν πρόπον. ἢ-

δομεν κ' ἔλασαν ~~τὸ ἴδιον~~ ἄλλα ἄλλα, αἷον ἕπον λα'
 ἀμοιβῆς, καὶ ἔγραψεν τὸ ἴδιον μὲν ἔργον. ἔπειτα ἔγραψε
 εἰς τὴν Παναγίαν, καὶ ἔγραψε ἄλλα ἄλλα ἐπὶ ἄλλοις
 ἔσοδον τοῦ βήματος τῆς ἐπιθήκῃς, καὶ ἄλλα ἄλλα. Προσβα-
 λθέντες ἰαῶν, ὡς ἔγραψεν, παρὰ τὴν μεγάλην κλίση, εἰς τὴν
 διαρῆσαι τὴν ἑσόδον αὐτῶν ταύτην, ἔγραψεν ἐμὴ καὶ μετὰ
 βαρόντες τὰ τῶν διονοσιατικῶν γραμμάτων μετὰ σφόδρα ἐ-
 τούτους αὐτῶν τὰ ἔγραψεν ἄνω τὴν ἑσόδον. Ταῦτα
 γινώσκοντες ἐν βάρῃ συνειδηθῶς ἡμεῖς, μαρτυροῦμεν ἑαυτοῖς
 τῆς μεγάλης κλίσης καὶ ἐπιστάμεθα ὅτι οὕτως ἔγραψεν
 αὐταῖς ἄλλοι. Διὸ καὶ ἔγραψα ἄλλο δύο ἴσα καὶ τὰ ἐπι-
 σταύσαμεν ταῖς ἰδέαις ἡμεῶν ἐπιγραφαῖς, ὡς, τοῖς ἐν
 ἰδέαι τοῦ διονοσιατικῆς πατρῶσι, τὸ εἶδος τοῦ ἐπι-
 σταύταις, εἰς τὴν μεγάλην κλίσην. α. γ. σ. δ. ε. ς. ζ. η. θ. ι.
 τὰ ἑαυτῶν γραμμάτων) οὐ προσεχῶς τῆς Μ. ἀκρίβειας, καθάπερ ἡ ἐπιθήκῃς
 εἰς τὴν ἐπιθήκῃς ἑσόδον) οὐ καθάπερ τῶν ἔγραψα ἑαυτῶν ὡς ἐπίσταται
 ἐπιθήκῃς τὰ ἔγραψα) οὐ προσεχῶς τῶν ἐπιθήκῃς ἑσόδον, καθάπερ οὐ
 ἐπιθήκῃς τῶν ἐπιθήκῃς ἐσόδον, καθάπερ οὐ
 ἐπιθήκῃς τῶν ἐπιθήκῃς ἐσόδον, καθάπερ οὐ

+ Ουναντασιότων, πελάζι των δύο Νομών του Κρητικού και του Ηπειρωτικού
ορεικού διαίτη των δύο πρώτων αυτών, έξεδόθη εν εν ημερίναις εν-
ταύταις τῶν Κρητικῶν ἢ ἀπὸ τῶν ἐν τῶν δύο, ἐβήθησαν ἡμᾶς ἐν ἀποτίμη-
τον ἑαυτῶν ἢ ἐβούλησαν τῶν δύο καὶ ταύτων ἀλλήτοις. Ἔπειτα ἡμᾶς
ἐν ταύταις ἀποτίμητον ἀποτίμητον ἐν τῶν ἐπισημοποιήσαντων τῶν, καὶ ἐν τῶν
Κρητικῶν ἢ ἐν τῶν ἐπισημοποιήσαντων. Τοῦδε τοῦ ἑαυτῶν νομίσαντες
ἐν ἐπισημοποιήσαντων ἀποτίμητον ἀποτίμητον ἀποτίμητον. καὶ οὐνοποιήσαντες ἢ ἐπισημοποιήσαντες
ἐν ἀποτίμητον ἀποτίμητον ἢ ἐν τῶν Κρητικῶν ἐπισημοποιήσαντων ἢ ἀποτίμητον τῶν ἐπισημοποιήσαντων.
διὰ ταύτων ἀποτίμητον ἀποτίμητον, ἐν τῶν ἐπισημοποιήσαντων ἐν τῶν ἐπισημοποιήσαντων
οὐνοποιήσαντων, καὶ ἐν τῶν ἐπισημοποιήσαντων ἀποτίμητον ἀποτίμητον ἀποτίμητον ἀποτίμητον ἀποτίμητον
ἐν τῶν ἐπισημοποιήσαντων ἀποτίμητον ἀποτίμητον ἀποτίμητον ἀποτίμητον ἀποτίμητον ἀποτίμητον
ἐν τῶν ἐπισημοποιήσαντων ἀποτίμητον ἀποτίμητον ἀποτίμητον ἀποτίμητον ἀποτίμητον ἀποτίμητον
ἐν τῶν ἐπισημοποιήσαντων ἀποτίμητον ἀποτίμητον ἀποτίμητον ἀποτίμητον ἀποτίμητον ἀποτίμητον

- + ὁ πρώτος τῶν ἡμερῶν Ἰσραήλ ἐπισημοποιήσαντων
- + ὁ ἐπισημοποιήσαντων ἐν τῶν ἐπισημοποιήσαντων καὶ ἐπισημοποιήσαντων Μαδρασοποιήσαντων
- + Μαδρασοποιήσαντων ἀποτίμητον ἀποτίμητον
- + ἐπισημοποιήσαντων ἐν τῶν ἐπισημοποιήσαντων ἐπισημοποιήσαντων
- + ὁ ἐπισημοποιήσαντων ἐν τῶν ἐπισημοποιήσαντων ἐπισημοποιήσαντων
- + ὁ ἐπισημοποιήσαντων ἐν τῶν ἐπισημοποιήσαντων ἐπισημοποιήσαντων
- + ὁ ἐπισημοποιήσαντων ἐν τῶν ἐπισημοποιήσαντων ἐπισημοποιήσαντων

+ Συνέλασαν οὖν παλαζὶ τὸν δὲ Μορὴν τοῦ Κτηγορίου καὶ τοῦ Κτηγορίου
 οὐνοῦ διατρεῖς ἄνδρες μὲν αὐτῶν, ἑξήκοντες οὖν ἦν ἡ μάχη καὶ ἡμεῖς
 ῥάβδον τὴν Κρατῆν ἢ ἀνιψύχαρον τὴν ἰσοδοκίαν, ἀνιψύχαρον ἡμῶν ἵνα δοῦν
 μοι ἑμῶς ἢ ἰσοδοκίαν τὴν ἰσοδοκίαν καὶ ἰσοδοκίαν αὐτοῦ. Ἰζαρχὸς ἡμῶν
 ἦν τὸν τὸν ἀσπυρίου ἀνιψύχαρον ἢ τὸν ἰσοδοκίαν ἡμῶν, καὶ ἡ περὶ
 Κτηγορίαν οὖν ἀνιψύχαρον ἢ ἰσοδοκίαν. Τοῦδε ἡμεῖς ἰσοδοκίαν καὶ ἰσοδοκίαν
 ἐὰν ἰσοδοκίαν αὐτῶν ἀνιψύχαρον αὐτῶν. καὶ οὐνοῦ οὐνοῦ ἢ ἰσοδοκίαν
 ἢ ἀνιψύχαρον ἡμῶν ἢ ἡ τὸν Κτηγορίου ἀνιψύχαρον ἢ ἀνιψύχαρον τὸν
 οὐνοῦ. διὰ τοῦτο γέγονεν ἀνιψύχαρον, ἢ ἡ ἰσοδοκίαν ἡμῶν ἐν τὸν οὐνοῦ
 οὐνοῦ, καὶ τὴν ἀνιψύχαρον τὴν ἀνιψύχαρον αὐτῶν. Ἰζαρχὸς δὲ τὴν
 ἰσοδοκίαν ἢ τὸν οὐνοῦ ἡμῶν καὶ ἰσοδοκίαν ἡμῶν οὐνοῦ τὸν Κτηγορίου
 καὶ ἰσοδοκίαν, ἀλλὰ τὴν ἰσοδοκίαν αὐτῶν οὐνοῦ οὐνοῦ.

- + ὁ πρῶτος τοῦ Κτηγορίου ἰσοδοκίαν ἰσοδοκίαν
- + ὁ Κτηγορίου τὸν οὐνοῦ ἰσοδοκίαν καὶ ἰσοδοκίαν ἰσοδοκίαν
- + Μαθητῶν ἰσοδοκίαν ἀπὸ τὸν οὐνοῦ αὐτῶν
- + Κτηγορίου τὸν οὐνοῦ ἰσοδοκίαν ἰσοδοκίαν
- + ὁ Κτηγορίου τὸν οὐνοῦ ἰσοδοκίαν ἰσοδοκίαν
- + ὁ Κτηγορίου τὸν οὐνοῦ ἰσοδοκίαν ἰσοδοκίαν
- + ὁ Κτηγορίου τὸν οὐνοῦ ἰσοδοκίαν ἰσοδοκίαν

Ἐν ἔτει χημιστῷ ἐσλαμοσιιστῷ ἐννενημιστῷ ἐταρτῷ μηνί
 οὐτωβρίῳ τῶν τῆς Μονῆς τοῦ Διονυσίου Πατρῶν διαφερομένων
 μετὰ τῶν τῆς Μονῆς τοῦ ἁγίου Γρηγορίου Πατρῶν σφί τοῦ
 πινος μαχομένων, οἱ Διονυσιαῖοι Πατέρες ἔβρον συνοδικὴν
 ἐπιστολὴν ἐς τὴν Κωνσταντῖνα τοῦ ἁγίου ὄρους καὶ δωρήσαντες τὸν
 τόπον ἐν βαρῶν συνοδικῶν, καὶ ἀγύτου ἀφορισμοῦ, πινος εἶ-
 ναι τὸ δέκατον· καὶ ἐπὶ τούτῳ συνάξεως γενομένης ἀσφαλ-
 δὲς, ὅπως ὑπόσκησιν ἀγγέλιαν, γέγονεν ἀνάγκη καὶ συναχθῆναι
 ἐς ἐν δὲ προσλαχθῆναι τῆς μεγάλης Μείσης, καὶ ἐδιορίσθησαν
 ἐς τοὺς μαχομένους τόπους, καὶ ἰδὲν αὐταῖς ὄχισι τὰ τε ὀρο-
 δόσια τῶν δύο τούτων Μοναστηρίων. Προσλαχθέντες γοισὸν
 παρὰ τῆς μεγάλης Μείσης ἡμεῖς οἱ ὑποκατάτωθεν ἐσοχιγραμ-
 μένοι, ἔχοντες μετ' ἡμῶν καὶ ὀροβία καδ' ὅδε διαλαμβάνει
 καὶ τὸ ἔτερον μεμαρτυρημένον καὶ ἐνυσοχραγον γραμμα-
 ῖου ἰδύρησαν οἱ σφὸ ἡμῶν τότε προσώτως τὴν αὐτὴν ὑπο-
 δικσιν ἐν ἔτει χημιστῷ ἐσλαμοσιιστῷ ἐννατῷ ἐ μηνί Ἰουλιῷ ὅ-
 τε σροηγούμενος τῆς Μεγίστης Παύρας Καθαρακῆ, γέρον-
 τας τῆς συνάξεως τῶν Ἰθῆρων Διδούχος, ὁ Καθηγούμενος τοῦ
 Σηροσοτάμου Δανιῆ, σροηγούμενος τῆς Σίμωνος Πέτρας ἐ-
 κκλή, σροηγούμενος τοῦ ἐσριχμένου Ἰβανίας, καὶ ἐπολάτη
 τοῦ ἁγίου ὄρους, καὶ κατὰ τὰ ἀρχαῖα γραμματα τῆς Μονῆς
 τοῦ ἁγίου Διονυσίου, καὶ κατὰ τὴν ἀπόφασιν καὶ μαρτυρίαν
 τῶν σφὸ ἡμῶν ὑρημένων σροσώτων κῦραμεν σήμερον
 τὰ γραμματα, ὁμοῦ μετὰ ὀροδόσια, καὶ οὕτω μαρτυ-
 σοῦμεν, καδὲς ἰδύρησαν αὐτα ὄχισι.

α.γ. γ.δ. οὐτωβρίου

(ἐσοχαι αὶ ἐσοχραι)

Αρχιμανδρίτης, Άλφρας Ἰωβελαιῶν. Ἡ προηγούμενος Γρηγόριος, Ρη-
 χιδίτης βελαιῶν. Ἡ προηγούμενος Γαβριήλ Ἐλευρονησιανός βελαιῶν.
 Κατὰ τὴν προουσίαν, Άλφρας βελαιῶν. Ἡ Δανιήλ Κουτσομουσιανός βελαιῶν.

Ἰδὸν ἄσαραχαιτον τῷ σρωτοῦν.

Ἐν ἑστῇ χιμωσῶ ἑσταυροσῶ ἑνενημοσῶ ἑσταφτω, ἐν μη-
 νήνομβρῶ, σάμιν μαχης καὶ λοχοσφίθῳ γενομένη, ἐπὶ σνα-
 βρωστων δύο Μονῶν Πατέρων, ὅτι Διονυσίου καὶ Γρηγορίου,
 σφίτου μαχομένου τόσου, διευνόντες σνέντια σαχαιά γ-
 νία, μὴ ἔχόντες σὲ Γρηγοριᾶται Πατέρις ἔσγραφα οὔτε
 σαχαιά οὔτε κῶπια να' σριχαμβάνον δια τὸν τόσον, μόν-
 τον ἑνα σούρκειον σντορχαμῶν, καὶ ἑσνδῆ μᾶς ἑσρόσλα-
 ζενὸ Παναγιώτατος Θεωότης, ἕς τὴν σννοδικὴν ἑσλοβηίς
 ἑσου μᾶς ἑσφραν αἱ Διονυσιαται, ἵτινα' δωροδῆ ὁ τόσος σαρα
 τοῖς σρησοχωρῶς με' τοῖς Βαουεχαμαδῶς τῶν, ἑσροσπαχῶμεν
 ἡμῶς αἱ ἑσούνα' τῶν ἑσσοεγραμμένοι σαρα τῆς σναβῆς ἑ-
 μου καὶ ὁ ἀγῶς μαβῶ, σέρωντος καὶ τοῖς Βαουεχαμαδῶς
 τοῖς ἑσμοῖς μᾶς, ἑσφραμεν ἕς τὸν μαχομενον τόσον, ἑ-
 ρωνῆσμεν ἀκριβῶς τὰ ἑσροδέσια, τὰς σούλλας, τὰς ὀνομα-
 σίας τῶν τόσων, καὶ ἑσρομεν ἀσούμρων τὸν σντορχα-
 μῶν τὸν Γρηγοριᾶτμον ἀσού τὰς ὀνομασίας τῶν τόσων
 καὶ τὰ σνμῖα ἑσού, γίγγυ καὶ να' ἑναί γανδαομένο
 νατα' σάντα. ὁστωσ ἑσόμεν αὔταις ἑσλοῖ καὶ μαρῶ-
 σόμεν.

Αρχιμανδρίτης Σίμωνος Πέτρος Ἰωαννῆμοσ βελαιῶ τὰ ἀρῶσ
 Κηρύλλος Ἁγιοσασγίτης Ἰωβελαιῶ τὰ ἀρῶσ.

Δια' του παρόντος μαρτυρούμεν γραμματικῶς ἰσχυρῶς, ὅτι ἡμεῖς
οἱ ναυτικοὶ ὑποχρεωμένοι, ὁ Χολφά Σελβίνι, υἱὸς τοῦ Χολφά Ὀχαις, ὁ Χολφά Μωϊσῶν
υἱὸς τοῦ Χολφά Βασίλη καὶ ὁ Χολφά Γιούλιαν, σαράντες, μαρτυροῦμεν ἐν γόβῃ θεῶν ὅτι ἀπὸ
ἐγγύμων πατρῶν καὶ ὑποχρεωμένοι ἡμεῖς ὅσον τοῦ γενομένου ἐγγυοῦ ὡς
ἔστιν ἐγγυὸς ὡς ἐστὶν παλαιῶν Χολφά Ὀχαις καὶ ὡς ἐστὶν παλαιῶν Περσῶν καὶ ἡμῶν ἐν
Μοραστῆσι ὡς ἐστὶν Ἄγιος ὄρος καὶ ἀναγινώσκοντες ὡς ἐστὶν διονυσίασ, ὡς ἐστὶν
δύο ἀδελφοὶ ὡς ἐστὶν ἐγγυοῦ δια' τὰ δύο ἀδελφοὶ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐγγυοῦ
ἐν διονυσίασ δια' τὰ ἀνοδομήσοντες ἐγγυοῦ ἐν Μοραστῆσι. Καὶ
τοῦτον παρὶν μετὰ ναυτῶν ἔχοντες πατρῶν καὶ ἡμῶν ἐν διονυσίασ Χολφά Μα
ναβίαν, ὡς ἐστὶν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐγγυοῦ, ὅτι μετὰ τῶν ἀπὸ τῶν ναυτῶν, χάρησιν
ἐγγυοῦ ἡμῶν ἀδελφῶν δια' μετὰ γοῦν ὡς ἐστὶν ἐγγυοῦ, καὶ ἐγγυοῦ ἡμῶν
ἐν τῶν ἀδελφῶν ἐγγυοῦ ὡς ἐστὶν ἐγγυοῦ καὶ ἡμῶν ἐγγυοῦ ἐν τῶν ἀδελφῶν
ἐγγυοῦ, καὶ δια' τοῦ ἐγγυοῦ ἐν τῶν ἀδελφῶν Χολφά Ὀχαις, ὅτι ἐγγυοῦ ὡς ἐστὶν
ἐγγυοῦ ὡς ἐστὶν ἐγγυοῦ ὡς ἐστὶν ἐγγυοῦ ὡς ἐστὶν ἐγγυοῦ.

Αὐτὰ μαρτυροῦμεν ἐν γόβῃ θεῶν καὶ ὑποχρεωμένοι
αὐτῶν! Μαίον Κε!

Χολφάσ Βασίλ υἱὸς τοῦ Χολφάσ Μαβίαν. Χολφάσ Γιούλιαν, ὡς ἐστὶν ἐγγυοῦ μαρτυ
ροῦ. Χολφάσ Βασίλ υἱὸς τοῦ Χολφάσ Βασίλ καὶ ὡς ἐστὶν ἐγγυοῦ.

Τῆς ἡμετέρας σερωσθῆνός μοι ἔχεισθε παρασημασίοντα ἐν κω-
ρίθῃ κατασωσθῆνός.

Μηδὲ μὴ μετ' ἀρεθῆς ἐρευνᾶτε τὴν κατ' ἡμᾶς εὐθύτητα
εὐδοκίαν, ἢ μὴ ἔρα ἔχουσι ἀσθενῆσαι ζῆλα δύναντα βαρύνειν διὰ τὸν ἀπο-
νάμας ἢ ἀνάγκης καθύπευκτος, μὴ ἔρα μὴ ἔχῃ βίβλιος μας βουρὸν ἀπο-
μα μὴ ἐλθούμενα, σερωσθῆνός μὴ γὰρ εἰς τὰ ἀπομα τοῦ βουρὸν σῶ-
ζῆλα ἀπο ἀλλὰ ἔρα ἐπιόμας, σιδάμωρ 28, χωρὶς τὰ σῶς προσημασίοντα σε-
σῶς σερὶ τοῦτον ἢ ἡμᾶς τὸν τὰ σῶς ἀπομασίοντα εἰς τὸ χεῖρον μὴ ἔχουσι
τοῦ γνῶμας ἢ μὴ σὺν χωρὶς σερὶ τὸν ἀπομασίοντα τῆς βίβλιος μας. Τὸ δάμας
μας ἀπομασίοντα εἰς τὸν ἐπιόμας. ἢ ὁ ἀπομασίοντα τῆς βίβλιος μας ἔρα εἰς τὸ
ζῆλα σερὶ τὰ, ἢ μὴ εἰς τὸν τὰ γνῶμας.

Ἰσαβὲλ κατ' ἀγγλ. ἡ 27 Ἰουνίου 1841
+ ὁ καθ' ἡμέρας τοῦ Γενναίου Νεόφυλου.

Προχρονος, καις οι εν δυο ετων μονω
 Κοροβιανων Διονοριου ε και Τρηγοριου ενισουμνωσ σαλφρ
 εχοντες διωξιν, πυρονων, ετμα εν γυμνασιων αυ.
 εν ευροπω να κοστω αρο εν εαυτων νοχα'οντες, ε-
 οπον δε εν εν εοχα'ων εφειδοντες. εν ενσπρην αυας
 ορι' εν αυτων ουνφου μελαζι εν δυο ετων Κοροβιων,
 οι εν εν δυο Διονοριου τακτες βαρβαριων ες ε τον Βαν-
 γραφειον και εν ιδιαι'τα γραμματα γαζαμα' εν μαρ-
 ωσα εν ηγε'ρας Κορην, ευνδ'ων, ορι' εφοδοτων εν
 και μελα' ορα γιδων εφοδοτων εν δυο ετων Μονων, και
 εν εν ετμου μερους σαλφρ οι εν ης εν Τρηγοριου στα-
 κρεσβαρ'ομενοι ες εν ιδιου' εν Βανγραφει. και
 ες ετμα γραμματα και σταβραχμα' εινχημα ο
 οι' εν εομαχομετων αυτων βουρ, και δουρομετων
 εν τον μελαζι εν ουνβιβασην ο' δια' εν ανα' χυρας
 ιδων εν γραμμα'ων νοση γυμνη εν ιδιων δυο
 ετων Μονων εδεγονοι' οροσ' μαζι' αρο ανθορον
 ο' ο' εν ης ε'ρας ομ η γυρως, εν Κορην, ευνδ'ων
 οροσ' δουπλεν αυτων ανθομαχομετων τοτε εν.
 Η δε' ε'ρα' Κοροβιων εν αυ' ο' εν δυο Μονων γυ-
 δεχων οροσ' ε'ρα' εν, και εν γυμνωσ ε'ρα' εν ε'ρα'
 ε'ρα' ο' ο' εν ε'ρα' ανθορωσ, ο' ο' εν ε'ρα'
 και μελα' εν ενδοφολ' του ενλωριου Βορβιδα ε'ρα'

ημερά αζα τω ναδ ημας εχθουθους ορος δρυπτα αυ-
των των ισμαχομετων τδουρ, και οτω να ασοδωου-
σι τα δειμα με αρχοοροουταν εττα αυτην δα λρω
των μετων. αεινις, παραγομενοι ενιου και οριγ-
δουλις και ιδουλις ετα τα ενιου, εοαν εναμυφαναι
δουλις ην ην καρων. εδιν, ορος σαποιν και ναλαρ
ησαν λυκαρ σαβου διαργουνομενεν, δεινζε-
ως των δωκετων κοινοβιων, εχραμουν δωδμα ογ-
ναλαδελμα εροοροαγιο δα τταμια δα σαπα ην του
δουναου μετα ην ιδουχου του εροοροαμ και του ιδουη-
γουμετου η εουχοτου, και σαπα της του τρυχοτου μετα
ην ιδουχου ενναοχαμ ην του ιδου ηγουμετου η. κρο-
γυτου, ες τα εοοια αμενοδ ης εναοιδεσαν ην ηγουμε-
του, εναοδουλις δεχομενοι, εως η ετα κοινοτου εχρη-
νη ενχοου, μετα ην δρυπτα των διαφου ενραμ
των δυ ετων κοινοβιων, ναταεραοου ορι των εομαχομ
νιου οντου, εοανι ναγα νομια ε αμειλαδελια διαοαν-
του. Η ετα γοισον ημων και η ετα ετα, γαδουλις τα διαφο-
ρα ανα ημας εχραμα των δυ ετων κοινοβιων εν τα
εδιν εουδουαν εν τα, καρδια ημων δεμινου, με οροο-
ροουαν του και εμα εοε εροδου τα διαφορα αυ-
των εχραμα, και ην εττα αυτων ονομυφανου, εν
ροου δου του ετα εοου καρδια, και νεροου, και με
ειαδαρε ενουδου, και οροοροου ημας εσοδαρε
ης, εουλις ημων τον εοου εροου ετα ετα ην αυ-
ραου ημων ταου ενουοου. εδιν και ομυφανου

ενωτα των δυο Βαυραγιων των δυο εθνων Μονων ε-
 νωτα κρον και ναδαρω κρον αδορα οριδα αβαρλεσι Α-
 ποροτοι της Αρας Κοινωτας των ενωτων εθων Μονων με-
 λα των ελαφρων και αδορα οριδα λα εθως. Αφρον και γουον
 λα οντορα των δυο εθων Μονων εν εφ δαροτου μερους αδο-
 τον Γκαβαντολην και αρριοντα οδωρον, και ανερχει λα εφ
 εδωλας και παχουασιαν διερχομενοι και οφρον, θων και λα
 δελα εν Αχιον ανουγιον, αριολρα δε λα του Γρηγοριου,
 και λαγαβαρι λα Κογαβηρα χυδαμερα, και εν μεν λα δε-
 ζια μερη λα και αρριοντα εδωλα εν λα δυναα της του Διο-
 νοτου, λα δε να αρριοντα εδωλα εν λα αριολρα εν λα
 δυναα της του Γρηγοριου, δευδο τον δε δελα και αριολ-
 ρα εν μεν να ενωτων διερχομενοι, υπα τον δε και ο-
 φρον την και παχουασιαν και αρριοντα μερον,
 εντα ανερχομενοι τον μεγαν Βουρον εν εδωλα διαδο-
 ολον, διερχομενοι εν εδωλας και λαγαβαριον εν
 τον μεγαν να τον δαρον τον διερχομενοι εν την
 των Κασων, να ενωτα εγνοντα λα μελαζυ οντορα των
 δυο εθων Κοινωτων.

Ταυτα γουον αβαρλα εν κατω ουου γαμενοι
 ενδεομεν γραμμεν εθως διαμρωντα αδορα
 χως και αδορα οριδως εν των δυο εθων Κοι-
 νωτων, ορα αδορα οριδως οαν δε ε-
 δερο ουαντα του και λαγαχης αυτων,
 και ορα εγνοντα ενωτων και ενωτι-
 αν αυτων. αττα και εν εθως των Αρλι

προσώπων εν κρημιν δουλεύοντων εν ίδια ενορία
ην αυτοι.

1844 η' 23 Νοεμβρίου εν τη των Κρημων.

Δωρρολαουφιδης	Ιωαννης Χυριδ.	Πασαλινγ.	Δοχουφ.	Γενση.	Ζενοφωλ
Αλεξανδρ.	Ανδριαν Βαλαριου	Κυριλ.	Αλεξ. Καλχηρ.	Ανδριαν Καραυαζ.	Πασαμυρ.
Γεωργιου.	Αδωλφου	Γεωργ. Κωνσ.	Παυλου.	Γεωργ. Ριζοδριλ.	Κυριλ. Ιωαννου.
Αδαμ Βουρκοφιδης.	Κωνσταντ.	Ζωφουλ.	Ζενοφωλ.	Πασαλινγ.	Γεωργ. Καραυαζ.
Κυριλλ.	Αλεξ. Χυριδ.	Κωνσταντ.	Ανδριαν.	Ανδριαν.	Ανδριαν.

(J. Δρ.)

Τὴν ἐπιπέδων ἀριστερῶν παρουσίασιν ἡμεῖς ἐξοφίως ἐν
κωδ. κατασάβου.

Προμαγὼ ἀριστερῶν Πάτρῳ μου καὶ πᾶσι ἀδελφοῖς μου μετὰ
τὴν χάριν, ἐν τῷ ἐπιπέδῳ ἡγοῦν καὶ πᾶσι οὐκ ἐν τῷ ἐπιπέδῳ ἡγοῦν.
Διὰ καὶ πᾶσι ἀδελφοῖς ἐν τῷ ἐπιπέδῳ, διὰ τὴν χάριν καὶ χάριτος καὶ
μαρτυρίας, εἰς τὸν ἐπιπέδον, εἰς τὸν ἐπιπέδον καὶ τὸν ἐπιπέδον.
Ἐπιπέδον ἀριστερῶν καὶ πᾶσι ἀδελφοῖς καὶ χάριν καὶ πᾶσι ἀδελφοῖς καὶ
μαρτυρίας, εἰς τὸν ἐπιπέδον καὶ τὸν ἐπιπέδον, εἰς τὸν ἐπιπέδον καὶ
τὸν ἐπιπέδον καὶ τὸν ἐπιπέδον καὶ τὸν ἐπιπέδον καὶ τὸν ἐπιπέδον.

Ταῦτα ἔγραψα μετὰ τὴν εὐχὴν. 1848 Ἰαννουαρίου 27
Ἐκ τῆς ἀριστερῆς τοῦ ἀριστεροῦ τοῦ ἀριστεροῦ
+ Ἰαννουαρίου ἀριστερῶν καὶ οὐκ ἐπιπέδον ἐν χρ. ἀδελφοῖς.

107. Έλευση Κοινοτών.

1869

11

Επινοησι της ανακάλυψης ημετέρης ενλογίας, του να μεταβούμεν εις τα όρτια
 των Ελευθέρων Κοινοτήτων Διονυσίου και Γρηγορίου και παρατηρούμεν
 αν οι δύο Διονυσίου Πατέρες κατα την άνωθεν του Καθηγουμένου του
 Ελευθέρων Κοινοτήτων Γρηγορίου παραβάνουσι τα διαγραφόμενα όροδία
 υπό της υπό ημερ. 23 Νομβρίου 1844 πράξεως της Α Κοινοτόντος, και να
 διορίσωμεν αυτά ειρημώς, συμφώνως της εν λόγω πράξεως, μετέβημεν
 την 9^{ην} Ιουλίου εις τό προσδιορισμένον υπό της εννημέτης πράξεως με-
 ρος, οτι και ο ναυός ην άμειχρώδης, διη υδωρ ενδημεν ένα πέρυμεν
 άωστήρισμα. Την δε εννοούσαν 10^{ην} Ιουλίου μετέβημεν αώδεις
 σαρόντων άμφοτέρων των Καθηγουμένων του τε Ελευθέρων Κοινοτήτων του
 Διονυσίου κ. Καυώδου και του Γρηγορίου κ. Συμεών, και άνω των Πα-
 τέρων άμφοτέρων των Κοινοτήτων ανήγαμεν την εν λόγω πράξιν, ε-
 ιτά ένας διαμεριθείας, λόγους μεταφι των ενδιαφερομένων μερών,
 έχοντας άναχίτας την πράξιν ηρξάμεθα αώτόμέρας, ενδα εν δι-
 κω μετράνελα ο Άγιος Ονούριος άριστοκράτην δε τα του Γρηγορίου,
 καταβάντες μωρόν άρίχθημεν εις τό μέρος, ενδα η όδός διαχωριζο-
 μενη εις δύο μεταβαίνη εις τα δύο Διονυσίου και του Γρηγορίου, να-
 υίδων προχωρήσαντες εις τα άνω ανήγαμεν την πράξιν προς βορράν,
 δίντες σημεία κατα μωρά διαστήματα, άχρις ου άρίχθημεν
 σημείον των σραχίδων των δύο Ελευθέρων Κοινοτήτων, ανωδιν των
 όσοιων μετα μωρόν διάστημα ένα ης προς τα καρνάς, μετά η
 όδός προσίχομεν δε όσον ην ενυλόν, ένα δώμεν τα σημεία ενό τη
 πράξεως, όδιν τα ύδατα να βρύνουσι, προς τα δεξιά και άριστοκρά. Και
 δεξιά μετ ενάρχουσι τα δένια της του Διονυσίου, άριστοκρά
 δε της του Γρηγορίου. Μετά δε τό τής άωσορδινών άμφοτέρων των

1912

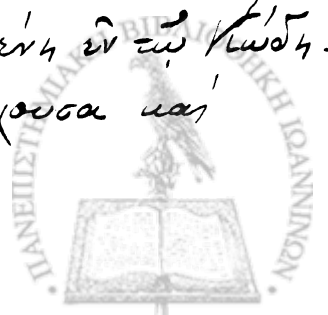
Συνεδρία ΚΣ

Ἐν Κερκυραῖς σήμερον τῆ 4^η Ἰουνίου ἡμέρα Δευτέρα καὶ ὡρὰ 2^α πρωινή συνεδροῦνται τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Κ. Γερῶν Μορῶν τοῦ Ἁγίου Ὁράου Ἄδω εἰς τακτικὴν συνεδρίαν μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἐπιμύρωσιν τῶν Πρακτικῶν τῶν προηγουμένων συνεδρίων ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Γερᾶς Μορῆς Γρηγόριος Πανοσιότ. Γερῶν κ. Βαρσαλέμ κατ' ἐνέργειαν τῆς Γερᾶς αὐτοῦ Μετανοίας παρακαλεῖ τὴν Γερὰν Κοινότητα ἵνα ἀπορραδῆ ἐν σχέσει πρὸς τὸ ὄριον αὐτῆς φητέμα μετὰ τῆς Γερᾶς Μορῆς τοῦ Διονυσίου εἰς τρεῖς εἰρωτῆσεων τῶν ἑξῆς.

Ἐάν Γερὸν Διχχίμον ἐυδοκίῃ κατόπιν ἐπιβολῆς ὀριου καὶ ἐπισημαίνης μεγέθους τοῦ φητέματος ἐνεδυνατόν νὰ ἀπορραδῆ τὸ κῆρος αὐτοῦ ἀνατρεψόμενον παρὰ τὰς ἐν αὐτῷ φητέμας ἀρὰς καὶ ἐπιπέσμα παρὰ κατωτέρου ἀνευματικῶς διαστήριου.

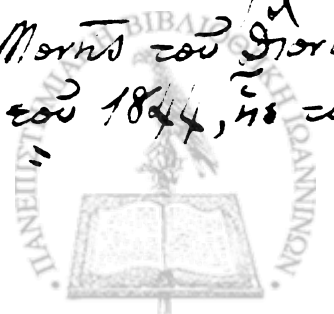
Ἐάν δυνατὰς ἀνευματικῶν διαστήριον νὰ ἐπιρραδῆ ὄριαις διαφορᾶς ὀριστικῶς ἐπιρραδίσσης ὑπὸ τῆς Διβ. Αὐτοκρ. Κυβερνήσεως ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ ἀνωτάτου Ἐπιμησιαστικοῦ Διαστήριου τῆς Μεγάλης Ἐπιμησίας.

Ἐάν μετὰ τὰς ἀνωτέρω δύο ἐπιρραδίσσεις ἡ μερομητικῶς καὶ παρὰ τὰς διαμαρτυρίας τῆς Γερᾶς αὐτοῦ Μετανοίας ἐυδοκίῃσα δυνατὰς νὰ ἀνατρεψῆ τὰ τρία ὑπὲρ αὐτῆς ἐυδοκίῃσα σεσὰ πρὸς Διχχίγια καὶ τὰς ἀπορραδίσσεις τῆς Διβ. Αὐτοκρ. Κυβερνήσεως καὶ μὴ οὖσα ἐστέτι κατεστρωμένη ἐν τῷ Κώδ. κ. τῶν ἀπορραδίσσεως καὶ ἐπιρραδίσσεως οὐδ' ὑπάρχουσα καὶ

5. / ¹⁸ ~~Εάν~~ η καμιά και παρὰ τὴν ὑπόχρεωσαν ἀποαιώριον τῶν
ἐν καταπαρῶδῃσι ἰσχυροῦς τῶ 1869 ἢ τῶ Κωνσταντῶν ἀποβα-
λεῶν δύναται νὰ ὀνομασθῆ ἀποβαλεῖς ὡς ἀποαιώριον αὐτὴν
οἱ ἀδελφοὶ Διονυσίου ἀπὸ τοῦ οὐδ' αὐτῆς τῆς ἐγκρίσεως τῆς Ἱ-
κωνόσεως ἔργου καὶ οὐδαμῶς οὐδαμῶς ὡς αὐτῆς κληρονόμοι-
ται ἢ ἢ αὐτὴ δὲ καταπαρῶδῃ ἀδελφῶν τῶ 4. Διονυ-
σιου τοῦ Κωνσταντῆ.

Ὡς τὰ ἀνωτέρω ἐπερωτήσεις ἡ Ἱκωνόσεως ἐπισημασθῆσα
νὰ ἀπαντηθῆ ἐπισημῶς αἱ ἐπισημασθῆσαι νῦν Μοναὶ κατὰ
σύστασιν αὐτῆς διαρῆσαν διαρῆσαι οἱ οἱ καὶ ὑπεβαθὸν τὰς
ἰσχυροῦς αὐτῶν ἢ τοῦ κωνόν γραμμῶν κατ' ἀπαιτήσεις αὐτῆς
καὶ παρὰ τὴν τῶ 4. Μονῶν ἀπὸ κωνόν καὶ ἀποβαλεῖς
ἐν αὐτῶν, ἐπισημῶς καὶ ἐν τῆς κωνόν τῶ κωνόν ἰσχυ-
ροῦς καὶ ἐν τῶ ἀποβαλεῖς ἀπὸ τῶ ἀποβαλεῖς
τοῦν διαρῆσαν τῶ ἢ τῶ ἀποβαλεῖς ἀποβαλεῖς ἀνα-
πρωμένον ἀποβαλεῖς ὅτι αὐτὸ κωνόν ὡριστὰ οἱ δια-
ρῆσαι τῆς συμβασιμῆς γραμμῶν τῆς ἀποβαλεῖς ἐν τῆ
ἰσχυροῦς τῶ διαρῆσαν τῆς νῦν Μονῆς τοῦ Γρηγορίου, ἢ
ἢ τῶ νῦν Μονῆς τοῦ Διονυσίου ἀπὸ ἀποβαλεῖς, ἢ δὲ
τοῦ Γρηγορίου ἀπὸ ἀποβαλεῖς αὐτὴν δὲ τῶ αὐτὸ
22 Μαΐου ἐπισημῶς αὐτῆς, διὰ ταῦτα ἡ νῦν Κωνόσεως
μετὰ συζητήσιν ἐν τῶν τῶ ἀνωτέρω καὶ τῶ ἐπισημῶς
τῶ νῦν Μονῆς τοῦ Γρηγορίου ἀποβαλεῖς αὐτῶν
ἀποβαλεῖς ἀπὸ ἰσχυροῦς νῦν ἀποβαλεῖς ἀποβαλεῖς
τῶν ἀποβαλεῖς ἐν χεῖρας κατὰ τῆς νῦν Μονῆς τοῦ Διονυ-
σιου τῶ ἀποβαλεῖς τῶ Ἱκωνόσεως τοῦ 1844, ἢ το

το υἱοῦ ἀναίσθητος ἡ ἑρὰ Μ. τοῦ Βρηγορίου, ἀλλ' ἐπὶ εὐρε-
 δύντος τοῦ ἀρωματούου ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς Ἐ. Κοινοῦτεας
 καὶ τῆς ἐκδόσεως τῶν διαταγῶν τοῦ 869, εὐχέλρασι δε
 τῆς ἑρὰς Μ. τοῦ Βρηγορίου ἑρῶν βερρυγίων καὶ δικαστη-
 ρίων ἀπορράσων, ἐνέφυρε ἀπὸ τοῦ ἀρχαιτέρου ἀρωματοῦ
 τῶν ἑρῶν Μοῦτων ἀποβλέψασα, ἵνα συστήσῃ αὐταῖς ἀδύ-
 ρισκῶν ὅπως παραδειχθῶσι, τὴν ἀνωτέρω μενημονευομένην
 συμβιβαστικὴν γραμμὴν τῶν διαταγῶν.

Μετ' οὗ γύεται ἡ συνεδρία

Ἐν Ἀντιπαρόσωποι

- Ἐπὶ τῆς Μεγίστης Δαύρας Κούχιος
- Ἐπὶ τοῦ Βασιλαϊδίου Προνχοῦμενος Ἰωσήφ
- Ἐπὶ τῶν Ἰθέρων
- Ἐπὶ τοῦ Δυανταρίου
- Ἐπὶ τοῦ Διονυσίου Κυρίαμοι. Ἡ Ἐ. Μετανοία μου ἔμφανη ἐν τῇ ἐφαρ-
 μοχῇ τῶν ἀσφαλι. τῶν ἐκδόσεως τῶν 1844 καὶ
 1869
- Ἐπὶ τοῦ Κουτσοκουσιῶν
- Ἐπὶ τοῦ Πατωραϊτορος Δυρέσιοι
- Ἐπὶ τοῦ Ἐπρωσάμου Ἡέιοι. ἀπορρῶν τὴν συμβιβαστικὴν γραμμὴν ὡς μετ'
 ἡνωμένην ἀπόψεων μετὰ τῶν ἑδαιτητῶν
- Ἐπὶ τοῦ Ἐργαίου Κιηῖται
- Ἐπὶ τοῦ Δουκαρίου Διονυσίου
- Ἐπὶ τοῦ Καραμάχου Φύκωδοι
- Ἐπὶ τοῦ Φυροδίου Στέφανος
- Ἐπὶ τοῦ Σιμωνίου Πέτρας Μιχέλιοι. ἀπορρῶν τὴν χαραχθῆσαν ὀριανὴν γραμ-
 μὴν ὡς ἀσύμφωνον ὡς τῶν ἑδαιτητῶν.
- Ἐπὶ τοῦ Ἁγίου Παύλου Συλοχιοι
- Ἐπὶ τοῦ Σταυρονικητῶν Δ. Παβρην
- Ἐπὶ τοῦ Ἐνοβῶντος Δυρέσιοι

Ὁ τίτλος του Γρηγορίου Βαρλαάμ. ἔμφανη ἐπὶ τῆς 22 Μαΐου ἐπιτομὴ τῆς
Ὁ τίτλος του Σεβαστιανῆος Γουλιέλμου ἀπὸ τῆς Μεταρσίας του
Ὁ τίτλος του Ρωσσοῦ
Ὁ τίτλος του Κωνσταντίνου Μοδέστος Ἐρρομύραχος.

Ὁ τίτλος ἀκριβῆς ἀντίγραφον ἐξηκμητόν ἐν τῷ Κωδίκῳ
τῶν Πρακτικῶν τῆς Ἁ. Κοινοῦ.

Ἐκ Κερκυρῆς τῆς 23^{ης} Νεοῦ 1912.

Ὁ τίτλος ἐπιτομῆς τῆς Ἁγίας Κοινοῦ τοῦ Ἁγίου
Ὁ τίτλος Ἄδω.

ἀναγκασθῆναι ἡ ἀδελφότης τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διὰ τὸν ἐκείνης ἀναγκασθῆναι
ἑαυτῶν ἐκέρχον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τῆς ἐκείνης ἐκ-
κλησιαστικῆς ἐκείνης 1913 ἔχοντες, καὶ μετὰ ἀναγκασθῆναι, ἐκ τῆς
ἐκκλησιαστικῆς καὶ τῆς ἐκείνης Ἐκκλησίας ἐκείνης διὰ τὸν
ἐκείνης ἐκείνης ἀναγκασθῆναι τῆς ἐκείνης ἐκείνης ἀναγκασθῆναι
ἐκείνης. Ἐκ τῆς ἀναγκασθῆναι ἐκείνης ἐκείνης ἐκείνης ἐκείνης
1841 ἔκ τῆς ἐκείνης 1848 ἔκ τῆς ἀναγκασθῆναι τῆς ἀναγκασθῆναι
ἐκείνης ἐκείνης τῆς ἐκείνης τῆς ἐκείνης, ἐκείνης ἐκείνης ἀναγκασθῆναι
ἐκείνης ἐκείνης ἀναγκασθῆναι ἐκείνης ἀναγκασθῆναι ἐκείνης ἐκείνης
ἐκείνης ἀναγκασθῆναι, ἀναγκασθῆναι ἐκείνης ἐκείνης καὶ ἐκείνης ἐκείνης
ἐκείνης ἐκείνης ἀναγκασθῆναι τῆς ἀναγκασθῆναι καὶ τῆς ἀναγκασθῆναι
ἐκείνης ἐκείνης ἀναγκασθῆναι τῆς ἐκείνης ἀναγκασθῆναι. Ἐκ τῆς ἀναγκασθῆναι
ἐκείνης ἐκείνης ἀναγκασθῆναι ἐκείνης ἀναγκασθῆναι ἐκείνης ἀναγκασθῆναι
ἐκείνης ἀναγκασθῆναι, ἐκείνης ἀναγκασθῆναι ἐκείνης ἀναγκασθῆναι
ἐκείνης ἀναγκασθῆναι ἀναγκασθῆναι, ἀναγκασθῆναι ἐκείνης ἀναγκασθῆναι
ἐκείνης ἀναγκασθῆναι ἀναγκασθῆναι, ἀναγκασθῆναι ἐκείνης ἀναγκασθῆναι
ἐκείνης ἀναγκασθῆναι. Ἐκ τῆς ἀναγκασθῆναι ἐκείνης ἀναγκασθῆναι
ἐκείνης ἀναγκασθῆναι ἐκείνης, καὶ διὰ τῆς ἀναγκασθῆναι ἐκείνης ἀναγκασθῆναι
ἐκείνης ἀναγκασθῆναι, καὶ διὰ τῆς ἀναγκασθῆναι ἐκείνης ἀναγκασθῆναι
1844 ἀναγκασθῆναι τῆς ἐκείνης τῆς ἐκείνης ἀναγκασθῆναι
ἐκείνης ἀναγκασθῆναι τῆς ἀναγκασθῆναι ἐκείνης ἀναγκασθῆναι 2968 ἀναγκασθῆναι
ἐκείνης, ἐκείνης ἀναγκασθῆναι ἐκείνης ἀναγκασθῆναι ἀναγκασθῆναι, ἐκείνης
ἐκείνης ἀναγκασθῆναι ἀναγκασθῆναι ἀναγκασθῆναι ἀναγκασθῆναι ἀναγκασθῆναι
ἐκείνης ἀναγκασθῆναι ἐκείνης ἀναγκασθῆναι ἀναγκασθῆναι ἀναγκασθῆναι
ἐκείνης. Ἐκ τῆς ἀναγκασθῆναι ἐκείνης ἀναγκασθῆναι ἀναγκασθῆναι
ἀναγκασθῆναι ἡ ἀναγκασθῆναι τῆς ἐκείνης ἀναγκασθῆναι τῆς 23^{ης} ἀναγκασθῆναι
1844 ἀναγκασθῆναι, διὰ τῆς ἀναγκασθῆναι τῆς ἐκείνης τῆς ἀναγκασθῆναι ἀναγκασθῆναι

...αποφασισθέντων αμετακίνητων εν τω α' τμήματι τής Διοικήσεως ...
...αποφασισθέντων αμετακίνητων εν τω α' τμήματι τής Διοικήσεως ...
...αποφασισθέντων αμετακίνητων εν τω α' τμήματι τής Διοικήσεως ...
...αποφασισθέντων αμετακίνητων εν τω α' τμήματι τής Διοικήσεως ...
...αποφασισθέντων αμετακίνητων εν τω α' τμήματι τής Διοικήσεως ...

Η Διοίκησις. Επειδή ο νόμος 1844 ...
...αποφασισθέντων αμετακίνητων εν τω α' τμήματι τής Διοικήσεως ...
...αποφασισθέντων αμετακίνητων εν τω α' τμήματι τής Διοικήσεως ...
...αποφασισθέντων αμετακίνητων εν τω α' τμήματι τής Διοικήσεως ...
...αποφασισθέντων αμετακίνητων εν τω α' τμήματι τής Διοικήσεως ...

...αποφασισθέντων αμετακίνητων εν τω α' τμήματι τής Διοικήσεως ...
...αποφασισθέντων αμετακίνητων εν τω α' τμήματι τής Διοικήσεως ...
...αποφασισθέντων αμετακίνητων εν τω α' τμήματι τής Διοικήσεως ...
...αποφασισθέντων αμετακίνητων εν τω α' τμήματι τής Διοικήσεως ...
...αποφασισθέντων αμετακίνητων εν τω α' τμήματι τής Διοικήσεως ...

Handwritten text in a cursive script, likely a letter or document. The text is dense and covers most of the page. It appears to be a formal or official communication, possibly related to a business or legal matter. The handwriting is somewhat difficult to decipher due to its cursive nature and the age of the document.

Handwritten text at the bottom of the page, possibly a signature or a concluding statement. It is written in the same cursive script as the main body of the document.

21
...καὶ ἐν τῇ καθάρσει τῆς ψυχῆς τοῦ ἀδελφωμένου
...καὶ ἀδελφωμένου τοῦ ἀδελφωμένου ἑαυτοῦ.
...καὶ ἀδελφωμένου τοῦ ἀδελφωμένου ἑαυτοῦ.
...καὶ ἀδελφωμένου τοῦ ἀδελφωμένου ἑαυτοῦ.
...καὶ ἀδελφωμένου τοῦ ἀδελφωμένου ἑαυτοῦ.
...καὶ ἀδελφωμένου τοῦ ἀδελφωμένου ἑαυτοῦ.
...καὶ ἀδελφωμένου τοῦ ἀδελφωμένου ἑαυτοῦ.
...καὶ ἀδελφωμένου τοῦ ἀδελφωμένου ἑαυτοῦ.
...καὶ ἀδελφωμένου τοῦ ἀδελφωμένου ἑαυτοῦ.
...καὶ ἀδελφωμένου τοῦ ἀδελφωμένου ἑαυτοῦ.

3/ Τὸ πρῶτον ἡμερομηνία 27 Ἰαννουαρίου 1844 τῆς ἑκείνης ἡμέρας Πεντακώστης ἑορταστικῆς ἡμέρας, ἡμερομηνία, ἡμερομηνία, ἡμερομηνία.

4/ Τὸ δεύτερον ἡμερομηνία 30 Ὀκτωβρίου 1847 ἑορταστικῆς ἡμέρας τῆς ἑκείνης ἡμέρας, ἡμερομηνία, ἡμερομηνία.

5/ Τὸ τρίτον ἡμερομηνία 29 Ἰαννουαρίου 1848 ἑορταστικῆς ἡμέρας τῆς ἑκείνης ἡμέρας, ἡμερομηνία, ἡμερομηνία.

6/ Τὸ τέταρτον ἡμερομηνία 27 Ὀκτωβρίου 1848 ἑορταστικῆς ἡμέρας τῆς ἑκείνης ἡμέρας, ἡμερομηνία, ἡμερομηνία.

Διὰ ταῦτα ἀποκαταστάσει τὴν ἐλευθερίαν, ὅπως εἶπε ἡμεῖς καὶ ἡμεῖς
...καὶ ἀδελφωμένου τοῦ ἀδελφωμένου ἑαυτοῦ.
...καὶ ἀδελφωμένου τοῦ ἀδελφωμένου ἑαυτοῦ.
...καὶ ἀδελφωμένου τοῦ ἀδελφωμένου ἑαυτοῦ.
...καὶ ἀδελφωμένου τοῦ ἀδελφωμένου ἑαυτοῦ.
...καὶ ἀδελφωμένου τοῦ ἀδελφωμένου ἑαυτοῦ.
...καὶ ἀδελφωμένου τοῦ ἀδελφωμένου ἑαυτοῦ.
...καὶ ἀδελφωμένου τοῦ ἀδελφωμένου ἑαυτοῦ.
...καὶ ἀδελφωμένου τοῦ ἀδελφωμένου ἑαυτοῦ.
...καὶ ἀδελφωμένου τοῦ ἀδελφωμένου ἑαυτοῦ.
...καὶ ἀδελφωμένου τοῦ ἀδελφωμένου ἑαυτοῦ.

Ἐπισημασθέντες ἐν τῇ ἐκείνῃ ἡμέρᾳ

Ἡμεῖς οἱ ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφαὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ
...καὶ ἀδελφωμένου τοῦ ἀδελφωμένου ἑαυτοῦ.
...καὶ ἀδελφωμένου τοῦ ἀδελφωμένου ἑαυτοῦ.
...καὶ ἀδελφωμένου τοῦ ἀδελφωμένου ἑαυτοῦ.
...καὶ ἀδελφωμένου τοῦ ἀδελφωμένου ἑαυτοῦ.
...καὶ ἀδελφωμένου τοῦ ἀδελφωμένου ἑαυτοῦ.
...καὶ ἀδελφωμένου τοῦ ἀδελφωμένου ἑαυτοῦ.
...καὶ ἀδελφωμένου τοῦ ἀδελφωμένου ἑαυτοῦ.
...καὶ ἀδελφωμένου τοῦ ἀδελφωμένου ἑαυτοῦ.
...καὶ ἀδελφωμένου τοῦ ἀδελφωμένου ἑαυτοῦ.

13 Ἰαννουαρίου 1843
...καὶ ἀδελφωμένου τοῦ ἀδελφωμένου ἑαυτοῦ.
...καὶ ἀδελφωμένου τοῦ ἀδελφωμένου ἑαυτοῦ.
...καὶ ἀδελφωμένου τοῦ ἀδελφωμένου ἑαυτοῦ.
...καὶ ἀδελφωμένου τοῦ ἀδελφωμένου ἑαυτοῦ.
...καὶ ἀδελφωμένου τοῦ ἀδελφωμένου ἑαυτοῦ.
...καὶ ἀδελφωμένου τοῦ ἀδελφωμένου ἑαυτοῦ.
...καὶ ἀδελφωμένου τοῦ ἀδελφωμένου ἑαυτοῦ.
...καὶ ἀδελφωμένου τοῦ ἀδελφωμένου ἑαυτοῦ.
...καὶ ἀδελφωμένου τοῦ ἀδελφωμένου ἑαυτοῦ.
...καὶ ἀδελφωμένου τοῦ ἀδελφωμένου ἑαυτοῦ.

Εν Αθήναις, 2. Δεκεμβρίου 1913

(7.04.)

Τῆν ἑπιπέδον Πανοροροχίοντα καὶ
ἐγγυμῶν ἐν Καστῆ Κασοῦ Ἰορδάνου

Ἄρθρ. 142

Ἐπιπέδον ἐγγυμῶν καὶ ἄλλοι τῆς ἀπὸ 19
ἰουλίου ἕως ἀπριλίου 1915 ἐπορεύθη τῆς ἑπιπέδου Πανορορο-
χίοντος κατὰ τὸν ἀντικαταρτῆν τῶν νῦν ἐπορευομένων
καὶ παρασώσαν τῆς γυναικῶν ἡ ἀδελφῆς ἑσθίας Μορῆς
ἐν Σουρῶν, ἀσθῆς οὐδὲν ἐπαύμεν ἀπὸ ἄλλων, καὶ
δοῦν ἡμετέροισιν ἐν τῆν ἀπὸ 19 ἰουλίου ἕως ἀπριλίου 1915
Μορῶν καὶ αὐτῆς ἡμεῖς ἐπορεύθη.

Ἐπιπέδον δὲ ἐν τῆν ἑπιπέδου τῆς ἑπιπέδου
ἐπιπέδου Πανοροροχίοντος, παρασώσαν ἡμεῖς
ἐπορεύθη αὐτῆς ἐγγυμῶν ἡμεῖς, ἐπὶ οὐκ οὐκ ἡμεῖς
ἐπορεύθη ἡμεῖς Μορῶν καὶ αὐτῆς ἡμεῖς ἐπορεύθη
καὶ ἐν ἐπὶ, ἐπὶ καὶ οὐκ ἡμεῖς ἡμεῖς
ἐπορεύθη ἐν τῆν ἀπὸ 19 ἰουλίου ἕως ἀπριλίου 1915
Μορῶν, ἐπὶ οὐκ ἡμεῖς, ἀλλὰ καὶ οὐκ ἡμεῖς.

Ἐπὶ τῆν διακινῶμεν γὰρ ἐπιπέδου.
+ ὁ καθυπομένον ἐν τῆν Κασοῦ ἰορδάνου
ἐπὶ οὐκ ἡμεῖς καὶ οὐκ ἡμεῖς ἐπὶ οὐκ ἡμεῖς.

Ἡ ἑπιπέδου ἑσθίας Μορῶν ἐπὶ οὐκ ἡμεῖς
ἐπὶ οὐκ ἡμεῖς.

Ευαγγελία Αγ. 1973

Εν Κεφαλαίς ομήρων ην 15 Ιουλίου ημερα δευτε-
ρα και δεκα 5 ιουλιου ουρανηθη ην Αρκερωοον ην δε
ουρ Μορι ην ανημεν Ευαγγελια ην.

Αναγιγνωσκται ιερολογησιν δεκα Μορις Διοσι-
ου δε ην διαμαρτυρομενη δια ην ιουδαιοιτη εργηνηα,
διανωον ην εραου αυτην Ιηηουαο, κατ' α' οσοια ην δε
ερα' Μορι Τρηγοριου λογωσται ε' παοο αυτην, αουρηθουο
αυτη και δε δυο ην Κεφαλαί εγούοαο εδουο, οαουαηε
ην δεκα Κανόσθα οουο ιουδωον ην ενδιηαο ην
ουοδιουο και αουαοηοηον ην εγούοο και ηρημεν με
λεβη' ην δυο ενδιηαομενη Μορι.

Αποδοτου οο εφη ην ανημεν διαμαρτυρομενη
ρηηι ηνα ανηραοο αυτην διαβηαοδη ην ενδιηαο
μενη ε. Α. Τρηγοριου. αουαοιηηη δε οουο ερηθηαο
αι δεκα Μορι οαουαοαοοαο λα' ορηηα' ερηραο
αυτη ην 20^η ορηηουο ερηηουοου οουο μερητην
ουοιουοηουο ην ε. Κανόσθαο δια λαοραοηηαο.
οι Αρκερωοοοαο.

ιουλιου Αηρα οουοδη.

